

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΜΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ «Διεθνές Δίκαιο και Διπλωματικές Σπουδές»

Έρση Κώη (ΑΜ:1216Μ007)

Διπλωματική Εργασία

Θέμα:

Η Αναθεώρηση του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (Κανονισμός Δουβλίνο IV): συγκλίσεις και αποκλίσεις προς την ΕΣΔΑ

Επιβλέπουσα: Επ. Καθηγήτρια Μαρία Ντανιέλλα Μαρούδα

Ακαδημαϊκό έτος 2016-17

Τριμελής Επιτροπή

Μαρία-Ντανιέλλα Μαρούδα, Επίκουρη Καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου
(Επιβλέπουσα)

Άγγελος Συρίγος, Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Βασίλης Χατζόπουλος, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Copyright © Έρση Δ. Κώη, 2017

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα

στο Γιώργο,
που είναι πάντα δίπλα μου

Περιεχόμενα

Περίληψη

Abstract

Εισαγωγή

Κύριο Θέμα

Μέρος Πρώτο: Κανονισμός του Δουβλίνου III

Κεφάλαιο 1 *Σύντομη παρουσίαση του ισχύοντος Κανονισμού του Δουβλίνου και των βασικών προβλημάτων που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του*

Κεφάλαιο 2 *Νομολογία του ΕΔΔΑ που αφορά στις επιστροφές των αιτούντων οι οποίες προβλέπονται από τον Κανονισμό του Δουβλίνου III*

Κεφάλαιο 3 *Συμφωνία των ορισμών του Κανονισμού του Δουβλίνου για θέματα οικογενειακής επανένωσης με την νομολογία του ΕΔΔΑ*

Κεφάλαιο 4 *Διαφωνίες των κρατών μελών.*

Κεφάλαιο 5 *Ποιές είναι οι δυνατότητες άμυνας των μελών μιας οικογένειας σε περιπτώσεις αρνητικής απάντησης Κράτους Μέλους επί οικογενειακής επανένωσης.*

A. Εγγυήσεις και Δυνατότητες Προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα άσυλο εναντίον της απόφασης μεταφοράς του με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο III

B. Εγγυήσεις και Δυνατότητες Προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα οικογενειακής επανένωσης με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο III

Μέρος Δεύτερο: Σχέδιο Κανονισμού Δουβλίνο IV

Κεφάλαιο 1 *Σύντομο Ιστορικό.*

Κεφάλαιο 2 *Παρουσίαση - Σημαντικές καινοτομίες*

A. Δουβλίνο IV της Επιτροπής

B. Δουβλίνο IV της Wiktröm

Γ. Δουβλίνο IV του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Κεφάλαιο 3 *Διορθωτικός μηχανισμός κατανομής/ Κλείδα αναφοράς*

Κεφάλαιο 4 *Κριτική.*

Κεφάλαιο 5 *Πιθανά προβλήματα που θα εντοπίσει η νομολογία από την εφαρμογή των κανόνων του Δουβλίνου IV*

A) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα άσυλο εναντίον της απόφασης μεταφοράς του με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο IV.

B) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα οικογενειακής επανένωσης με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο IV.

Επίλογος -Συμπεράσματα

Βιβλιογραφία

Παράρτημα

Περίληψη

Κατά την πρόσφατη προσφυγική κρίση, αποδείχθηκε στην πράξη ότι ο Κανονισμός Δουβλίνο III είναι αναποτελεσματικός και ανεφάρμοστος. Ως εκ τούτου, κατέστη επείγουσα η αναθεώρησή του, μέσα στα πλαίσια της γενικότερης αναθεώρησης του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου. Οι διαφορετικές θέσεις και συμφέροντα των κρατών μελών της ΕΕ οδήγησαν σε διαφωνίες και εντάσεις και συνεπώς σε καθυστερήσεις. Διαδοχικά, διαμορφώθηκαν τρία σχέδια αναθεώρησης του Κανονισμού, από τρία διαφορετικά όργανα της ΕΕ: το πρώτο παρουσιάστηκε το Μάιο 2016 από την Επιτροπή, το δεύτερο σχέδιο με εισηγήτρια την ευρωβουλευτή Cecilia Wikström παρουσιάστηκε το Φεβρουάριο 2017 και το τρίτο το οποίο υπερψηφίστηκε τον Οκτώβριο 2017 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα τρία σχέδια διαφέρουν σε αρκετά σημεία μεταξύ τους και κινούνται εν πολλοίς σε διαφορετική φιλοσοφία. Στην εργασία αυτή αναπτύσσεται η νομολογία του ΕΔΔΑ αναφορικά με τον ισχύοντα Κανονισμό, όσο και με τους προϋσχύσαντες, επισημαίνονται τα προβληματικά σημεία, παρουσιάζονται τα τρία σχέδια αναθεώρησης του Κανονισμού και ερευνάται κατά πόσον αντιμετωπίζονται τα ζητήματα που αναδείχθηκαν μέσω της νομολογίας. Στη συνέχεια αναπτύσσονται οι νέοι θεσμοί που εισάγονται με την αναθεωρημένη μορφή του Κανονισμού, ο διορθωτικός μηχανισμός κατανομής και η κλείδα αναφοράς και σχολιάζονται υπό το πρίσμα της νομολογίας του ΕΔΔΑ.

Λέξεις-κλειδιά: Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, Κανονισμός Δουβλίνο, Αναθεώρηση, ΕΣΔΑ, ΕΔΔΑ, Διορθωτικός Μηχανισμός Κατανομής, Κλείδα Αναφοράς, Αιτών Άσυλο, Πρόσφυγας

Abstract:

The Revision of the Common European Asylum System (Dublin IV Regulation): convergences and divergences towards the ECHR

During the recent refugee crisis, it has been proved by practical experience that the Dublin III Regulation is ineffective and inapplicable. It has therefore become urgent to revise it, within the context of the revision of the Common European Asylum System. The different positions and interests of the EU Member States have led to disagreements and tensions and hence to delays. Three drafts for revising the Regulation were drafted by three different EU bodies: the first one was presented by the Commission in May 2016; the second draft was made by MEP Cecilia Wikström in February 2017; the third was voted by the European Parliament in October 2017. The three drafts differ in several issues and have divergent approaches. This thesis develops the ECtHR case law on the current Regulation and the previous ones, highlights the problematic points, presents the three drafts for the revision of the Regulation and examines the extent to which the issues raised through case law are addressed. In addition, the new institutions introduced by the revised versions of the Regulation, the Corrective allocation mechanism and the Reference key are developed and commented in the light of the case law of the ECtHR.

Keywords: Common European Asylum System, Dublin Regulation, Revision, ECHR, ECtHR, Corrective allocation mechanism, Reference key, asylum seeker, refugee

Εισαγωγή

Η αύξηση των μικτών μεταναστευτικών ροών κατά τη τελευταία διετία, έφερε στα όριά του το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, μεγεθύνοντας τις αδυναμίες του και εξουδετερώνοντας τα θετικά σημεία του. Η Επιτροπή, η οποία ανέλαβε καθήκοντα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ατζέντας για τη μετανάστευση, προχώρησε στη μεταρρύθμιση του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (CEAS/ΚΕΣΑ). Το 2016, η Επιτροπή υπέβαλε προτάσεις για την τροποποίηση όλων των εργαλείων του CEAS, προτείνοντας την αναδιατύπωση του κανονισμού του Δουβλίνου, τη δημιουργία ενός Οργανισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, την ενίσχυση του συστήματος Eurodac για δακτυλικά αποτυπώματα μεταναστών, την αντικατάσταση της Οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου και της οδηγίας για την αναγνώριση, και τον εξορθολογισμό της οδηγίας για τις συνθήκες υποδοχής. Επιπλέον, η Επιτροπή επανέφερε μία προηγούμενη πρόταση από το 2015 για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών που θεωρούνται «ασφαλείς χώρες καταγωγής» μεταξύ των εκκρεμών προτεραιοτήτων της για το 2017. Οι αλλαγές στην υφιστάμενη πολιτική ασύλου πρέπει επίσης να αντικαταστήσουν τη προσωρινή μετεγκατάσταση και επανεγκατάσταση, που συμφωνήθηκε το 2016 ως μέτρο έκτακτης ανάγκης, πράγμα που επίσης εκκρεμεί.

Ο Κανονισμός Δουβλίνο III είχε ήδη κριθεί ως μία άτολμη μεταρρύθμιση ήδη από το 2013 που τέθηκε σε εφαρμογή και επομένως δεν αποτέλεσε ιδιαίτερη έκπληξη το γεγονός ότι δεν κατάφερε να ανταποκριθεί σε επείγουσες καταστάσεις. Το προσφυγικό πρόβλημα υπήρξε το έναυσμα για τη μεταρρύθμισή του, ωστόσο η διαδικασία της αναθεώρησής του υπήρξε χρονοβόρα διότι δεν υπήρξε εύκολο να βρεθεί ένας συμβιβασμός των συμφερόντων των κρατών μελών. Στην ουσία κανένα κράτος δεν επιθυμεί να αναλάβει το φορτίο (“burden”) του προσφυγικού πληθυσμού. Το προσφυγικό επηρέασε εκλογικές αναμετρήσεις και έδωσε βήμα στην ακροδεξιά ξενοφοβική ατζέντα να κυριαρχήσει, ή να απειλήσει πολλά κράτη-μέλη, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την Αυστρία¹.

Σε ένα τέτοιο πολιτικό σκηνικό, δεν είναι απορίας άξιο γιατί χρειάστηκαν μέχρι στιγμής τρία σχέδια για τον επόμενο Κανονισμό του Δουβλίνου, προκειμένου να ψηφισθεί το τελευταίο στο Κοινοβούλιο ως η διαπραγματευτική βάση προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Παρά την υπερψήφιση του σχεδίου αυτού οι αντιδράσεις από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σχετικά με το διορθωτικό μηχανισμό κατανομής ήταν ιδιαίτερος έντονος, χαρακτηρίζοντας το διχαστικό και αναποτελεσματικό και αποστέλλοντας επιστολή στους ευρωπαίους ηγέτες στην οποία γινόταν έμμεση αναφορά σε ρήξη των κρατών μελών και ότι σε περίπτωση που δεν επερχόταν ομοφωνία θα έθετε ο ίδιος σχετικές προτάσεις, οι οποίες θα

¹ ΤΑ ΝΕΑ, Αυστρία: Η ακροδεξιά επιστρέφει στην εξουσία 18/12/2017
<http://www.tanea.gr/news/world/article/5497976/aystria-h-akrodeksia-epistrefei-sthn-eksoysia/>

βασίζονταν σε μια οικονομική εκδοχή της αλληλεγγύης, προαναγγέλλοντας με αυτόν τον τρόπο την κατάργηση του διορθωτικού μηχανισμού στήριξης.² Οι αντιδράσεις υπήρξαν έντονες τόσο από πλευράς κρατών μελών, όσο και από πλευράς Επιτροπής.³ Φαίνεται λοιπόν ότι η διαδικασία τροποποίησης του Κανονισμού Δουβλίνο III δε θα ολοκληρωθεί σύντομα.

Αναφορικά με τον ισχύοντα Κανονισμό η κριτική επικεντρώνεται στο ότι ο αιτών άσυλο υποχρεούται να υποβάλει μόνο ένα αίτημα ασύλου σε μία χώρα, η οποία ενδεχομένως δεν είναι της επιλογής του. Επομένως πρόκειται για ένα σύστημα κανόνων το οποίο, ενώ αφορά τον αιτούντα άσυλο, οι επιταγές του δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τις δικές του θέσεις. Ως επακόλουθο ο ίδιος ο αιτών άσυλο δεν συνεργάζεται με τις αρχές και προσπαθεί να βρει διεξόδους, νόμιμες ή παράνομες για να το παρακάμψει, με συνέπεια οι δευτερογενείς μετακινήσεις εντός της ΕΕ να συνεχίζονται αμείωτες. Ο εξαναγκασμός του αιτούντα άσυλο είναι το βασικό στοιχείο που χαρακτηρίζει το σύστημα του Δουβλίνου, από τη θέσπισή του μέχρι τον ισχύοντα κανονισμό. Έχει υπολογισθεί ότι μόνο το 3% των αιτούντων άσυλο εξαναγκάζονται πραγματικά να μετακινηθούν από ένα κράτος μέλος Κράτος στο οποίο επιθυμούν να εξετάσουν τις αιτήσεις τους σε άλλο το οποίο προκύπτει από την εφαρμογή των ιεραρχικών κριτηρίων του Δουβλίνου. Ωστόσο, τα κράτη μέλη επενδύουν πολύ σημαντικούς πόρους στο σύστημα, διοικητικά, οικονομικά και πολιτικά. Το ισχύον σύστημα του Δουβλίνου δεν επιτρέπει την εμφάνιση αποτελεσματικών μέτρων αλληλεγγύης, τα οποία θα ενσωματώνουν πραγματική αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, των αιτούντων άσυλο και προσφύγων. Αντ' αυτού, η τάση είναι προς μια πιο καταναγκαστική εφαρμογή ενός συνόλου κανόνων το οποίο έχει αποδειχθεί αναποτελεσματικό για περισσότερα από 20 χρόνια.⁴

Επιπλέον το Δουβλίνο III δεν σχεδιάστηκε, όπως άλλωστε αποδείχθηκε στην πράξη, για να αντιμετωπίσει καταστάσεις μαζικής εισροής, γεγονός που μείωσε σημαντικά τη συνάφεια του με το σημερινό πλαίσιο και υπονόμωσε την επίτευξη των στόχων του. Προκειμένου να αποφευχθεί το μπλοκάρισμα των εθνικών συστημάτων ασύλου, είναι σημαντικό, σε καταστάσεις μαζικής εισροής, να διασφαλιστεί η

² Η Καθημερινή, Πρόταση Τουσκ για προσφυγικό: Τέλος στην κατανομή προσφύγων βάσει υποχρεωτικών ποσοστώσεων 12 /12/2017

<http://www.kathimerini.gr/938758/article/epikairothta/kosmos/protash-toysk-gia-prosfygiko-telos-sthn-katanomh-prosfygwn-vasei-ypoxrewtikwn-posostwsewn>

³ Ναυτεμπορική: Θύελλα αντιδράσεων κατά Τουσκ για το προσφυγικό, 13/12/2017

<http://www.naftemporiki.gr/story/1303850/thuella-antidraseon-kata-tousk-gia-to-prosfugiko>

⁴ DIRECTORATE GENERAL FOR INTERNAL POLICIES POLICY DEPARTMENT C: CITIZENS' RIGHTS AND CONSTITUTIONAL AFFAIRS CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS
The Reform of the Dublin III Regulation, STUDY,
AUTHOR Dr. Francesco Maiani, Associate Professor, University of Lausanne,
Manuscript completed in June 2016.

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU\(2016\)571360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU(2016)571360_EN.pdf)

αποτελεσματική ροή των αιτούντων καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Ωστόσο, από τη φύση του, το Δουβλίνο III αποτρέπει αυτή τη λειτουργία, δεδομένου ότι οι διαδικασίες του Δουβλίνου είναι (ήδη σε «κανονικές» συνθήκες) μακρές. Σε περιπτώσεις όπου τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν μεγάλες εισροές, η εφαρμογή του Δουβλίνου μπορεί να παρουσιάσει σημαντικά προβλήματα. Πράγματι, ορισμένα κράτη μέλη (π.χ. Ουγγαρία, Ιταλία) αντιμετώπισαν εμπόδια στην εφαρμογή του Δουβλίνου στο σημερινό πλαίσιο, καθυστερώντας τις διαδικασίες και επιδεικνύοντας ανεπαρκή εσωτερική ικανότητα για την έγκαιρη αντιμετώπιση όλων των υποθέσεων του Δουβλίνου. Ως αποτέλεσμα, ορισμένα κράτη μέλη (π.χ. Γερμανία, Ιταλία, Ουγγαρία) σταμάτησαν de facto να το εφαρμόζουν με σωστό τρόπο στην πράξη, μειώνοντας έτσι τη γενική του σημασία.

Επίσης θα πρέπει να αναφερθεί ότι το Δουβλίνο III δεν σχεδιάστηκε για να εξασφαλίζει δίκαιη κατανομή της ευθύνης και δεν αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τη δυσανάλογη κατανομή των αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Η ιεράρχηση των κριτηρίων δεν λαμβάνει υπόψη την ικανότητα των κρατών μελών να διεκπεραιώνουν αξιώσεις και δεν αποσκοπεί στην εξισορρόπηση των προσπάθειών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο. Ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη ισχυρίστηκαν ότι η πρακτική εφαρμογή της ιεράρχησης των κριτηρίων ενδέχεται να έχει ακόμη μεγαλύτερες ανισότητες: τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται συχνότερα στην πράξη είναι εκείνα που αφορούν την τεκμηρίωση και την πρώτη χώρα εισόδου (άρθρα 12 και 13). Αυτό θέτει ένα σημαντικό, αθέμιτο και ενίοτε μη βιώσιμο μερίδιο ευθύνης στα κράτη μέλη των συνόρων. Τα υπερφορτωμένα μεθοριακά κράτη μέλη ενδέχεται να μην έχουν την ικανότητα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους π.χ. την τεκμηρίωση των αφίξεων στο πλαίσιο του Eurodac και τη δέουσα παραλαβή των αιτούντων και την επεξεργασία των απαιτήσεών τους. Κατά συνέπεια, οι αιτούντες ενδέχεται να έχουν κίνητρο να ταξιδεύουν και να υποβάλλουν αξιώσεις όπου επιλέγουν, γεγονός που με τη σειρά του μεταβιβάζει σημαντική ευθύνη σε πιο «επιθυμητούς» προορισμούς. Το αποτέλεσμα είναι η δυσανάλογη κατανομή των αιτούντων, ζήτημα που έχει αποδειχθεί σαφώς και μετά την τρέχουσα εισροή⁵.

Όλη η σύλληψη του Κανονισμού του Δουβλίνου βασίζεται σε μία προϋπόθεση η οποία δεν ισχύει: ότι οι συνθήκες προστασίας που θα απολαμβάνει ο αιτών άσυλο, είναι ίσες και επαρκείς σε όλα τα κράτη μέλη. Στην πράξη αυτό θα σήμαινε ότι ο αιτών άσυλο θα είχε την ίδια πρόσβαση στο άσυλο καθώς και σε πρόνοια για την υποδοχή του σε οποιαδήποτε χώρα και αν υπέβαλε το αίτημα ασύλου του. Ωστόσο, πρόσφατος νομικός προβληματισμός και εκτιμήσεις από την Ύπατη Αρμοστεία για

⁵ ICF International for the European Commission, Evaluation of the Dublin III Regulation DG Migration and Home Affairs Final report, by Sheila Maas, Elena Jurado, Mathieu Capdevila, Maylis Labayle, Laura Hayward, 4 December 2015
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

τους πρόσφυγες και από φορείς που υποστηρίζουν τις διαδικασίες του ασύλου έχουν καταδείξει ότι οι συνθήκες προστασίας παρουσιάζουν σημαντικές διακυμάνσεις από κράτος μέλος σε κράτος μέλος. Η Ελλάδα είναι μεν το πιο γνωστό και τεκμηριωμένο παράδειγμα, αλλά προσφάτως εγείρονται πολλές αμφιβολίες για τις συνθήκες στη Βουλγαρία, στην Ιταλία και στην Ουγγαρία. Η διαδικασία του Δουβλίνου επίσης εκθέτει τον αιτούντα άσυλο σε πιθανή παραβίαση των δικαιωμάτων του, τόσο με την χρονική παράταση των διαδικασιών, όσο και με τον επί μακρόν χωρισμό των μελών μίας οικογένειας. Πολλές προσφυγές γίνονται στα εθνικά δικαστήρια σχετικά με τον χωρισμό συζύγων ή μικρών παιδιών από τους γονείς ή συγγενείς τους. Επίσης αρκετά συχνά εξαιτίας των διαδικασιών του Δουβλίνου τίθεται σε κίνδυνο η υγεία των αιτούντων άσυλο, επειδή οι αρχές των κρατών μελών δεν ενημερώνουν σχετικά με τα προβλήματα υγείας κατά τη διάρκεια της μεταφοράς⁶.

Η έρευνα στην παρούσα εργασία ολοκληρώθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017, εξαιτίας της προθεσμίας υποβολής της διπλωματικής εργασίας, και δεν προχώρησε στις επόμενες προσπάθειες επίτευξης συναινετικής λύσης μέσω της δημιουργίας της ομάδας των «Φίλων της Προεδρίας»⁷ η οποία συνέχισε σε τεχνικό επίπεδο τις συζητήσεις μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ αναφορικά με την εξεύρεση κοινών σημείων για την αναθεώρηση του Κανονισμού, που όμως μέχρι στιγμής δεν έχουν συστηματοποιηθεί σε κάποιο σχέδιο κειμένου.

Το κέντρο βάρους της διπλωματικής εργασίας έπεσε στην εξέταση της υπάρχουσας νομολογίας του ΕΔΔΑ αναφορικά με τον τρόπο λειτουργίας του Κανονισμού Δουβλίνου II και Δουβλίνου III η οποία αποφαινεται για παραβιάσεις στην ΕΣΔΑ οι οποίες έχουν επέλθει εξαιτίας του τρόπου εφαρμογής του Κανονισμού. Σκοπός αυτής της ανάπτυξης είναι να καταστεί εφικτή μία συγκριτική μελέτη των προβληματικών σημείων του Δουβλίνου III με τις αντίστοιχες προβλέψεις των σχεδίων του Δουβλίνου IV, δηλαδή σε ποιο βαθμό αυτά αντιμετωπίστηκαν, καθώς επίσης αν ορισμένες καινούργιες προβλέψεις ενδέχεται να έρθουν σε αντίθεση με την ΕΣΔΑ, με συνεπακόλουθο να υπάρξει συνέχεια στη σχετική νομολογία του ΕΔΔΑ. Αναφέρονται τα ζητήματα που απασχόλησαν το ΕΔΔΑ σχετικά με τον Κανονισμό του Δουβλίνου II και τον Κανονισμό του Δουβλίνου III και τα οποία αφορούν τόσο τις επιστροφές στην πρώτη χώρα εισόδου όσο και στις οικογενειακές επανενώσεις. Ως εκ τούτου, το κύριο βάρος του πρώτου μέρους πέφτει στην οικογενειακή επανένωση με τη λογική ότι στο σημείο αυτό παρουσιάζεται ένα pattern το οποίο

⁶ Migration Policy Institute Europe, **Not Adding Up: The Fading Promise of Europe's Dublin System: EU Asylum: Towards 2020 Project**, by Susan Fratzke, March 2015
<http://migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/MPIe-DublinReg.pdf>

⁷ Nikolaj Nielsen, EU states tackle Dublin asylum reform 'line by line', euobserver , 07/03/2018 Brussels, <https://euobserver.com/migration/141236>

αφορά σε κάθε κράτος μέλος της ΕΕ. Το ζήτημα της επιστροφής του αιτούντα άσυλο στην χώρα της πρώτης εισόδου του ενδιαφέρει το ΕΔΔΑ συγκυριακά, δηλαδή αναφορικά με την κατάσταση των υποδομών της πρώτης χώρας εισόδου και συγκεκριμένα με την κατάσταση της Πρώτης Υποδοχής και της Υπηρεσίας Ασύλου, δηλαδή κατά πόσον ο αιτών πιθανόν να αντιμετωπίσει απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ ή και σε ακραίες περιπτώσεις κίνδυνο για τη ζωή του (άρθρο 2 της ΕΣΔΑ) και τη δυνατότητα της προσφυγής στη δικαιοσύνη, αναφορικά με τα ζητήματα της ασύλου και απέλασης (άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ).

Ως εκ τούτου δεν έγινε αναφορά σε άλλες νομικές επιπλοκές που μπορούν να ανακύψουν ή που έχουν ήδη ανακύψει, από ad hoc ρυθμίσεις ζητημάτων, όπως για παράδειγμα προβλήματα που προέκυψαν από την εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης ΕΕ -Τουρκίας⁸, εξαιτίας της καταρχήν εξέτασης του παραδεκτού της αίτησης ασύλου, ενώ παράλληλα τρέχουν οι προθεσμίες για την οικογενειακή επανένωση που προβλέπονται στο Δουβλίνο III. Η εξέταση του παραδεκτού της αίτησης ασύλου δεν προβλέπεται στον Κανονισμό Δουβλίνου III, διότι είναι προγενέστερος της Κοινής Δήλωσης, αλλά όμως δεν προστέθηκε σχετική ρύθμιση σε κανένα από τα επομένα σχέδια για το Δουβλίνο IV. Ο σχεδιασμός του διορθωτικού μηχανισμού της ρήτηρας κατανομής, σε όλα τα σχέδια, φαίνεται να αγνοεί ότι σε εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης θα πρέπει να εξετάζεται πρώτα το παραδεκτό της αίτησης ασύλου, διαδικασία η οποία έχει ήδη φανεί ως εξαιρετικά χρονοβόρα.

Στην παρούσα εργασία στο πρώτο της μέρος γίνεται μία σύντομη παρουσίαση του ισχύοντος Κανονισμού και στη συνέχεια ακολουθεί η παρουσίαση των προβληματικών σημείων του, έτσι όπως επισημάνθηκαν από τη νομολογία του ΕΔΔΑ. Στο δεύτερο μέρος γίνεται μία συνοπτική παρουσίαση των τριών σχεδίων που έχουν μέχρι στιγμής προταθεί και στη συνέχεια εξετάζεται κατά πόσο οι νέοι κανόνες θα εξαλείψουν τους λόγους οι οποίοι εφαρμοζόμενοι στην πράξη παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα έτσι όπως κατοχυρώνονται στην ΕΣΔΑ. Επίσης γίνεται μία σύντομη παρουσίαση των τριών σχεδίων για τον διορθωτικό μηχανισμό κατανομής, ο οποίος τόσο έχει διχάσει τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στον Επίλογο διατυπώνονται τα συμπεράσματα της εργασίας αυτής.

⁸ Κοινή Δήλωση ΕΕ Τουρκίας 20 Μαρτίου 2016 <http://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

Κύριο Θέμα

Μέρος Πρώτο

Κανονισμός του Δουβλίνου III

Κεφάλαιο 1

Σύντομη παρουσίαση του ισχύοντος Κανονισμού του Δουβλίνου και των βασικών προβλημάτων που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του

Ο σκοπός του Κανονισμού είναι να ορίσει το μοναδικό κράτος που είναι υπεύθυνο να εξετάσει μία αίτηση ασύλου με βάση συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία έχουν μία ιεραρχική διάρθρωση.

Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα στο έδαφος οποιουδήποτε από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διέλευσης⁹. Σε κάθε περίπτωση η αίτησή του οφείλει να εξετασθεί από ένα και μόνο κράτος μέλος. Το ποιό θα είναι αυτό το κράτος προβλέπεται στα επόμενα άρθρα με βάση συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία έχουν μία σειρά ιεραρχίας. Αν τελικώς ο αιτών άσυλο δεν καλύπτει κανένα από τα κριτήρια τα οποία ζητά ο Κανονισμός Δουβλίνο III, τότε αρμόδια χώρα για να εξετασθεί το αίτημα ασύλου του είναι η πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση διεθνούς προστασίας. Σε περίπτωση όμως που είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιοριστεί ως υπεύθυνο.¹⁰ Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι επί του παρόντος δεν είναι σαφές εάν το επόμενο κράτος μέλος από το οποίο διέρχεται ο αιτών που εξακολουθεί να ταξιδεύει παράνομα είναι υπεύθυνο εάν το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2¹¹.

⁹ Άρθρο 3 παρ 1 του Κανονισμού Δουβλίνο III 604/2013

¹⁰ Άρθρο 3 παρ. 2 του Κανονισμού Δουβλίνο III 604/2013

¹¹ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι βάσει του άρθρου 13 σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι ο αιτών διέβη παρανόμως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα, αυτό το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε παρανόμως είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, ακόμη και αν είχε παραλείψει να υποβάλλει σε αυτό την αίτηση ασύλου. Η ευθύνη αυτή παύει όμως να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

Στο τρίτο κεφάλαιο του Κανονισμού παρατίθενται τα κριτήρια βάσει των οποίων προσδιορίζεται το υπεύθυνο κράτος μέλος να εξετάσει την αίτηση ασύλου. Θα πρέπει να τονισθεί ότι η ιεράρχηση των κριτηρίων έτσι όπως προβλέπεται στον Κανονισμό Δουβλίνο III δε λαμβάνει υπόψη την ικανότητα των κρατών μελών, ούτε έχει ως στόχο τη δίκαιη κατανομή των βαρών. Ο κανονισμός Δουβλίνο III δεν έχει σχεδιασθεί για καταστάσεις δυσανάλογης πίεσης και δε στοχεύει στον δίκαιο επιμερισμό των ευθυνών ή στην αντιμετώπιση της δυσανάλογής κατανομής των αιτούντων μεταξύ των κρατών μελών¹².

Συνοπτικά οι λόγοι για τους οποίους ένας αιτών άσυλο μπορεί να μεταφερθεί σε άλλο κράτος για να εξετασθεί η αίτηση ασύλου του είναι, καταρχήν οικογενειακοί, δηλαδή:

- η ανηλικότητα¹³, δηλαδή ο ασυνόδευτος ανήλικος έχει τη δυνατότητα να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένα μέλη της οικογένειάς του.
- τα μέλη οικογένειας που είναι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας¹⁴, δηλαδή ο αιτών άσυλο μπορεί να μεταβεί σε κράτος μέλος το οποίο έχει αναγνωρίσει κάποιο μέλος της οικογένειάς του ως δικαιούχο διεθνούς προστασίας.
- τα μέλη οικογένειας που είναι αιτούντες άσυλο, δηλαδή ο αιτών άσυλο μπορεί να μεταβεί σε κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβάλει αίτηση ασύλου κάποιο μέλος της οικογένειάς του, αρκεί αυτή να εκκρεμεί.
- επίσης δίδεται η δυνατότητα σε εξαρτημένα μέλη της οικογένειας (λόγω εγκυμοσύνης, πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή προχωρημένης ηλικίας), να επανενωθεί με μέλη της οικογένειάς τους προκειμένου να μπορέσουν να τους φροντίσουν.

12 Αιτιολογική Έκθεση του Πρόταξη ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση)
<https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c5af802b-1695-11e6-ba9a-01aa75ed71a1/language-el>

¹³ Άρθρο 8 του Κανονισμού Δουβλίνο III 604/2013

¹⁴ Άρθρο 9 του Κανονισμού Δουβλίνο III 604/2013

Στο άρθρο 11 υπάρχουν προβλέψεις για το πώς ρυθμίζεται η οικογενειακή επανένωση σε περίπτωση που πλείονα μέλη της οικογένειας έχουν υποβάλει αιτήσεις ασύλου σε περισσότερα κράτη μέλη.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι ενώ στο άρθρο 6 του Κανονισμού προβλέπεται ότι το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών οφείλει να είναι το μείζον συμφέρον του παιδιού, αυτό δεν προσδιορίζεται, με συνέπεια τα περισσότερα κράτη μέλη να μη διαθέτουν ειδικές διαδικασίες ή κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, αλλά βασίζονται κυρίως σε γενικές διεθνείς ή εθνικές κατευθυντήριες γραμμές, όπως για παράδειγμα, στις διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές που εκπονήθηκαν από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR), την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού (CRC), το Εγχειρίδιο του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA) ή τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο καθορισμός του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού στο πλαίσιο της διαδικασίας του Δουβλίνου περιλαμβάνει συχνά την αξιολόγηση της κατάστασης ενός συγγενή / μέλους οικογένειας σε ένα διαφορετικό κράτος μέλος, δηλαδή σε περιπτώσεις όπου τα παιδιά έχουν συγγενείς σε άλλα κράτη μέλη ή όπου τα παιδιά ταξιδεύουν μαζί με συγγενείς και ο συγγενής υπόκειται σε μεταφορά. Ως εκ τούτου, το άρθρο 6 παράγραφος 3 διευκρινίζει: «Κατά την εκτίμηση του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους». Η διάταξη αυτή εισήχθη για πρώτη φορά στο πλαίσιο του Δουβλίνου III. Ωστόσο, στα περισσότερα κράτη μέλη δεν υπάρχει ειδική διαδικασία για τη συμμετοχή άλλων κρατών μελών στην αξιολόγηση του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού¹⁵.

Αν και αρκετά κράτη μέλη ορίζουν εκπρόσωπο του ασυνόδευτου ανηλίκου, ώστε να βοηθηθεί στις διαδικασίες της οικογενειακής επανένωσης, αυτό δεν συμβαίνει σε όλες τις χώρες, ειδικά μάλιστα με την αύξηση του αριθμού των ασυνόδευτων ανηλίκων.¹⁶

Στο άρθρο 12 υπάρχει πρόβλεψη ότι υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αίτησης για χορήγηση διεθνούς προστασίας είναι αυτό το οποίο έχει χορηγήσει στον αιτούντα άσυλο, τίτλο διαμονής εν ισχύ ή έγκυρη θεώρηση. Υπό προϋποθέσεις και σε περίπτωση που έχει λήξει η άδεια παραμονής ή η έγκυρη θεώρηση, το κράτος μέλος παραμένει υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση. Παραλλήλως αν ένας

¹⁵ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

¹⁶ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Επίσης εφόσον η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθεί στον χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

Για την εξακρίβωση της ύπαρξης κάποιου από τα κριτήρια αυτά στο πρόσωπο του αιτούντα άσυλο, προβλέπεται στο άρθρο 5 του Κανονισμού η διεξαγωγή συνέντευξης. Η ελληνική Υπηρεσία Ασύλου δεν έχει προβλέψει τη διαδικασία συνέντευξης, κάνοντας χρήση της πρόβλεψης της δεύτερης παραγράφου περίπτωση β' σύμφωνα με την οποία το κράτος μέλος μπορεί να παραλείψει τη συνέντευξη εφόσον δίδεται στον αιτούντα η δυνατότητα να παράσχει όλες τις σχετικές πληροφορίες αναφορικά με τον ορθό προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους με άλλο μέσο. Τέτοια άλλα μέσα θεωρούνται η φόρμα καταγραφής και τα έγγραφα που θα προσκομίσει ο αιτών την οικογενειακή του επανένωση, καθώς και η αίτηση που θα υποβάλλει για μεταφορά. Η ελληνική Υπηρεσία Ασύλου έχει δηλώσει ότι για ζητήματα οικογενειακής επανένωσης μέσω του Δουβλίνου III δεν προβαίνει σε συνεντεύξεις, αλλά σύμφωνα με ΜΚΟ περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που τα στοιχεία του αιτούντος ανευρίσκονται στο σύστημα Eurodac ή για να τεκμηριώσει τους ανθρωπιστικούς λόγους μιας υπόθεσης βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού¹⁷

Στο άρθρο 17 παρ 1 ορίζεται ότι κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παρ. 1, κάθε κράτος μπορεί να αποφασίσει να εξετάσει αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση, δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Πρόκειται για την ρήτρα διακριτικής ευχέρειας ή αλλιώς ρήτρα κυριαρχίας. Στη δεύτερη παράγραφο του ιδίου άρθρου ορίζεται ότι το κράτος μέλος στο οποίο γίνεται αίτηση διεθνούς προστασίας και το οποίο διεξάγει τη διαδικασία του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί, οποτεδήποτε πριν από τη λήψη πρώτης απόφασης επί της ουσίας, να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα αναδοχής αιτούντος για να επανενώσει οποιαδήποτε πρόσωπα με τα οποία έχει σχέση, για ανθρωπιστικούς λόγους, βάσει ιδίως οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων, ακόμα και όταν το άλλο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που θεσπίζονται στα άρθρα 8 έως 11 και στο άρθρο 16. Με δεδομένη τη σχετική ασάφεια της διάταξης

¹⁷ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

αυτής, δεν υπάρχει ενιαία στάση των κρατών μελών στο τι μπορεί να υπαχθεί στην εν λόγω ρύθμιση με συνέπεια να μην γίνονται συνήθως αποδεκτά αιτήματα βασισμένα στην ανθρωπιστική ρήτρα¹⁸

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει αναφορά στο άρθρο 3 παράγραφος 2 εδάφιο β' σύμφωνα με το οποίο όταν είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιοριστεί ως υπεύθυνο. Όταν η μεταφορά δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, βάσει της παρούσας παραγράφου, σε κάποιο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III ή στο πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, το προσδιορίζον κράτος μέλος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος. Στον συνδυασμό των δύο διατάξεων έχει βασισθεί μία ενδιαφέρουσα νομολογία του ΕΔΔΑ η οποία θα αναπτυχθεί σε επόμενο κεφάλαιο. Επίσης θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ευθύνη του κράτους μέλους να αναλάβει την εξέταση του αιτήματος παύει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την δευτερογενή παράνομη μετάβαση του αιτούντος σε άλλο κράτος μέλος.

Το Δεύτερο Τμήμα του Κανονισμού, αναφέρεται στις διαδικασίες μεταξύ των κρατών μελών ώστε να καθορισθεί μεταξύ τους το κράτος μέλος που θα αναλάβει τον αιτούντα άσυλο, καθώς επίσης και τις διαδικασίες σχετικά με την υποβολή του αιτήματος αναδοχής και τις διαδικασίες για την εκ νέου ανάληψη. Σημαντική πρόβλεψη είναι οι διαδικαστικές εγγυήσεις προς τον αιτούντα άσυλο, οι οποίες συμπληρώνονται από το άρθρο 4 αναφορικά με το δικαίωμα του στην πληροφόρηση και τα ένδικα μέσα τα οποία μπορεί να ασκήσει εναντίον της απόφασης μεταφοράς του. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι η διαδικασία της πληροφόρησης έτσι όπως εφαρμόστηκε από τα κράτη μέλη παρουσίασε πολλά προβλήματα τα οποία καταγράφηκαν σε έκθεση του DG Migration and Home Affairs¹⁹. Η προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων δεν καθορίζεται στον Κανονισμό του Δουβλίνου, αλλά αφήνεται στο εσωτερικό δίκαιο, πράγμα που οδηγεί σε μεγάλες αποκλείσεις: από τρεις ημέρες έως δύο μήνες. Θα πρέπει πάντως

¹⁸ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

¹⁹ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

η άσκησή τους να γίνεται εντός «συντόμου προθεσμίας». Η άσκηση ενδίκων μέσων έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην απόφαση μεταφοράς. Τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίσουν ότι ο αιτών έχει νομική συνδρομή, η οποία μπορεί να είναι δωρεάν στην περίπτωση που ο ίδιος δεν έχει τα αναγκαία μέσα για να την καλύψει. Το δικαίωμα σε δωρεάν νομική συνδρομή περιορίζεται όταν η επανεξέταση δεν έχει «πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας». Παράλληλα θα πρέπει να υπάρχει πρόσβαση σε υπηρεσίες διερμηνείας.

Σε σχέση με τη δυνατότητα της κράτησης ο Κανονισμός προβλέπει ότι κανείς δε μπορεί να κρατηθεί για τον μόνο λόγο ότι υπόκειται στη διαδικασία του κανονισμού του Δουβλίνου, αλλά μόνο όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής ώστε να εξασφαλισθούν οι διαδικασίες μεταφοράς. Ο όρος «κίνδυνος διαφυγής» μπορεί να βρεθεί και σε άλλα νομικά κείμενα της ΕΕ, όπως η Οδηγία για τις Συνθήκες Υποδοχής (RCD)²⁰ και η Οδηγία για την Επιστροφή²¹, προκειμένου να πλαισιωθεί η χρήση της κράτησης. Ωστόσο, ο Κανονισμός Δουβλίνο III ορίζει υψηλότερο όριο, δεδομένου ότι το άρθρο 28 παράγραφος 2 ορίζει ότι ο κίνδυνος πρέπει να είναι «σημαντικός». Η αξιολόγηση της πρακτικής και της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με τι θεωρούν ως «σημαντικό κίνδυνο διαφυγής» έλαβε υπόψη της δύο ερωτηματολόγια Ad-Hoc του Ευρωπαϊκού Δικτύου Μετανάστευσης (EMM) τα οποία δημοσιεύθηκαν το 2014²² και προσωπικές συνεντεύξεις που διεξήχθησαν με τους ενδιαφερόμενους σε εθνικό επίπεδο μεταξύ του Σεπτεμβρίου και τον Ιανουάριου του 2016. Από αυτήν την έρευνα προέκυψε ότι τα περισσότερα κράτη μέλη δεν καθόρισαν αντικειμενικά κριτήρια στην εθνική τους νομοθεσία. Στα κράτη μέλη που το έπραξαν, δεν φαίνεται να δίδεται ορισμός αναφορικά με τη «σημασία» του κινδύνου, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε παραβίαση του όρου που τίθεται στον κανονισμό. Στην πράξη φαίνεται ότι το κάθε κράτος μέλος ορίζει με διαφορετικό τρόπο τα κριτήρια με βάση τα οποία καθορίζεται το τι μπορεί να αποτελεί «κίνδυνο διαφυγής»²³. Σε κάθε περίπτωση η κράτηση θα πρέπει να είναι σύντομη και να μη διαρκεί περισσότερο από τον αναγκαίο προς μεταφορά χρόνο.

²⁰ Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, άρθρο 8 παρ. 3 εδάφιο β' <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0033&from=EL>

²¹ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, άρθρα 3 παρ. 7 και 15 παρ. 1 εδάφιο α' <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008L0115&from=EL>

²² Ad-Hoc Query on detention in Dublin III cases (Regulation EU No 604/2013) Requested by DE EMN NCP on 11th July 2014 Compilation produced on 08th September 2014 https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/protection/590_emn_ahq_on_detention_in_dublin_cases_en.pdf

²³ Βλ. European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

Στο 6^ο τμήμα του Κανονισμού, ρυθμίζονται οι μεταφορές των αιτούντων άσυλο καθώς και η διαχείριση κρίσεων και έγκαιρης προειδοποίησης σε περιπτώσεις ιδιαίτερης πίεσης στο σύστημα ασύλου ενός κράτους μέλους και/ή λόγω προβλημάτων στη λειτουργία του συστήματος ασύλου ενός κράτους μέλους. Στο επόμενο κεφάλαιο ορίζεται λεπτομερώς η διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και συγκεκριμένα στη διαβίβαση πληροφοριών και στην κατανομή των απαραίτητων πόρων για τη λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών οι οποίες έχουν επιφορτισθεί για την εκτέλεση του Κανονισμού καθώς και την εκτέλεση των μεταφορών. Στη συνέχεια γίνεται αναφορά σε έναν μηχανισμό συνδιαλλαγής για τον οποίο γίνεται εκτενής αναφορά σε επόμενο κεφάλαιο της εργασίας αυτής και τελικώς ακολουθούν οι μεταβατικές διατάξεις.

Το Σύστημα του Δουβλίνου έχει σχεδιασθεί από την οπτική γωνία των κρατών μελών ότι αποτελεί μια μέθοδο καθορισμού της ευθύνης η οποία παρέχει σαφήνεια ως προς το έναντι ποίου (για ποιούς αιτούντες) είναι υπεύθυνα, με βάση τα ιεραρχικά κριτήρια, ώστε να μπορούν είτε να αναλάβουν την ευθύνη για την ουσιαστική εξέταση μιας αξίωσης είτε να απορρίψουν / και να την τρέψουν προς άλλο κράτος μέλος. Για παράδειγμα, το EASO αναφέρθηκε στη σημασία του Δουβλίνου III ως «εργαλείου διαχείρισης» το οποίο θεωρείται ότι έχει σημαντική (πολιτική) αξία για τα κράτη μέλη και τους πολίτες τους. Πιο σημαντικό, εάν εφαρμοσθεί με συνέπεια αυτή η μέθοδος, το Δουβλίνο θα οδηγήσει (μεσοπρόθεσμα / μακροπρόθεσμα) στο να αποθαρρύνονται οι πολλαπλές αιτήσεις και συνεπώς θα μειώνονται οι πρόσθετοι ανθρωπίνι και οικονομικοί πόροι που συνδέονται με αυτές. Με τη θέσπιση της αρχής ότι ένα μόνο κράτος μέλος εξετάζει μια αξίωση, το Δουβλίνο III πρέπει να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα του συστήματος ασύλου, εμποδίζοντας την κατάχρηση και τη μείωση του κόστους.²⁴

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, μετά από εκτεταμένη έρευνα στα κράτη μέλη, το σύστημα του Δουβλίνου πάσχει σοβαρά στον τομέα της πληροφόρησης του αιτούντα, με συνέπεια πολλά ευάλωτα πρόσωπα να μην εντοπίζονται σε αρχικό στάδιο, οι συνεντεύξεις που προβλέπονται από τον Κανονισμό δεν διεξάγονται από εξειδικευμένο προσωπικό και ότι θα πρέπει να προβλεφθεί δωρεάν νομική βοήθεια²⁵. Συνέπεια των προβλημάτων αυτών είναι ότι εξαιτίας έλλειψης της επικαιροποίησης και της ποιότητας των πληροφοριών που παρέχονται στον αιτούντα, συχνά δεν υπάρχει ο σεβασμός της ιεράρχησης των κριτηρίων και επομένως ο αιτών δε μπορεί να καθορίσει το εφαρμοστέο κριτήριο

²⁴ Βλ. ICF International for the European Commission, Evaluation of the Dublin III Regulation DG Migration and Home Affairs Final report, by Sheila Maas, Elena Jurado, Mathieu Capdevila, Maylis Labayle, Laura Hayward, 4 December 2015
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf

²⁵ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Left in Limbo: UNHCR Study on the Implementation of the Dublin III Regulation - Executive Summary*, August 2017, available at:
<http://www.refworld.org/docid/59d5dd1a4.html>

στην περίπτωση του. Για παράδειγμα, η έρευνα που διεξήχθη σε ορισμένα κράτη μέλη κατέδειξε ότι ο τρόπος συλλογής των πληροφοριών δίνει προτεραιότητα σε ορισμένα κριτήρια (κατά κανόνα σε αυτά του άρθρου 13 σχετικά με την παράνομη είσοδο ή παραμονή) σε σχέση με άλλα, γεγονός που υποδηλώνει ότι η ιεράρχηση των κριτηρίων ενδέχεται να μην είναι πάντα σεβαστή στην πράξη λόγω ελλείψεων στην παροχή και συλλογή πληροφοριών. Μια εντυπωσιακή πτυχή της πρακτικής η οποία αναφέρεται στο άρθρο 8 παρ. 1 και 2 είναι οι σημαντικές καθυστερήσεις στην επανένωση των ασυνόδευτων παιδιών με συγγενείς και μέλη της οικογένειας βάσει αυτής της διάταξης. Αυτές οι περιπτώσεις, οι οποίες κατ' αρχήν μπορεί να διαρκέσουν έντεκα μήνες πριν από την επανένωση του ασυνόδευτου παιδιού με μέλη της οικογένειας ή συγγενείς, είναι ο λόγος για τον οποίο πολλά παιδιά διαφεύγουν και κάνουν το δικό τους ταξίδι για να ενωθούν με την οικογένεια εκτός του συστήματος του Δουβλίνου. Στην πράξη, ωστόσο, η έρευνα διαπίστωσε ότι η οικογενειακή επανένωση για παιδιά μπορεί να διαρκέσει ακόμη περισσότερο από τα μέγιστα χρονικά πλαίσια που προβλέπονται κατ' αρχήν βάσει του κανονισμού του Δουβλίνου^{26 27}.

Κεφάλαιο 2

Νομολογία του ΕΔΔΑ που αφορά στις επιστροφές οι οποίες προβλέπονται από τον Κανονισμό Δουβλίνο III

Στο κεφάλαιο αυτό θα γίνει μία προσπάθεια να αναδειχθούν τα προβλήματα των μεταφορών βάσει του Κανονισμού του Δουβλίνου και του τρόπου που αντιμετωπίστηκαν αυτά μέσα από τη νομολογία του ΕΔΔΑ.

Μετά το 2008, έτος κατά το οποίο το ΔΕΕ απέκτησε τη δικαιοδοσία, σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, να ερμηνεύει διατάξεις του διεθνούς δικαίου²⁸, μέσω του δευτερογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης²⁹, υπήρξαν πολύ σημαντικές

²⁶ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Left in Limbo: UNHCR Study on the Implementation of the Dublin III Regulation*, August 2017, available at:

<http://www.refworld.org/docid/59d5dcb64.html>

²⁷ Έχοντας υπόψη τα ευρήματα της έρευνας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, μπορούμε να αντιληφθούμε καλύτερα το ότι η απόφαση United Kingdom - The Queen on the application of ZAT, IAJ, KAM, AAM, MAT, MAJ and LAM v. Secretary of State for the Home Department υπήρξε πρωτοπόρα στην αντίληψη του βέλτιστου συμφέροντος του ανηλίκου.

²⁸ Περισσότερα για το ζήτημα της ερμηνείας του Διεθνούς Δικαίου από το ΔΕΕ βλ.

Roland Bank, *The Potential and Limitations of the Court of Justice of the European Union in Shaping International Refugee Law*, International Journal of Refugee Law, 2015, Vol. 27, No. 2, 213–244

²⁹ Για το ρόλο του ΔΕΕ ως δικαστηρίου για θέματα ασύλου βλ.

Geert De Baere, *The Court of Justice of the EU as a European and International Asylum Court*, Leuven Centre for Global Governance Studies 2013

<https://lirias.kuleuven.be/bitstream/123456789/414528/1/wp118-de-baere.pdf>

αποφάσεις από το Δικαστήριο αυτό³⁰ σχετικά με την ερμηνεία και εφαρμογή του Κανονισμού του Δουβλίνου³¹.

Το ΕΔΔΑ³², ως δικαστήριο, δεν είναι αρμόδιο να επιλύει προβλήματα τα οποία ανακύπτουν αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης (1951) για τους

³⁰ Περισσότερα για τη νομολογία του ΔΕΕ για θέματα Κανονισμού του Δουβλίνου βλ. στο Costello, Cathryn, 2012, *"Dublin-case NS/ME: Finally, an end to blind trust across the EU?"* in A&MR, 2012, Nr. 02, p. 83-92, Stichting Migratierecht Nederland and Vluchtelingen Werk Nederland. <http://www.ejtn.eu/Documents/About%20EJTN/Independent%20Seminars/Asylum%20Law%20Seminars%202012-13%20December%202013/CostelloNSMENote2012.pdf>

³¹ Βλ. ενδεικτικά:

C-411/10 και **C-493/10**, σχετικά με την απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως, το Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, τον προγενέστερο Κανονισμό Δουβλίνο II (ΕΚ) 343/2003, την έννοια του όρου "ασφαλείς χώρες", τη μεταφορά του αιτούντος άσυλο προς το υπεύθυνο κράτος μέλος, την υποχρέωση, το μαχητό τεκμήριο περί του ότι αυτό το κράτος μέλος σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα.

<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010CJ0411&lang1=el&type=NOT&ancre>

C-620/10 σχετικά με το Σύστημα του Δουβλίνου - Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003, τη διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου, τους υπηκόους τρίτης χώρας, κατόχους ισχύουσας θεωρήσεως εκδοθείσας από το "υπεύθυνο κράτος μέλος", υπό την έννοια του ίδιου αυτού κανονισμού - Αίτηση ασύλου υποβληθείσα εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κατά τον εν λόγω κανονισμό κράτος - Αίτηση για τη χορήγηση αδείας διαμονής εντός κράτους μέλους διαφορετικού από το υπεύθυνο κράτος, ακολουθούμενη από την ανάκληση της αιτήσεως ασύλου - Ανάκληση πριν το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνήσει να προβεί στην αναδοχή - Ανάκληση που περατώνει τις διαδικασίες του κανονισμού 343/2003

<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010CJ0620&lang1=el&type=NOT&ancre>

C-528/11, σχετικά με τον προσδιορισμό του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη - Άρθρο 3, παράγραφος 2 - Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών - Ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες - Υποχρέωση των κρατών μελών να καλούν τον εν λόγω οργανισμό να παρουσιάσει την άποψή του - Δεν υφίσταται

<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62011CJ0528&lang1=el&type=NOT&ancre>

C 245/11 Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 - Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη - Ανθρωπιστική ρήτρα - Άρθρο 15 του κανονισμού αυτού - Πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο σε ορισμένο κράτος μέλος και το οποίο, λόγω σοβαρής ασθένειας, εξαρτάται από τη συνδρομή του αιτούντος άσυλο - Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού - Υποχρέωση του κράτους μέλους, το οποίο δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού, να εξετάσει την αίτηση ασύλου που υπέβαλε ο συγκεκριμένος αιτών άσυλο - Προϋποθέσεις.

<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62011CJ0245&lang1=el&type=NOT&ancre>

³² Περισσότερα για τον Κανονισμό του Δουβλίνου και τη σχέση των δύο Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων βλ. Nesa Zimmermann, « Dublin » et les deux Cours supranationales européennes : échange

Πρόσφυγες και ούτε κατά την εφαρμογή του Κανονισμού. Η μόνη προσέγγιση που μπορεί να έχει είναι μέσω της ΕΣΔΑ, δηλαδή του άρθρου 2 σχετικά με τη ζωή, του άρθρου 3 σχετικά με την απαγόρευση βασανιστηρίων και του άρθρου 8 σχετικά με την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή. Εφόσον όμως η εφαρμογή των προβλέψεων του Κανονισμού μπορεί να επιφέρει κινδύνους για τα προστατευτέα αγαθά που κατοχυρώνονται μέσω της ΕΣΔΑ, τότε ως προς αυτό το πεδίο η υπόθεση εξετάζεται από το Δικαστήριο. Σε γενικές γραμμές το ΕΔΔΑ άφησε την ευθύνη της δικανικής κρίσης στο ΔΕΕ, εφαρμόζοντας, μέχρι την έκδοση της MSS, χωρίς να κάνει ευθεία αναφορά, στις αρχές που προέκυψαν από την απόφαση *Bosphorus*³³. Ως εκ τούτου το ΕΔΔΑ αρχικά υπήρξε εξαιρετικά φειδωλό στο να κάνει δεκτό ότι η εφαρμογή του Κανονισμού του Δουβλίνου είναι πιθανό ad hoc να παραβιάζει τα προαναφερόμενα άρθρα της ΕΣΔΑ.

Στην απόφαση **ΤΙ κατά Ηνωμένου Βασιλείου** (προσφυγή υπ' αριθμ 43844/98)³⁴, ο προσφεύγων, υπήκοος Σρι Λάνκα, έφυγε από τη Γερμανία και κατέθεσε αίτηση ασύλου στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ζήτησε από τη Γερμανία να αποδεχτεί την ευθύνη για το αίτημα ασύλου του προσφεύγοντος σύμφωνα με τη Σύμβαση του Δουβλίνου. Ο προσφεύγων φοβόταν ότι οι γερμανικές αρχές θα τον έστελναν απευθείας πίσω στη Σρι Λάνκα, όπου ισχυριζόταν ότι υπήρχε πραγματικός κίνδυνος γι' αυτόν να υποστεί μεταχείριση αντίθετη προς το Άρθρο 3 (απαγόρευση των βασανιστηρίων ή της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στα χέρια των δυνάμεων ασφαλείας, της LTTE (οργάνωση των Ταμίλ εμπλεκόμενη σε ένοπλο αγώνα για ανεξαρτησία) και των φιλοκυβερνητικών ακτιβιστικών οργανώσεων των Ταμίλ. Ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι είχε υποστεί κακομεταχείριση από την LTTE στη Σρι Λάνκα και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σπίτι του. Ισχυρίστηκε, επίσης, ότι είχε κρατηθεί αιχμάλωτος στο Κολόμπο επί τρεις μήνες και βασανίστηκε από τις δυνάμεις ασφαλείας, που υποπτεύονταν ότι είναι Τίγρης των Ταμίλ. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κήρυξε την προσφυγή απαράδεκτη (προφανώς αβάσιμη). Θεώρησε πως δεν είχε θεμελιωθεί η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου ότι η Γερμανία θα επέστρεφε τον προσφεύγοντα στη Σρι Λάνκα κατά παράβαση του Άρθρου 3 (απαγόρευση των βασανιστηρίων ή της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης. Στην απόφαση του το Δικαστήριο ανέφερε ότι μεταφέροντας τον προσφεύγοντα σε μια τρίτη χώρα δεν απαλλάχθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο από την

constructif ou dialogue de sourds ?, Genève 2016 στο The Geneva Jean Monnet Working Papers Series 04/16 http://www.ceje.ch/files/2714/6054/2504/Geneva_JMWP_04-Zimmermann.pdf

³³ Βλ. CASE OF BOSPHORUS HAVA YOLLARI TURİZM VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ v. IRELAND [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"docname":\["bosphorus"\],"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER"\],"CHAMBER":\["CHAMBER"\],"itemid":\["001-69564"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

³⁴ 7 Μαρτίου 2000 (απόφαση επί του παραδεκτού) [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"dmdocnumber":\["669265"\],"itemid":\["001-5105"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

ευθύνη να διασφαλίσει ότι η απέλαση δεν θα τον εξέθετε σε μεταχείριση αντίθετη με το Άρθρο 3 της Σύμβασης.³⁵

Σχόλιο: Στην πρώτη του απόφαση το ΕΔΔΑ σχετικά με τον Κανονισμό του Δουβλίνου, δεν θεωρεί αμαχητί ότι το κράτος μέλος που θα δεχθεί εκ νέου τον αιτούντα άσυλο, πράγματι θα τηρήσει εξ ολοκλήρου τις υποχρεώσεις του, έτσι όπως προκύπτουν από τη Σύμβαση της Γενεύης για τους Πρόσφυγες και από τη Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο επιτάσσει ότι το κράτος το οποίο αποστέλλει τον αιτούντα, δεν απεκδύεται της ευθύνης και οφείλει να διασφαλίσει ότι ο αιτών άσυλο δεν θα απελαθεί σε τρίτη χώρα. Το Δικαστήριο φαίνεται να επιβάλλει ένα είδους καχυποψίας των κρατών μελών μεταξύ τους, η οποία οδηγεί σε ένα πλήγμα της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, όταν πρόκειται για κίνδυνο παράτυπης επαναπροώθησης, πράγμα το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τον Κανονισμό του Δουβλίνου ο οποίος για να λειτουργήσει βασίζεται στη συνεργασία των κρατών μελών. Επίσης, σε πρακτικό επίπεδο, δεν δίδονται από το Δικαστήριο οδηγίες για το πώς ένα κράτος θα μπορέσει να επιβάλει σε άλλο κυρίαρχο κράτος να μην απελάσει κάποιον από την επικράτειά του.

Επιπλέον, οι δικαστές του Στρασβούργου ήταν πεπεισμένοι ότι θα μπορούσε ο ΤΙ να καταθέσει μια νέα αίτηση ασύλου κατά την άφιξη του στη Γερμανία. Ωστόσο, δεν είναι σαφές πώς το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό υπό το πρίσμα των αναρίθμητων διαδικαστικών και ουσιαστικών εμποδίων που το ίδιο διαπίστωσε, γεγονός που το οδήγησε στο συμπέρασμα ότι «υπήρχε σημαντική αμφιβολία ότι θα του χορηγηθεί δυνατότητα να υποβάλλει νέα αίτηση ασύλου, είτε ότι θα εισακουσθεί η δεύτερη αξίωσή του». Η πιθανότητα να μπορέσει ο ΤΙ να παρακάμψει τους νομικούς περιορισμούς στην εισαγωγή νέων αποδεικτικών στοιχείων ή να μπορούσε να ξεπεραστεί η προηγούμενη διαπίστωση της έλλειψης αξιοπιστίας του από το βαυαρικό διοικητικό δικαστήριο ήταν ελάχιστη. Υπό τις συνθήκες αυτές, η δυνατότητα πρόσβασης σε αποτελεσματική θεραπεία στη Γερμανία θα έπρεπε να θεωρηθεί ανύπαρκτη.³⁶ Θα πρέπει να αναφερθεί ότι στη συνέχεια τα Δικαστήρια του Ηνωμένου Βασιλείου δεν επέτρεψαν τη μεταφορά αιτούντων άσυλο στο έδαφος της Γερμανίας και της Ελλάδας με τις υποθέσεις R v

³⁵ Ενημερωτικό Δελτίο - Υποθέσεις «Δουβλίνο», Ελληνική Δημοκρατία, 2016. Ανεπίσημη μετάφραση που έγινε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), http://www.echr.coe.int/Documents/FS_Dublin_ELL.pdf

³⁶ V. Moreno-Lax, *Dismantling the Dublin System: M.S.S. v. Belgium and Greece*, European Journal of Migration and Law 14 (2012) 1–31
https://www.academia.edu/4572563/Dismantling_the_Dublin_System_MSS_v_Belgium_and_Greece_EJML_2012

Secretary of State for the Home Dept ex parte Adan and Aitseguer [2001]³⁷ και Nasser v. Secretary of State for the Home Department³⁸

Η επόμενη απόφαση είναι η **KRS κατά Ηνωμένου Βασιλείου** (υπ' αριθμ. 32733/08)³⁹. Ο προσφεύγων, Ιρανός υπήκοος, είχε μεταβεί στο Ηνωμένο Βασίλειο έχοντας διέλθει από την Ελλάδα. Σε συμμόρφωση με τον Κανονισμό Δουβλίνο II, οι βρετανικές αρχές είχαν ζητήσει η Ελλάδα να αποδεχθεί την ευθύνη για το αίτημα ασύλου του η οποία και απεδέχθη. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι η προώθησή του από το Ηνωμένο Βασίλειο στην Ελλάδα θα ήταν αντίθετη προς το Άρθρο 3 (απαγόρευση των βασανιστηρίων ή της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, εξαιτίας της κατάστασης των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα.

Το Δικαστήριο κήρυξε την προσφυγή απαράδεκτη (προφανώς αβάσιμη). Τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου απεδείκνυαν ότι η Ελλάδα δεν επαναπροωθούσε κανέναν στη χώρα καταγωγής του προσφεύγοντος, το Ιράν. Περαιτέρω, ελλείψει οποιασδήποτε απόδειξης περί του αντιθέτου, τεκμαιρόταν ότι η Ελλάδα θα συμμορφωνόταν με την υποχρέωση της να προσδώσει πρακτικό και ουσιαστικό περιεχόμενο στο δικαίωμα οποιουδήποτε υπό απέλαση ατόμου να προσφύγει ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του Άρθρου 34 της Σύμβασης (και να αιτηθεί τη λήψη προσωρινών μέτρων δυνάμει του Άρθρου 39 του Κανονισμού του Δικαστηρίου) για καθένα από τα άτομα που προωθούνταν, συμπεριλαμβανομένου του προσφεύγοντος.

Σχόλιο: Η κατάσταση του Ασύλου δεν ήταν η προσήκουσα στην Ελλάδα το 2008 και αυτό είχε καταγραφεί ήδη από την πρώτη Έκθεση της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου το 2001⁴⁰, στην οποία αναφερόταν ότι επί σειρά ετών η Ελλάδα είχε συστηματικές ελλείψεις στην υποδοχή των προσφύγων. Εξ αιτίας αυτής της κατάστασης χιλιάδες αιτούντες άσυλο έμεναν άστεγοι στην Ελλάδα κάθε έτος. Ακόμη πιο αναλυτική αναφορά συγκεκριμένων περιστατικών επαναπροωθήσεων, άθλιων συνθηκών κράτησης και δυσκολίες πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου και ελλείψεις σε διερμηνεία καταγράφονται στην Έκθεση του επομένου έτους (2002)⁴¹. Στην έκθεση της ΕΕΔΑ του 2004, επαναλαμβάνονται όλα τα ευρήματα των

³⁷ http://www.asylumlawdatabase.eu/sites/asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/Judgment_8.pdf

³⁸ *Nasser v. Secretary of State for the Home Department*, [2007] EWHC 1548 (Admin), United Kingdom: High Court (England and Wales), 2 July 2007, available at: http://www.refworld.org/cases,GBR_HC_QB,46c989672.html

³⁹ 2 Δεκεμβρίου 2008 (απόφαση επί του παραδεκτού) *K.R.S. v. United Kingdom*, Application no. 32733/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 December 2008, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,49476fd72.html>

⁴⁰ Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2001, Εθνικό Τυπογραφείο, Ιανουάριος 2002

http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2001/ekthesi2001_gr.pdf

⁴¹ Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2002, http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2002/ekthesi2002_gr.pdf

προαναφερόμενων εκθέσεων, αλλά προστίθεται και ένα κεφάλαιο για τον τρόπο που η Ελλάδα εφαρμόζει τον Κανονισμό του Δουβλίνου. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι μετά από αίτημα αρχών άλλων χωρών, οι ελληνικές αρχές σε εφαρμογή του Κανονισμού του Δουβλίνου δέχονται να εξετάσουν επιστραφέντες αιτούντες άσυλο. Ωστόσο, όταν οι αιτούντες άσυλο επιστρέψουν στην Ελλάδα τους κοινοποιείται πράξη διακοπής της διαδικασίας εξέτασης του αιτήματός του βάσει του άρθρου 2 παρ. 8 του ΠΔ 61/1999, λόγω αυθαίρετης απομάκρυνσης από τον δηλωθέντα τόπο διαμονής του με αποτέλεσμα να δημιουργείται αμφιβολία αν οι επιστραφέντες αιτούντες άσυλο θα βρουν ασφαλές καταφύγιο στην Ελλάδα. Πέραν τούτου εκδίδονται και αποφάσεις απέλασης αιτούντων άσυλο σε χώρες όπου παραβιάζονται τα δικαιώματά των ανθρώπων, όπως Ιράκ και Σουδάν, κατά παράβαση της μη επαναπροώθησης.⁴² Στην έκθεση της ΕΕΔΑ για το 2006 αναφέρονται ως προβλήματα του ασύλου, το χαμηλό ποσοστό αναγνώρισης του καθεστώτος, το πανομοιότυπο των αποφάσεων, η αύξηση των εκκρεμών αιτήσεων, το ζήτημα της διερμηνείας, η προβληματική πρόσβαση σε διαδικασίες ασύλου και η κακή κατάσταση στα κέντρα υποδοχής. Στο κέντρο υποδοχής της Σάμου έγινε αυτοψία και τα πορίσματα ήταν πολύ δυσμενή⁴³. Ομοίως ο Συνήγορος του Πολίτη σε έκθεση αυτοψίας που έκανε στην Κω κατά το έτος 2001 σε χώρους κράτησης αναφέρει ότι οι συνθήκες είναι πολύ κακές και ότι δεν έχουν πραγματική ενημέρωση για τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτημα ασύλου, ούτε έχουν πρόσβαση σε νομική βοήθεια.⁴⁴ Το 2002 με αφορμή 60 Αφγανούς Χαζαρά, οι οποίοι επιθυμούσαν να υποβάλουν αίτημα ασύλου το οποίο δεν δεχόντουσαν να το παραλάβουν οι αρχές, ο Συνήγορος του Πολίτη έκανε παρέμβαση στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αλλοδαπών.⁴⁵ Επίσης έγινε αυτοψία από τον Συνήγορο του Πολίτη σε κέντρο κράτησης αλλοδαπών στην Κάρυστο, όπου η διαμονή ήταν πολύ προβληματική, η δε σίτιση ανεπαρκής και η πρόσβαση στην υγεία δυσχερής.⁴⁶ Την ίδια χρονιά γίνονται παρεμβάσεις από τον Συνήγορο του Πολίτη προς τις αστυνομικές αρχές, για να μπορέσουν να έχουν πρόσβαση σε δικηγόρο οι αλλοδαποί οι οποίοι εισέρχονται στην Ελλάδα, καθώς και οι ΜΚΟ.⁴⁷ Το

⁴² Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2004, http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2004/report_2004_gr.pdf

⁴³ Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2006 http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2007/greek_version_2007.pdf

⁴⁴ Συνήγορος του Πολίτη ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΗΝ ΚΩ (6 -7/9/2001) https://www.synigoros.gr/resources/ekuesi_aftopsias_kratitiria_kos.pdf

⁴⁵ Συνήγορος του Πολίτη, Κατάθεση αιτήματος ασύλου με δικαστικό επιμελητή, 2002 <https://www.synigoros.gr/resources/epimelites.pdf>

⁴⁶ Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στον χώρο κράτησης λαθρομεταναστών και αιτούντων άσυλο στην Κάρυστο, 2002 <https://www.synigoros.gr/resources/karystosautopsia.pdf>

⁴⁷ Συνήγορος του Πολίτη, Πρόσβαση δικηγόρων και Μ.Κ.Ο. στους χώρους κράτησης παράνομων αλλοδαπών, 2002, <https://www.synigoros.gr/resources/dikigori.pdf> και <https://www.synigoros.gr/resources/ngos.pdf>

2005, ο Συνήγορος του Πολίτη, σε αυτοψία που κάνει στο Τμήμα Αλλοδαπών Αττικής, διαπιστώνει σοβαρά προβλήματα κατά το αρχικό στάδιο υποβολής και εξέτασης μιας αίτησης ασύλου, τα οποία αφορούν τόσο την εφαρμογή της διεθνούς και εθνικής νομοθεσίας για το πολιτικό άσυλο, όσο και την τήρηση των διατάξεων για τις διοικητικές διαδικασίες⁴⁸. Το ίδιο έτος, ο Συνήγορος του Πολίτη διενήργησε εκ νέου αυτοψία σε κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων Βόλου και Ν. Ιωνίας Βόλου στα οποία οι συνθήκες κράτησης ήταν άθλιες, στον ίδιο χώρο κρατούντο μαζί παιδιά με ενήλικες⁴⁹. Θα πρέπει να αναφερθεί επίσης ότι ο Επίτροπος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης ήδη από την πρώτη του επίσκεψη στην Ελλάδα το 2002, έκανε αναφορά στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η διαδικασία ασύλου στην Ελλάδα⁵⁰ και στο follow up report, το 2006, η κατάσταση περιγράφηκε με ακόμη πιο μελανά χρώματα.⁵¹ Επίσης η CPT διαχρονικά σε όλες της τις εκθέσεις έχει στηλιτεύσει την κακή κατάσταση των χώρων κράτησης στην Ελλάδα.⁵² Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες το 2006⁵³ διατύπωσε τη θέση της για την κατάσταση ασύλου στην Ελλάδα, η οποία δεν αποκλίνει από τη θέση των άλλων οργάνων που αναφέρθηκαν ανωτέρω και το 2007 εξέδωσε σημείωμα στο οποίο περιγραφόταν πώς ο αιτών άσυλο, επιστρεφόμενος με βάση τη διαδικασία του Δουβλίνου, κινδύνευε να μη μπορεί να ολοκληρώσει την εξέταση του αιτήματός του, λόγω της διαδικασίας διακοπής, η οποία είχε εξαιρετικά σύντομους χρόνους για την υποβολή της αίτησης θεραπείας.⁵⁴

Παρά το γεγονός ότι η ΕΕΔΑ και ο Συνήγορος του Πολίτη είναι όργανα της Ελληνικής Πολιτείας, ο Επίτροπος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης και η CPT επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης με ρόλο για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, η δε Ύπατη Αρμοστεία είναι το κατ' εξοχήν όργανο του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, το

⁴⁸ Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στο Τμήμα Αλλοδαπών Αττικής, https://www.synigoros.gr/resources/provlimata_stin_paralavi.pdf

⁴⁹ Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στα κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων Ν. Ιωνίας Βόλου και Αλμυρού

<https://www.synigoros.gr/resources/autopsiamagnisias.pdf> και <https://www.synigoros.gr/resources/symperasmatamagnisias.pdf>

⁵⁰ Council of Europe, OFFICE OF THE COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS, REPORT BY MR ALVARO GIL-ROBLES, COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS ON HIS VISIT TO THE HELLENIC REPUBLIC 2- 5 JUNE 2002,

<https://rm.coe.int/16806db86f>

⁵¹ Council of Europe, OFFICE OF THE COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS Follow-up report on the Hellenic Republic (2002-2005): Assessment of the progress made in implementing the recommendations of the Council of Europe Commissioner for Human Rights, 29 March 2006

<https://rm.coe.int/16806db76d>

⁵² Βλ. <https://www.coe.int/en/web/cpt/greece>

⁵³ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece*, February 2006, available at:

<http://www.refworld.org/docid/46d530bf2.html>

⁵⁴ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *The Return to Greece of Asylum-Seekers With "Interrupted" Claims*, 9 July 2007, available at:

<http://www.refworld.org/docid/46b889b32.html>

ΕΔΔΑ περιορίσθηκε για τη διαμόρφωση της κρίσης του αποκλειστικά στην αλληλογραφία της βρετανικής υπηρεσίας μετανάστευσης με την ελληνική μονάδα Δουβλίνου, αγνοώντας εντελώς πληθώρα εκθέσεων, ερευνών, αυτοψιών από επίσημους φορείς, οι οποίες έθεταν το ζήτημα σε εντελώς αντίθετη οπτική. Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι είχε ήδη εκδοθεί από το ΔΕΕ η απόφαση **C-72/06**⁵⁵ με την οποία κρίθηκε ότι η Ελλάδα μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία **2003/9/ΕΚ**⁵⁶ του Συμβουλίου, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας, τα ευρήματα της οποίας αγνοήθηκαν από το ΕΔΔΑ.

Σύμφωνα με την άποψη της Moreno-Lax, το ουσιώδες σημείο που αγνοήθηκε από το Δικαστήριο είναι το γεγονός ότι ο Κανονισμός του Δουβλίνου δεν υποχρεώνει τα συμμετέχοντα κράτη μέλη να μεταφέρουν τους αιτούντες από τη μία χώρα στην άλλη, σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζει. Από την άποψη αυτή, η ύπαρξη της «ρήτρας κυριαρχίας» αφήνει μεγάλο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας του κράτους. Αυτό από μόνο του εξαλείφει τη δυνατότητα εφαρμογής του δόγματος του Βοσπόρου στις περιπτώσεις του Δουβλίνου. Ο ισχυρισμός του Δικαστηρίου ότι ο κανονισμός δημιουργεί από μόνος του ένα πλήρες «καθεστώς ασύλου» είναι επίσης ανακριβής. Αν υποθεθεί ότι το Δικαστήριο προτίθετο να αναφερθεί και στα άλλα εργαλεία που συνθέτουν το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, η συνοπτική εκτίμησή του (σε μία φράση) ότι παρέχεται επαρκές επίπεδο προστασίας είναι μάλλον επιφανειακή⁵⁷.

Έξι μήνες μόλις μετά την **KRS κατά Ηνωμένου Βασιλείου** εκδόθηκε η **MSS κατά Βελγίου και Ελλάδας**⁵⁸ (υπ. αριθμ. 30696/09 21 Ιανουαρίου 2011, Τμήμα Ευρείας Σύμβασης) η οποία ανέτρεψε όλη τη μέχρι τότε συλλογιστική του ΕΔΔΑ. Το Δικαστήριο υιοθέτησε πλήρως τα ευρήματα για την κατάσταση του Ασύλου στην Ελλάδα που προέρχονται από εκθέσεις αξιόπιστων φορέων και αναθεώρησε άρδην την στάση του, κρίνοντας την υπόθεση παραδεκτή.

Ο Μ.Σ.Σ. ήταν Αφγανός αιτών άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση ασύλου στις βελγικές αρχές επειδή είχε εργαστεί ως διερμηνέας για τους Βέλγους υπηκόους που συμμετείχαν σε διεθνείς αποστολές στο Αφγανιστάν και κινδύνευε ως συνεργάτης

⁵⁵

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=60933&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1508827>

⁵⁶ <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=52a04b204>

⁵⁷ V. Moreno-Lax, *Dismantling the Dublin System: M.S.S. v. Belgium and Greece*, European Journal of Migration and Law 14 (2012) 1–31

https://www.academia.edu/4572563/Dismantling_the_Dublin_System_MSS_v_Belgium_and_Greece_EJML_2012

⁵⁸ <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4fb219ab2>

τους από τους Ταλιμπάν. Στην Ελλάδα, συνελήφθη αρκετές φορές, χωρίς να γίνει δεκτός σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Η Ελλάδα κρίθηκε ένοχη για παραβίαση του δικαιώματός του να μην υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση λόγω της κατάστασης της σύλληψής του και της «κατάστασης της ακραίας υλικής φτώχειας» στην οποία ο αιτών αναγκάστηκε να υποστεί (παρ. 252 της απόφασης). Το ΕΔΔΑ έλαβε υπόψη την ευπάθεια του MSS ως αιτούντα άσυλο θεωρώντας ότι έχει προσεγγίσει το κατώτατο όριο στην ταπεινωτική μεταχείριση και στην έλλειψη σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, δηλαδή υπέστη «απάνθρωπη μεταχείριση» (παρ 251) και επίσης η γενική κατάσταση της Ελλάδας αναφορικά με τους αιτούντες άσυλο χαρακτηρίζεται από μια «ιδιαίτερη κατάσταση ανασφάλειας και ευπάθειας στην οποία είναι γνωστό ότι ζουν οι αιτούντες άσυλο» (παρ. 255 και 259). Η απόφαση του ΕΔΔΑ βασίστηκε στην ιδέα ότι η κατάσταση που υπέστη ο M.S.S. ήταν κοινή για όλους ή για τους περισσότερους αιτούντες άσυλο, δηλαδή ότι το σύστημα υποδοχής και επεξεργασίας της αίτησης ασύλου είναι σαφώς ανεπαρκές (και δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του CEAS). Το δικαστήριο έκρινε ότι οι γενικές πληροφορίες που περιέχονται σε αξιόπιστες εκθέσεις πρέπει να θεωρηθούν ως «εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία» για την κατάσταση και τον κίνδυνο επαναπροώθησης. Την εποχή εκείνη, η Ελλάδα, όπως περιγράφει το ΕΔΔΑ την κατάσταση με βάση τις πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και τις ΜΚΟ, ήταν ένα αποτυχημένο κράτος ασύλου.

Το ΕΔΔΑ θεώρησε ότι, εν προκειμένω, το Βέλγιο όφειλε να κάνει χρήση της ρήτρας κυριαρχίας και αρχικά θα έπρεπε να εξετάσει αν τα δικαιώματα του αιτούντα θα γίνονταν σεβαστά στην Ελλάδα και, εφόσον χρειαζόταν, να ενεργοποιούσε τη ρήτρα για να αποτρέψει τη μεταφορά σε ένα μη ασφαλές κράτος. Η απόφαση M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας σημαίνει ότι η ρήτρα κυριαρχίας δεν αφορά πλέον απόλυτα σε διακριτική ευχέρεια του κράτους μέλους, αλλά σε περιπτώσεις παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο στο πλαίσιο του Συστήματος του Δουβλίνου, οφείλει να γίνει δέσμια αρμοδιότητα η ανάληψη της ευθύνης τους.

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η απόφαση MSS αφορά τον προγενέστερο κανονισμό του Δουβλίνου, δηλαδή το Δουβλίνο II⁵⁹. Στο Δουβλίνο II στο άρθρο 3 δεν υπήρχε η ρητή διάταξη που ακολούθησε αργότερα στο Δουβλίνο III, εξαιτίας αυτής της απόφασης, ότι «Όταν είναι αδύνατη η μεταφορά αιτούντος στο κράτος μέλος που έχει προσδιορισθεί πρωτίστως ως υπεύθυνο, εξαιτίας βάσιμων λόγων που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων στο εν λόγω κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξακολουθεί να εξετάζει τα κριτήρια του

⁵⁹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32003R0343&from=EL>

κεφαλαίου III, ώστε να διαπιστώσει αν άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσδιοριστεί ως υπεύθυνο».

Επίσης θα πρέπει να αναφερθεί ότι το πεδίο εφαρμογής της MSS σχετικά με τη ρήτρα κυριαρχίας αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα έχει ευρύτερη συγκριτικά με τη νομολογία του ΔΕΕ στις συνεκδικαζόμενες **N. S.** (C-411/10) και **M. E.** (C-493/10), σύμφωνα με τις αποφάσεις αυτές η μεταφορά θα μπορούσε να αποφευχθεί μόνο όταν υπήρχαν «συστημικά ελαττώματα» στο σύστημα ασύλου ενός κράτους. Σύμφωνα με το ΔΕΕ, μόνο μία περίπτωση αυτού του τύπου θα μπορούσε να καταστρέψει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών χωρίς να αποσταθεροποιηθεί το Σύστημα του Δουβλίνου με υπερβολικά ανοιχτή ερμηνεία της ρήτρας κυριαρχίας⁶⁰.

Η συνέχεια υπήρξε πολύ ενδιαφέρουσα με την απόφαση **Sharifi κατά Αυστρίας**⁶¹. Ο Sharifi αφγανικής υπηκοότητας ταξίδεψε από το Αφγανιστάν μέσω Ιράν, Τουρκίας, Ελλάδας και Ιταλίας και έφτασε στην Αυστρία, όπου υπέβαλλε αίτημα ασύλου. Οι αυστριακές αρχές κατ' επιταγήν του Κανονισμού του Δουβλίνου τον απέλασαν στην Ελλάδα, χώρα πρώτης εισόδου. Ο Sharifi προσέφυγε στο ΕΔΔΑ παραπονούμενος για παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ για τις απάνθρωπες και εξευτελιστικές συνθήκες που βίωσε ως αιτών άσυλο στην Ελλάδα. Το Δικαστήριο τόνισε ότι «το κύριο θέμα της παρούσας προσφυγής είναι το κατά πόσο οι αυστριακές αρχές γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν ότι η επικείμενη απέλαση του αιτούντος στην Ελλάδα στις 20 Οκτωβρίου 2008 παραβιάζει το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ. Το Δικαστήριο παρατήρησε ότι «κατά την κρίσιμη περίοδο, οι πληροφορίες που διέθεταν οι αυστριακές αρχές ήταν ευρείες αλλά και εν μέρει αντιφατικές στις συστάσεις και τα αποτελέσματά τους» όπως αντικατοπτρίζονται στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Δεκεμβρίου του 2008 στην υπόθεση K.R.S. έναντι του Ηνωμένου Βασιλείου (αριθ. 32733/08), το οποίο επιβεβαίωσε το τεκμήριο ότι η Ελλάδα έχει συμμορφωθεί με το κεκτημένο της ΕΕ για το άσυλο. Το Δικαστήριο επικαλέστηκε επίσης το γεγονός ότι, κατά τον κρίσιμο χρόνο, κανένα κράτος μέλος δεν είχε επιβάλει γενική απαγόρευση των μεταφορών στην Ελλάδα και σε αντίθεση με το Βέλγιο στην υπόθεση M.S.S. κατά του Βελγίου και Ελλάδας, η Αυστρία δεν είχε λάβει καμία επιστολή της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες με την οποία να ζητείται απερίφραστα η αναστολή της μεταφοράς των αιτούντων προς την Ελλάδα. Τέλος, το δικαστήριο έμεινε ικανοποιημένο από την επαρκή αιτιολογία των αυστριακών αρχών στην οποία βάσιζαν την απόφασή τους να μεταφέρουν τον αιτούντα στην Ελλάδα. Το ΕΔΔΑ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «ενώ το Δικαστήριο

⁶⁰ Βλ. Sílvia Morgades Gil, *Shaping the Common European Asylum System through the protection of Human Rights: The jurisprudence of the European Court of Human Rights as a tool for circumscribing the discretionary powers of states in the Dublin System*, UACES 45th Annual Conference, Bilbao, 7-9 September 2015 <https://www.uaces.org/documents/papers/1501/Morgades%20Gil.pdf>

⁶¹ *Sharifi v Austria*, Application no. 60104/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 5 December 2013, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,52c5383a4.html>

θεωρεί ότι το φθινόπωρο του 2008 οι αυστριακές αρχές γνώριζαν ότι έχουν ανακύψει σοβαρές ελλείψεις στην ελληνική διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες διαβίωσης και κράτησης των αιτούντων άσυλο, δεν θεωρεί, με βάση όλες τις περιστάσεις που εξετάστηκαν, ότι οι αυστριακές αρχές όφειλαν να γνωρίζουν ότι οι ελλείψεις αυτές έφθασαν στο όριο του άρθρου 3»⁶² Τέλος, το δικαστήριο έμεινε ικανοποιημένο από την επαρκή αιτιολογία των αυστριακών αρχών που αιτιολογούσε την απόφασή τους να μεταφέρουν τον αιτούντα στην Ελλάδα .

Η επόμενη απόφαση είναι η **Samsam Mohammed Hussein**⁶³ εναντίον Ολλανδίας και Ιταλίας η οποία αφορούσε μία Σομαλή αιτούσα άσυλο που ισχυρίστηκε ότι η ίδια και ιδίως τα δύο νεαρά τέκνα της θα υποβάλλονταν σε κακομεταχείριση εάν μεταφέρονταν από την Ολλανδία στην Ιταλία δυνάμει του Κανονισμού Δουβλίνο II. Προς το συμφέρον των μερών και την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας ενώπιον του, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είχε ζητήσει από την ολλανδική Κυβέρνηση, δυνάμει του Άρθρου 39 (προσωρινά μέτρα) του Κανονισμού του Δικαστηρίου, να μην απελάσει την προσφεύγουσα στην Ιταλία εκκρεμούσης της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση.

Το Δικαστήριο κήρυξε την προσφυγή απαράδεκτη (προφανώς αβάσιμη). Διαπίστωσε ιδίως ότι, εάν επέστρεφε στην Ιταλία, οι μελλοντικές προοπτικές της προσφεύγουσας και των δύο τέκνων της δεν συνεπάγονταν έναν επαρκώς πραγματικό και άμεσο κίνδυνο κακουχίας, αρκούντως σοβαρής, ώστε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης. Ούτε η γενική κατάσταση των αιτούντων άσυλο στην Ιταλία μαρτυρούσε οποιεσδήποτε συστημικές ελλείψεις. Ως εκ τούτου, αποφάσισε να άρει την αναστολή της απέλασης.

Στο ίδιο σκεπτικό και στα ίδια ευρήματα για την κατάσταση του ασύλου στην Ιταλία βασίζονται και οι αποφάσεις Halimi κατά Αυστρίας και Ιταλίας⁶⁴ και Abubeker κατά Αυστρίας και Ιταλίας⁶⁵

Κατόπιν έχουμε τις αποφάσεις **Mohammed κατά Αυστρίας**⁶⁶ και **Mohammadi κατά Αυστρίας**⁶⁷, οι οποίες έχουν παραπλήσιο ιστορικό: Ο πρώτος, σουδανός υπήκοος προσέφυγε κατά της απόφασης μεταφοράς του στην Ουγγαρία, παραπονούμενος

⁶² *Sharifi v Austria*, Application no. 60104/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 5 December 2013, available at:

[http://www.refworld.org/cases,ECHR,52c5383a4.html](http://www.refworld.org/cases/ECHR,52c5383a4.html)

⁶³ *Samsam Mohammed Hussein and Others v. the Netherlands and Italy*, Application no. 27725/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 April 2013, available at: [http://www.refworld.org/cases,ECHR,517ebc974.html](http://www.refworld.org/cases/ECHR,517ebc974.html)

⁶⁴ *Nasib HALIMI v. Austria and Italy* <http://www.bailii.org/eu/cases/ECHR/2013/1343.html>

⁶⁵ *Mohammed ABUBEKE v. Austria and Italy* <http://www.bailii.org/eu/cases/ECHR/2013/1344.html>

⁶⁶ *Mohammed v. Austria*, Application no. 2283/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 6 June 2013, available at: [http://www.refworld.org/cases,ECHR,51b192004.html](http://www.refworld.org/cases/ECHR,51b192004.html)

⁶⁷ *Mohammadi v. Austria*, Application no. 71932/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 3 July 2014, available at: [http://www.refworld.org/cases,ECHR,53b521674.html](http://www.refworld.org/cases/ECHR,53b521674.html)

ότι αν η μεταφορά πραγματοποιείτο θα υπήρχε κίνδυνος να υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση του άρθρου 3 ΕΣΔΑ. Αν και η δεύτερη αίτηση ασύλου του που είχε υποβάλει στις αυστριακές αρχές δεν είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα για τη μεταφορά του στην Ουγγαρία, το Δικαστήριο έκρινε ότι τελικώς ο αιτών δεν κινδύνευε από απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, δεδομένου ότι η Ουγγαρία είχε βελτιώσει το νομοθετικό της πλαίσιο για τους αιτούντες άσυλο. Ο Mohammadī, αφγανός υπήκοος ισχυρίστηκε ότι, εάν μεταφερόταν αναγκαστικά στην Ουγγαρία, όπου οι αιτούντες άσυλο συστηματικά κρατούνταν, θα αντιμετώπιζε κίνδυνο φυλάκισης υπό άθλιες συνθήκες. Κατήγγειλε, περαιτέρω, ότι θα αντιμετώπιζε κίνδυνο επαναπροώθησης σε τρίτη χώρα, πιθανώς στη Σερβία (τη χώρα από την οποία είχε διέλθει προτού φτάσει στην Ουγγαρία), δίχως το αίτημα ασύλου του να εξεταστεί επί της ουσίας στην Ουγγαρία. Το Δικαστήριο, όπως και στην προηγούμενη περίπτωση έκρινε ότι η μεταφορά του προσφεύγοντος στην Ουγγαρία δεν θα παραβίαζε το Άρθρο 3 (απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης. Λαμβάνοντας υπόψιν ότι οι σχετικές εθνικές εκθέσεις για την κατάσταση στην Ουγγαρία των αιτούντων άσυλο, και ιδίως των υπό επιστροφή υπό το σύστημα του Δουβλίνου, δεν καταδείκνυαν συστημικές ελλείψεις στο ουγγρικό σύστημα ασύλου και στο σύστημα κράτησης αιτούντων άσυλο, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων δεν θα αντιμετώπιζε πραγματικό, ατομικό κίνδυνο να υποβληθεί σε μεταχείριση αντίθετη με το Άρθρο 3 της Σύμβασης εάν απελαυνόταν στην Ουγγαρία.

Η επόμενη σημαντική απόφαση του ΕΔΔΑ είναι η **Sharifi και λοιποί κατά Ιταλίας και Ελλάδας**⁶⁸. Πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα παράνομων επαναπροωθήσεων το οποίο υφίσταται μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας. Οι άνθρωποι που προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα ή σχεδόν αμέσως μόλις τα περάσουν, χωρίς διαδικαστικές εγγυήσεις και χωρίς δυνατότητα υποβολής ασύλου επαναπροωθούνται ομαδικά.

Στην υπόθεση αυτή, τριάντα δύο Αφγανοί, δύο Σομαλοί, και ένας από την Ερυθραία, ισχυρίστηκαν ότι είχαν έρθει στην Ιταλία παράνομα από την Ελλάδα. Χωρίς να ακολουθηθεί καμία από τις διαδικασίες που απαιτούνται από το δίκαιο της ΕΕ, επιστράφηκαν αμέσως στη χώρα αυτή, όπου οι νομικά απαιτούμενες συνθήκες υποδοχής και οι διαδικασίες ασύλου απουσίαζαν και η προσφυγή σε αυθαίρετη κράτηση ήταν συνήθης. Στην Ελλάδα φοβόντουσαν ότι θα υπάρξει μεταγενέστερη απέλαση και έκθεση σε κίνδυνο θανάτου, βασανιστήρια ή άλλη κακομεταχείριση στις χώρες καταγωγής τους. Όλοι ανέφεραν διάφορες παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους βάσει της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Το Δικαστήριο έκρινε, αναφορικά με τους τέσσερις προσφεύγοντες που είχαν διατηρήσει τακτική επικοινωνία με το δικηγόρο τους κατά τη διάρκεια της

⁶⁸ ΥΠΟΘΕΣΗ S. κ.λ.π. κατά ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑΣ [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\"itemid\":\[\"001-163391\"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\)

διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου⁶⁹, ότι είχε υπάρξει: παραβίαση από την Ελλάδα του Άρθρου 13 (δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής) σε συνδυασμό με το Άρθρο 3 (απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης εξαιτίας της έλλειψης πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου και του κινδύνου απέλασης στο Αφγανιστάν, όπου ήταν πιθανό να υποστούν κακομεταχείριση· παραβίαση από την Ιταλία του Άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 4 (απαγόρευση ομαδικής απέλασης αλλοδαπών) της Σύμβασης· παραβίαση από την Ιταλία του Άρθρου 3 της Σύμβασης, καθόσον οι ιταλικές αρχές, επιστρέφοντας αυτούς τους προσφεύγοντες στην Ελλάδα, τους εξέθεσε στους κινδύνους που απορρέουν από τις ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου της χώρας και, παραβίαση από την Ιταλία του Άρθρου 13 σε συνδυασμό με το Άρθρο 3 της Σύμβασης και το Άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθμόν 4 της Σύμβασης εξαιτίας της έλλειψης πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου ή σε οποιαδήποτε άλλη προσφυγή στο λιμάνι της Αγκόνα.

Η επόμενη ιδιαιτέρως σημαντική απόφαση του ΕΔΔΑ είναι η **Tarakhel κατά Ελβετίας**⁷⁰ αφορά την άρνηση των ελβετικών αρχών να εξετάσουν την αίτηση ασύλου ενός ζεύγους Αφγανών και των έξι τέκνων του και την απόφαση μεταφοράς τους στην Ιταλία. Οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν ιδίως ότι εάν επέστρεφαν στην Ιταλία «ελλείπει ατομικών εγγυήσεων σχετικά με τη φροντίδα τους», θα υποβάλλονταν σε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση συνδεδεμένη με την ύπαρξη «συστημικών ελλείψεων» στην υποδοχή των αιτούντων άσυλο στην Ιταλία. Υποστήριξαν, επίσης, ότι οι ελβετικές αρχές δεν είχαν δώσει επαρκή προσοχή στην προσωπική τους κατάσταση και δεν είχαν λάβει υπόψιν την κατάσταση τους ως οικογένεια.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι θα υπήρχε παραβίαση του Άρθρου 3 (απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, εάν οι ελβετικές αρχές επρόκειτο να στείλουν τους προσφεύγοντες πίσω στην Ιταλία δυνάμει του Κανονισμού του Δουβλίνου δίχως να έχουν πρωτίστως εξασφαλίσει ατομικές εγγυήσεις από τις ιταλικές αρχές ότι οι προσφεύγοντες θα αντιμετωπίζονταν κατά τρόπο προσαρμοσμένο στην ηλικία των τέκνων και ότι η οικογένεια θα παρέμενε μαζί. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ιδίως ότι, ενόψει της τρέχουσας κατάστασης σχετικά με το σύστημα υποδοχής στην Ιταλία και ελλείπει λεπτομερών και αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με την συγκεκριμένη δομή υποδοχής, οι ελβετικές αρχές δεν διέθεταν επαρκείς διαβεβαιώσεις ότι, εάν επιστρέφονταν στην Ιταλία, οι προσφεύγοντες θα αντιμετωπίζονταν κατά τρόπο προσαρμοσμένο στην ηλικία των τέκνων. Το Δικαστήριο εξέτασε τις διαθέσιμες πληροφορίες και εξέφρασε σοβαρές

⁶⁹ Όσον αφορά τους 31 υπόλοιπους προσφεύγοντες, το Δικαστήριο διέγραψε την προσφυγή από το πινάκιο των υποθέσεων του, σύμφωνα με το Άρθρο 37 (Διαγραφή) της Σύμβασης.

⁷⁰ Tarakhel v. Switzerland, Application no. 29217/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 4 November 2014, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,5458abfd4.html>

αμφιβολίες σχετικά με τις τρέχουσες δυνατότητες του ιταλικού συστήματος υποδοχής. Κατέληξε συνεπώς στο συμπέρασμα ότι «η πιθανότητα ότι ένας σημαντικός αριθμός αιτούντων άσυλο μπορεί να παραμείνει χωρίς καταλύματα ή να φιλοξενηθεί σε υπερπλήρεις εγκαταστάσεις χωρίς καμία προστασία της ιδιωτικής ζωής ή ακόμη και σε αδύναμες ή βίαιες καταστάσεις δεν μπορεί να απορριφθεί ως αβάσιμη» (παρ. 115). Το Δικαστήριο επίσης ανέφερε ότι "Οι συνθήκες υποδοχής των παιδιών που ζητούν άσυλο πρέπει να προσαρμόζονται στην ηλικία τους, ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι συνθήκες αυτές δεν δημιουργούν ... μια κατάσταση έντασης και άγχους με ιδιαίτερα τραυματικές συνέπειες" (παρ. 119). Το ενδιαφέρον σε αυτήν την υπόθεση είναι ότι οι ανήλικοι δεν ήταν ασυνόδετοι, αλλά ζούσαν με την οικογένειά τους και θα μεταφερόντουσαν όλοι μαζί, ωστόσο υπήρξε από το Δικαστήριο η απαίτηση για «ειδική προστασία» των αιτούντων άσυλο "λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες τους και την εξαιρετικά ευάλωτη θέση τους". Και επιπλέον για τους ανήλικους, οι ελβετικές αρχές οφείλουν να λάβουν διαβεβαιώσεις από τους Ιταλούς ομολόγους τους ότι, κατά την άφιξή τους στην Ιταλία, οι αιτούντες θα γίνουν δεκτοί σε εγκαταστάσεις και υπό συνθήκες προσαρμοσμένες στην ηλικία των παιδιών και ότι η οικογένεια θα διατηρηθεί και ότι αυτές οι διαβεβαιώσεις πρέπει να είναι συνεπείς και επαληθεύσιμες: δεν θα πρέπει να γίνονται αποδεκτές εάν ελλείπουν λεπτομερείς και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη διευκόλυνση, τις φυσικές συνθήκες υποδοχής και τη διατήρηση της οικογενειακής μονάδας (παρ. 121).

Σε σχέση με την υπόθεση Hussein κατά Ολλανδίας και Ιταλίας, η διαφορά των πραγματικών περιστατικών είναι αμελητέα και έγκειται μόνο στο ότι η Hussein δεν δήλωσε ότι κινδυνεύει εξ αιτίας των συνθηκών υποδοχής στην Ιταλία να χωρισθεί από τα ανήλικα τέκνα της, πράγμα το οποίο το ισχυρίσθηκε η οικογένεια Tarakhel. Είναι προφανές ότι το ΕΔΔΑ άρχισε να αναγνωρίζει την οριακή κατάσταση στην οποία λειτουργεί το σύστημα ασύλου της Ιταλίας και κυρίως αυτό της υποδοχής των αιτούντων άσυλο. Παραλλήλως όμως, το Δικαστήριο δεν απαγορεύει την επιστροφή των αιτούντων άσυλο ή ακόμη και των οικογενειών με παιδιά στην Ιταλία. Αντ' αυτού, απαιτεί από τις ελβετικές αρχές να λάβουν συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις ως προς τη μεταχείριση των ευάλωτων ατόμων κατά την επιστροφή τους στην Ιταλία. Στην περίπτωση των προσφευγόντων, αυτό αφορά σε εγγυήσεις ότι δεν θα χωρίζονταν και ότι θα έμεναν σε εγκαταστάσεις προσαρμοσμένες στις ειδικές ανάγκες των παιδιών. Το Δικαστήριο επομένως δημιουργεί μια ενδιάμεση κατηγορία για την οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν επιστροφές βάσει του Δουβλίνου, αλλά μόνο αφού ληφθούν συγκεκριμένες εγγυήσεις. Ωστόσο, η υπόθεση Tarakhel αφήνει ένα ερώτημα: ποιες περιπτώσεις εμπίπτουν σε αυτήν την ενδιάμεση κατηγορία; Η σχέση μεταξύ διαφορετικών βαθμών ευπάθειας, ακόμη και

διαφορετικών βαθμών ιδιαίτερης ευπάθειας, παραμένει ασαφής και ανεξερεύνητη.⁷¹

Στη συνέχεια ακολούθησαν άλλες δύο υποθέσεις αιτούντων οι οποίοι προσέβαλαν με προσφυγές στο ΕΔΔΑ τις αποφάσεις μεταφοράς τους βάσει του Δουβλίνου στην Ιταλία: η **A.M.E. κατά Ολλανδίας**⁷² και η **A.S. κατά Ελβετίας**⁷³. Στην πρώτη περίπτωση ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι η μεταφορά του στην Ιταλία θα τον εξέθετε σε άθλιες συνθήκες διαμονής και σε κινδύνους απέλασης στην χώρα καταγωγής του (Σομαλία) και ο δεύτερος ισχυρίστηκε ότι θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση εξαιτίας των συστημικών ελλείψεων στο σύστημα υποδοχής για τους αιτούντες άσυλο και δεν θα του παρέχόταν κατάλληλη στέγαση και προσήκουσα ιατρική θεραπεία. Επίσης ισχυρίστηκε ότι η μεταφορά του στην Ιταλία θα τον απομάκρυνε από τις αδερφές του στην Ελβετία και θα παραβίαζε το δικαίωμα του για σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Το Δικαστήριο υπήρξε απορριπτικό και στις δύο περιπτώσεις: έκρινε ότι η κατάσταση του ασύλου στην Ιταλία, αν και προβληματική, δεν μπορεί να συγκριθεί με την κατάσταση στην Ελλάδα κατά την περίοδο της αποφάσεως M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας και ότι ο προσφεύγων στην πρώτη περίπτωση είναι ικανός νέος άντρας δίχως εξαρτώμενα από τον ίδιο πρόσωπα, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ο προσφεύγων δεν ήταν σοβαρά ασθενής και διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε την παρούσα στιγμή καμία ένδειξη ότι δεν θα ελάμβανε την προσήκουσα ψυχολογική θεραπεία εάν μεταφερόταν στην Ιταλία.

Οι αποφάσεις αυτές σχολιάστηκαν σε σχέση με την Tarakhel και την Hussein και η κριτική που τους ασκήθηκε είναι ότι κάνουν μία διαβάθμιση ευαλωτότητας, σε ήδη ευάλωτους πληθυσμούς, όπως είναι οι αιτούντες άσυλο, χωρίς να θέτουν τα κριτήρια προς τούτο.⁷⁴

⁷¹ Βλ. Nesa Zimmermann, Tarakhel v. Switzerland: Another Step in a Quiet (R)evolution? Strasbourg Observers, 1 December 2014 <https://strasbourgobservers.com/2014/12/01/tarakhel-v-switzerland-another-step-in-a-quiet-revolution/>

⁷² Βλ. [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-152295"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

⁷³ Βλ. [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"languageisocode":\["ENG"\],"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER","CHAMBER"\],"itemid":\["001-155717"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

⁷⁴ Βλ. Salvo Nicolosi, Another episode in the Strasbourg saga on the Dublin System to determine the State Responsible for Asylum Applications, February 20, 2015 στο Strasbourg Observers <https://strasbourgobservers.com/2015/02/20/another-episode-in-the-strasbourg-saga-on-the-dublin-system-to-determine-the-state-responsible-for-asylum-applications/#more-2771> καθώς και

Salvo Nicolosi and Ruth Delbaere A.S. v. Switzerland: missed opportunity to explain different degrees of vulnerability in asylum cases, July 2016 στο Strasbourg Observers <https://strasbourgobservers.com/2015/07/16/a-s-v-switzerland-missed-opportunity-to-explain-different-degrees-of-vulnerability-in-asylum-cases/>

Συμπερασματικά θα πρέπει να επισημανθεί ότι το ΕΔΔΑ με την απόφαση MSS κατά Ελλάδα και Βελγίου επέβαλε ως νομοθετική προσθήκη στον επόμενο Κανονισμό Δουβλίνο III την απαγόρευση της μεταφοράς σε κράτος μέλος στο οποίο υπάρχουν συστημικές ελλείψεις στη διαδικασία ασύλου του. Επιπλέον με την Tarakhel έκρινε ότι ακόμη και στις περιπτώσεις εκείνες που οι ελλείψεις δεν είναι συστηματικές, θα πρέπει το κράτος μέλος που λαμβάνει την απόφαση μεταφοράς να λαμβάνει εγγυήσεις από το κράτος μέλος υποδοχής ότι οι ανήκοντες σε ευάλωτες ομάδες θα τύχουν συγκεκριμένης μέριμνας ανάλογης με τις ανάγκες τους. Θα πρέπει να ειπωθεί ότι λήψη εγγυήσεων είναι κάτι που το Δικαστήριο ζήτησε ήδη από την πρώτη του απόφαση TI κατά Ηνωμένου Βασιλείου. Το Δικαστήριο μέχρι στιγμής δεν έχει αναφερθεί σε κριτήρια διαβάθμισης ευαλωτότητας και δεν έχει απαντήσει στον αντίλογο ότι καταρχήν κάθε αιτών άσυλο είναι ευάλωτος.

Κεφάλαιο 3

Συμφωνία των ορισμών του Κανονισμού Δουβλίνο III για θέματα οικογενειακής επανένωσης με την νομολογία του ΕΔΔΑ

Η μορφή του μοναχικού αιτούντος άσυλο, έχει πλέον υποκατασταθεί από οικογένειες οι οποίες προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και συρράξεις οι οποίες συνέβησαν στις χώρες καταγωγής του. Ως εκ τούτου οι οικογένειες που αναζητούν άσυλο, παρουσιάζουν αυξητικούς ρυθμούς⁷⁵. Στα στατιστικά στοιχεία της Υπηρεσίας του Ασύλου παρουσιάζονται οι αριθμοί που αφορούν τις γυναίκες να εμφανίζουν μια αύξηση. Αν σε αυτήν προστεθεί και η αύξηση των αριθμών οι οποίοι αφορούν άρρενες ηλικίας μέχρι 17 ετών γίνεται αντιληπτό ότι πρόκειται ότι για οικογένειες των οποίων ο αριθμός βαίνει αυξανόμενος, χωρίς βέβαια να εξαφανίζεται και το μοντέλο του μεμονωμένου άνδρα αιτούντα άσυλο. Το ζήτημα παίρνει άλλες διαστάσεις αν κανείς λάβει υπόψη του, ότι συχνά άντρες ταξιδεύουν αρχικά μόνοι τους, και σε επόμενο βήμα, αφού τακτοποιήθηκαν ως αιτούντες άσυλο σε κάποια χώρα του Βορά, καλούν τις οικογένειές τους να ταξιδέψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση χρησιμοποιώντας τα κανάλια των διακινητών. Πολλές φορές επίσης, οι διαδικασίες του ταξιδιού που οργανώνουν οι διακινητές δημιουργούν τις προϋποθέσεις ώστε τελικώς κατά τη διάρκειά του να χωριστούν οι οικογένειες. Ενδεχομένως λοιπόν ο μεμονωμένος άνδρας που υποβάλλει αίτημα ασύλου σε ευρωπαϊκή χώρα, δεν αποτελεί πλέον την αρχετυπική φιγούρα του πρόσφυγα, ο οποίος κινδυνεύει στην χώρα του εξαιτίας δικών του ενεργειών, αλλά πολύ πιθανόν να είναι ένας πατέρας ή γιός μίας οικογένειας που ζει σε εμπόλεμη περιοχή, ο οποίος κάνει το πρώτο βήμα και δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε στη συνέχεια να ακολουθήσουν τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του.

⁷⁵ http://asylo.gov.gr/wp-content/uploads/2017/10/Greek_Asylum_Service_Statistical_Data_GR.pdf και http://asylo.gov.gr/wp-content/uploads/2016/08/Preregistration-data_template_5_GR_EXTERNAL.pdf

Εφόσον παρατηρείται μεγάλη αύξηση οικογενειών οι οποίες εισέρχονται σε ευρωπαϊκό έδαφος και υποβάλλουν αίτημα ασύλου είναι προφανές ότι τα ζητήματα της οικογενειακής επανένωσης, έτσι όπως προβλέπονται από τον Κανονισμό Δουβλίνο, θα ανακύπτουν συνεχώς και αυξητικά.

Ανατρέχοντας στους ορισμούς που παρατίθενται στον Κανονισμό Δουβλίνο III (άρθρο 2 στην περίπτωση ζ) τα «μέλη της οικογένειας» πρέπει να είναι παρόντα στο έδαφος των κρατών μελών υπό την προϋπόθεση ότι η οικογένεια προϋπήρχε ήδη στην χώρα καταγωγής:

Μέλη της οικογένειας του αιτούντα άσυλο είναι τα εξής:

— ο ή η σύζυγος του αιτούντος ή ο σύντροφος ή η σύντροφός του που διατηρεί σταθερή σχέση με το εν λόγω πρόσωπο σε ελεύθερη ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι το δίκαιο ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο παρόμοιο με τον ισχύοντα για τα έγγαμα ζεύγη βάσει του δικαίου περί υπηκόων τρίτων χωρών,

— τα ανήλικα τέκνα των ζευγών της πρώτης περίπτωσης ή του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι είναι άγαμα, ανεξαρτήτως αν γεννήθηκαν εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένα, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο,

— όταν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο ενήλικος,

— όταν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας είναι ανήλικος και άγαμος, ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο δικαιούχος,

Οι συγγενείς αναφέρονται στην περίπτωση η) του άρθρου 2 και είναι οι εξής: ο ενήλικος θείος ή θεία του αιτούντος ή ο πάππος/ μάμμη του αιτούντος, οι οποίοι ευρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, ανεξαρτήτως αν ο αιτών γεννήθηκε εντός ή εκτός γάμου ή αν είναι υιοθετημένος, όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο.

Ο ασυνόδευτος ανήλικος⁷⁶ και στο Δουβλίνο III⁷⁷, αλλά και στο Δουβλίνο IV, έχει δυνατότητα να επανενωθεί με άλλο ενήλικο υπεύθυνο για τον αιτούντα, είτε βάσει νόμου είτε βάσει της πρακτικής του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο ενήλικος, δεδομένου ότι και αυτός συγκαταλέγεται στον ορισμό της οικογένειας σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 παρ. ζ

⁷⁶ Περισσότερα για τους ασυνόδευτους ανηλίκους στο Αντιγόνη-Μαρία Σπυροπούλου, Οι Ασυνόδευτοι Ανήλικοι ως Πρόσφυγες και ως Μετανάστες, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη 2016

⁷⁷ *K.R.S. v. United Kingdom*, Application no. 32733/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 December 2008, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,49476fd72.html>

Σύμφωνα με την διατύπωση του άρθρου 2 του Κανονισμού Δουβλίνο III είναι αδύνατον να επανενωθεί οικογένεια η οποία δημιουργήθηκε εκτός της χώρας καταγωγής. Ενδιαφέρον είναι να παρακολουθήσει κανείς τη νομολογία του ΕΔΔΑ σχετικά με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το ΕΔΔΑ έχει μία πιο περισταλμένη άποψη για την οικογένεια σε περιπτώσεις αλλοδαπών μεταναστών νόμιμων ή παράτυπων συγκριτικά με αυτήν που αφορά πολίτες της Ευρώπης, αναγνωρίζοντας το κυριαρχικό δικαίωμα του κράτους να αποφασίζει αν θα χορηγήσει και υπό ποιους όρους άδεια διαμονής⁷⁸. Η θετική υποχρέωση των Κρατών να εξασφαλίσουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων των μεταναστών να επανενωθούν με την οικογένειά τους περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες ο αλλοδαπός/ο αιτών μπορεί να αποδείξει ότι υπάρχουν ανυπέρβλητα, αντικειμενικά εμπόδια που εμποδίζουν την ανάπτυξη της οικογενειακής ζωής αυτού σε κάποιο άλλο Κράτος. Όμως ο αιτών άσυλο που αιτείται και την οικογενειακή του επανένωση δε μπορεί να εμπίπτει σε αυτήν τη στενή ερμηνεία που αφορά τους μετανάστες: άλλωστε η Σύμβαση της Γενεύης για τους Πρόσφυγες αναφέρει συγκεκριμένα στο άρθρο 12 παρ.2 ότι: « Τα προς την προσωπικήν κατάστασιν του πρόσφυγος συναφή κεκτημένα δικαιώματα, ιδίως δε τα συναφή προς τον γάμον, θα είναι σεβαστά υπό παντός Συμβαλλομένου Κράτους, υπό την επιφύλαξιν της εκπληρώσεως, εν ή περιπτώσει τυγχάνει τούτο απαραίτητον των υπό της νομοθεσίας του ειρημένου Κράτους 6 προβλεπομένων διατυπώσεων, εφ' όσον πάντως τα ως άνω δικαιώματα θα ανεγνωρίζοντο υπό της νομοθεσίας του Κράτους τούτου, εάν το περί ου ο λόγος πρόσωπον δεν είχε καταστή πρόσφυγ». Επομένως ως αιτούντες άσυλο θα πρέπει να τύχουν οικογενειακής επανένωσης με δεδομένο ότι τα μέλη της οικογένειάς τους ευρίσκονται ήδη εντός της ΕΕ και όχι στις χώρες καταγωγής τους. Επομένως η αναφορά για παράδειγμα στην απόφαση Gül⁷⁹ καθώς

⁷⁸ Περισσότερα για το θέμα αυτό βλ. Χρυσάφω Τσούκα, Ο ανήλικος στο πεδίο του Προσφυγικού Δικαίου, Πρακτικά 1^{ου} Συνεδρίου Νομικού Σώματος

<https://www.stratologia.gr/sites/default/files/%CE%A0%CF%81%CE%B1%CE%BA%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AC%201%CE%BF%CF%85%20%CE%A3%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%B4%CF%81%CE%B9%CE%BF%20%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D%20%CE%A3%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82%20%CE%95%CE%BD%CF%8C%CF%80%CE%BB%CF%89%CE%BD%20%CE%94%CF%85%CE%BD%CE%AC%CE%BC%CE%B5%CF%89%CE%BD.pdf>

⁷⁹ Ο Gül ήταν αποτυχών αιτήσας άσυλο, ο οποίος βρισκόταν πλέον με ανθρωπιστικό καθεστώς στην Ελβετία λόγω του μακρού χρόνου αναμονής της τελεσίδικης απόφασης για το αίτημα ασύλου του και λόγω της σοβαρής κατάστασης υγείας της συζύγου του. Gül v. Switzerland, Application no. 23218/94, Council of Europe: European Court of Human Rights, 19 February 1996, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6b20.html>

και σε πληθώρα άλλων⁸⁰ δε μπορεί να έχει εφαρμογή, γιατί στην περίπτωση των αιτούντων άσυλο η εξέταση του εάν τα εμπλεκόμενα πρόσωπα θα μπορούσαν να αναπτύξουν την οικογενειακή τους ζωή σε άλλο Κράτος πλην του Κράτους υποδοχής των αλλοδαπών δε μπορεί να θεωρηθεί ως πιθανή λύση.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το ΕΔΔΑ ήδη αντιμετώπισε αυτό το ζήτημα, με την απόφαση **Hode and Abdi v. the United Kingdom**,⁸¹ η οποία εκδόθηκε το 2013. Το Δικαστήριο έκρινε ότι τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 και ότι η θέση του πρώτου αιτούντος ως πρόσφυγα ο οποίος παντρεύτηκε μετά τη φυγή από τη χώρα του συνιστούσε καθεστώς στο οποίο υφίσταται διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 14 της ΕΣΔΑ. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αιτούντες βρίσκονταν σε κατάσταση ανάλογη με εκείνη των προσφύγων που είχαν παντρευτεί πριν εγκαταλείψουν τη χώρα τους και είχαν λάβει άδεια παραμονής ορισμένου χρόνου στο Ηνωμένο Βασίλειο, με τη μόνη διαφορά τον χρόνο της τέλεσης του γάμου τους. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η διαφορετική μεταχείριση των προσφύγων όσον αφορά την επανένωση των συζύγων μετά τη φυγή δεν είχε αντικειμενική και εύλογη αιτιολόγηση.

Ένα πρόβλημα που παρουσιάζεται μερικές φορές στην πράξη είναι οι περιπτώσεις εγγάμων ανηλίκων. Στον ορισμό της οικογένειας δεν εξαιρείται ο σύζυγος του ανηλίκου ως μέλος οικογενείας, επομένως θα μπορούσε να υπαχθεί και αυτός ως μέλος της οικογένειας. Επιπλέον ο Κανονισμός Δουβλίνο III φαίνεται ότι γνωρίζει το φαινόμενο των γάμων των ανηλίκων. Ειδικότερα στο άρθρο 8 παρ. 1 εδ. β' του Δουβλίνου III αναφέρεται ότι όταν ο αιτών είναι έγγαμος ανήλικος, ο δε σύζυγος του οποίου δεν ευρίσκεται νομίμως στο έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ο πατέρας, η μητέρα ή άλλος ενήλικος υπεύθυνος για τον ανήλικο, είτε βάσει νόμου, είτε βάσει της πρακτικής του εν λόγω κράτους μέλους, ή αδελφός του. Επομένως συνάγεται ότι ο Κανονισμός κρίνει ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη διάκριση ώστε να εξαιρείται ο ανήλικος από την επανένωσή του με τον ενήλικο σύζυγό του. Αν στην βούληση του νομοθέτη ήταν να απαγορευτούν τέτοιες οικογενειακές επανενώσεις θα υπήρχε ρητή αναφορά.

⁸⁰ Ενδεικτική αναφορά: Abdulaziz, Cabales, and Balkandali v UK, Berrehab v. the Netherlands, Sen v The Netherlands, Ahmut v. The Netherlands, ή επίσης περίπτωση επανένωσης αλλοδαπού πατέρα με παιδί του υπήκοο ευρωπαϊκής χώρας στο Berrehab v. The Netherlands.

Σημαντική είναι η απόφαση Tuquabo- Tekle and Others v The Netherlands στην οποία το δικαστήριο έκρινε ότι οι γονείς που εγκαταλείπουν τα παιδιά ενώ εγκαθίστανται στο εξωτερικό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποφάσισαν αμετάκλητα ότι τα τέκνα αυτά πρέπει να παραμείνουν μόνιμα στη χώρα καταγωγής τους και ότι έχουν εγκαταλείψει οριστικά οποιαδήποτε ιδέα μιας μελλοντικής οικογενειακής επανένωσης.

⁸¹ Hode and Abdi v. the United Kingdom, Application No. 22341/09
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-hode-and-abdi-v-united-kingdom-application-no-2234109#content>

Ένα πρόβλημα που παρουσιάζεται αρκετά συχνά τον τελευταίο καιρό αφορά γάμους ανηλίκων κοριτσιών – τις λεγόμενες ασυνόδευτες νύφες⁸² - το οποίο καταρχήν μπορεί να επιλυθεί εντός του Κανονισμού Δουβλίνου III. Η διάταξη αυτή παραμένει ίδια και στο σχέδιο τροποποίησης του Κανονισμού Δουβλίνου IV (εφεξής Δουβλίνο IV). Είναι προφανές όμως ότι ο γάμος των ανηλίκων προσκρούει ως έννοια στις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών οι οποίες δε μπορούν να δεχθούν στο έδαφός τους σχέσεις που παραβιάζουν εθνικούς κανόνες δημόσιας τάξης.⁸³ Επομένως το ζήτημα των ασυνόδευτων ανηλίκων νυφών θα εξακολουθήσει να παραμένει άλυτο⁸⁴, παρότι πρόκειται για ένα φαινόμενο με αυξητική δυναμική, τουλάχιστον σε σχέση με τους Σύριους πρόσφυγες.⁸⁵ Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει μνεία στην απόφαση του ΔΕΕ C 338/13, Marjan Noorzia v Bundesministerin für

⁸² <http://www.kathimerini.gr/889628/article/epikairothta/ellada/metanasteytiko-to-neo-fainomeno-asynodeytes-nyfes-poy-anelyse-o-moyzalas>

⁸³ Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στο παρελθόν δημιουργήθηκε ζήτημα στη Γερμανία όταν έλληνας πολίτης της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης πήγε μετανάστης και στη συνέχεια ακολούθησε η ανήλικη σύζυγός του. Βλ. Γεώργιος Α. Δούδος ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ SHARIA ΣΕ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΣΥΖΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ <https://www.academia.edu/6279405/%CE%A3%CE%A5%CE%9D%CE%A4%CE%9F%CE%9C%CE%97%CE%95%CE%A0%CE%99%CE%A3%CE%9A%CE%9F%CE%A0%CE%97%CE%A3%CE%97%CE%A4%CE%9F%CE%A5%CE%A3%CE%A5%CE%A3%CE%A4%CE%97%CE%9C%CE%91%CE%A4%CE%9F%CE%A3%CE%94%CE%99%CE%9A%CE%91%CE%99%CE%9F%CE%A5%CE%A3%CE%95%CE%94%CE%99%CE%91%CE%9B%CE%95%CE%9A%CE%A4%CE%99%CE%9A%CE%97%CE%A3%CE%A5%CE%96%CE%95%CE%A5%CE%9E%CE%97%CE%9C%CE%95%CE%A4%CE%97%CE%9D%CE%95%CE%9B%CE%9B%CE%97%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%97%CE%95%CE%9D%CE%9D%CE%9F%CE%9C%CE%97%CE%A4%CE%91%CE%9E%CE%97>

⁸⁴ Παρουσιάζεται ως εξαίρεση η απόφαση του Oberlandesgericht der Stadt Bamberg το οποίο θεώρησε έγκυρο τον γάμο ενός δεκατετράχρονου κοριτσιού με έναν εικοσιδυάχρονο άνδρα. [http://www.gesetze-bayern.de/\(X\(1\)S\(g0we5oyg5bbdz33wspcqc4e\)\)/Content/Document/Y-300-Z-BECKRS-B-2016-N-09621?hl=true&AspxAutoDetectCookieSupport=1](http://www.gesetze-bayern.de/(X(1)S(g0we5oyg5bbdz33wspcqc4e))/Content/Document/Y-300-Z-BECKRS-B-2016-N-09621?hl=true&AspxAutoDetectCookieSupport=1) Η απόφαση αυτή κατακρίθηκε έντονα στη Γερμανία.

⁸⁵ Βλ. The Save the Children Fund 2014, TOO YOUNG TO WED The growing problem of child marriage among Syrian girls in Jordan

<https://www.savethechildren.org.uk/content/dam/global/reports/education-and-child-protection/too-young-to-wed.pdf>

“TO PROTECT HER HONOUR” Child marriage in emergencies – the fatal confusion between protecting girls and sexual violence, Published May 2015 by CARE International UK

http://insights.careinternational.org.uk/media/k2/attachments/CARE_Child-marriage-in-emergencies_2015.pdf

BBC News, Syrian conflict: Untold misery of child brides, 20 August 2014

<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-28250471>

UN Office of the Secretary-General's Envoy on Youth, New study finds child marriage rising among most vulnerable Syrian refugees, 8 February 2017, <http://www.un.org/youthenvoy/2017/02/new-study-finds-child-marriage-rising-among-vulnerable-syrian-refugees/>

Girls not Brides, Tuesday 20th Jun 2017, CHILD MARRIAGE AND THE SYRIAN CONFLICT: 7 THINGS YOU NEED TO KNOW, <https://www.girlsnotbrides.org/child-marriage-and-the-syrian-conflict-7-things-you-need-to-know/>

Inneres⁸⁶ σύμφωνα με την οποία τα κράτη-μέλη πιθανόν να θέτουν και ηλικιακά όρια για την οικογενειακή επανένωση και ένας τέτοιος κανόνας ο οποίος έχει ως στόχο να εμποδιστούν οι εξαναγκαστικοί γάμοι των ανηλίκων, συνάδει με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της ασφάλειας δικαίου. Αντίστοιχη είναι και η απόφαση *Z.H. and R.H. v. Switzerland* (no 60119/12) η οποία εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2015 σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν υπήρξε παραβίαση του άρθρου 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) της Σύμβασης, και συγκεκριμένα διαπίστωσε ότι η Σύμβαση δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι απαιτεί από το κράτος να αναγνωρίσει γάμο που έχει συνάψει ένα παιδί ηλικίας 14 ετών⁸⁷. Υπήρξε όμως και μειοψηφούσα γνώμη του δικαστή Γεωργίου Νικολάου σύμφωνα με την οποία οι ελβετικές αρχές απέτυχαν, να διακρίνουν το πραγματικό νόημα και την έκταση της "οικογενειακής ζωής" ως αυτόνομη έννοια της Σύμβασης που είναι ταυτοχρόνως ευρεία και ανοικτή. Οι αρχές είχαν το δικαίωμα να αρνηθούν να αναγνωρίσουν το γάμο ο οποίος είχε συναφθεί στο εξωτερικό για λόγους δημόσιας τάξης. Αυτό που έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι η μη αναγνώριση του υποτιθέμενου γάμου δεν θα μπορούσε να εξαντλήσει το ζήτημα του αν οι αιτούντες είχαν ή δεν είχαν από κοινού οικογενειακή ζωή.

Μια ρύθμιση του ζητήματος αυτού, δεν είναι εύκολη, ούτε θα μπορούσε να είναι ενιαία για κάθε περίπτωση. Ωστόσο όμως θα έπρεπε να διερευνηθεί από τις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας των κρατών μελών και ψυχολόγους των εμπλεκόμενων κρατών μελών ποιο θα είναι το βέλτιστο συμφέρον της ανήλικης. Κριτήρια θα μπορούσαν να είναι η ηλικία της ανήλικης, καθώς και η ηλικία του συζύγου της. Θα πρέπει να αναφερθεί επίσης ότι σε περίπτωση που η ανήλικη νύφη έχει γίνει μητέρα, θα πρέπει επίσης να συνεξετασθεί και ποιο είναι το βέλτιστο συμφέρον του βρέφους. Είναι σημαντικό βήμα ότι το πρόβλημα επισημαίνεται στις παρατηρήσεις της Υ/Α του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και στις συστάσεις της ζητείται να συμπεριληφθεί και η περίπτωση επανένωσης των ανηλίκων εγγάμων παιδιών.⁸⁸

Άλλο εξαιρετικά προβληματικό σημείο του ορισμού αυτού είναι η αναφορά σε ελεύθερη ένωση, εφόσον όμως αυτή αναγνωρίζεται από το δίκαιο ή την πρακτική του οικείου κράτους μέλους. Η συγκεκριμένη ρύθμιση αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο παρόμοιο με το δίκαιο που αφορά στους υπηκόους τρίτων χωρών. Η διατύπωση του ορισμού αυτού είναι σε συμφωνία με το ενωσιακό

⁸⁶ <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/cjeu-case-c-33813-marjan-noorzia-v-bundesministerin-f%C3%BCr-inneres#content>

⁸⁷ Βλ. *Z.H. and R.H. v. Switzerland*, Application no. 60119/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 8 December 2015, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,566843824.html> [accessed 20 November 2017]

⁸⁸ Βλ. UNHCR COMMENTS on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) – COM (2016) 270, December 2016 <file:///C:/Users/user/Desktop/DUBLIN%20IV/unhcr%20COMMENTS.pdf>

δίκαιο⁸⁹ μεν, αλλά έρχεται σε αντίθεση με την νομολογία του ΕΔΔΑ, το οποίο αναφορικά με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ προβλέπει ότι η έννοια της «οικογένειας» δεν περιορίζεται μόνο σε σχέσεις βασισμένες στο γάμο, αλλά μπορεί να περιλαμβάνει και άλλους de facto «οικογενειακούς» δεσμούς, όταν οι διάδικοι συμβιώνουν εκτός γάμου (Johnston και λοιποί κατά Ιρλανδίας, § 56⁹⁰, και, πιο πρόσφατα, Van der Heijden κατά Ολλανδίας [GC], § 50⁹¹, υπόθεση αναφερόμενη στην απόπειρα να εξαναγκαστεί η προσφεύγουσα να καταθέσει σε μία ποινική διαδικασία κατά του συντρόφου της, με τον οποίο συζούσε επί μακρόν). Στην απόφαση Keegan v Ireland (1994) αναφέρει στην παράγραφο 44 ότι η έννοια της "οικογένειας" στην παρούσα διάταξη δεν περιορίζεται μόνο στις σχέσεις που βασίζονται στον γάμο και μπορεί να περιλαμβάνει άλλους de facto "οικογενειακούς δεσμούς", όταν οι διάδικοι ζουν μαζί εκτός γάμου. Ακόμη και εν απουσία συμβίωσης μπορεί να υφίστανται επαρκείς δεσμοί συγκροτούντες μία οικογενειακή ζωή (Kroon και λοιποί κατά Ολλανδίας, § 30)⁹². Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι « ένα παιδί που γεννήθηκε από μια σχέση είναι αυτοδικαίως μέρος αυτής της "οικογενειακής" μονάδας από τη στιγμή της γέννησής του και από αυτό καθαυτό το γεγονός της. Υπάρχει μία σχέση του παιδιού και των γονέων του, ένας δεσμός που αντιστοιχεί στην οικογενειακή ζωή, ακόμη και αν κατά τη στιγμή της γέννησής του οι γονείς δεν συζούν πλέον ή εάν η σχέση τους έχει τελειώσει». Σε κάθε περίπτωση πάντως, ακόμη και αν δεν υπάρχει παιδί, οι ελεύθερες ενώσεις υπάγονται στην προστασία του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ ως ιδιωτική ζωή⁹³.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκτός από τις ελεύθερες ενώσεις, οι οποίες θεωρητικά βασίζονται στην ελεύθερη βούληση του ζευγαριού να μην επιλέξει τη νομική φόρμα ενός γάμου, αλλά να επιλέξει μία άλλη νομική μορφή για να δηλώσει τη βούλησή

⁸⁹ Βλ. ΟΔΗΓΙΑ 2003/86/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 22ας Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0086&from=EL> και Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών. <https://www.synigoros.gr/resources/docs/040-meta-nomoi-02.pdf>

⁹⁰ Εν προκειμένω, είναι σαφές ότι οι προσφεύγοντες έχουν ζήσει μαζί για περίπου δεκαπέντε έτη (βλ. σημείο 11 ανωτέρω), αποτελούν "οικογένεια" για τους σκοπούς του άρθρου 8. Κατά συνέπεια, δικαιούνται την προστασία του, παρά το γεγονός ότι η σχέση τους υπάρχει εκτός γάμου (βλ. παράγραφο 55 (β) ανωτέρω).

⁹¹ Το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι η έννοια της "οικογενειακής ζωής" στο άρθρο 8 δεν περιορίζεται μόνο στις οικογένειες που βασίζονται στον γάμο και μπορεί να περιλαμβάνει άλλες de facto σχέσεις. Όταν πρέπει να αποφασιστεί αν μια σχέση μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάγεται στην «οικογενειακή ζωή», μια σειρά από παράγοντες πιθανόν να είναι σχετικοί, συμπεριλαμβανομένου κατά πόσο το ζευγάρι ζει μαζί, τη διάρκεια της σχέσης τους, αν έχουν αποδείξει τη δέσμευσή τους ο ένας στον άλλο, αν έχουν παιδιά μαζί ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

⁹² *Kroon and Others v. the Netherlands*, Application no. 18535/91, Council of Europe: European Court of Human Rights, 27 October 1994, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,584a99574.html> [accessed 20 November 2017]

⁹³ Ivana Roagna Protecting the right to respect for private and family life under the European Convention on Human Rights Council of Europe human rights handbooks Council of Europe Strasbourg, 2012 http://www.echr.coe.int/LibraryDocs/Roagna2012_EN.pdf

του ότι συμβιώνει, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις οι οποίες κατά τεκμήριο αποτελούν και τη βάση αναγνώρισης προσφυγικού καθεστώτος, κατά τις οποίες το ζευγάρι δε μπορεί να συνάψει γάμο, είτε επειδή βρίσκεται σε συνθήκες παρανομίας, είτε επειδή είναι ανιθαγενείς, είτε επειδή ανήκουν σε κάποια φυλή στην οποία το κυρίαρχο κράτος δεν αναγνωρίζει καν την ύπαρξή της, και επομένως δεν της παρέχει *locus standi* ενώπιον των αρχών, με συνέπεια να μη μπορούν να έχουν πρόσβαση ώστε να λάβουν άδεια γάμου από τις αρχές. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν μπορεί να υπάρξει επανένωση ούτε του ζευγαριού στο κράτος μέλος⁹⁴ το οποίο δεν αντιμετωπίζει τα άγαμα ζεύγη κατά τρόπο παρόμοιο με τον ισχύοντα για τα έγγαμα ζεύγη βάσει του δικαίου περί υπηκόων τρίτων χωρών, αλλά ούτε και του ασυνόδευτου ανηλίκου με τον βιολογικό πατέρα του, πράγμα που εκτός της οικογενειακής ζωής του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ προσβάλλει και τη φιλοσοφία του Κανονισμού καθώς δεν υπηρετείται το μείζον συμφέρον του ασυνόδευτου ανηλίκου⁹⁵.

Επίσης σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ, ένα ζευγάρι ομοφυλοφίλων το οποίο διαβιεί σε σταθερή σχέση εμπίπτει ενδεχομένως⁹⁶ στην έννοια της «οικογενειακής ζωής», κατά τον ίδιο τρόπο με τη σχέση μεταξύ ενός ζευγαριού αντίθετου φύλου (Schalk και Korf κατά Αυστρίας, §§ 92-94, P.B. και J.S. κατά Αυστρίας, § 30 και X και λοιποί κατά Αυστρίας [GC], § 95). Επίσης, το Δικαστήριο έκρινε στην επί του παραδεκτού απόφασή του στην υπόθεση Gas και Dubois κατά Γαλλίας, ότι η σχέση μεταξύ δύο γυναικών οι οποίες συζούν, έχουν συνάψει σχέση συμβίωσης, με τέκνο που συνελήφθη από τη μία από αυτές με ιατρικώς υποβοηθούμενη γονιμοποίηση, αλλά ανατράφηκε και από τις δύο, συνιστούσε «οικογενειακή ζωή» με την έννοια του άρθρου 8 της Σύμβασης. Ένα ζευγάρι του ίδιου φύλου το οποίο ζητεί να συνάψει ένα αναγνωρισμένο σύμφωνο συμβίωσης υπάγεται επίσης στον ορισμό της οικογενειακής ζωής (Βαλλιανάτος και λοιποί κατά Ελλάδας [GC], §§ 73-74)⁹⁷.

Κεφάλαιο 4 2

Διαφωνίες των κρατών μελών.

Το επόμενο ζήτημα το οποίο ανακύπτει όχι μόνο σε ζητήματα οικογενειακής επανένωσης, αλλά και γενικότερα σε θέματα εφαρμογής κανόνων του Δουβλίνου είναι τι γίνεται σε περίπτωση διαφωνίας των κρατών μελών σε ζητήματα εφαρμογής του Κανονισμού στην πράξη. Τι νομικές δυνατότητες υπάρχουν σε

⁹⁴ Κράτη μέλη τα οποία δεν αναγνωρίζουν σύμφωνο συμβίωσης είναι Βουλγαρία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία
http://europa.eu/youreurope/citizens/family/couple/registered-partners/index_el.htm

⁹⁵ Βλ. άρθρο 6 παρ 1 στον Κανονισμό Δουβλίνο III: Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

⁹⁶ Βλ. Paul Johnson, *Homosexuality and the European Court of Human Rights*, 2014, Oxon, Routledge

⁹⁷ Βλ. ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ | ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ 2014 Μετάφραση Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

περίπτωση διαφωνιών που ανακύπτουν κατά τον χειρισμό υποθέσεων από τις Εθνικές Μονάδες Δουβλίνου των Κρατών Μελών, εφόσον μία Εθνική Μονάδα Δουβλίνου κρίνει ότι η απόρριψη του αιτήματος για αναδοχή από Εθνική Μονάδα Δουβλίνου άλλου κράτους μέλους είναι αναιτιολόγητη. Μετά την επαλήθευση⁹⁸, αν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι τα υποβληθέντα στοιχεία δεν επιτρέπουν να θεμελιωθεί η υποχρέωσή του αποστέλλει πλήρως αιτιολογημένη αρνητική απάντηση στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα στην οποία αναφέρονται λεπτομερώς οι λόγοι άρνησης. Στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου 5 ορίζεται ότι: Όταν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα θεωρεί ότι η άρνηση βασίζεται σε λάθος εκτίμηση ή όταν έχει στη διάθεσή του συμπληρωματικά στοιχεία προς υποβολή, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει επανεξέταση του αιτήματός του. Η δυνατότητα αυτή πρέπει να ασκηθεί εντός τριών εβδομάδων από την ημερομηνία λήψης της αρνητικής απάντησης. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προσπαθεί να απαντήσει εντός δύο εβδομάδων.

Σε περίπτωση όμως που δεν επέλθει συμφωνία και δε μπορέσει να επιλυθεί το ζήτημα μεταξύ των δύο κρατών μελών τότε ο Κανονισμός προβλέπει τη διαδικασία της Συνδιαλλαγής στο άρθρο 14, η οποία αυτή κινείται με αίτημα ενός των διαφωνούντων κρατών μελών, το οποίο απευθύνεται στον πρόεδρο της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του άρθρου 27 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003. Αποδεχόμενα την προσφυγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να λάβουν πλήρως υπόψη τη λύση που θα προταθεί. Ο πρόεδρος της επιτροπής ορίζει τρία μέλη της επιτροπής που εκπροσωπούν τρία κράτη μέλη τα οποία δεν εμπλέκονται στην υπόθεση. Αυτά τα μέλη της επιτροπής λαμβάνουν γραπτώς ή προφορικώς τα επιχειρήματα των μερών και μετά από διαβούλευση προτείνουν, εντός μηνός, λύση η οποία ενδεχομένως απορρέει από ψηφοφορία. Της διαβούλευσης προεδρεύει ο πρόεδρος της επιτροπής ή ο αναπληρωτής του. Ο προεδρεύων μπορεί να εκφράσει την άποψή του, αλλά δε συμμετέχει στην ψηφοφορία. Η προτεινόμενη λύση, είτε γίνει δεκτή είτε απορριφθεί από τα μέρη, είναι οριστική και αμετάκλητη. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι η λύση που προτεινόταν με τη διαδικασία της Συνδιαλλαγής δεν ήταν δεσμευτική για τα κράτη-μέλη, αλλά η απόρριψη της λύσης θα έπρεπε να είναι αιτιολογημένη. Η διάταξη αυτή επαναλήφθηκε στο άρθρο 37 του Κανονισμού Δουβλίνου III

⁹⁸ Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ 1. του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 2ας Σεπτεμβρίου 2003 για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας [file:///C:/Users/user/Downloads/DUBLIN%20II%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/user/Downloads/DUBLIN%20II%20(1).pdf)

Θα πρέπει να ειπωθεί ότι στην πράξη αυτή η διαδικασία έμεινε ανενεργή, είτε στον Κανονισμό Δουβλίνο II είτε στον Κανονισμό Δουβλίνο III.

Κεφάλαιο 5

Ποιές είναι οι δυνατότητες άμυνας των μελών μιας οικογένειας σε περιπτώσεις αρνητικής απάντησης Κράτους Μέλους επί οικογενειακής επανένωσης.

A) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα άσυλο εναντίον της απόφασης μεταφοράς του με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο III.

Πριν απαντηθεί το ερώτημα του τίτλου, κρίνεται σκόπιμο να γίνει αναφορά στη δυνατότητα που δίνει ο Κανονισμός στον αιτούντα να υποβάλει προσφυγή εναντίον της απόφασης μεταφοράς του.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 (περίπτωση δ') οι αρχές οφείλουν να ενημερώνουν τον αιτούντα για τη δυνατότητα προσβολής της απόφασης μεταφοράς και, κατά περίπτωση, υποβολής αίτησης για αναστολή της μεταφοράς του. Στο άρθρο 26 παράγραφος 2 σχετικά με την κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς στον αιτούντα, αναφέρεται ότι στην απόφαση μεταφοράς πρέπει να περιλαμβάνονται πληροφορίες

α) για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αίτησης αναστολής,

β) για τις προθεσμίες προσφυγής και μεταφοράς

γ) τις πληροφορίες σχετικά με ημερομηνία και τόπο στον οποίο θα πρέπει να παρουσιασθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα πρόσωπα και τις οντότητες που μπορούν να παράσχουν νομική συνδρομή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο του ανακοινώνονται μαζί με την απόφαση της παραγράφου μεταφοράς, όταν οι εν λόγω πληροφορίες δεν έχουν ήδη ανακοινωθεί.

Στην τρίτη παράγραφο αναφέρεται ότι αν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν επικουρείται ή δεν εκπροσωπείται από νομικό ή άλλο σύμβουλο, τα κράτη μέλη το ενημερώνουν σχετικά με τα κύρια στοιχεία της απόφασης· η ενημέρωση αυτή πάντοτε περιλαμβάνει πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες άσκησής τους, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Στο άρθρο 27 του Κανονισμού γίνεται εκτενής αναφορά στο δικαίωμα άσκησης πραγματικής προσφυγής, με τη μορφή ένδικου μέσου ή επανεξέτασης ενώπιον

δικαστηρίου που έχει ο αιτών προκειμένου να προσβάλει την απόφαση μεταφοράς του. Το χρονικό διάστημα μέσα στον οποίο μπορεί να ασκηθεί η προσφυγή είναι εύλογο. Η προσφυγή αφορά τόσο τα πραγματικά, όσο και τα νομικά στοιχεία της κατά της απόφασης μεταφοράς. Μια σειρά από εγγυήσεις προβλέπεται ότι θα πρέπει να εισαχθούν στο εθνικό δίκαιο προκειμένου να εξασφαλίζεται το δικαίωμα προσφυγής και ότι θα πρέπει η προσφυγή να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην απόφαση μεταφοράς. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσβαση σε νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση και, εάν απαιτείται, σε γλωσσική βοήθεια. Επίσης εξασφαλίζουν δωρεάν νομική συνδρομή όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να καταβάλει τις σχετικές δαπάνες.

Β) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα οικογενειακής επανένωσης με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο III.

Σε σχέση με το αρχικό ερώτημα, ποιά δηλαδή είναι η νομική άμυνα που έχει το μέλος της οικογένειας το οποίο θέλει να επανενωθεί με την οικογένειά του ή με συγγενή του σε σχέση με αρνητική απόφαση επανένωσης, η απάντηση είναι ότι εκ του Κανονισμού Δουβλίνου III δεν του αναγνωρίζεται συγκεκριμένο ένδικο μέσο προστασίας, όπως η προσφυγή του άρθρου 27. Ο αιτών δε μπορεί να στραφεί κατά του κράτους που τον φιλοξενεί, διότι δεν πρόκειται για δική του αρνητική απόφαση, αλλά του κράτους στο οποίο θέλει να μεταβεί. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ούτε με τα σχέδια τροποποίησης είτε της Επιτροπής, είτε της Wikström σχεδιάστηκε ένα τέτοιο εργαλείο. Αυτό αποτελεί ένα σοβαρό μειονέκτημα του Κανονισμού.

Ο αιτών όμως μπορεί να προσβάλει την απορριπτική απόφαση του κράτους στο οποίο αιτείται να μεταβεί και να επανενωθεί με τους συγγενείς του στα διοικητικά δικαστήριά του με βάση το εθνικό διοικητικό δίκαιο.

Προεισαγωγικά θα πρέπει να ειπωθεί ότι το ΕΔΔΑ έχει αναπτύξει μια ενδιαφέρουσα νομολογία σχετική με το τι μπορεί να συνιστά οικογενειακή επανένωση τόσο στα πλαίσια του προσφυγικού δικαίου, όσο μέσα στα πλαίσια του μεταναστευτικού δικαίου καθώς και του δικαίου κατάστασης αλλοδαπών⁹⁹.

⁹⁹ Βλ. συγκεκριμένα

Biao v. Denmark (Grand Chamber), Application no. 38590/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 24 May 2016, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,574473374.html> [accessed 19 November 2017]

Mugenzi c. France, Requête no 52701/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be81784.html> [accessed 19 November 2017]

Tanda-Muzinga c. France, Requête no 2260/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be80094.html> [accessed 19 November 2017]

Senigo Longue et autres c. France, Requête no 19113/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be7dc94.html> [accessed 19 November 2017]

Επιπλέον η απορριπτική απόφαση του εν λόγω κράτους στο οποίο αιτείται ο αιτών άσυλο να μεταβεί και να επανενωθεί με τους συγγενείς του μπορεί να προσβληθεί στα διοικητικά δικαστήριά του με βάση το εθνικό διοικητικό δίκαιο.

Υπάρχει μια ενδιαφέρουσα νομολογία των εθνικών διοικητικών δικαστηρίων τα οποία προσπαθούν να επιλύσουν τα κατά περίπτωση ανακύπτοντα ζητήματα.

Η πιο πρόσφατη απόφαση (15/9/2017) είναι του Διοικητικού Δικαστηρίου του Wiesbaden¹⁰⁰ το οποίο κάνει δεκτή την προσφυγή ασυνόδευτου ανηλίκου, αιτούντος άσυλο στη Γερμανία, να επανενωθεί στη Γερμανία με τους γονείς του και τα αδέρφια του οι οποίοι βρίσκονται στην Ελλάδα. Λόγω συμφωνίας η οποία υπήρξε μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας¹⁰¹ και αφορούσε στο να υπάρξει κάποιο όριο

Osman v. Denmark, Application no. 38058/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 14 June 2011, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,5852b1b94.html> [accessed 19 November 2017]

Berrehab v. The Netherlands, 3/1987/126/177; 10730/84, Council of Europe: European Court of Human Rights, 28 May 1988, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6f424.html> [accessed 20 November 2017]

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου το ΕΔΔΑ δεν θεωρεί ότι υπάρχει προσβολή του άρθρου 8 βλ. συγκεκριμένα:

Berisha v. Switzerland, 30 July 2013 [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-122978"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

Gül v. Switzerland, Application no. 23218/94, Council of Europe: European Court of Human Rights, 19 February 1996, available at: <http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6b20.html> [accessed 20 November 2017]

¹⁰⁰ Βλ. <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/germany-%E2%80%93-wiesbaden-administrative-court-6-l-4438-17wi-15-september-2017#content>

¹⁰¹ Βλ. άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών, 29/05/2017 «Πολιτικό παιχνίδι στις πλάτες των προσφύγων», όπου παρατίθεται και η από 4 Μαΐου 2017 επιστολή του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Ιωάννη Μουζάλα προς τον Υπουργό Εσωτερικών της Γερμανίας, Tomas de Maizière σύμφωνα με την οποία: «Οι μεταφορές στη Γερμανία μέσω οικογενειακής επανένωσης θα επιβραδυνθούν όπως συμφωνήθηκε. Ωστόσο, υπάρχουν προβλήματα και χρειαζόμαστε επείγοντως μια κοινή γραμμή για να απαντήσουμε στα όλο και πιο απεγνωσμένα και επικριτικά σχόλια που αφορούν τις καθυστερήσεις στη διαδικασία οικογενειακής επανένωσης. Πρέπει να σας πληροφορήσω ότι θα επηρεαστούν περισσότεροι από 2.000 άνθρωποι και κάποιοι θα πρέπει να περιμένουν χρόνια πριν ταξιδέψουν στη Γερμανία. Πράγματι, η επανένωση με οικογενειακά μέλη που βρίσκονται στη Γερμανία έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες γερμανικές υπηρεσίες, ωστόσο η μεταφορά καθυστερεί εξαιτίας της συμφωνίας μας να περιορίσουμε προσωρινά τον αριθμό των ατόμων που μεταφέρονται κάθε μήνα.» <http://www.efsyn.gr/arthro/politiko-paihni-di-stis-plates-ton-prosfygon>

Επίσης σχετική είναι και η από 15/06/2017 απάντηση της Υπηρεσίας Ασύλου σε επικοινωνία που είχε με τη ΜΚΟ Αίτημα με θέμα τον προγραμματισμός μεταφορών αιτούντων άσυλο στη Γερμανία κατ' εφαρμογή των διατάξεων Κανονισμού Δουβλίνου 604/2013, σύμφωνα με την οποία « Η Μονάδα Δουβλίνου Γερμανίας ζήτησε από την υπηρεσία μας τη μεταφορά των αιτούντων σε ελεγχόμενο αριθμό ανά μήνα, ανεξάρτητα με την εξάμηνη προθεσμία για την ολοκλήρωση της μεταφοράς, που προβλέπεται στο άρθρο 29 του Κανονισμού (ΕΥ) 604/2013. Για τις υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία μεταφοράς των έξι μηνών, σύμφωνα με τον Κανονισμό λήγει στο επόμενο διάστημα ή έχει ήδη λήξει, έχουμε λάβει παράταση προθεσμίας για τη μεταφορά τους σε συνεννόηση με τη Μονάδα Δουβλίνου Γερμανίας (BAMF). Η ολοκλήρωση και μεταφορά των αιτούντων που αναφέρετε στις ανωτέρω επιστολές θα προγραμματιστεί σε συνεννόηση με τις Γερμανικές Αρχές από τον Ιούλιο 2017 και μετά.» Η Επιστολή αυτή παρατίθεται σε μία **Ανοιχτή επιστολή σχετικά με την μεταφορά αιτούντων άσυλο από την Ελλάδα στη Γερμανία στο πλαίσιο της διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης 28 ΜΚΟ και η οποία απευθύνεται προς τους:**

στον αριθμό των μελών των οικογενειών και των συγγενών οι οποίοι θα μπορούν να επαναπατρίζονται μηνιαίως από την Ελλάδα στη Γερμανία, παρατηρήθηκαν σημαντικές καθυστερήσεις στη μετάβαση των δικαιούχων προς μεταφορά. Οι γερμανικές αρχές σε ερώτηση η οποία τους υπεβλήθη απάντησαν ότι δε σκοπεύουν να μειώσουν τον αριθμό των οικογενειακών επανενώσεων, απλώς την ταχύτητα της επανένωσης¹⁰². Την 1η Αυγούστου 2017, οι αιτούντες υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου του Wiesbaden υποστηρίζοντας ότι, βάσει των διαθέσιμων εγγράφων, η γερμανική μονάδα του Δουβλίνου είχε ζητήσει από την ελληνική μονάδα του Δουβλίνου να μεταφέρεται μόνο ένας ορισμένος αριθμός αιτούντων άσυλο ανεξάρτητα από την προθεσμία του άρθρου 29 του κανονισμού του Δουβλίνου. Αυτή η διοικητική πρακτική για τον προσδιορισμό συγκεκριμένου αριθμού ατόμων προς μεταφορά απέτελεσε ένα αριθμητικό ανώτατο όριο στην οικογενειακή επανένωση και εξαιτίας του οποίου οι αιτούντες κινδύνευαν να χάσουν το δικαίωμά τους να μεταφερθούν έγκαιρα. Με τη σειρά του αυτό σημαίνει ότι θα χαθεί το δικαίωμα επανένταξης και εισόδου στη διαδικασία ασύλου στη Γερμανία. Επιπλέον, οι αιτούντες υποστήριζαν ότι δεν υπάρχει νομική διάταξη στον κανονισμό του Δουβλίνου, βάσει της οποίας τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες για τον περιορισμό του όγκου των μεταφορών.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ενάγοντες στην παρούσα υπόθεση δεν ήταν τα μέλη της οικογένειας στην Ελλάδα, αλλά το ανήλικο παιδί στη Γερμανία. Ο δικαστής υποστήριξε ότι το δικαίωμα της οικογένειας να μεταφερθεί ταχέως¹⁰³ είναι προς το συμφέρον του μέλους της οικογένειας στη Γερμανία, ιδίως επειδή το εν λόγω μέλος της οικογένειας είναι παιδί. Δεδομένου ότι η παιδική ηλικία και ο σεβασμός της οικογενειακής ζωής αποτελούν πρωταρχικό μέλημα κατά την εφαρμογή του

-
- ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
 - ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ – ΕΠΙΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
 - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (ΤΜΗΜΑ ΑΣΥΛΟΥ)
 - ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ – ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (LIBE)
 - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (FRA)
 - ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
 - ΥΠΟΥΡΓΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Βλ. <http://www.hlhr.gr/%CE%B1%CE%BD%CE%BF%CE%B9%CF%87%CF%84%CE%AE-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%AE-%CF%83%CF%87%CE%B5%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AC-%CE%BC%CE%B5-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%B1%CF%86/>

¹⁰² Βλ. <http://www.ulla-jelpke.de/wp-content/uploads/2017/06/20170531-MF-10-Dublin-Griechenland.pdf>

¹⁰³ άρθρο 29 (1) Δουβλίνο III και άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής του κανονισμού του Δουβλίνου

Δουβλίνου III¹⁰⁴, οι ρήτρες για την ενότητα της οικογένειας πρέπει να εφαρμόζονται προς το συμφέρον των μελών της οικογένειας που ήδη κατοικούν στο υπεύθυνο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, ο ενάγων ήταν σε θέση να απαιτήσει τη μεταφορά των μελών της οικογένειάς του στη Γερμανία.

Το Δικαστήριο έκρινε κατ' αρχάς ότι ο αιτών¹⁰⁵, δικαιούται να μεταφέρει τα μέλη της οικογένειάς του στη Γερμανία. Αυτό εδράζεται εν μέρει στην αξίωση να διαβάζονται οι διατάξεις του κανονισμού του Δουβλίνου υπό το πρίσμα του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού και του δικαιώματος σεβασμού της οικογενειακής ζωής και επειδή οι αιτούντες πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 10 και η Ελλάδα συμμορφώθηκε με τα καθήκοντά της¹⁰⁶. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι οι γερμανικές αρχές είναι υποχρεωμένες να ενημερώσουν την Ελληνική Μονάδα του Δουβλίνου ότι η μεταφορά των μελών της οικογένειας του αιτούντος θα πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, δηλαδή πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου. Το δικαστήριο θεωρεί ότι η γερμανική μονάδα Δουβλίνου (BAMF) έχει επιρροή στον αριθμό και στην επιλογή των προσώπων που πρόκειται να μεταφερθούν και ότι είναι δυνατό να υποχρεωθεί η BAMF να μεταφέρει ορισμένα πρόσωπα (εν προκειμένω την οικογένεια του αιτούντος). Κατόπιν αυτών δόθηκε προσωρινή διαταγή, σύμφωνα με την οποία η Γερμανία υποχρεούται να μεταφέρει τα μέλη της οικογένειας του αιτούντος από την Ελλάδα στην Γερμανία. Μετά την έκδοση της απόφασης, η γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι οι μεταφορές "μπορούν να πραγματοποιηθούν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των έξι μηνών στο άμεσο μέλλον".¹⁰⁷

Ανάλογες περιπτώσεις αντιμετώπισε το Upper Tribunal Immigration and Asylum Chamber με προσφυγή εναντίον απόφασης του βρετανικού Home Office το οποίο απέρριπτε αίτηση επανένωσης ασυνόδευτου ανηλίκου ιρακινής καταγωγής που διέμενε στη λεγόμενη «ζούγκλα του Calais» με τη μητέρα του η οποία διέμενε νόμιμα στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ ο ανήλικος είχε κάνει αίτημα ασύλου. Συγκεκριμένα στην απόφαση *The Queen on the application of MK, IK (a child by his litigation friend MK) and HK (a child by her litigation friend MK/2016)*¹⁰⁸ δεν θεώρησε ότι τίθεται θέμα παραδεκτού στο σημείο αυτό και προχώρησε στην ουσία της υπόθεσης κρίνοντας ότι τα δικαιώματα σχετικά με τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και τον προσδιορισμό του βέλτιστου συμφέροντος τόσο

¹⁰⁴ βλ. αιτιολογικές σκέψεις 13 και 14 του Κανονισμού

¹⁰⁵ σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 7 και το άρθρο 29 παρ. 1 του κανονισμού Δουβλίνου III, καθώς και το άρθρο 8 παρ. 1 του εκτελεστικού κανονισμού του Δουβλίνου III)

¹⁰⁶ (βάσει του άρθρου 18 παρ. 1 στοιχείο α) και του άρθρου 21 παρ. 1)

¹⁰⁷ Presse Portal, NOZ: Familiennachzug von Flüchtlingen aus Griechenland geht jetzt schneller

11.10.2017 – 05:00 <http://www.presseportal.de/pm/58964/3757453>

¹⁰⁸ Βλ. <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/uk-queen-application-mk-ik-child-his-litigation-friend-mk-and-hk-child-her-litigation>

στην ΕΣΔΑ όσο στον Χάρτη δεν μπορούν να διαβαστούν σε κενό αλλά αντίθετα πρέπει να αποτελέσουν μέρος ενός ευρύτερου νομικού πλαισίου στο οποίο περιλαμβάνονται η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού καθώς και το Γενικό Σχόλιο του ΟΗΕ του 2013 για το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού. Σημειώνεται επίσης ότι στο συγκεκριμένο Σχόλιο ορίζεται το βέλτιστο συμφέρον ως δικαίωμα, αρχή και δικονομικός κανόνας και ότι το σχόλιο παρέχει αυθεντική οδηγία. Το Δικαστήριο αναφέρει ότι τα δικονομικά στοιχεία πρέπει να αξιολογούνται μέσα στο πλαίσιο του πιθανού αντίκτυπου της απόφασης στο συγκεκριμένο παιδί.

Ακόμη πιο προχωρημένη είναι μία απόφαση του ίδιου δικαστηρίου (United Kingdom - The Queen on the application of ZAT, IAJ, KAM, AAM, MAT, MAJ and LAM v. Secretary of State for the Home Department) η οποία εκδόθηκε αρχές του 2016 και κάνει δεκτή προσφυγή ασυνόδευτων ανηλίκων εναντίον απορριπτικών αποφάσεων του βρετανικού Home Office, για οικογενειακή επανένωση με αδέρφια τους και συγγενείς του στην Μ. Βρετανία, ακόμη και στην περίπτωση που οι ανήλικοι δεν είχαν υποβάλει αίτημα ασύλου ενώπιον των γαλλικών αρχών.¹⁰⁹ Το δικαστήριο έκρινε ότι αν οι ανήλικοι είχαν υποβάλει αίτημα ασύλου στις γαλλικές αρχές, τότε πιθανότατα θα υπήρχε επιτυχής αίτηση ανάληψης από τις βρετανικές αρχές. Η βρετανική διοίκηση κατά το βρετανικό δικαστήριο ορθώς υποστήριξε ότι η αυστηρή τήρηση του κανονισμού του Δουβλίνου επιδίωκε ως νόμιμο στόχο το δημόσιο συμφέρον για αποτελεσματικό και τακτικό έλεγχο της μετανάστευσης. Εντούτοις, πρόκειται για γενική σκέψη που δεν σχετίζεται με τις ατομικές περιστάσεις, τις ανάγκες και την ουσία των προσφευγόντων στην προκειμένη περίπτωση.

Κατά την εκτίμηση της αναλογικότητας, το Δικαστήριο έκρινε ότι ορισμένα στοιχεία οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η άρνηση της διοίκησης θα συνιστούσε δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματος των αιτούντων στον σεβασμό της οικογενειακής ζωής. Αυτά ήταν: η ηλικία, η ψυχολογική επιβάρυνση, η πιθανότητα περαιτέρω ψυχολογικής βλάβης σε περίπτωση άρνησης εισόδου, επειδή θα προξενίτο καθυστέρηση τουλάχιστον ενός έτους στην επανένωση στο πλαίσιο των διαδικασιών του Δουβλίνου, η προηγούμενη απόλαυση της οικογενειακής ζωής, η επείγουσα ανάγκη για οικογενειακή επανένωση όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η ανεπάρκεια των διαδικασιών του Δουβλίνου για την επίτευξη του στόχου αυτού βραχυπρόθεσμα έως μεσοπρόθεσμα, η απουσία των γονέων στη ζωή των πρώτων τεσσάρων αιτούντων, η δυνατότητα ταχείας αποκατάστασης της οικογενειακής ζωής κατά την είσοδο στο Ηνωμένο Βασίλειο, η προθυμία των τελευταίων τριών υποψηφίων να φροντίσουν και να υποστηρίξουν τα τέσσερα πρώτα ώστε να αποφύγουν περαιτέρω ταλαιπωρίες που θα υποστούν,

¹⁰⁹ Βλ. <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/united-kingdom-queen-application-zat-iaj-kam-aam-mat-maj-and-lam-v-secretary-state-home>

αν παραμείνουν στη «ζούγκλα του Calais». Δεδομένου ότι οι τέσσερις πρώτοι αιτούντες δεν είχαν υποβάλει αίτηση ασύλου, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως αιτούντες άσυλο και ήταν απλώς μέλη της οικογένειας των τελευταίων τριών. Το Δικαστήριο υποχρέωσε τη βρετανική δημόσια διοίκηση να εκδώσει Διάταγμα για την αποδοχή τους, υπό την προϋπόθεση ότι υπέβαλαν για πρώτη φορά επιστολή στις γαλλικές αρχές με την οποία θα ζήτησαν άσυλο. Με τον τρόπο αυτό, το δικαστήριο επιδίωξε να συμβιβάσει τις απαιτήσεις των αρχών του κανονισμού του Δουβλίνου, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι η βρετανική διοίκηση δεν παρεμποδίζει δυσανάλογα τα δικαιώματα του άρθρου 8 των προσφευγόντων.

Αυτή η πρωτοποριακή απόφαση όμως δεν παρέμεινε δυστυχώς κυρίαρχη στη βρετανική νομολογία. Στη συνέχεια, η βρετανική διοίκηση προσέβαλε¹¹⁰ την απόφαση αυτή ενώπιον Εφετείου. Η απόφαση του Εφετείου έκρινε ότι το κατώτερο δικαστήριο είχε παραπλανηθεί στην προσέγγισή του στον κανονισμό Δουβλίνο III σε σχέση με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Σύμφωνα με το Εφετείο, η αίτηση εισόδου ασυνόδευτου παιδιού με σκοπό επανένωσης, χωρίς να εφαρμοσθεί ο κανονισμός Δουβλίνο III στη Γαλλία, μπορεί να «δικαιολογηθεί μόνο σε μια ιδιαίτερα επιτακτική περίπτωση». Αυτό ισχύει μόνο όταν οι αιτούντες «μπορούν να αποδείξουν ότι δεν επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν το σύστημα του κράτους μέλους, εν προκειμένω το γαλλικό σύστημα, επειδή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί επαρκώς στις ανάγκες τους». Υπό τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης, τα αποδεικτικά στοιχεία είναι δεν είναι πιθανόν να πληρούν το απαιτούμενο κατώτατο όριο "μιας ιδιαίτερα επιτακτικής περίπτωσης", προκειμένου να ξεπεραστεί πλήρως η αρχική διαδικαστική φάση της διαδικασίας του Δουβλίνου βάσει του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ.

Το Εφετείο έκανε δεκτή την έφεση που υπέβαλλε η βρετανική διοίκηση. Δεδομένου ότι η βρετανική διοίκηση δεν επεδίωξε την επιστροφή των τεσσάρων ευάλωτων αιτούντων άσυλο στη Γαλλία, το Εφετείο δεν προέβη σε περαιτέρω επιστροφή. Μέχρι στιγμής, η βρετανική υπηρεσία ασύλου έχει χορηγήσει καθεστώς ασύλου σε δύο από τους αιτούντες¹¹¹.

Το δικαστικό σύστημα στο Ηνωμένο Βασίλειο, έκρινε σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ότι έχει παραβιαστεί η οικογενειακή ενότητα όταν η οικογένεια έχει χωρισθεί και τα μέλη της έχουν διασκορπισθεί, ενώ οι βρετανικές διοικητικές αρχές αρνήθηκαν να

¹¹⁰ <https://www.judiciary.gov.uk/wp-content/uploads/2016/08/Home-Office-v-ZAT-judgment.pdf>

¹¹¹ Μια παρουσίαση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και μια κριτική στην εφετειακή απόφαση που ανέτρεψε την πρωτόδικη μπορεί κανείς να βρει στο Paolo Biondi, 'The ZAT Case and the Far-Reaching Consequences for the Dublin Regulation' EDAL available at <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/journal/zat-case-and-far-reaching-consequences-dublin-regulation>

προβούν στις απαιτούμενες ενέργειες προκειμένου να επανενωθεί η οικογένεια με βάση τη διαδικασία που ορίζεται στον Κανονισμό του Δουβλίνου.

Αν και τα μέλη της οικογένειας ή οι συγγενείς του που βρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο επιθυμεί να μεταβεί για να επανενωθεί μαζί τους ο αιτών την οικογενειακή επανένωση, θεωρητικά έχει τη δυνατότητα να στραφεί κατά της απορριπτικής απόφασης στα διοικητικά δικαστήρια, σε γενικές γραμμές μία τέτοια νομική δυνατότητα δεν είναι πάντα εφικτή, ούτε για τον αιτούντα, με βάση την οικονομική του δυνατότητα, την πληροφόρησή του για εθνικό δίκαιο άλλης χώρας από αυτήν στην οποία βρίσκεται ή από πλευράς πρόσβασης σε νομική υποστήριξη στην χώρα που επιθυμεί να μεταβεί, αλλά ούτε και για τα μέλη της οικογένειάς του οι οποίοι για παράδειγμα μπορεί να είναι ασυνόδευτοι ανήλικοι με περιορισμένες δυνατότητες δράσης. Ενδεχομένως θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι υπό προϋποθέσεις, δεν υπήρξε καν δυνατότητα πρόσβασης σε ένδικα μέσα. Συγκεκριμένα σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ, η εφαρμογή του κανόνα περί εξάντλησης των εσωτερικών ενδίκων μέσων πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη το γεγονός ότι εφαρμόζεται στο πλαίσιο μηχανισμού προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον οποίον συμφώνησαν τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι το άρθρο 35 § 1 πρέπει να εφαρμόζεται με κάποιο βαθμό ευελιξίας και χωρίς υπερβολικό φορμαλισμό. Έχει επίσης αναγνωρίσει ότι ο κανόνας της εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων δεν είναι ούτε απόλυτος, ούτε ικανός να εφαρμοστεί αυτομάτως. Αναφορικά με την εξέταση του κατά πόσον έχει τηρηθεί, είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης. Τούτο σημαίνει ειδικότερα ότι το Δικαστήριο πρέπει να λάβει ρεαλιστικά υπόψη όχι μόνον την ύπαρξη επίσημων ενδίκων μέσων στο νομικό σύστημα του οικείου συμβαλλόμενου κράτους, αλλά και το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου αυτά ασκούνται, καθώς και την προσωπική κατάσταση του προσφεύγοντος. Στη συνέχεια, πρέπει να εξετάσει αν, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ο προσφεύγων έκανε ό, τι εύλογα μπορούσε να αναμένεται από αυτόν προκειμένου να εξαντλήσει τα εγχώρια ένδικα μέσα.¹¹² Επομένως είναι ενδεχόμενο μία απευθείας προσφυγή του αιτούντα οικογενειακής επανένωσης να κριθεί παραδεκτή από το ΕΔΔΑ, χωρίς να χρειασθεί να προσφύγει αυτός στα ένδικα μέσα του κράτους στο οποίο επιθυμεί να μεταβεί.

Το επόμενο ερώτημα είναι τι μπορεί να πράξει ο αιτών άσυλο, ο οποίος επιθυμεί να επανενωθεί με την οικογένειά του ή με συγγενείς του οι οποίοι ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, όταν το κράτος υποδοχής έχει παραλείψει να αποστείλει το αίτημα αναδοχής εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που τάσσει το άρθρο 21 παρ. 1 εδ. γ'. Αυτή είναι μία πιθανότητα η οποία λόγω του μεγάλου όγκου εργασίας σε περιόδους προσφυγικής κρίσης δεν αποκλείεται να συμβεί.

¹¹² Βλ. CASE OF D.H. AND OTHERS v. THE CZECH REPUBLIC σκέψη 116
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\"itemid\":\[\"001-83256\"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\)

Μπορούν να διακριθούν δύο περιπτώσεις: η μία περίπτωση είναι το κράτος υποδοχής να αποστείλει το αίτημα μετά την πάροδο της προθεσμίας, πράγμα το οποίο συμβαίνει αρκετά συχνά, σύμφωνα με την από 2 Αυγούστου 2017 έκθεση του Pro Asyl και του RSA¹¹³ « Στην πράξη, η Ελληνική Μονάδα του Δουβλίνου, στην πλειονότητα των περιπτώσεων φτάνει στη λήξη της προθεσμίας για την αποστολή των αιτήσεων στις άλλες χώρες της ΕΕ. Όταν η Ελληνική Υπηρεσία Ασύλου χάνει μια προθεσμία, επανέρχεται σε υποβολή των αιτήσεων σύμφωνα με τις ρήτρες διακριτικής ευχέρειας. Η πρακτική αυτή όχι μόνο προκαλεί ακόμα μεγαλύτερες περιόδους αναμονής, αλλά οδηγεί επίσης σε πληθώρα αιτήσεων βάσει των ρητρών διακριτικής ευχέρειας οι οποίες θα έπρεπε να έχουν κρατηθεί για ανθρωπιστικές ή άλλες περιστάσεις. Σύμφωνα με τους φορείς νομικής συνδρομής, αυτό μπορεί να οδηγήσει τις διοικήσεις των άλλων κρατών μελών να θεωρήσουν αυτές τις αιτήσεις ως καταχρηστικές.»

Και η δεύτερη περίπτωση είναι το κράτος υποδοχής να μην υποβάλλει καθόλου αίτηση, ούτε με βάση τις ρήτρες της διακριτικής ευχέρειας.

Στην πρώτη περίπτωση ο αιτών θα πρέπει να περιμένει την απάντηση στο αίτημα αναδοχής του κράτους μέλους στο οποίο έχει απευθυνθεί. Στην περίπτωση που απορριφθεί, τότε θα πρέπει να προσφύγει στα εθνικά δικαστήρια του κράτους μέλους προκειμένου να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης αυτής.

Αν το κράτος παραλείψει να αιτηθεί την αναδοχή του αιτούντα και δεν το πράττει αυτό ούτε εκπροθέσμως, τότε ο αιτών, σύμφωνα με τον ισχύοντα Κανονισμό του Δουβλίνου III μη έχοντας κάποιο εσωτερικό ένδικο μέσο μπορεί να στραφεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου απευθείας για παραβίαση των άρθρων 13 και 8 της ΕΣΔΑ. Σε θέματα ασύλου σε συνδυασμό με έλλειψη εσωτερικού ενδίκου μέσου το ΕΔΔΑ έχει αναπτύξει μια ενδιαφέρουσα νομολογία¹¹⁴ Ωστόσο, μέχρι στιγμής, το ΕΔΔΑ δεν έχει ασχοληθεί με υπόθεση η οποία εκκινεί από τη νομική βάση της οικογενειακής επανένωσης του Δουβλίνου.

¹¹³ Stiftung Pro Asyl, Refugee Support Aegean, The Dublin family reunification procedure from Greece to Germany, 2/8/2017

https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/2017-08-02-Background-Note-Family-Reunification-Dublin_RSA_PRO-ASYL-August-2017.pdf

¹¹⁴ Βλ. Diallo v Czech Republic άρθρο 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ

<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-diallo-v-czech-republic-application-no-2049307-0>

B.A.C. v. Greece άρθρο 13 σε συνδυασμό με άρθρα 3 και 8 της ΕΣΔΑ

<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/bac-v-greece-no-1198115-articles-3-8-and-13-13-october-2016>

M.A. v. CYPRUS άρθρο 13 σε συνδυασμό με άρθρα 2 και 3 της ΕΣΔΑ

<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-ma-v-cyprus-application-no-4187210>

Μέρος Δεύτερο

Σχέδιο Κανονισμού Δουβλίνο IV

Κεφάλαιο 1

Σύντομο Ιστορικό.

Στις 4 Μαΐου 2016 προτάθηκε από την Commission ένα σχέδιο τροποποίησης του Κανονισμού¹¹⁵ και έκτοτε γίνεται αναφορά στο σχέδιο Κανονισμού Δουβλίνου IV. Μια δεύτερη δέσμη προτάσεων για μια συνολική αναμόρφωση του συστήματος ασύλου της ΕΕ κατατέθηκε τον Ιούνιο του 2016. Το σχέδιο αυτό συνάντησε πολλές αντιδράσεις, ιδίως από τα κράτη μέλη τα οποία υποδέχονται το κύριο βάρος των προσφυγικών ροών. Η εισηγήτρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Cecilia Wikström (ALDE, Σουηδία) παρουσίασε, μετά από διαβούλευση με αντιπροσώπους των κρατών μελών ένα δικό της σχέδιο τροποποίησης του Κανονισμού στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (LIBE) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 8 Μαρτίου 2017¹¹⁶. Έκτοτε, ευρωβουλευτές από όλες τις πολιτικές ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατέθεταν τροπολογίες και διαπραγματεύθηκαν συμβιβασμούς προκειμένου να διευκολυνθεί η αποδοχή του σχεδίου αυτού μέσα από ψηφοφορία στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2017. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας αντιπροσωπεύει τη θέση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη μεταρρύθμιση του Δουβλίνου. Το σχέδιο αυτό ψηφίσθηκε στη σύνοδο ολομέλειας του Κοινοβουλίου με επιπλέον τροποποιήσεις και φέρει την ονομασία Consolidate Dublin Compromise Amendments¹¹⁷ και αποτελεί τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις διαπραγματεύσεις με το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Για λόγους συντομίας στην Διπλωματική Εργασία, το πρώτο σχέδιο θα αναφέρεται ως Δουβλίνο IV **της Επιτροπής**, το δεύτερο σχέδιο ως Δουβλίνο IV **της Wikström** και το ψηφισθέν σχέδιο ως Δουβλίνο IV **του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**.

¹¹⁵ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ , Βρυξέλλες, 4.5.2016

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιאτύπωση)

<https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c5af802b-1695-11e6-ba9a-01aa75ed71a1/language-el>

¹¹⁶ Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, 24.2.2017 ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ, εισηγήτρια Cecilia Wikström

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-599.751+02+DOC+PDF+V0//EL&language=EL>

¹¹⁷ Το σχέδιο Consolidate Dublin Compromise Amendments έτσι όπως ψηφίσθηκε από το Κοινοβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατίθεται στο τέλος της εργασίας ως παράρτημα.

Τα τρία σχέδια παρουσιάζουν σημαντικές μεταβολές και τροποποιήσεις που αλλάζουν τη φυσιολογία τους καθώς καθρεφτίζουν τις δυσκολίες επίλυσης ενός ζητήματος μέσα στα πλαίσια της αλληλεγγύης των κρατών μελών και της δίκαιης κατανομής του αριθμού των αιτούντων¹¹⁸.

Κεφάλαιο 2

Παρουσίαση - Σημαντικές καινοτομίες

A. Δουβλίνο IV της Επιτροπής¹¹⁹

Στόχοι της πρότασης είναι να ενισχύσει την ικανότητα του συστήματος να προσδιορίζει με αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο ένα μόνο υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας το οποίο μάλιστα θα παραμένει υπεύθυνο εσαεί. Αυτό θα επιτευχθεί καταργώντας τις ρήτρες παύσης της ευθύνης και μειώνοντας σημαντικά τις προθεσμίες για τη διαβίβαση των αιτήσεων, την παραλαβή των απαντήσεων και την εκτέλεση των μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών.

Ο δεύτερος στόχος είναι να διασφαλισθεί ο δίκαιος επιμερισμός των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, μέσω της συμπλήρωσης του ισχύοντος συστήματος με έναν διορθωτικό μηχανισμό κατανομής, το οποίο ορίζεται για πρώτη φορά και αντικαθιστά τον μηχανισμό της μετεγκατάστασης σε μόνιμη πλέον βάση. Πρόκειται για ένα σύστημα αντιμετώπισης των καταστάσεων στις οποίες τα συστήματα ασύλου των κρατών μελών υφίστανται δυσανάλογη πίεση και θα ενεργοποιείται αυτόματα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη αναγκάζονται να αντιμετωπίσουν δυσανάλογα μεγάλο αριθμό αιτούντων άσυλο. Στόχος είναι να επιτευχθεί δίκαιος επιμερισμός των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών και ο επιμερισμός της ευθύνης στα υπόλοιπα κράτη μέλη. Εκτενέστερη αναφορά στον μηχανισμό αυτόν θα γίνει σε επόμενο κεφάλαιο της εργασίας.

Ο τρίτος στόχος είναι να αποθαρρυνθούν οι καταχρήσεις και να αποτραπούν οι δευτερογενείς μετακινήσεις των αιτούντων εντός της ΕΕ, περιλαμβάνοντας, ιδίως, σαφείς υποχρεώσεις των αιτούντων να υποβάλουν αίτηση στο κράτος μέλος

¹¹⁸ Περισσότερα για την έννοια της αλληλεγγύης στο Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου βλ.

Eleni Karageorgiou, *The law and practice of solidarity in the Common European Asylum System: Article 80 TFEU and its added value*, Swedish Institute for European Policy Studies, European Policy Analysis, November 2016 http://www.sieps.se/en/publications/2016/the-law-and-practice-of-solidarity-in-the-common-european-asylum-system-article-80-tfeu-and-its-added-value-201614epa/Sieps_2016_14epa?

¹¹⁹ Βλ Αιτιολογική Έκθεση της Πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον Κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση)

πρώτης εισόδου και να παραμένουν στο κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο.

Όσον αφορά την τροποποίηση των κανόνων του Δουβλίνου, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αφορούν την ταχύτερη πρόσβαση των αιτούντων στη διαδικασία για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας όσο και την ικανότητα των διοικήσεων των κρατών μελών να εφαρμόζουν το σύστημα. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 δεν προβλέπει, υπό τη σημερινή του μορφή, εργαλεία που να καθιστούν δυνατή την επαρκή αντιμετώπιση καταστάσεων κατά τις οποίες ασκείται δυσανάλογη πίεση στα συστήματα ασύλου των κρατών μελών.

Προκειμένου να διασφαλισθούν οι προαναφερόμενοι στόχοι,

1. Θεσπίζεται νέα υποχρέωση που προβλέπει ότι ο αιτών πρέπει να υποβάλει αίτηση στο κράτος μέλος πρώτης παράτυπης εισόδου ή, σε περίπτωση νόμιμης διαμονής, στο οικείο κράτος μέλος. Με την εν λόγω τροποποίηση διευκρινίζεται ότι ο αιτών δεν έχει το δικαίωμα να επιλέγει το κράτος μέλος στο οποίο θα υποβληθεί η αίτηση και το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του αιτούντος με αυτή τη νέα υποχρέωση το κράτος μέλος υποχρεούται να εξετάσει την αίτηση με ταχεία διαδικασία. Επιπλέον, ο αιτών θα δικαιούται παροχή υλικών συνθηκών υποδοχής μόνον στον τόπο στον οποίο υποχρεούται να βρίσκεται.
2. Ο Κανονισμός θεσπίζει υποχρέωση για το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, πριν από την έναρξη της διαδικασίας για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, να ελέγχει αν η αίτηση είναι απαράδεκτη, σε περίπτωση που ο αιτών προέρχεται από πρώτη χώρα ασύλου ή από ασφαλή τρίτη χώρα. Στην περίπτωση αυτή, ο αιτών θα επιστρέφει στην εν λόγω πρώτη χώρα ή στην ασφαλή τρίτη χώρα και το κράτος μέλος που διενήργησε τον έλεγχο του μη παραδεκτού θα θεωρείται υπεύθυνο για την εν λόγω αίτηση. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πρέπει επίσης να ελέγχει εάν ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής ή αποτελεί κίνδυνο για την ασφάλεια και, στην περίπτωση αυτή, υπεύθυνο θα είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, το οποίο υποχρεούται να εξετάσει την αίτηση με ταχεία διαδικασία.
3. Ο Κανονισμός θεσπίζει τον κανόνα ότι, από τη στιγμή που κράτος μέλος εξετάσει την αίτηση ως υπεύθυνο κράτος μέλος, παραμένει υπεύθυνο και για την εξέταση των μελλοντικών διαβημάτων και αιτήσεων του συγκεκριμένου αιτούντος. Τούτο ενισχύει τον νέο κανόνα ότι μόνον ένα κράτος μέλος είναι και παραμένει υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης και ότι τα κριτήρια για την ευθύνη εφαρμόζονται μόνον μία φορά.
4. Η υποχρέωση συνεργασίας των αιτούντων ενισχύεται, προκειμένου να διασφαλισθούν η ταχεία πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του

καθεστώς του πρόσφυγα, η ορθή λειτουργία του συστήματος και η πρόληψη της καταστρατήγησης των κανόνων, ιδίως η διαφυγή. Ο Κανονισμός καθορίζει αναλογικές υποχρεώσεις του αιτούντος σχετικά με την έγκαιρη παροχή όλων των στοιχείων και πληροφοριών σχετικά με τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, καθώς και όσον αφορά τη συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Αναφέρεται επίσης ρητά ότι οι αιτούντες έχουν υποχρέωση να είναι παρόντες και διαθέσιμοι για τις αρχές του οικείου κράτους μέλους και να τηρούν την απόφαση μεταφοράς. Η μη τήρηση των νομικών υποχρεώσεων που προβλέπονται στον Κανονισμό θα έχει αναλογικές διαδικαστικές συνέπειες για τον αιτούντα, όπως για παράδειγμα άρνηση να γίνουν δεκτά στοιχεία που αδικαιολόγητα υποβλήθηκαν εκπρόθεσμα.

5. Ο Κανονισμός διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της ενημέρωσης που πρέπει να παρέχεται στους αιτούντες. Η προσωπική συνέντευξη έχει ως στόχο να διευκολύνει τη διαδικασία προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, συμβάλλοντας στη συγκέντρωση όλων των αναγκαίων πληροφοριών. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να οδηγεί σε καθυστέρηση της διαδικασίας στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών έχει διαφύγει ή έχουν ήδη παρασχεθεί επαρκή στοιχεία.
6. Ο κανόνας για την ιεράρχηση των κριτηρίων σχετικά με τον προσδιορισμό της ευθύνης αναφέρει ρητά ότι τα κριτήρια εφαρμόζονται μόνο μία φορά. Αυτό σημαίνει ότι από τη δεύτερη αίτηση οι κανόνες επανεισδοχής (εκ νέου ανάληψη) θα εφαρμόζονται χωρίς εξαιρέσεις. Ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο η εφαρμογή των κριτηρίων πραγματοποιείται βάσει της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών υπέβαλε την αίτησή του για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος, εφαρμόζεται πλέον σε όλα τα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τα μέλη της οικογένειας και τους ανηλίκους. Μια σαφής καταληκτική προθεσμία για την παροχή των σχετικών στοιχείων θα καταστήσει δυνατή την ταχεία αξιολόγηση και λήψη απόφασης.
7. Ο ορισμός των μελών της οικογένειας διευρύνεται με δύο τρόπους: με (1) τη συμπερίληψη του αδελφού ή των αδελφών του αιτούντος και με (2) τη συμπερίληψη των οικογενειακών σχέσεων που δημιουργήθηκαν μετά την αναχώρηση από τη χώρα καταγωγής αλλά πριν από την άφιξη στο έδαφος του κράτους μέλους.
8. Προτείνονται ορισμένες τροποποιήσεις για τον εξορθολογισμό των κριτηρίων ευθύνης που ορίζονται στα άρθρα 14, 15 και 16. Στο άρθρο 14 αποσαφηνίστηκαν τα κριτήρια ευθύνης όσον αφορά τις θεωρήσεις και τους τίτλους διαμονής. Στο άρθρο 15 σχετικά με την παράτυπη είσοδο, η ρήτρα παύσης της ευθύνης μετά την παρέλευση 12 μηνών από την παράτυπη είσοδο, καθώς και η πολύπλοκη και δυσαπόδεικτη ρήτρα σχετικά με την

- παράτυπη διαμονή, διαγράφηκαν. Όσον αφορά το κριτήριο της εισόδου χωρίς υποχρέωση θεώρησης, η εξαίρεση για τις μεταγενέστερες εισόδους σε κράτος μέλος στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης για την είσοδο καταργείται επίσης, σύμφωνα με την προσέγγιση ότι το κράτος μέλος πρώτης εισόδου πρέπει, κατά κανόνα, να είναι υπεύθυνο και για την αποτροπή αδικαιολόγητων δευτερογενών μετακινήσεων μετά την είσοδο.
9. Η ρήτρα διακριτικής ευχέρειας καθίσταται λιγότερο ευρεία, ώστε να διασφαλιστεί ότι χρησιμοποιείται μόνο για ανθρωπιστικούς λόγους όσον αφορά την ευρύτερη οικογένεια.
 10. Ο τροποποιημένος κανονισμός θεσπίζει συντομότερες προθεσμίες για τα διάφορα στάδια της διαδικασίας του Δουβλίνου, προκειμένου να επιταχυνθεί η διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και να παρασχεθεί ταχύτερη πρόσβαση του αιτούντος στη διαδικασία ασύλου.
 11. Η εκπνοή των προθεσμιών δεν θα έχει πλέον ως αποτέλεσμα τη μετάθεση της ευθύνης μεταξύ των κρατών μελών.
 12. Προστέθηκε υποχρέωση του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο να δέχεται την επιστροφή δικαιούχου διεθνούς προστασίας, ο οποίος υπέβαλε αίτηση ή βρίσκεται παράτυπα σε άλλο κράτος μέλος.
 13. Θεσπίζεται νέο ένδικο μέσο για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν έχει ληφθεί απόφαση μεταφοράς και ο αιτών ισχυρίζεται ότι μέλος της οικογένειας ή, στην περίπτωση ανηλίκων, και συγγενής βρίσκεται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος.
 14. Η διαδικασία συνδιαλλαγής ως μηχανισμός επίλυσης διαφορών δεν έχει χρησιμοποιηθεί επίσημα από τότε που προβλέφθηκε στη σύμβαση του Δουβλίνου του 1990 (αν και σε ελαφρώς διαφορετική μορφή) και, συνεπώς, φαίνεται ότι περιττεύει και πρέπει να καταργηθεί.
 15. Οι στόχοι του υφιστάμενου μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης και ετοιμότητας προτείνεται να αναληφθούν από τον νέο Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο. Ως εκ τούτου, ο εν λόγω μηχανισμός απαλείφθηκε από τον κανονισμό του Δουβλίνου.
 16. Δημιουργείται δίκτυο μονάδων του Δουβλίνου, το οποίο διευκολύνεται από τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, με στόχο να ενισχυθούν η πρακτική συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με όλα τα θέματα που συνδέονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης πρακτικών εργαλείων και καθοδήγησης.
 17. Όσον αφορά τους ασυνόδευτους ανηλίκους, η πρόταση διευκρινίζει ότι υπεύθυνο θα είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτηση διεθνούς προστασίας, εκτός αν αποδειχθεί ότι αυτό δεν είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου.

18. Η διάταξη σχετικά με τις εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανήλικους προσαρμόστηκε προκειμένου να καταστεί πιο λειτουργική η αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού. Ως εκ τούτου, πριν από τη μεταφορά του ασυνόδευτου ανηλίκου σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά διασφαλίζει ότι το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει χωρίς καθυστέρηση τα απαραίτητα μέτρα δυνάμει των οδηγιών για τις διαδικασίες ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής. Προβλέπεται επίσης ότι πριν από οποιαδήποτε απόφαση μεταφοράς ασυνόδευτου ανηλίκου πρέπει να προηγείται εκτίμηση για το μείζον συμφέρον του, στην οποία πρέπει να προβαίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα ειδικευμένο προσωπικό.
19. Διορθωτικός μηχανισμός κατανομής: Εισάγεται για πρώτη φορά μία δυνατότητα ενός μηχανισμού μόνιμης μετεγκατάστασης από το κράτος που δέχεται μεγάλες εισροές αιτούντων άσυλο προς άλλα κράτη-μέλη. Προκειμένου να λειτουργήσει ο μηχανισμός το κράτος μέλος θα πρέπει να έχει ξεπεράσει το 150% των δυνατοτήτων του. Ο μηχανισμός αυτός θα παρουσιασθεί σε επόμενο κεφάλαιο.
20. Οικονομική αλληλεγγύη: Ένα κράτος κατανομής δύναται να αποφασίσει να μη συμμετάσχει προσωρινά στα φόρουμ του διορθωτικού μηχανισμού κατανομής για χρονική περίοδο δώδεκα μηνών. Το κράτος μέλος που δε συμμετέχει προσωρινά στη διορθωτική κατανομή υποχρεούται να προβεί σε εισφορά αλληλεγγύης ύψους 250.000 EUR ανά αιτούντα προς τα κράτη μέλη που προσδιορίστηκαν ως υπεύθυνα για την εξέταση των σχετικών αιτήσεων.

Η πρόταση αυτή, ως σχεδιασμός, παρουσίασε πολλά περισσότερα προβλήματα από όσα προσπάθησε να επιλύσει. Είναι προφανές ότι οι αντιδράσεις υπήρξαν άμεσες και τη διαφωνία τους την εξέφρασαν πολλοί φορείς, οργανώσεις και νομικοί¹²⁰.

120

UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR comments on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast)* - COM (2016) 270, 22 December 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/585cdb094.html>

ECRE *Comments on the Commission Proposal for a Dublin IV Regulation* COM(2016) 270, October 2016

<https://www.ecre.org/wp-content/uploads/2016/10/ECRE-Comments-Dublin-IV.pdf>

Amnesty International, *Position Paper The Proposed Dublin Reform*, October 2016

http://www.amnesty.eu/content/assets/AI_position_paper_on_Dublin_IV_proposal.pdf

Danish Refugee Council, *Danish Refugee Council's Position on the Reform of the Dublin System*, March 2017 <http://www.eu.dk/samling/20161/raadsmoede/561369/bilag/3/1735139.pdf>

Pro Asyl, *The planned reform of the Dublin system: Humanitarian flexibilities are to be removed*, Frankfurt, June 2016 <https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/PRO-ASYL-Positionpaper-Dublin-Reform-2016-Englisch-.pdf>

Bundesverband, Arbeitsgemeinschaft Migrationsrecht, Diakonie Deutschland, Der Paritätische Gesamtverband, Jesuite Refugee Center, Pro Asyl, RAV, Neue RichterVereinigung, *Refugee Policy in Europe -No to this Dublin IV Regulation!* December 2016

https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/No-to-this-Dublin-Regulation_German-NGO-Policy-Paper_Dec-2016.pdf

ACT, Caritas, CCME – Churches' Commission for Migrants in Europe, COMECE – Commission of the Bishops' Conferences of the European Community, Don Bosco International, ICMC – International Catholic Migration Commission, European Federation of the Community of Sant' Egidio, JRS-Europe – Jesuit Refugee Service Europe, Protestant Church in Germany (EKD), QCEA – Quaker Council for European Affairs

Comments on the European Commission's Proposal for a Regulation establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the members states by a third-country national or stateless person-DUBLIN IV, October 2016

http://www.ccme.be/fileadmin/filer/ccme/20_Areas_of_Work/01_Refugee_Protection/2016-11-03_Chrg_comments_Dublin_IV_final.pdf

Council of Bars and Law Societies of Europe, *CCBE comments on the Commission proposal for a regulation establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast)* - COM (2016) 270 16/09/2016

http://ccbe.eu/fileadmin/speciality_distribution/public/documents/MIGRATION/MIG_Position_papers/EN_MIG_20160916_CCBE_comments_on_Dublin_regulation_reform_proposal.pdf

International Commission of Jurists (ICJ), *Procedural rights in the proposed Dublin IV Regulation" - Comments of the International Commission of Jurists on specific procedural measures in the Recast of the Dublin Regulation*, 27 September 2016, available at:

<http://www.refworld.org/docid/57ee6de04.html>

Marcello Di Filippo, *The reform of the Dublin System and the first (half) move of the Commission*,

Il blog della Società italiana di Diritto Internazionale e di Diritto dell'Unione europea, May 2016

<http://www.sidiblog.org/2016/05/12/the-reform-of-the-dublin-system-and-the-first-half-move-of-the-commission/>

Marcello Di Filippo, *Dublin "reloaded" or time for ambitious pragmatism?* EU Immigration and Asylum Law and Policy October 2016 <http://eumigrationlawblog.eu/dublin-reloaded/>

Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, Swiss Network of young Migration Scholars, *Les procédures Dublin deviendront-elles plus justes et plus efficaces grâce à la répartition automatique?* par Constantin Hruschka 23 Novembre 2016

<https://www.osar.ch/des-faits-plutot-que-des-mythes/articles-2016/les-procedures-dublin-deviendront-elles-plus-justes-et-plus-efficaces-grace-a-la-repartition-automatique.html>

Christian Kvorning Lassen, *Reforming the Common European Asylum Policy (CEAS)*, Europeum Institut for European Policy, June 2017 <http://europeum.org/data/articles/ckl.pdf>

Steve Peers, *The Organisation of EU asylum law: the latest EU asylum proposals*, EU Law Analysis Expert insight into EU law developments, 6 May 2016

<http://eulawanalysis.blogspot.gr/2016/05/the-organisation-of-eu-asylum-law.html>

Υπήρξαν επιμέρους θετικά σημεία τα οποία επισημάνθηκαν, ειδικά αναφορικά με την προστασία των ασυνόδευτων ανηλίκων¹²¹

Συνοπτικά οι αντιρρήσεις τους μπορούν να ομαδοποιηθούν ως ακολούθως:

Το βάρος δεν μειώνεται για τις χώρες που δέχονται τον κύριο όγκο των μικτών ροών δεδομένου ότι θα έπρεπε για όλους τους εισερχόμενους να οργανώσουν μία διαδικασία συνεντεύξεων, διερμηνειών, νομικής βοήθειας και στη συνέχεια αποφάσεων περί του παραδεκτού σχετικά με την πρώτη χώρα ή την ασφαλή τρίτη χώρα από την οποία διήλθε ο αιτών. Αν συνυπολογισθεί ότι οι διοικητικές πράξεις προσβάλλονται και με ενδικοφανείς προσφυγές, αλλά και με δικαστικές αιτήσεις ακυρώσεων, γίνεται αντιληπτό ότι αυτή η διαδικασία κάθε άλλο παρά σύντομη θα είναι: απλώς σπάζοντας στα δύο το παραδεκτό της αίτησης από την ουσία των λόγων για τους οποίους εγκατέλειψε ο αιτών την χώρα καταγωγής του, απλώς διπλασιάζεται το διοικητικό βάρος και κόστος, χωρίς ιδιαίτερο όφελος στις χώρες οι οποίες φέρουν το κύριο όγκο των αιτούντων άσυλο. Επιπλέον αποκλείει τον αιτούντα άσυλο από δυνατότητα οικογενειακής επανένωσης.

Το γεγονός επίσης ότι το κράτος μέλος εκείνο το οποίο θα εξετάσει την αίτηση ως υπεύθυνο κράτος μέλος παραμένει υπεύθυνο κράτος για όλα τα μελλοντικά διαβήματα και αιτήσεις του συγκεκριμένου αιτούντος και ότι τα κριτήρια εφαρμόζονται για μία μόνο φορά είναι εξαιρετικά επιβαρυντικό για το κράτος μέλος, ιδίως αν είναι κράτος που βρίσκεται στα σύνορα της ΕΕ, αλλά επίσης και για τον αιτούντα.

Επίσης το γεγονός ότι θα πρέπει να υπάρχει καταληκτική προθεσμία για την παροχή σχετικών στοιχείων, έτσι ώστε να υπάρξει ταχεία αξιολόγηση και λήψη απόφασης μπορεί να αποβεί εις βάρος των αιτούντων άσυλο, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις δε μπορούν να προσκομίσουν εγκαίρως έγγραφα για να αποδείξουν τις οικογενειακές τους σχέσεις, ακριβώς λόγω του αιφνίδιου τρόπου που έφυγαν από

Sara Progin-Theuerkauf, *The "Dublin IV"-Proposal: One Step Forward and Ten Steps Back ...*, National Center of Competence in Research- The Migration- Mobility Nexus, Université de Neuchâtel 01/09/2016 <http://blog.nccr-onthefmove.ch/the-dublin-iv-proposal-one-step-forward-and-ten-steps-back/>

Sarah Progin-Theuerkauf, *The «Dublin IV» Proposal: Towards more solidarity and protection of individual rights?* Sui Generis 2017 <http://sui-generis.ch/article/view/sg.34/524>

Daniela Vitiello, *Du vin vieux dans de Nouvelles outres? Réflexions sur la proposition de règlement "Dublin IV"*, European Papers [Vol. 1, 2016, No 3](#), pp. 1235-1251 (European Forum, 27 December 2016)

¹²¹ Missing Children Europe, *Dublin Reform: An important Opportunity to step up in the protection of unaccompanied children at risk of going missing* <http://missingchildreneurope.eu/Portals/0/Docs/Comment%20on%20Dublin%20Review.pdf>

τις χώρες καταγωγής τους ή τα οποία χάθηκαν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους. Και οι συντομότερες προθεσμίες που τίθενται στις διάφορες διαδικασίες, ενώ έχουν τη θετική όψη της επιτάχυνσης της διαδικασίας, έχουν επίσης τη αρνητική όψη ότι ο αιτών κινδυνεύει να μη καταφέρει να ασκήσει δικαίωμα ακριβώς λόγω της παρέλευσης της προθεσμίας. Ειδικά αναφορικά με τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης μεταφοράς η προθεσμία επτά ημερών σημαίνει παραβίαση του Χάρτη.

Επιπλέον οι υποχρεώσεις των αιτούντων αυξάνονται σημαντικά, οι συνέπειες του να μην τις τηρήσουν είναι σοβαρές και η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της ενημέρωσής τους, δε σημαίνει αυτόματα ότι αντιλήφθηκαν επακριβώς ούτε τις υποχρεώσεις, ούτε τις συνέπειες της μη τήρησής τους. Επιπλέον οι ποινές σε περίπτωση δευτερευουσών μετακινήσεων εντός της ΕΕ, όπως η παύση των παροχών της υποδοχής είναι εξοντωτικές και παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα.

Επίσης έχουν εκφρασθεί επιφυλάξεις για την ενημέρωση του αιτούντα σε περίπτωση που έχει παραληφθεί η συνέντευξή του

Δεν θεωρείται εν γένει προς το βέλτιστο συμφέρον των ασυνόδευτων ανηλίκων να εξαναγκάζονται να επιστρέψουν στην πρώτη χώρα υποδοχής

Περιορίζεται σε εξαιρετικό βαθμό η ρήτρα κυριαρχίας, πράγμα το οποίο είναι ένα πλήγμα στην κυριαρχία του κράτους μέλους.

Ως θετικά μέτρα μπορούμε να θεωρήσουμε την επέκταση των ορισμού των μελών της οικογένειας με τη συμπερίληψη των αδερφών του αιτούντος και με τη συμπερίληψη των οικογενειακών σχέσεων που δημιουργήθηκαν μετά την αναχώρηση από την χώρα καταγωγής, αλλά πριν την άφιξη στο έδαφος του κράτους μέλους. Σε κάθε περίπτωση τα αποδεικτικά στοιχεία για την οικογενειακή επανένωση θα πρέπει να μπορούν να προσκομισθούν σε κάθε στάδιο της διαδικασίας. Εν τούτοις χωρίς ρύθμιση παρέμεινε το ζήτημα των ανήλικων εγγάμων με τους συζύγους τους, καθώς και το ζήτημα των ελεύθερων σχέσεων, ειδικά των σχέσεων από θρησκευτικούς γάμους οι οποίοι δεν αναγνωρίζονται ως έγκυροι από τις νομοθεσίες των χωρών καταγωγής. Επίσης θεωρήθηκε ότι θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στην έννοια της οικογένειας νέοι ενήλικες με τους γονείς τους. Θετικό θεωρείται το γεγονός ότι ενισχύεται η συνεργασία των κρατών μελών μέσω του δικτύου Μονάδων του Δουβλίνου. Επίσης θεωρείται θετικό σημείο η μείωση του χρόνου κράτησης, αν και πάλι δεν έχει ορισθεί τι σημαίνει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής.

B. Δουβλίνο IV της Wikström ¹²²

Το σχέδιο της Wikström λειτούργησε πυροσβεστικά προσπαθώντας να βελτιώσει τις πλευρές που είχαν υποστεί κριτική.

Επομένως:

1. Διαγράφει εντελώς την εξέταση του παραδεκτού στο πρώτο κράτος μέλος εισόδου του αιτούντα άσυλο. Η εισηγήτρια αιτιολογεί την κατάργηση αυτού του άρθρου αναφέροντας ότι «δεν τάσσεται κατά της άσκησης αυτής καθαυτής των διαδικασιών ελέγχου του παραδεκτού, αλλά η άσκησή τους πριν από τη διαπίστωση του υπεύθυνου κράτους μέλους ενδέχεται να συνεπάγεται την επιβολή άσκοπης (νέας) πρόσθετης επιβάρυνσης στα κράτη μέλη πρώτης γραμμής. Τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να έχουν τη δυνατότητα να ασκούν τη διαδικασία ελέγχου του παραδεκτού εφόσον ο αιτών βρίσκεται στο υπεύθυνο κράτος μέλος (βάσει των διατάξεων του κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου). Τυχόν ζητήματα που άπτονται της ασφάλειας θα εξεταστούν χωριστά.
2. Καταργεί την πρόβλεψη ότι για τα ασυνόδευτα ανήλικα υπεύθυνο κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ο ασυνόδευτος ανήλικος υπέβαλε για πρώτη φορά την αίτηση διεθνούς προστασίας με την αιτιολογία ότι τα ασυνόδευτα παιδιά είναι ιδιαιτέρως ευάλωτα και τα συμφέροντά τους πρέπει να προστατεύονται δεόντως. Η προσπάθεια μεταφοράς των ασυνόδευτων ανηλίκων στο πρώτο κράτος μέλος άφιξης αποδείχθηκε εξαιρετικά χρονοβόρα, πράγμα που δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, όπως έκρινε το ΔΕΕ στην απόφαση ορόσημο MA και άλλοι εναντίον Ηνωμένου Βασιλείου.
3. Επαναφέρει την ρήτρα κυριαρχίας.
4. Αντί του όρου «υποχρέωση» για τον αιτούντα, προκρίνεται ο όρος «συνεργασία» και καταργείται η αναφορά σε κυρώσεις αν ο αιτών παραβιάσει τις υποχρεώσεις του. Η εισηγήτρια αιτιολόγησε τη διαφορετική φιλοσοφία για την αντιμετώπιση των δευτερογενών μετακινήσεων

¹²²Βλ. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
24.2.2017

***I ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) (COM(2016)0270 – C8-0173/2016 – 2016/0133(COD))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγήτρια: Cecilia Wikström

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/LIBE/PR/2017/03-09/1118296EL.pdf

θεωρώντας ότι αντί να προσπαθούμε να επιβάλουμε αναποτελεσματικές κυρώσεις για μια συμπεριφορά που είναι εντελώς εύλογη βάσει των ισχυόντων κανόνων, θα πρέπει να επιχειρήσουμε να εξαλείψουμε τους λόγους που ωθούν σε δευτερογενείς μετακινήσεις. Ένας αιτών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καθορίζει ποιο κράτος μέλος θα αναλαμβάνει την ευθύνη για την εξέταση της αίτησής του, ταξιδεύοντας σε αυτό.

5. Ενισχύει την παροχή πληροφοριών προς τους αιτούντες προκειμένου να αυξηθεί η κατανόηση από πλευράς τους της λειτουργίας του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (ΚΕΣΑ). Η επένδυση στην έγκαιρη παροχή προσβάσιμων πληροφοριών στους αιτούντες θα αυξήσει σε σημαντικό βαθμό το ενδεχόμενο να κατανοήσουν, να αποδεχτούν και να τηρήσουν τις διαδικασίες του παρόντος κανονισμού σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι σήμερα. Ο Οργανισμός για το Άσυλο θα είναι υπεύθυνος για την ανάπτυξη τέτοιου υλικού. Επίσης οι διαφορετικές κατηγορίες αιτούντων έχουν διαφορετικές ανάγκες για ενημέρωση. Θα πρέπει η ενημέρωση να είναι στοχευμένη και οι ανήλικοι θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε φιλικές προς τα παιδιά πληροφορίες, ειδικά προσαρμοσμένες στις ανάγκες και στην κατάστασή τους. Ο αιτών θα πρέπει επίσης να ενημερώνεται πλήρως σχετικά με τα δικαιώματά του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και του δικαιώματος νομικής συνδρομής. Οι πληροφορίες προς τον αιτούντα θα πρέπει να παρέχονται σε γλώσσα που κατανοεί, με συνοπτική, διαφανή, εύληπτη και εύκολα προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή γλώσσα.
6. Καταργεί τον περιορισμό ότι ο αιτών άσυλο μπορεί να προσφύγει εναντίον της απόφασης μεταφοράς του μόνο αναφορικά με την αξιολόγηση του κινδύνου να παραβιαστούν τα θεμελιώδη δικαιώματα των αιτούντων για σεβασμό της οικογενειακής ζωής, τα δικαιώματα του παιδιού ή η απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης και αναφέρει ότι αναφορικά με τους ασυνόδευτους ανηλίκους θα πρέπει να συντρέχει η προϋπόθεση ότι μια τέτοια μεταφορά λαμβάνει υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού.
7. Προβλέπεται ότι τα πληροφοριακά συστήματα θα θωρακισθούν καταλλήλως ώστε τα δεδομένα τους να αποθηκεύονται με ασφαλή τρόπο και να μη μπορούν να παραβιασθούν από τρίτες χώρες, λόγω των δεδομένων που συγκεντρώνονται για αιτούντες τα οποία μπορεί να είναι πολύτιμα για τις αρχές των χωρών από τις οποίες διέφυγαν.
8. Καταργείται η πρόβλεψη του πρώτου σχεδίου ότι εάν δε μπορεί να καθορισθεί το υπεύθυνο κράτος βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται, τότε παραμένει υπεύθυνο το πρώτο κράτος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση διεθνούς προστασίας. Αν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση

- διεθνούς προστασίας θεωρεί κάποιο άλλο υπεύθυνο, τότε απευθύνει σε αυτό αίτημα αναδοχής του, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.
9. Καταργεί την τιμωρητική συμπεριφορά του Σχεδίου της Επιτροπής σε σχέση με αιτούντες που δε συμμορφώθηκαν με τις επιταγές του Κανονισμού.
 10. Προβλέπει δωρεάν νομική συνδρομή για τους αιτούντες.
 11. Θεσπίζεται υποχρέωση της διοίκησης να ενημερώνει τον αιτούντα σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.
 12. Θεσπίζεται η υποχρέωση ορισμού κηδεμόνα για τους ασυνόδευτους ανηλίκους και ορίζονται οι πράξεις που αυτός οφείλει να κάνει για λογαριασμό του ανηλίκου.
 13. Προβλέπεται ότι με βάση τον μηχανισμό κατανομής μπορούν οι αιτούντες να αιτηθούν να βρεθούν μαζί σε κάποια χώρα. Αυτοί μπορεί να είναι μέλη της ίδιας οικογένειας, αλλά μπορεί να είναι ομάδες αιτούντων οι οποίοι ζητούν να καταχωρισθούν ως άτομα που ταξιδεύουν μαζί.
 14. Η προθεσμία προσφυγής αυξάνεται σε δεκαπέντε ημέρες και διαγράφεται η πρόβλεψη ότι θα ασκείται μόνο για κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης.
 15. Οι δαπάνες μεταφοράς που με το πρώτο σχέδιο επιβάρυναν τα κράτη-μέλη, επιβαρύνουν πλέον τον προϋπολογισμό της ΕΕ
 16. Καταργείται η δυνατότητα που είχε κάποιο κράτος μέλος να μη συμμετέχει στην διορθωτική κατανομή καταβάλλοντας 250.000 EUR ανά αιτούντα. Θεωρήθηκε από τη Wikström απαράδεκτη η κοστολόγηση ανθρώπων.

Γ. Δουβλίνο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Οι προφανείς βελτιώσεις που επέφερε το Δουβλίνο IV της Wikström χαιρετίσθηκαν με ικανοποίηση¹²³, ωστόσο όμως υπήρξαν περαιτέρω τροποποιήσεις μέσα στα πλαίσια εύρεσης μιας συμβιβαστικής λύσης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Οι σημαντικότερες εξ αυτών είναι οι εξής:

1. Ως μέλη της οικογένειας αναφέρονται πλέον και τα ενήλικα παιδιά τα οποία ακόμη είναι προστατευόμενα μέλη στην οικογένειά τους, ανεξαρτήτως αν έχουν γεννηθεί εντός ή εκτός γάμου, αν είναι υιοθετημένα ή αναγνωρισμένα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όπως επίσης και άλλα παιδιά για τα οποία έχουν γονική μέριμνα.
2. Ορίζεται ότι ο κίνδυνος διαφυγής είναι η αποδεδειγμένη ύπαρξη ειδικών λόγων σε εξατομικευμένη περίπτωση, οι οποίοι βασίζονται σε αντικειμενικά και ειδικά κριτήρια σύμφωνα με τα πρότυπα εκπονηθέντα από τον

¹²³ Βλ. Marcello Di Filippo – Gianfranco Schiavone, An ambitious and pragmatic reform of the Dublin System, Selected amendments to the Draft Report by MEP Cecilia Wikström, (March 16th 2017) <http://briguglio.asgi.it/immigrazione-e-asilo/2017/marzo/emend-asgi-rel-parl-ue-dublino.pdf>

Οργανισμό Ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο με βάσει τα οποία να θεωρείται ότι ο αιτών μπορεί να διαφύγει, χωρίς να περιλαμβάνονται κριτήρια γενικού χαρακτήρα, όπως η απλή ιδιότητα του αιτούντος κατά την έννοια του Κανονισμού ή λόγω της ιθαγένειάς του.

3. Οι αιτούντες θα καταγράφονται στη βάση δεδομένων της Eurodac και θα δίδουν βιομετρικά στοιχεία. Το κράτος μέλος θα διεξάγει, το συντομότερο δυνατό μετά την καταχώριση του αιτούντος, έλεγχο στις σχετικών ενωσιακές και εθνικές βάσεις δεδομένων. Εάν με βάση τη επαλήθευση ασφαλείας ή τις συμπληρωματικές πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν μεταξύ άλλων και μέσω της συνέντευξης υπάρχει λόγος υποψίας ότι ένας αιτών μπορεί να θεωρηθεί ως κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια, τότε το κράτος μέλος εκτός από τη συνέντευξη που αναφέρεται για να ορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος, προβαίνει σε προσωπική συνέντευξη ασφαλείας, προκειμένου να διαπιστώσει εάν στον αιτούντα συντρέχουν σοβαροί λόγοι ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή για λόγους δημόσιας τάξης σε κράτος μέλος.

Εάν ο αιτών, μετά την επαλήθευση ασφαλείας, θεωρείται ότι αποτελεί κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους ή αν ο αιτών έχει ήδη εκδιωχθεί βίαια από κράτος μέλος το οποίο ήταν υπεύθυνο, είτε από άλλο κράτος μέλος για σοβαρούς λόγους δημόσιας ασφαλείας ή δημόσιας τάξης, τότε η αίτησή του θα εξετασθεί με την ταχεία διαδικασία από το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο καταχωρήθηκε αίτηση διεθνούς προστασίας.

4. Τα έξοδα της υποδοχής του αιτούντος άσυλο από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης διεθνούς προστασίας, μέχρι τον ορισμό του υπεύθυνου κράτους, καθώς και για τη μεταφορά του στο υπεύθυνο κράτος μέλος θα καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ομοίως για τις περιπτώσεις που ο αιτών θεωρείται προδήλως απίθανο να θεωρηθεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας.
5. Η ενημέρωση του αιτούντα εξειδικεύεται ακόμη περισσότερο, ανά κατηγορία αιτούντα και ανά στάδιο της διαδικασίας.
6. Προβλέπονται αυξημένες εγγυήσεις για τους ανηλίκους, καθώς και για τον κηδεμόνα του ασυνόδευτου ανηλίκου, ο οποίος καταρτίζεται σχετικά για τον ρόλο του και τις ευθύνες του. Έχει επίσης δικαίωμα ενημέρωσης για λογαριασμό του ανηλίκου. Επίσης όλες οι προθεσμίες που αφορούν τον ανήλικο αρχίζουν και τρέχουν αφού ορισθεί ο επίτροπος.
7. Εισάγεται μία νέα διάταξη σύμφωνα με την οποία αφότου ο αιτών δώσει συνέντευξη προκειμένου να καθορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος και εφόσον οι αρχές του κράτους μέλους δε μπορούν να καταλήξουν ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο με βάσει τα κριτήρια του κανονισμού, τότε θα

πρέπει να εξετασθεί *prima facie* εάν όταν ο αιτών υπέβαλε την αίτησή του, ισχυρίστηκε ζητήματα τα οποία δεν σχετίζονται με το αν μπορεί να είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας και παραλλήλως δεν υπάρχει κάποια άλλη πληροφορία εκ της οποίας να προκύπτει κάτι τέτοιο, καθιστώντας έτσι σαφές ότι δεν είναι πειστική η αξίωσή του να τύχει διεθνούς προστασίας. Στην περίπτωση αυτή, η αίτηση του θεωρείται προδήλως αβάσιμη ώστε να τύχει διεθνούς προστασίας και το υπεύθυνο κράτος μέλος θεωρείται το καθορίζον κράτος μέλος.

8. Το κράτος στο οποίο ο αιτών είναι υποχρεωμένος να παραμείνει θα συνεχίσει να κινεί όλες διαδικασίες για να ορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος ακόμη και αν ο αιτών εγκαταλείψει την επικράτεια, χωρίς άδεια ή δεν παρουσιάζεται ενώπιον των αρχών. Οι αρχές αυτού του κράτους υποχρεώνονται να εισάγουν μία σημείωση στο αυτόματο σύστημα, μόλις έχουν αποδείξεις ότι ο αιτών έφυγε από την επικράτεια του κράτους.
9. Προστέθηκε ακόμη ένα κριτήριο, το οποίο ακολουθεί τα υπόλοιπα: όταν ο αιτών είναι κάτοχος διπλώματος ή τίτλου σπουδών που έχει εκδοθεί από εκπαιδευτικό ίδρυμα κράτους μέλους, τότε υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο εκπαιδευτικός φορέας που εξέδωσε το έγγραφο. Τέτοια θεωρούνται μόνο τα διπλώματα ή τα προσόντα που προκύπτουν από εκπαίδευση που διενεργείται στο έδαφος του κράτους μέλους. Δεν επιτρέπεται η κατάρτιση μέσω διαδικτύου ή άλλες μορφές εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.
10. Άλλη καινοτομία είναι ότι αν κάποια οργάνωση χορηγήσει τα έξοδα του αιτούντα άσυλο για τη μεταφορά του και τη διαμονή του, τότε στο κράτος μέλος που εδρεύει αυτή η οργάνωση μπορεί να μεταφερθεί ο αιτών μέχρι την εξέταση του ασύλου του.
11. Ο αιτών άσυλο έχει δικαίωμα να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να ενεργοποιήσει τη ρήτρα διακριτικής ευχέρειας.
12. Προβλέπεται ότι οι ανήλικοι δεν θα κρατούνται □ τα κράτη μέλη θα πρέπει να φιλοξενούν ανήλικους και τις οικογένειές τους σε δομές που δεν είναι στερητικές της ελευθερίας και βασίζονται στην κοινότητα, για όσο διάστημα εξετάζεται η αίτησή τους.
13. Η κράτηση των αιτούντων διατάσσεται εγγράφως από τις δικαστικές αρχές. Η εντολή κράτησης αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους στους οποίους στηρίζεται και περιλαμβάνει αναφορά στην εξέταση των διαθέσιμων εναλλακτικών λύσεων και τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή η αποτελεσματική εφαρμογή τους.

Κεφάλαιο 3

Διορθωτικός μηχανισμός κατανομής/ Κλείδα αναφοράς

Θεωρήθηκε καλό να παρουσιαστεί ο μηχανισμός σε ξεχωριστό κεφάλαιο, δεδομένου ότι πρόκειται για ένα εντελώς καινούργιο εργαλείο. Θα παρουσιασθεί ο μηχανισμός με βάση το τελευταίο σχέδιο Δουβλίνο IV του Κοινοβουλίου¹²⁴ και θα επισημανθούν τα σημεία στα οποία διαφοροποιείται από το σχέδιο της Επιτροπής και τις τροποποιήσεις της Wikström. Αυτός ο τρόπος παρουσίασης κρίθηκε πιο πρόσφορος επειδή ο διορθωτικός μηχανισμός κατανομής, έτσι όπως προβλέπεται στο ψηφισθέν σχέδιο του Κοινοβουλίου, αλλάζει άρδην, καταργώντας στην ουσία την πρόταση των δύο προηγούμενων σχεδίων.

Η λογική του διορθωτικού μηχανισμού κατανομής βασίζεται εν πολλοίς στον μηχανισμό της μετεγκατάστασης (relocation), τον οποίο προσπαθεί να αναπαράγει πιο οργανωμένα σε μόνιμη βάση. Μέσα στα πλαίσια της αλληλεγγύης¹²⁵ τα κράτη μέλη που βρίσκονται σε γεωγραφικές θέσεις πιο απομακρυσμένες από τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ οφείλουν να βοηθήσουν τα κράτη μέλη τα οποία λόγω της θέσης τους στη μεθόριο της ΕΕ, επιβαρύνονται με μεγάλους αριθμούς αιτούντων άσυλο, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η διαχείρισή τους.

Στα άρθρα 34 και επόμενα των σχεδίων προβλέπεται η βασική λειτουργία του διορθωτικού μηχανισμού κατανομής. Ο μηχανισμός κατανομής εφαρμόζεται στις αιτήσεις για τις οποίες δε μπορεί να προσδιοριστεί σύμφωνα με τα κριτήρια ιεραρχίας ή τη ρήτρα διακριτικής ευχέρειας το αρμόδιο κράτος μέλος. Ο αριθμός των αιτήσεων που θα αναλάβει ένα κράτος μέλος θα καθορίζεται με την εφαρμογή μίας κλείδας πάνω στο συνολικό αριθμό των αιτήσεων καθώς και στο συνολικό αριθμό των επανεγκατεστημένων προσώπων που έχουν εισαχθεί από τα αντίστοιχα κράτη μέλη που είναι υπεύθυνα στο αυτοματοποιημένο σύστημα κατά τους προηγούμενους 12 μήνες. Το αυτοματοποιημένο σύστημα ενημερώνει μία φορά την εβδομάδα τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και τον Οργανισμό Άσυλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα αντίστοιχα μερίδια των κρατών μελών σε αιτήσεις για

¹²⁴ Σε πολλά σημεία το Consolidate Dublin Compromise Amendments είναι ασαφές αν λαμβάνει υπόψη του τις τροποποιήσεις που έχουν γίνει με το σχέδιο της Wikström, πράγμα που λογικά έπρεπε να συμβαίνει, δεδομένου ότι είχε ψηφισθεί από την Επιτροπή LIBE και ουσιαστικά αυτό κατέβηκε προς ψήφιση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αν τις αποδέχεται ή αν λαμβάνει αποκλειστικά ως βάση το σχέδιο της Επιτροπής.

¹²⁵ Βλ. το άρθρο Α της ΣΕΕ στο οποίο επισημαίνεται ότι η Ένωση έχει αποστολή να οργανώσει συνεκτικά και αλληλέγγυα τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των λαών τους.
https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/treaty_on_european_union_el.pdf
καθώς και τα άρθρα 67 παρ.2, 74, 78 παρ.2 εδ.γ' και 80 της ΣΛΕΕ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=EL>

τις οποίες είναι υπεύθυνα το κράτος μέλος. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι σε σχέση με τα προηγούμενα σχέδια η διαδικασία που προβλέπεται σε αυτό, είναι πολύ πιο ευνοϊκή για τα κράτη που δέχονται την πίεση, δεδομένου ότι πρόκειται για έναν μόνιμο μηχανισμό και όχι έναν μηχανισμό ο οποίος θα δραστηριοποιείται όταν ο διοικητικός μηχανισμός του κράτους μέλους αδυνατεί να ανταπεξέλθει. Στα δύο προηγούμενα σχέδια υπήρχε η πρόβλεψη ο διορθωτικός μηχανισμός να ξεκινά τη λειτουργία του όταν ο αριθμός των αιτήσεων είναι μεγαλύτερος από το 150% του αριθμού αναφοράς για το εν λόγω κράτος, πράγμα για το οποίο κατακρίθηκε γιατί το κράτος μέλος θα επωφελείτο από τον επιμερισμό της ευθύνης μόνο αφού η διοικητική του μηχανή λειτουργούσε για καιρό πάνω από τις επιχειρησιακές της δυνατότητες. Το σχέδιο της Wikström περιόριζε τον αριθμό στο 100% πράγμα που και αυτό επικρίθηκε επειδή η διοικητική μηχανή θα λειτουργούσε οριακά μέχρι να ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός. Στην αιτιολογική σκέψη 31 αναφέρεται ότι: « Σύμφωνα με το άρθρο 80 της συνθήκης, οι πράξεις της Ένωσης πρέπει να περιλαμβάνουν, όποτε είναι αναγκαίο, τα κατάλληλα μέτρα για την εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης. Θα πρέπει να θεσπιστεί μηχανισμός διορθωτικών κατανομών προκειμένου να διασφαλιστεί ένας δίκαιος καταμερισμός της ευθύνης μεταξύ των κρατών μελών και η ταχεία πρόσβαση των αιτούντων στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας, προκειμένου να αποφευχθούν καταστάσεις στις οποίες ένα κράτος μέλος θα αντιμετώπιζε αλλιώς δυσανάλογο αριθμό οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας για τις οποίες θα ήταν υπεύθυνες βάσει του παρόντος κανονισμού.».

Για τους σκοπούς του διορθωτικού μηχανισμού, ο αριθμός αναφοράς για κάθε κράτος μέλος καθορίζεται με κλείδα (άρθρο 35). Η κλείδα αναφοράς βασίζεται στο μέγεθος του πληθυσμού (βαρύτητα 50) και στο συνολικό ΑΕΠ (σταθμιστικό βάρος 50%) για κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat. Ο αναφερόμενος τύπος είναι: το αποτέλεσμα πληθυσμού κράτους μέλους ισούται με τον πληθυσμό του κράτους μέλους προς τον πληθυσμό της ΕΕ, ενώ το αποτέλεσμα ΑΕΠ κράτους μέλους ισούται με το ΑΕΠ του κράτους μέλους προς το ΑΕΠ της ΕΕ, το δε ποσοστό του κράτους μέλους προκύπτει από τον λόγο του 50% αποτελέσματος πληθυσμού κράτους μέλους προς το 50% αποτέλεσμα ΑΕΠ κράτους μέλους¹²⁶. Ο

¹²⁶ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τύπος για την κλείδα αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού:

$$\text{Αποτέλεσμα πληθυσμού κράτους μέλους} = \frac{\text{Πληθυσμός κράτους μέλους}}{\text{Πληθυσμός ΕΕ25}}$$

$$\text{Αποτέλεσμα ΑεγχΠ κράτους μέλους} = \frac{\text{ΑεγχΠ κράτους μέλους}}{\text{ΑεγχΠ ΕΕ25}}$$

$$\text{Ποσοστό κράτους μέλους} = 50\% \text{ Αποτέλεσμα πληθυσμού κράτους μέλους} + 50\% \text{ Αποτέλεσμα ΑεγχΠ κράτους μέλους}$$

Οργανισμός Ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (η μετεξέλιξη του EASO) θα καθορίζει τη κλείδα αναφοράς και θα προσαρμόζει τα στοιχεία των κριτηρίων για την κλείδα αναφοράς βάσει των στοιχείων της Eurostat.

Στο άρθρο 36 ορίζεται ότι εφόσον το υπεύθυνο κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδιοριστεί σύμφωνα με τα κριτήρια ιεραρχίας ή τη ρήτρα διακριτικής ευχέρειας, το επωφελούμενο κράτος μέλος γνωστοποιεί στον αιτούντα ότι η αίτησή του για διεθνή προστασία θα εξεταστεί από ένα κράτος μέλος κατανομής. Με βάση την κλείδα αναφοράς του άρθρου 35, θα υπάρξει μία βραχεία λίστα με τέσσερα κράτη μέλη τα οποία έχουν αναλογικά τον μικρότερο αριθμό αιτούντων όπως προέκυψαν από τη κλείδα αναφοράς η οποία καθορίζεται με βάση το αυτοματοποιημένο σύστημα που αναφέρεται στο Άρθρο 44 παράγραφος 1 το οποίο εξετάζεται κατωτέρω. Το αποφασίζον κράτος μέλος ανακοινώνει στον αιτούντα τον κατάλογο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, μαζί με πληροφορίες σχετικά με τα κράτη μέλη που περιέχονται στην εν λόγω βραχεία λίστα. Ο αιτών πρέπει μέσα σε πέντε ημέρες από την ανακοίνωση να επιλέξει ένα κράτος μέλος κατανομής από τα τέσσερα κράτη μέλη που περιλαμβάνονται στη λίστα. Εάν δεν επιλέξει κάποιο κράτος μέλος, τότε το αποφασίζον κράτος μέλος κατανέμει τον αιτούντα στο κράτος μέλος που βρίσκεται στη λίστα με τον μικρότερο αριθμό αιτούντων.

Με τον ίδιο τρόπο τηρουμένων των αναλογιών γίνεται η κατανομή στην περίπτωση που οι αιτούντες έχουν εγγραφεί ως οικογένειες, συγγενείς ή ομάδες αιτούντων που ζήτησαν να εγγραφούν μαζί. Όταν η επιλογή δεν κοινοποιείται στις αποφαινόμενες αρχές εντός των πέντε ημερών, ο αιτών κατανέμεται στο κράτος μέλος με τον μικρότερο αριθμό αιτούντων.

Σύμφωνα με το άρθρο 24α του Κοινοβουλίου το επωφελούμενο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για τη διεξαγωγή ειδικής διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης για τον αιτούντα, προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία οικογενειακή επανένωση και η πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου για τον αιτούντα, εφόσον υπάρχουν, εκ πρώτης όψεως, επαρκείς ενδείξεις ότι είναι πιθανό να έχουν δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης. Για να διαπιστωθεί εάν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι ο αιτών έχει οικογένεια στο κράτος μέλος όπως ισχυρίζεται, το προσδιορίζον κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι ο αιτών έχει κατανοήσει τον ισχύοντα ορισμό των μελών της οικογένειας ή/και των συγγενών του έτσι όπως ορίζονται στον Κανονισμό και εξασφαλίζει ότι ο αιτών είναι βέβαιος ότι τα θεωρούμενα μέλη της οικογένειας ή/και συγγενείς δε βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος. Το επωφελούμενο κράτος μέλος εξασφαλίζει επίσης ότι ο αιτών κατανοεί ότι δεν θα επιτρέπεται να παραμείνει στο κράτος μέλος όπου ισχυρίζεται ότι έχει μέλη της οικογένειας ή/και συγγενείς, εκτός εάν ένα τέτοιο αίτημα μπορεί να επαληθευτεί από αυτό το κράτος μέλος. Εάν διαπιστωθεί, ότι ο αιτών πιθανότατα έχει, εκ πρώτης όψεως, το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης βάσει του Κανονισμού, το προσδιορίζον κράτος μέλος γνωστοποιεί στο κράτος μέλος την κατανομή του και ο αιτών

μεταφέρεται στο εν λόγω κράτος μέλος. Το κράτος μέλος κατανομής αποφασίζει εάν πληρούνται οι όροι για την οικογενειακή επανένωση. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος κατανομής γίνεται το υπεύθυνο κράτος μέλος. Εάν διαπιστωθεί ότι δεν πληρούνται οι όροι οικογενειακής επανένωσης, το κράτος μέλος κατανομής εξασφαλίζει ότι ο αιτών θα μεταφερθεί σε άλλο υπεύθυνο κράτος μέλος. Το άρθρο αυτό επαναλαμβάνεται στο σχέδιο της Wikström στο άρθρο 36β.

Στο άρθρο 39 προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις του προσδιορίζοντος κράτους μέλους. Το προσδιορίζον κράτος μέλος οφείλει να λαμβάνει απόφαση που αντικατοπτρίζει την επιλογή του αιτούντος, κοινοποιεί αμέσως την απόφαση στο αυτοματοποιημένο σύστημα καθώς και στο κράτος μέλος κατανομής και προσθέτει το υπεύθυνο κράτος μέλος στον ηλεκτρονικό του φάκελο. Επίσης γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση στον αιτούντα την επιβεβαίωση της απόφασης να τον μεταφέρει στο κράτος μέλος κατανομής. Παρέχει κάθε αναγκαία συνδρομή ώστε να διασφαλίσει ότι ο Οργανισμός για το Άσυλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορεί να μεταφέρει τον αιτούντα στο κράτος μέλος κατανομής, το αργότερο εντός δύο εβδομάδων από την τελική απόφαση μεταφοράς. Διαβιβάζει στο υπεύθυνο κράτος μέλος όλες τις πληροφορίες που παρέχει ο αιτών, χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών «DubliNet».

Στο επόμενο άρθρο γίνεται αναφορά στην ανταλλαγή πληροφόρησης μεταξύ κρατών μελών και η επαλήθευση ασφάλειας. Αφού το προσδιορίζον κράτος μέλος λάβει την απόφαση μεταφοράς ταυτόχρονα και με αποκλειστικό σκοπό να εξακριβώσει αν ο αιτών μπορεί να θεωρηθεί σοβαρός λόγος κινδύνου για την εθνική ασφάλεια ή για τη δημόσια τάξη διαβιβάζει τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων του αιτούντος στο κράτος μέλος κατανομής. Όπου, ύστερα από επαλήθευση ασφαλείας, οι πληροφορίες σχετικά με έναν αιτούντα αποκαλύπτουν ότι για σοβαρούς λόγους θεωρείται ότι συνιστούν κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, θα πρέπει να κοινοποιηθούν πληροφορίες σχετικά με τη φύση του συναγερμού στις αρχές επιβολής του νόμου στο προσδιορίζον κράτος μέλος, αλλά όχι μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος επικοινωνίας. Το κράτος μέλος κατανομής ενημερώνει το προσδιορίζον κράτος μέλος για την ύπαρξη τέτοιας καταχώρησης, εξειδικεύοντας πλήρως στις αρχές επιβολής του νόμου στο κράτος μέλος αίτησης για όσα έχει ενημερωθεί και καταγράφει την ύπαρξη της προειδοποίησης στο αυτοματοποιημένο σύστημα εντός 24 ωρών από την παραλαβή των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Όταν το κράτος μέλος κατανομής θεωρεί ότι ο αιτών συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, διαβιβάζει στο προσδιορίζον κράτος μέλος τις πληροφορίες που απαιτούνται για την επιβεβαίωση αυτής της αξιολόγησης, καθώς και κάθε πληροφορία που μπορεί να ζητηθεί από το προσδιορίζον κράτος μέλος, ώστε να λάβει τα κατάλληλα μέτρα όσον αφορά τον αιτούντα. Όταν το αποτέλεσμα της επαλήθευσης ασφαλείας επιβεβαιώνει ότι ο αιτών για σοβαρούς λόγους μπορεί να θεωρηθεί ως κίνδυνος για

την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, το προσδιορίζον κράτος μέλος να εξετάσει την αίτηση είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος και οφείλει να την εξετάζει με ταχεία διαδικασία. Εάν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής, το προσδιορίζον κράτος μέλος μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 29. Οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς αυτής της ρύθμισης και δεν θα υποστούν περαιτέρω επεξεργασία. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι με τη διαδικασία που προβλέπεται στον σχέδιο του Κοινοβουλίου την ευθύνη για τον έλεγχο ασφαλείας την έχει το κράτος μέλος κατανομής και όχι το προσδιορίζον κράτος μέλος όπως συνέβαινε στον Κανονισμό της Επιτροπής.

Εάν ένα κράτος μέλος αρνείται συστηματικά να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να καταχωρίσει τους εν δυνάμει υποψηφίους και έχει απορρίψει τη συνδρομή του Οργανισμού για το Άσυλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη βοήθεια του οποίου θα μπορούσε να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του, η Επιτροπή αναθέτει στον Οργανισμό να κινήσει την παρακολούθηση του εν λόγω κράτους μέλους προκειμένου να διαπιστώσει εάν τηρεί τις υποχρεώσεις του σε σχέση με τη διαδικασία καταγραφής των αιτούντων. Εάν η παρακολούθηση καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το κράτος μέλος αρνείται συστηματικά να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σε σχέση την καταγραφή και αρνείται τη στήριξη του Οργανισμού Ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο, βάσει πρότασης της Επιτροπής, μπορεί να εγκρίνει χωρίς καθυστέρηση απόφαση με εκτελεστική πράξη, αναστέλλοντας για το εν λόγω κράτος μέλος τον διορθωτικό μηχανισμό κατανομής. Η απόφαση αναστολής του μηχανισμού διορθωτικών κατανομών ισχύει για καθορισμένη περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος και μπορεί να ανανεωθεί. Επίσης θα υπάρξουν οικονομικά εξαναγκαστικά μέτρα για τα κράτη μέλη που δε συμμορφώνονται με τις επιταγές του μηχανισμού κατανομής και επίσης δεν θα επιτρέπεται να χρησιμοποιεί κεφάλαια της Ένωσης για τη χρηματοδότηση της επιστροφής υπηκόων τρίτων χωρών σε τρίτες χώρες.

Για τους σκοπούς της καταχώρισης και παρακολούθησης των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και να μπορέσει να εφαρμοσθεί ο μηχανισμός κατανομής προβλέπεται να λειτουργήσει ένα αυτοματοποιημένο σύστημα το οποίο θα αποτελείται από το κεντρικό σύστημα και την επικοινωνιακή υποδομή μεταξύ του κεντρικού συστήματος και των εθνικών υποδομών. Η διαλειτουργικότητα του αυτόματου συστήματος καθώς και του συστήματος Eurodac θα πρέπει να εξασφαλίζεται έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η αυτόματη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με τον καθορισμό του κράτους μέλους κατανομής μέσω του διορθωτικού μηχανισμού.

Οι αρμόδιες αρχές ασύλου των κρατών μελών έχουν πρόσβαση στο αυτοματοποιημένο σύστημα για την εισαγωγή των πληροφοριών. Ο Οργανισμός Ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει πρόσβαση στο αυτοματοποιημένο σύστημα εισαγωγής και ώστε να προσαρμόζει τις κλείδες αναφοράς καθώς και να εισάγει

πληροφορίες αναφορικά με την επανεγκατάσταση. Υπάρχει πρόβλεψη για την πρώτη μεταβατική περίοδο λειτουργίας τριών ετών.

Κεφάλαιο 4

Κριτική.

Το συμβιβαστικό σχέδιο Δουβλίνο IV του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε συγκεκριμένα σημεία είναι πολύ πιο προστατευτικό σε σχέση με τα δύο προηγούμενα για τα δικαιώματα του αιτούντα και σε άλλα πιο επιβαρυντικό. Θετικό παράδειγμα, η επέκταση του ορισμού των μελών της οικογένειας, η επέκταση των ιεραρχικών κριτηρίων με την προσθήκη των σπουδών σε κράτος μέλος, ο ορισμός του κινδύνου διαφυγής, η απαγόρευση της κράτησης ανηλίκων. Η δε κράτηση των ενηλίκων θα πρέπει να γίνεται εγγράφως μόνο από δικαστικές αρχές με ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Επίσης η προσπάθεια για όσο το δυνατόν πληρέστερη ενημέρωση του αιτούντα κρίνεται ως θετική. Επίσης κρίνεται ως ιδιαίτερα θετική η ενίσχυση του ρόλου του κηδεμόνα σε περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων. Μέσα στα πλαίσια της κοινοτικής αλληλεγγύης κρίνεται επίσης η άμεση λειτουργία της διαδικασίας κατανομής σε κράτη μέλη, χωρίς να χρειαστεί η διοικητική μηχανή του κράτους μέλους που δέχεται αυξημένες ροές να φτάσει ή να ξεπεράσει τα όριά της.

Θετικό είναι ότι το διοικητικό κόστος καλύπτεται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, έτσι ώστε να μειωθούν οι εντάσεις στο εσωτερικό των κρατών μελών σχετικά με το κόστος της υποδοχής των αιτούντων άσυλο πράγμα που ενισχύει την ατζέντα των ακροδεξιών κομμάτων.

Προβληματικό είναι το πώς θα λειτουργήσει η διαδικασία της οικογενειακής επανένωσης: αν τελικά ακολουθηθεί η διαδικασία *prima facie* ίσως συντηρηθούν οι χρόνοι αναμονής και τότε θα είναι πράγματι μια θετική καινοτομία. Αν τα κράτη μέλη για να θεωρήσουν ότι έχει γίνει η *prima facie* αναγνώριση των οικογενειακών σχέσεων εξακολουθούν να ζητούν όλες τις εγγυήσεις που ζητούν ως σήμερα, τότε πάλι ο χρόνος της οικογενειακής επανένωσης θα είναι μακρός και επιπλέον θα υπάρχει πρόσθετη επιβάρυνση στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες τελικώς δεν υπάρχει οικογένεια κατά την έννοια του Κανονισμού με τη μεταφορά του αιτούντα σε άλλο κράτος μέλος. Σε αυτήν την περίπτωση συνολικά η διοίκηση των κρατών μελών θα έχει δεχθεί έναν επιπλέον φόρτο: από το κράτος μέλος της εισόδου με τον μηχανισμό κατανομής ο αιτών θα μεταφέρεται στο κράτος μέλος που θα βρίσκονται οι συγγενείς του και κατόπιν, αν το κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρθηκε για λόγους οικογενειακής επανένωσης θεωρήσει ότι στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν

οι προϋποθέσεις της οικογενειακής επανένωσης, τότε θα μεταφερθεί σε ένα τρίτο κράτος.

Ωστόσο αποτελεί σημαντική οπισθοχώρηση για τα δικαιώματα του αιτούντα άσυλο, η *prima facie* κατάταξή της αίτησής του, από προσωπικό που δεν είναι εξειδικευμένο για την έρευνα και την απόφαση σχετικά με τις προϋποθέσεις απονομής προσφυγικού καθεστώτος, ως προδήλως αβάσιμης, λαμβανομένης υπόψη στην ουσία μόνο της φόρμας καταγραφής του, δεδομένου ότι η συνέντευξη που προβλέπεται από τον Κανονισμό δεν αφορά στη διερεύνηση του φόβου, της δίωξης και των πέντε λόγων για τους οποίους πιθανόν να διώκεται.

Επιπλέον παρά την εκτενή αναφορά στην ενημέρωση του αιτούντα που προβλέπεται από τον Κανονισμό, δεν γίνεται ειδική αναφορά στο ότι θα πρέπει να ενημερωθεί για αυτή τη διάσταση της *prima facie* εξέτασής του, έτσι ώστε να μπορεί να λάβει νομική βοήθεια και να συμμετέχει υποβάλλοντας υπόμνημα με στοιχεία και πληροφορίες. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι πολλοί πρόσφυγες πιθανόν να έχουν εσωτερικεύσει τον φόβο δίωξης ώστε να μη μπορούν να τον εκφράσουν επαρκώς κατά τη σύντομη διαδικασία της πρώτης καταγραφής, η οποία δεν παρέχει τις απαιτούμενες εγγυήσεις όπως μία συνέντευξη ασύλου.

Η πρόβλεψη του Δουβλίνου IV της Επιτροπής σχετικά με τους αιτούντες που αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και των οποίων η αίτηση θα εξετάζεται ταχύρρυθμα από το κράτος μέλος εισόδου και θα εξαιρείται από τον μηχανισμό κατανομής επανήλθε με το σχέδιο του Κοινοβουλίου, πράγμα που οδηγεί σε πλήγμα της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών αναφορικά με τις «δύσκολες» και «επικίνδυνες» περιπτώσεις, το δε βάρος αυτό αφήνεται εξ ολοκλήρου στα κράτη μέλη που βρίσκονται στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ. Το δε γεγονός ότι στο σχέδιο του Κοινοβουλίου το βάρος ελέγχου το επωμίζεται το κράτος μέλος που αναμένεται να δεχθεί τον αιτούντα, αντί του πρώτου κράτους μέλους στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, εμπεριέχει έναν συμβιβασμό ο οποίος έχει ως στόχο να καθησυχάσει φόβους των κρατών μελών του Visegrad σχετικά με την ασφάλειά τους, ωστόσο όμως επιβαρύνει πολύ την ασφάλεια των κρατών μελών που δέχονται το κύριο βάρος των μικτών μεταναστευτικών ροών. Επίσης, επειδή προβλέπεται ότι επί του θέματος θα υπάρξουν διενέξεις μεταξύ των κρατών μελών αναφορικά με το αν κάποιος είναι ή όχι κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια και τάξη και πώς οριοθετείται κάτι τέτοιο, η έλλειψη ενός μηχανισμού συνδιαλλαγής θα είναι αισθητή.

Κεφάλαιο 5

Πιθανά προβλήματα που θα εντοπίσει η νομολογία από σε εφαρμογή των κανόνων του Δουβλίνου IV

Σύμφωνα με την διατύπωση του άρθρου 2 του Κανονισμού Δουβλίνο III είναι αδύνατον να επανενωθεί οικογένεια η οποία δημιουργήθηκε εκτός της χώρας καταγωγής. Το πρόβλημα αυτό ευτυχώς επιλύεται στο σχέδιο του Κανονισμού Δουβλίνο IV, δεδομένου ότι αρκεί πλέον η οικογένεια να υφίσταται ήδη προ της έλευσης στο Ευρωπαϊκό Έδαφος.

Επίσης θα πρέπει να αναφερθεί με βάση μια ακόμα βελτίωση που επέρχεται με το σχέδια του Κανονισμού Δουβλίνου IV . Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, ο ορισμός των μελών της οικογένειας διευρύνεται με δύο τρόπους: με (1) τη συμπερίληψη του αδελφού ή των αδελφών του αιτούντος και με (2) τη συμπερίληψη των οικογενειακών σχέσεων που δημιουργήθηκαν μετά την αναχώρηση από τη χώρα καταγωγής, αλλά πριν από την άφιξη στο έδαφος του κράτους μέλους. Τα αδέλφια συνιστούν μια μάλλον στοχευμένη αλλά σημαντική κατηγορία, για την οποία είναι σχετικά εύκολα δυνατό να αποδειχθεί και να ελεγχθεί η οικογενειακή σχέση και, ως εκ τούτου, η πιθανότητα κατάχρησης είναι χαμηλή. Η επέκταση της οδηγίας προκειμένου να καλυφθούν οι οικογένειες που σχηματίστηκαν κατά τη διάρκεια της διέλευσης αντικατοπτρίζει τα πρόσφατα μεταναστευτικά φαινόμενα, όπως είναι οι περιπτώσεις μακράς διαμονής εκτός της χώρας καταγωγής πριν από την άφιξη στην ΕΕ, για παράδειγμα στα στρατόπεδα προσφύγων. Οι εν λόγω στοχευμένες διευρύνσεις του ορισμού της οικογένειας αναμένεται να μειώσουν τον κίνδυνο παράτυπων μετακινήσεων ή διαφυγής για τα άτομα που καλύπτονται από τους εν λόγω διευρυμένους κανόνες. Περαιτέρω θετικό αποτέλεσμα είναι η επέκταση του ορισμού στα ενήλικα τέκνα τα οποία βρίσκονται υπό την προστασία των γονέων τους καθώς και περιπτώσεις παιδιών τα οποία βρίσκονται υπό τη κηδεμονία των οικογενειών που τα έχει αναλάβει. Θετικό επίσης είναι το γεγονός ότι με μία *prima facie* εξέταση θα μεταφέρεται ο αιτών στο κράτος μέλος στο οποίο θα έχει μέλος της οικογένειάς του. Σε περίπτωση που εκ των υστέρων απορριφθεί το αίτημά του για οικογενειακή επανένωση, θα του είναι πιο εύκολο να προσβάλει την απόφαση στα εθνικά δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει ήδη μεταβεί.

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί μία πιθανότητα: αν ο διορθωτικός μηχανισμός κατανομής δεν καταφέρει να αντιμετωπίσει το ζήτημα των μεγάλων χρόνων αναμονής, ιδίως αναφορικά με τους αιτούντες άσυλο που παραμένουν στα hotspot των νησιών του Αιγαίου, περιμένοντας επί καιρό να κριθεί τελεσίδικα αν η αίτησή τους είναι παραδεκτή σε σχέση με την Κοινή Δήλωση ΕΕ- Τουρκίας¹²⁷, εφόσον αυτή

¹²⁷ Δήλωση ΕΕ Τουρκίας, 16 Μαρτίου 2016 <http://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

η δήλωση εξακολουθήσει να είναι εν ισχύ, είναι σίγουρο ότι θα υπάρξουν και νέες κατηγορίες οικογενειακών σχέσεων οι οποίες δεν θα ρυθμίζονται από τους ορισμούς του Δουβλίνου IV: αυτοί που δημιουργήθηκαν εντός της επικράτειας και πριν την κατανομή τους σε άλλα κράτη μέλη.

Στις περιπτώσεις των ομοφυλόφιλων ζευγαριών παρουσιάζεται ζήτημα με την οικογενειακή επανένωση σύμφωνα με τη λογική τόσο του κανονισμού Δουβλίνου III όσο και με το σχέδιο Δουβλίνου IV. Ένα ζευγάρι ομοφυλόφιλων οι οποίοι διώκονται για τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους δε θα μπορέσουν να επανενωθούν, διότι δεν αποτελούν οικογένεια με βάση τους ορισμούς του Κανονισμού του Δουβλίνου III, αλλά ούτε και σύμφωνα με την πρόβλεψη του σχεδίου Δουβλίνου IV, σε όλες του τις εκδοχές. Πολύ ενδιαφέρουσα είναι η νομολογία του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Σλοβενίας¹²⁸ που έκρινε ότι πρόκειται για διακριτική μεταχείριση η μη λήψη υπόψη μίας ομοφυλοφιλικής σχέσης ως οικογενειακή σχέση αιτούντων διεθνούς προστασίας. Διευκρίνισε ότι οι αρμόδιες αρχές της Υπηρεσίας Ασύλου λαμβάνουν αποφάσεις οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν την οικογενειακή ζωή των αιτούντων, επομένως η διαφορετική μεταχείριση στην προσβαλλόμενη διάταξη αφορά την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής ζωής. Το Συνταγματικό Δικαστήριο της Σλοβενίας έκρινε ότι στη σημερινή κοινωνία δεν υπάρχει πλέον διαφωνία σχετικά με το γεγονός ότι τα ζευγάρια του ίδιου φύλου, όπως και τα ζευγάρια διαφορετικών φύλων, δημιουργούν σχέσεις αγάπης και διάρκειας. Αυτό σημαίνει επίσης ότι τα άτομα που ζουν σε σχέσεις του ίδιου φύλου δημιουργούν μια κοινότητα που είναι ουσιαστικά παρόμοια με μια πρωταρχική οικογένεια ή έχει την ίδια λειτουργία με αυτήν, πράγμα που σημαίνει γνήσιους οικογενειακούς δεσμούς μεταξύ των μελών της οικογένειας, φυσική φροντίδα, προστασία, συναισθηματική υποστήριξη και οικονομική εξάρτηση. Το Συνταγματικό Δικαστήριο έκρινε κάνοντας αναφορά στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, ότι, όσον αφορά την προστασία του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή κατά τις διαδικασίες ασύλου, οι σχέσεις του ίδιου φύλου βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση με τις ετεροφυλοφιλικές σχέσεις. Το Συνταγματικό Δικαστήριο δεν βρήκε κανένα λόγο βάσει του οποίου η διάκριση αυτή θα ήταν σύμφωνη με το Σύνταγμα.¹²⁹

Με την τροποποίηση του Κανονισμού καταργείται η περίπτωση παύσης ευθύνης του άρθρου 19 του ισχύοντος κανονισμού (είτε ο αιτών εξήλθε οικειοθελώς από το έδαφος της ΕΕ για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, είτε απομακρύνθηκε), ορίζεται ότι το ίδιο κράτος μέλος θα είναι υπεύθυνο για την εξέταση οποιασδήποτε αίτησης υποβάλει ένα πρόσωπο σε οποιαδήποτε στιγμή, ακόμη κι εάν έχει επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του για μακρές χρονικές περιόδους, εάν έχει

¹²⁸ Βλ. Απόφαση υπ' αριθ. U-I-212/10 <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/slovenia-constitutional-court-republic-slovenia-16-june-2016-judgment-u-i-6816-21315>

¹²⁹ <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/slovenia-constitutional-court-republic-slovenia-16-june-2016-judgment-u-i-6816-21315#content>

μεταβληθεί στο διάστημα αυτό η προσωπική και οικογενειακή του κατάσταση ή εάν έχουν αλλάξει ουσιαστικά οι συνθήκες στο εν λόγω κράτος μέλος. Είναι λοιπόν πολύ πιθανό ο εισερχόμενος εκ νέου στο έδαφος της ΕΕ να έχει δημιουργήσει εκ των υστέρων οικογένεια η οποία να ευρίσκεται σε διαφορετικό κράτος μέλος από αρχικό στο οποίο είχε καταγραφεί ο αιτών. Σε αυτή την περίπτωση δεν αναγνωρίζεται στον αιτούντα η δυνατότητα οικογενειακής επανένωσης με αυτά τα μέλη της οικογένειάς του,¹³⁰ πράγμα που φυσικά θα έρθει σε σύγκρουση με τη νομολογία του ΕΔΔΑ.

Είναι προφανές ότι η διεύρυνση της έννοιας της οικογένειας με την τροποποίηση του Κανονισμού του Δουβλίνου, δεν επαρκεί ώστε να καλύψει την έννοια της οικογένειας, έτσι όπως προβλέπεται στην νομολογία του ΕΔΔΑ.

Σε σχέση με τη συνδιαλλαγή η οποία ουδέποτε εφαρμόστηκε, είτε με τον Κανονισμό Δουβλίνο II είτε με τον Κανονισμό Δουβλίνο III και με το σχέδιο Κανονισμού Δουβλίνο IV της Επιτροπής¹³¹ αν και αναφέρεται ότι : « Η διαδικασία συνδιαλλαγής ως μηχανισμός επίλυσης διαφορών δεν έχει χρησιμοποιηθεί επίσημα από τότε που προβλέφθηκε στη σύμβαση του Δουβλίνου του 1990 (αν και σε ελαφρώς διαφορετική μορφή) και, συνεπώς, φαίνεται ότι περιττεύει και πρέπει να καταργηθεί.». Στην αιτιολογία της τροποποίησης του άρθρου 37 αναφέρεται όμως ότι: «Ιδίως, είναι σημαντικό, τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τους ενδιαφερόμενους αιτούντες άσυλο, να υπάρχει γενικός μηχανισμός για την εξεύρεση λύσης σε περιπτώσεις απόκλισης των απόψεων των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή διάταξης του παρόντος κανονισμού. Επομένως, δικαιολογείται η ενσωμάτωση στον παρόντα κανονισμό του μηχανισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 για τη διευθέτηση των διαφορών σχετικά με την ανθρωπιστική ρήτρα, καθώς και η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του στο σύνολο του παρόντος κανονισμού.» Στο Σχέδιο Έκθεσης της εισηγήτριας Cecilia Wikström δεν γίνεται καμία αναφορά σε κάποια αντικατάσταση του μηχανισμού της Συνδιαλλαγής. Δεν υπάρχει καμία μνεία, ούτε στο στις

¹³⁰ Βλ. την από 19/10/2016 Γνωμοδότηση Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, αναφορικά με την Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) [COM(2016) 270 final – 2016/0133 (COD)]

¹³¹ Πρόταση
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση), Βρυξέλλες, 4.5.2016 COM(2016) 270 final 2016/0133 (COD)
file:///C:/Users/user/Desktop/DUBLIN%20IV/ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ%20ΕΠΙΤΡΟΠΗ%20ΠΡΟΤΑΣΗ%20ΓΙΑ%20ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ%20ΔΟΥΒΛΙΝΟΥ%20ΜΑΙΟΣ%202016.pdf

τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επομένως παραμένει ασαφές αν θα υπάρξει κάποιου είδους διάδοχος μηχανισμός αυτού που είχε προβλεφθεί νομοθετικά, αλλά ουδέποτε λειτούργησε.

A) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα άσυλο εναντίον της απόφασης μεταφοράς του με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνο IV.

Το νέο σχέδιο Κανονισμού του Δουβλίνου αφιερώνει το άρθρο 6 στην λεπτομερή ρύθμιση της ενημέρωσης του αιτούντα άσυλο σχετικά με τα δικαιώματά του σε πληροφόρηση καθόλα τα στάδια της διαδικασίας, τόσο γραπτώς όσο ενδεχομένως και προφορικά κατά τη συνέντευξή του.

Στην τροποποίηση που πρότεινε η Επιτροπή αναφέρεται ότι ο χρόνος άσκησης της προσφυγής περιορίζεται σε επτά ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς και το δικαστήριο οφείλει να αποφασίσει επ' αυτής εντός 15 ημερών. Η προθεσμία αυτή παρέμεινε και με το σχέδιο του Κοινοβουλίου. Ο λόγος της τροποποίησης αυτής ήταν διπλός: καταρχήν θα πρέπει να συγκλίνουν οι προθεσμίες των κρατών μελών και δεύτερον θα πρέπει να μειωθεί ο χρόνος που παρατείνεται η εκκρεμότητα περί του κράτους μέλους το οποίο θα αναλάβει την ευθύνη του αιτούντα άσυλο. Επίσης με την τροπολογία αυτή ορίζεται ρητά ότι καμία μεταφορά δεν εκτελείται εν αναμονή της δικαστικής απόφασης. Σύμφωνα με τις εισαγωγικές παρατηρήσεις της Επιτροπής «υπάρχουν διαθέσιμα ένδικο μέσα κατά της απόφασης μεταφοράς σε όλα τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη ευνοούν τα ένδικο μέσα, τις περισσότερες φορές ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, όλα τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει προθεσμίες για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής του αιτούντος, μολονότι η ερμηνεία του τι συνιστά «εύλογο χρονικό διάστημα» διαφέρει σε μεγάλο βαθμό, από τρεις έως 60 ημέρες. Αν σε μια υπόθεση ασκηθεί προσφυγή, ορισμένα κράτη μέλη αναστέλλουν αυτόματα τη μεταφορά, ενώ άλλα εφαρμόζουν το άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχείο γ), σύμφωνα με το οποίο πρέπει αυτό να ζητηθεί από τον αιτούντα»¹³².

Το σχέδιο τροποποίησης του Κανονισμού από την Επιτροπή περιέχει επίσης μια σημαντική διαφοροποίηση σε σχέση με το αντικείμενο της προσφυγής: Το πεδίο εφαρμογής της πραγματικής προσφυγής που προβλέπεται περιορίζεται σε εκτίμηση

¹³² ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Βρυξέλλες, 4.5.2016 COM(2016) 270 final 2016/0133 (COD)

Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) σελ 13

ενδεχόμενης παραβίασης του άρθρου 3 παρ. 2¹³³ όσον αφορά τον κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή των άρθρων 10 έως 13 και 18.

Στην τροποποίηση της Wikström το εύλογο διάστημα υποβολής της προσφυγής αυξάνεται στις 15 ημέρες από την κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς. Σύμφωνα με την αιτιολογική παρατήρηση: «Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της προσφυγής, έχει κρίσιμη σημασία να έχει το πρόσωπο αρκετό χρόνο ώστε να επωφεληθεί από το δικαίωμα. Η προθεσμία των επτά ημερών είναι απλώς πολύ μικρή. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι ο αιτών έχει τουλάχιστον 15 μέρες για να ασκήσει προσφυγή προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το σύστημα παρέχει κατάλληλες εγγυήσεις, ωστόσο τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να προβλέπουν μεγαλύτερο διάστημα εάν το επιθυμούν»¹³⁴. Όσο για το πεδίο εφαρμογής, η σχετική διάταξη της τροποποίησης της Επιτροπής έχει απαλειφθεί, επομένως παραμένει η πρόβλεψη του Κανονισμού Δουβλίνου III, σύμφωνα με τον οποίο η προσφυγή αφορά τόσο τα πραγματικά, όσο και τα νομικά στοιχεία της κατά της απόφασης μεταφοράς. Στο σχέδιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παραμένει το διευρυμένο πεδίο εφαρμογής

Με βάση τα όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω παρατηρείται ότι έγινε μια προσπάθεια περιστολής του δικαιώματος της προσφυγής από την Επιτροπή, θέτοντας καταρχήν πολύ σφιχτή προθεσμία στον προσφεύγοντα για να καταθέσει προσφυγή και περιορίζοντας το δικαίωμα προσφυγής του ως προς το περιεχόμενο. Το σχέδιο τροποποίησης της Wikström ουσιαστικά επαναφέρει την διάταξη του Δουβλίνου III θέτοντας ως προθεσμία άσκησης προσφυγής τις 15 ημέρες και επιτρέποντας στα κράτη μέλη να αυξήσουν την προθεσμία αλλά όχι να τη μειώσουν. Επίσης καταργείται η περιστολή των λόγων για τους οποίους μπορεί να προσφύγει κανείς στη δικαιοσύνη και στην ουσία παραμένει η ρύθμιση του Κανονισμού Δουβλίνου III, καθιερώνοντας τουλάχιστον δεκαπενθήμερη προθεσμία. Τη θέση αυτή ακολουθεί και το σχέδιο που ψηφίσθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Β) Εγγυήσεις και Δυνατότητες προσφυγής που παρέχονται στον αιτούντα οικογενειακής επανένωσης με βάση τον Κανονισμό Δουβλίνου IV.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι στο άρθρο 28 παρ. 5 του Δουβλίνου IV¹³⁵ προβλέπεται η ύπαρξη ένδικου μέσου για τον αιτούντα σε περίπτωση μη έκδοσης απόφασης μεταφοράς το οποίο είναι είτε ιεραρχική προσφυγή, είτε προσφυγή στη δικαιοσύνη. Επομένως ο αιτών την οικογενειακή του επανένωση σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες, ώστε να εκδοθεί η απόφαση μεταφοράς του, αποκτά επιτέλους ένα ένδικο βοήθημα.

¹³³ 2. Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

¹³⁴ <file:///C:/Users/user/Desktop/DUBLIN%20IV/Cecilia%20Wikström%20LIBE.pdf>

¹³⁵ Όπως παρουσιάζεται και στα τρία σχέδια της Επιτροπής, της Wikström

Τίθεται ως ερώτημα ποιά είναι η προθεσμία για την άσκηση αυτού του ενδίκου μέσου, εφόσον πρόκειται για παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας της διοίκησης. Δεδομένου ότι η αίτηση αναδοχής ευθύνης πρέπει να ασκείται εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας θα υπάρξει εφόσον παρέλθει άπρακτη η προς τούτο προθεσμία.

Εφόσον στο σχέδιο του Κανονισμού Δουβλίνου IV δεν τάσσεται συγκεκριμένη προθεσμία για την άσκηση προσφυγής, τότε ως προς την ελληνική έννομη τάξη θα πρέπει να εφαρμοσθεί το άρθρο 45 παρ. 4 του ΠΔ 18/1989, σύμφωνα με το οποίο η προθεσμία είναι τρίμηνη αρχόμενη από την υποβολή αίτησης προς τη Διοίκηση: αυτή η προθεσμία μπορεί να ελεγχθεί αν συντρέχει σε περίπτωση οικογενειακής επανένωσης. Είναι προφανές ότι κάθε κράτος μέλος έχει δικές του προθεσμίες στο εθνικό διοικητικό δίκαιο, πράγμα το οποίο αν παραμείνει χωρίς εξειδικευμένη ρύθμιση θα οδηγήσει σε διαφοροποιημένες χρονικά λύσεις.

Στο σχέδιο του Δουβλίνου IV της Επιτροπής η προθεσμία του κράτους μέλους να υποβάλει αίτηση αναδοχής ευθύνης είχε συντμηθεί σε έναν μήνα, στο δε σχέδιο της Wikström αναζητείται η χρυσή τομή σε δύο μήνες, ενώ στο Consolidated Dublin Compromise Amendments η προθεσμία επανέρχεται στους τρεις μήνες.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι ενώ ο αιτών άσυλο οφείλει να ενημερώνεται για τη δυνατότητα που έχει να προσβάλει την απόφαση μεταφοράς του με βάση τις εγγυήσεις που παρέχει το άρθρο 6 του σχεδίου Κανονισμού της Επιτροπής, τέτοια πρόνοια δεν υπάρχει για αυτήν την προσφυγή¹³⁶, ωστόσο η παράλειψη αυτή καλύφθηκε εκ των υστέρων στο σχέδιο Wikström καθώς και στο σχέδιο του Κοινοβουλίου.

¹³⁶ Βλ. UNHCR COMMENTS on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) – COM (2016) 270 December 2016 <file:///C:/Users/user/Desktop/DUBLIN%20IV/unhcr%20COMMENTS.pdf>

Επίλογος - Συμπεράσματα

Όπως έχει ήδη αναφερθεί ο Κανονισμός Δουβλίνο III δεν σχεδιάστηκε ώστε να εξασφαλίσει τη δίκαιη κατανομή των αιτούντων, ούτε την ισότητα στις παροχές που θα έχουν αυτοί. Τα βασικά ζητήματα που τέθηκαν είναι αν το Δουβλίνο IV θα καταφέρει να καλύψει τις αδυναμίες του Δουβλίνου III αναφορικά με την επιβάρυνση των κρατών μελών τα οποία βρίσκονται στα σύνορα της ΕΕ, αν θα περιορίσει τις δευτερογενείς μετακινήσεις εντός της ΕΕ, αν θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες έτσι ώστε να καταστεί αποτελεσματικό, διασφαλίζοντας όμως παράλληλα τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο. Ο διορθωτικός μηχανισμός κατανομής έτσι όπως περιγράφεται στο Δουβλίνο IV του Κοινοβουλίου κινείται σε αυτήν την κατεύθυνση, με ορισμένα προβληματικά σημεία: το πρώτο κράτος μέλος υποχρεούται να κάνει, εφόσον δεν καλύπτονται τα ιεραρχικά κριτήρια στο πρόσωπο του αιτούντα, έναν έλεγχο *prima facie* και μόνο εφόσον ο αιτών καλύπτει το προσφυγικό προφίλ, τότε μπορεί να μπει στη διαδικασία της κατανομής σε άλλα κράτη μέλη. Επομένως ένα μεγάλο μέρος από το βάρος των μικτών ροών, το οποίο είναι σημαντικό, δεν θα κατανέμεται στα άλλα κράτη μέλη, αλλά θα επιβαρύνει αποκλειστικά το πρώτο κράτος μέλος: αν τελικώς καταδειχθεί ότι δεν δικαιούνται το προσφυγικό καθεστώς, το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθαν θα φέρει όλο το βάρος της επιστροφής τους στις χώρες καταγωγής τους, εάν αποδειχθεί ότι είναι πρόσφυγες θα έχουν χάσει την ευκαιρία της οικογενειακής τους επανένωσης. Επίσης τα πρόσωπα τα οποία αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, δεν προωθούνται στα άλλα κράτη μέλη και παραμένουν στο πρώτο κράτος μέλος ώστε να εξετασθούν με την ταχύρρυθμη διαδικασία, με συνέπεια τα εν δυνάμει επικίνδυνα πρόσωπα να επιβαρύνουν αποκλειστικά την χώρα στην οποία ευρίσκονται, πράγμα το οποίο φυσικά δεν οδηγεί στην ενδυνάμωση της αλληλεγγύης. Σε μία προσπάθεια συνεργασίας με τον αιτούντα τα δικαιώματα του ενισχύονται με τις εγγυήσεις της ενημέρωσης που τίθενται, με τον ορισμό της έννοιας του «κινδύνου διαφυγής», με την πρόβλεψη να ορίζονται κηδεμόνες για τους ασυνόδευτους ανηλίκους, με την επέκταση του δικαιώματος προσφυγής, με τη δυνατότητα να αιτηθεί ο αιτών να ενεργοποιηθεί η ρήτρα διακριτικής ευχέρειας, τη θέσπιση του ιεραρχικού κριτηρίου των σπουδών ή της εκπαίδευσης του αιτούντα σε εκπαιδευτικό ίδρυμα ή φορέα του κράτους μέλους στο οποίο επιθυμεί να μεταβεί.

Οι διαδικασίες όμως δε φαίνεται να απλοποιούνται, σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα γίνονται πιο χρονοβόρες, για παράδειγμα η *prima facie* εξέταση, είτε ως προς το προσφυγικό καθεστώς, είτε ως προς την ύπαρξη οικογένειας σε άλλο κράτος μέλος, σαφώς και αυξάνει τόσο τον χρόνο, όσο και το φόρτο της διοικητικής αρχής του κράτους μέλους. Επίσης η δυνατότητα που δίνεται στον αιτούντα με σύντομες σχετικά διαδικασίες να επανενωθεί με την οικογένειά του, είναι πιθανό

να οδηγήσει σε ανώφελες μεταφορές στις περιπτώσεις εκείνες που το κράτος μέλος στη συνέχεια αρνείται τη συγγένεια.

Σημαντικό θετικό σημείο είναι ότι στον μηχανισμό κατανομής παρεμβάλλεται ο νεοσύστατος Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο, ο οποίος καθορίζει τη ροή των αιτούντων άσυλο προς τις χώρες κατανομής, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ουδετερότητα της διαδικασίας.

Παραλλήλως πολλά από τα ζητήματα που εν δυνάμει θα μπορούσαν να απασχολήσουν το ΕΔΔΑ επιλύθηκαν με την επέκταση του ορισμού των μελών της οικογένειας, απέχοντας όμως αρκετά ακόμη από την πλήρη κάλυψή της. Παραλλήλως απόκτησε ο αιτών ένα ένδικο μέσο για να μπορέσει να επιτύχει την οικογενειακή του επανένωση. Επίσης η πρόβλεψη ότι ο αιτών θα μεταφέρεται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει δηλώσει ότι ευρίσκονται μέλη της οικογένειάς του, επιλύει το πρόβλημα της δυσκολίας προσφυγής κατά της απόφασης απόρριψης του αιτήματός του. Εφόσον πλέον θα ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο επιθυμεί να εγκατασταθεί συνενωμένος με τα μέλη της οικογένειάς του, πρακτικά θα είναι ευκολότερη η άσκηση του ενδίκου μέσου σε περίπτωση απόφασης μεταφοράς του σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον θεωρηθεί ότι δεν καλύπτεται το κριτήριο της οικογενειακής επανένωσης. Προβληματικό σημείο είναι ότι δε φαίνεται να υπάρχει πρόβλεψη για τη δημιουργία κάποιου μηχανισμού επίλυσης διαφορών των κρατών-μελών και αυτό μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές δυσλειτουργίες του συστήματος, δεδομένου ότι οι διαφορές αν δεν επιλύονται, δημιουργούνται σκιές στην εμπιστοσύνη και συνεπακόλουθα στην συνεργασία μεταξύ των διοικήσεων των κρατών μελών.

Πολύ σημαντικό σημείο είναι ότι στα σχέδια του Κανονισμού της Wikström και του Κοινοβουλίου, αλλάζει η αντίληψη και από τιμωρητική σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του αιτούντα, προσπαθεί να γίνει συνεργατική ώστε κατ' αποτέλεσμα ο Κανονισμός να γίνει πιο αποτελεσματικός στη λειτουργία του και η υπόθεση εργασίας είναι ότι αυτή η συνεργασία θα επιτευχθεί μέσω της καλύτερης ενημέρωσης του αιτούντα. Ο Κανονισμός εθελοτυφλεί στην επιθυμία των αιτούντων άσυλο να μεταβούν σε χώρες οικονομικά πιο εύρωστες, ώστε να καταφέρουν να οργανώσουν συντομότερα και καλύτερα τη ζωή τους, ανεξαρτήτως των αρχικών παροχών που θα λαμβάνουν ως πρόσφυγες. Το ζήτημα της εργασιακής αποκατάστασης και του συνακόλουθου εισοδήματος, καθώς και οι ευκαιρίες που παρουσιάζονται στις πιο εύρωστες οικονομίες είναι ένας από τους κύριους λόγους των δευτερογενών μετακινήσεων. Οι αιτούντες άσυλο όμως εισέρχονται στο έδαφος της ΕΕ από κράτη μέλη τα οποία βρίσκονται στα νότια σύνορα της ΕΕ και τα οποία δοκιμάζονται από σοβαρή οικονομική κρίση, πράγμα που δεν τους επιτρέπει να αποκτήσουν γρήγορα μία «κανονική» ζωή. Αυτό το γεγονός δε μπορεί να αντιμετωπισθεί μεμονωμένα από τον Κανονισμό Δουβλίνο, αλλά αφορά τις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές επιλογές της ΕΕ.

Βιβλιογραφία

NOMIKA KEIMENA

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32003R0343&from=EL>
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003R0343&from=EL>
- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R0604&from=EL>
- ΟΔΗΓΙΑ 2003/86/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 22ας Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0086&from=EL>
- Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών.
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:l33152&from=EL>
- Οδηγία 2003/9/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη
<http://www.refworld.org/cgi-bin/tehis/vtx/rwmain/opensslpdf.pdf?reldoc=y&docid=52a04b204>
- Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, άρθρα 3 παρ. 7 και 15 παρ. 1 εδάφιο α'
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008L0115&from=EL>

- Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, άρθρο 8 παρ. 3 εδάφιο β’
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0033&from=EL>

ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΟΥΒΛΙΝΟ IV

- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Βρυξέλλες, 4.5.2016
Πρόταση
για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση), Βρυξέλλες, 4.5.2016 COM(2016) 270 final 2016/0133 (COD)
<https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c5af802b-1695-11e6-ba9a-01aa75ed71a1/language-el>
- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, 24.2.2017 ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ, εισηγήτρια Cecilia Wikström
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONGML+COMPARL+PE-599.751+02+DOC+PDF+V0//EL&language=EL>
- Το σχέδιο Consolidate Dublin Compromise Amendments έτσι όπως ψηφίσθηκε από το Κοινοβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατίθεται στο τέλος της εργασίας ως παράρτημα.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

- Berrehab v. The Netherlands, 3/1987/126/177; 10730/84, Council of Europe: European Court of Human Rights, 28 May 1988, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6f424.html>
- Abdulaziz, Cabales and Balkandali v. The United Kingdom, 15/1983/71/107-109, Council of Europe: European Court of Human Rights, 24 April 1985, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6fc18.html>
- Berrehab v. The Netherlands, 3/1987/126/177; 10730/84, Council of Europe: European Court of Human Rights, 28 May 1988, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6f424.html>
- Gül v. Switzerland, Application no. 23218/94, Council of Europe: European Court of Human Rights, 19 February 1996, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6b20.html>
- Kroon and Others v. the Netherlands, Application no. 18535/91, Council of Europe: European Court of Human Rights, 27 October 1994, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,584a99574.html>

- Ahmut v. The Netherlands (73/1995/579/665) 28 November 1996
Gül v. Switzerland, Application no. 23218/94, Council of Europe: European Court of Human Rights, 19 February 1996, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,3ae6b6b20.html> [accessed 20 November 2017]
- T.I v. United Kingdom 2000
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\"dmdocnumber\":\"669265\"},\"itemid\":\"001-5105\"}\]](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\)
- R v Secretary of State for the Home Dept ex parte Adan and Aitseguer [2001]
http://www.asylumlawdatabase.eu/sites/asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/Judgment_8.pdf
- Sen v The Netherlands, Application no. 31465/96, 21 December 2001
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-sen-v-netherlands-application-no-3146596-21-december-2001>
- CASE OF BOSPHORUS HAVA YOLLARI TURİZM VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ v. IRELAND 2005
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\"docname\":\"bosphorus\"},\"documentcollectionid2\":\"GRANDCHAMBER\",\"CHAMBER\"},\"itemid\":\"001-69564\"}\]](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\)
- Tuquabo-Tekle and Others v. the Netherlands, 60665/00, Council of Europe: European Court of Human Rights, 1 December 2005,
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,43a29e674.html>
- Nasser v. Secretary of State for the Home Department, [2007] EWHC 1548 (Admin), United Kingdom: High Court (England and Wales), 2 July 2007,
http://www.refworld.org/cases,GBR_HC_QB,46c989672.html
- CASE OF D.H. AND OTHERS v. THE CZECH REPUBLIC 2007
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\"itemid\":\"001-83256\"}\]](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{\)
- K.R.S. v. United Kingdom, Application no. 32733/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 December 2008,
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,49476fd72.html>
- M.S.S. Κατά Βελγίου και Ελλάδας 2010
<http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4fb219ab2>
- Diallo v Czech Republic άρθρο 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ 2011
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-diallo-v-czech-republic-application-no-2049307-0>
- Sharifi v Austria, Application no. 60104/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 5 December 2013,
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,52c5383a4.html>
- K.R.S. v. United Kingdom, Application no. 32733/08, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 December 2008,
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,49476fd72.html>
- Nasib HALIMI v. Austria and Italy 2011
<http://www.bailii.org/eu/cases/ECHR/2013/1343.html>
- Osman v. Denmark, Application no. 38058/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 14 June 2011,

<http://www.refworld.org/cases,ECHR,5852b1b94.html> [accessed 19 November 2017]

- Samsam Mohammed Hussein and Others v. the Netherlands and Italy, Application no. 27725/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 2 April 2013, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,517ebc974.html>
- Mohammed ABUBEKE v. Austria and Italy 2013
<http://www.bailii.org/eu/cases/ECHR/2013/1344.html>
- Mohammed v. Austria, Application no. 2283/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 6 June 2013, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,51b192004.html>
- M.A. v. CYPRUS άρθρο 13 σε συνδυασμό με άρθρα 2 και 3 της ΕΣΔΑ 2013
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-ma-v-cyprus-application-no-4187210>
- Hode and Abdi v United Kingdom 2013
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-hode-and-abdi-v-united-kingdom-application-no-2234109#content>
- Berisha v. Switzerland, 30 July 2013
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-122978"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)
- Mohammadi v. Austria, Application no. 71932/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 3 July 2014, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,53b521674.html>
- ΥΠΟΘΕΣΗ S. κ.λ.π. κατά ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑΣ 2014
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-163391"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)
- Mugenzi c. France, Requête no 52701/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be81784.html>
- Tanda-Muzinga c. France, Requête no 2260/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be80094.html>
- Senigo Longue et autres c. France, Requête no 19113/09, Council of Europe: European Court of Human Rights, 10 July 2014, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,53be7dc94.html>
- Tarakhel v. Switzerland, Application no. 29217/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 4 November 2014, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,5458abfd4.html>
- AME v The Netherlands 2015
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-152295"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)
- A.S. v Switzerland 2015
[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"languageisocode":\["ENG"\],"documentcollectionid2":\["GRANDCHAMBER","CHAMBER"\],"itemid":\["001-155717"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)
- Z.H. and R.H. v. Switzerland, Application no. 60119/12, Council of Europe: European Court of Human Rights, 8 December 2015, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,566843824.html>
- OLG Bamberg, Beschluss v. 12.05.2016 – 2 UF 58/16

[http://www.gesetze-bayern.de/\(X\(1\)S\(g0we5oyg5bbdz33wspcqc4e\)\)/Content/Document/Y-300-Z-BECKRS-B-2016-N-09621?hl=true&AspxAutoDetectCookieSupport=1](http://www.gesetze-bayern.de/(X(1)S(g0we5oyg5bbdz33wspcqc4e))/Content/Document/Y-300-Z-BECKRS-B-2016-N-09621?hl=true&AspxAutoDetectCookieSupport=1)

- Biao v. Denmark (Grand Chamber), Application no. 38590/10, Council of Europe: European Court of Human Rights, 24 May 2016, available at:
<http://www.refworld.org/cases,ECHR,574473374.html>
- B.A.C. v. Greece άρθρο 13 σε συνδυασμό με άρθρα 3 και 8 της ΕΣΔΑ 2016
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/bac-v-greece-no-1198115-articles-3-8-and-13-13-october-2016>
- United Kingdom- The Queen on the application of ZAT, IAJ, KAM, AAM, MAT, MAJ and LAM v. Secretary of State for the Home Department
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/united-kingdom-queen-application-zat-iaj-kam-aam-mat-maj-and-lam-v-secretary-state-home>

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

- C-72/06
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=60933&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1508827>
- C-411/10 και C-493/10
<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010CJ0411&lang1=el&type=NOT&ancre>
- C 245/11 Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003
<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62011CJ0245&lang1=el&type=NOT&ancre>
- C-620/10
<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010CJ0620&lang1=el&type=NOT&ancre>
- C-528/11
<http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62011CJ0528&lang1=el&type=NOT&ancre>
- C- 338/13
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/cjeu-case-c-33813-marjan-noorzia-v-bundesministerin-f%C3%BCr-inneres#content>

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ –ΕΘΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

- **Σλοβενία:** Απόφαση υπ’ αριθ. U-I-212/10
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/slovenia-constitutional-court-republic-slovenia-16-june-2016-judgment-u-i-6816-21315>
- **Ηνωμένο Βασίλειο:** The Queen on the application of MK, IK (a child by his litigation friend MK) and HK (a child by her litigation friend MK/2016)

<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/uk-queen-application-mk-ik-child-his-litigation-friend-mk-and-hk-child-her-litigation>

- **Ηνωμένο Βασίλειο:** The Queen on the application of ZAT, IAJ, KAM, AAM, MAT, MAJ and LAM v. Secretary of State for the Home Department
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/united-kingdom-queen-application-zat-iaj-kam-aam-mat-maj-and-lam-v-secretary-state-home>
- **Γερμανία:** Verwaltungsgericht Wiesbaden 6 L 4438 / 17.WI, 15 September 2017
<http://www.asylumlawdatabase.eu/en/case-law/germany-%E2%80%93-wiesbaden-administrative-court-6-l-4438-17wi-15-september-2017#content>

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

- Η από 19/10/2016 Γνωμοδότηση Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, αναφορικά με την Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) [COM(2016) 270 final – 2016/0133 (COD)]
<http://www.eesc.europa.eu/en/our-work/opinions-information-reports/opinions/ceas-reform-i>

• ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΟΥΒΛΙΝΟ IV

- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR comments on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) - COM (2016) 270, 22 December 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/585cdb094.html>
- ECRE Comments on the Commission Proposal for a Dublin IV Regulation COM(2016) 270, October 2016
<https://www.ecre.org/wp-content/uploads/2016/10/ECRE-Comments-Dublin-IV.pdf>
- Amnesty International, Position Paper The Proposed Dublin Reform, October 2016
http://www.amnesty.eu/content/assets/AI_position_paper_on_Dublin_IV_proposal.pdf
- ACT,
Caritas,
CCME – Churches' Commission for Migrants in Europe,

COMECE – Commission of the Bishops' Conferences of the European Community,
 Don Bosco International,
 ICMC – International Catholic Migration Commission,
 European Federation of the Community of Sant' Egidio,
 JRS-Europe – Jesuit Refugee Service Europe,
 Protestant Church in Germany (EKD),
 QCEA – Quaker Council for European Affairs

Comments on the European Commission's Proposal for a Regulation establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the members states by a third-country national or stateless person-DUBLIN IV, October 2016

http://www.ccme.be/fileadmin/filer/ccme/20_Areas_of_Work/01_Refugee_Protection/2016-11-03_Chrgorg_comments_Dublin_IV_final.pdf

- Bundesverband,
 Arbeitsgemeinschaft Migrationsrecht,
 Diakonie Deutschland,
 Der Paritätische Gesamtverband,
 Jesuite Refugee Center,
 Pro Asyl,
 RAV,
 Neue RichterVereinigung,
 Refugee Policy in Europe
 -No to this Dublin IV Regulation! December 2016
https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/No-to-this-Dublin-Regulation_German-NGO-Policy-Paper_Dec-2016.pdf
- Council of Bars and Law Societies of Europe, CCBE comments on the Commission proposal for a regulation establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) - COM (2016) 270 16/09/2016
http://ccbe.eu/fileadmin/speciality_distribution/public/documents/MIGRATION/MIG_Position_papers/EN_MIG_20160916_CCBE_comments_on_Dublin_regulation_reform_proposal.pdf
- Danish Refugee Council, Danish Refugee Council's Position on the Reform of the Dublin System, March 2017
<http://www.eu.dk/samling/20161/raadsmoede/561369/bilag/3/1735139.pdf>
- International Commission of Jurists (ICJ), "Procedural rights in the proposed Dublin IV Regulation" - Comments of the International Commission of Jurists on specific procedural measures in the Recast of the Dublin Regulation, 27 September 2016, available at:
<http://www.refworld.org/docid/57ee6de04.html>
- Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, Swiss Network of young Migration Scholars, Les procédures Dublin deviendront-elles plus justes et plus efficaces

grâce à la répartition automatique? par Constantin Hruschka 23 Novembre 2016

<https://www.osar.ch/des-faits-plutot-que-des-mythes/articles-2016/les-procedures-dublin-deviendront-elles-plus-justes-et-plus-efficaces-grace-a-la-repartition-automatique.html>

- Pro Asyl, The planned reform of the Dublin system: Humanitarian flexibilities are to be removed, Frankfurt, June 2016
<https://www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/PRO-ASYL-Positionpaper-Dublin-Reform-2016-Englisch-.pdf>
- Marcello Di Filippo, The reform of the Dublin System and the first (half) move of the Commission,
Il blog della Società italiana di Diritto Internazionale e di Diritto dell' Unione europea, May 2016
<http://www.sidiblog.org/2016/05/12/the-reform-of-the-dublin-system-and-the-first-half-move-of-the-commission/>
- Marcello Di Filippo, Dublin “reloaded” or time for ambitious pragmatism? EU Immigration and Asylum Law and Policy October 2016
<http://eumigrationlawblog.eu/dublin-reloaded/>
- Marcello Di Filippo – Gianfranco Schiavone, An ambitious and pragmatic reform of the Dublin System, Selected amendments to the Draft Report by MEP Cecilia Wikström, (March 16th 2017)
<http://briguglio.asgi.it/immigrazione-e-asilo/2017/marzo/emend-asgi-rel-parl-ue-dublino.pdf>
- Christian Kvorning Lassen, Reforming the Common European Asylum Policy (CEAS), Europeum Institut for European Policy, June 2017
<http://europeum.org/data/articles/cckl.pdf>
- Steve Peers, The Organisation of EU asylum law: the latest EU asylum proposals, EU Law Analysis Expert insight into EU law developments, 6 May 2016
<http://eulawanalysis.blogspot.gr/2016/05/the-organisation-of-eu-asylum-law.html>
- Sarah Progin-Theuerkauf, The «Dublin IV» Proposal: Towards more solidarity and protection of individual rights? Sui Generis 2017
<http://sui-generis.ch/article/view/sg.34/524>
- Sara Progin-Theuerkauf, The “Dublin IV”-Proposal: One Step Forward and Ten Steps Back ..., National Center of Competence in Research- The Migration-Mobility Nexus, Université de Neuchâtel 01/09/2016
<http://blog.nccr-onthefmove.ch/the-dublin-iv-proposal-one-step-forward-and-ten-steps-back/>
- Daniela Vitiello, Du vin vieux dans de Nouvelles outres? Réflexions sur la proposition de règlement “Dublin IV”, European Papers Vol. 1, 2016, No 3, pp. 1235-1251 (European Forum, 27 December 2016)
- Missing Children Europe, Dublin Reform: An important Opportunity to step up in the protection of unaccompanied children at risk of going missing
<http://missingchildreneurope.eu/Portals/0/Docs/Comment%20on%20Dublin%20Review.pdf>

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ / ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ/ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ελληνόγλωσσα

- Αντώνης Μαγγανάς, Χαράλαμπος Χρυσανθάκης, Δημήτρης Βανδώρος, Λίλα Καρατζά,
Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Νομολογία και Ερμηνευτικά Σχόλια,
Αθήνα 2011³ Νομική Βιβλιοθήκη
- Μαρία-Ντανιέλλα Μαρούδα, Βασιλική Σαράντη, Προσφυγικό Δίκαιο, Αθήνα 2016, Νομική Βιβλιοθήκη
- Παρούλα Νάσκου Περράκη, Γιάννης Παπαγεωργίου, Χρήστος Μπαξεβάνης, Πρόσφυγες και Αιτούντες Άσυλο, Αθήνα- Θεσσαλονίκη 2017 εκδόσεις Σάκκουλα
- Λίνος Αλέξανδρος Σισιλιάνος, Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ερμηνεία κατ' άρθρο, Αθήνα 2017² Νομική Βιβλιοθήκη
- Αντιγόνη-Μαρία Σπυροπούλου, Οι Ασυνόδετοι Ανήλικοι ως Πρόσφυγες και ως Μετανάστες, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη 2016
- ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ σύμφωνα με τη Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 Για το Καθεστώς των Προσφύγων ΣΤ' Έκδοση Αθήνα 2009
http://www.unhcr.org.cy/fileadmin/user_upload/_temp_/HANDBOOK.pdf
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ | ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ 2014 Μετάφραση Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Ξενόγλωσσα

- Paul Johnson, Homosexuality and the European Court of Human Rights, 2014, Oxon, Routledge
- Ivana Roagna, Protecting the right to respect for private and family life under the European Convention on Human Rights Council of Europe human rights handbooks Council of Europe Strasbourg, 2012
http://www.echr.coe.int/LibraryDocs/Roagna2012_EN.pdf

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΑ ΑΡΘΡΑ

- Ακριβοπούλου Χ. Μ. & Μ. Παπανδρέου Τα θεμελιώδη δικαιώματα του αιτούντα πολιτικό άσυλο κατά την ΕΣΔΑ και το «μαχητό» τεκμήριο της «ασφαλούς» χώρας (Κανονισμός Δουβλίνο II), Με αφορμή τις αποφάσεις ΕΔΔΑ, MSS κατά Βελγίου και Ελλάδας και ΔΕΕ C-411/10 και C-493/10, Το Σ., 3/2011, σελ. 613-614.

<https://www.constitutionalism.gr/2407-ta-temeliwdi-dikaiwmata-toy-aitoynta-politiko-asyl/>

- Δούδος Γεώργιος Α. ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΣΗΡΙΑ ΣΕ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΣΥΖΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ
- Τσούκα Χρυσάφω, Ο ανήλικος στο πεδίο του Προσφυγικού Δικαίου, Πρακτικά 1^{ου} Συνεδρίου Νομικού Σώματος
<https://www.stratologia.gr/sites/default/files/%CE%A0%CF%81%CE%B1%CE%BA%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AC%201%CE%BF%CF%85%20%CE%A3%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%B4%CF%81%CE%B9%CE%BF%20%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D%20%CE%A3%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82%20%CE%95%CE%BD%CF%8C%CF%80%CE%B%CF%89%CE%BD%20%CE%94%CF%85%CE%BD%CE%AC%CE%BC%CE%B5%CF%89%CE%BD.pdf>

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ ΑΡΘΡΑ

- “Dublin-case NS/ME: Finally, an end to blind trust across the EU?” in A&MR, 2012, Nr. 02, p. 83-92, Stichting Migratierecht Nederland and Vluchtelingen Werk Nederland.
<http://www.ejtn.eu/Documents/About%20EJTN/Independent%20Seminars/Asylum%20Law%20Seminar%2012-13%20December%202013/CostelloNSMENote2012.pdf>
- Geert De Baere, The Court of Justice of the EU as a European and International Asylum Court, Leuven Centre for Global Governance Studies 2013
<https://lirias.kuleuven.be/bitstream/123456789/414528/1/wp118-de-baere.pdf>
- Roland Bank, The Potential and Limitations of the Court of Justice of the European Union in Shaping International Refugee Law, International Journal of Refugee Law, 2015, Vol. 27, No. 2, 213–244
- Eleni Karageorgiou, The law and practice of solidarity in the Common European Asylum System: Article 80 TFEU and its added value, Swedish Institute for European Policy Studies, European Policy Analysis, November 2016
http://www.sieps.se/en/publications/2016/the-law-and-practice-of-solidarity-in-the-common-european-asylum-system-article-80-tfeu-and-its-added-value-201614epa/Sieps_2016_14epa?
- V. Moreno-Lax, Dismantling the Dublin System: M.S.S. v. Belgium and Greece, European Journal of Migration and Law 14 (2012) 1–31
https://www.academia.edu/4572563/Dismantling_the_Dublin_System_MSS_v_Belgium_and_Greece_EJML_2012_
- Sílvia Morgades Gil, SHAPING THE COMMON EUROPEAN ASYLUM SYSTEM THROUGH THE PROTECTION OF HUMAN RIGHTS: The jurisprudence of the European Court of Human Rights as a tool for circumscribing the

discretionary powers of states in the Dublin System, UACES 45th Annual Conference, Bilbao, 7-9 September 2015

<https://www.uaces.org/documents/papers/1501/Morgades%20Gil.pdf>

- Minos Mouzourakis, 'We Need to Talk about Dublin' Responsibility under the Dublin System as a blockage to asylum burden-sharing in the European Union, Refugee Studies Centre WORKING PAPER SERIES NO. 105 December 2014
<https://www.rsc.ox.ac.uk/files/files-1/wp105-we-need-to-talk-about-dublin.pdf>
- Salvo Nicolosi and Ruth Delbaere A.S. v. Switzerland: missed opportunity to explain different degrees of vulnerability in asylum cases, July 2016 στο Strasbourg Observers
<https://strasbourgobservers.com/2015/07/16/a-s-v-switzerland-missed-opportunity-to-explain-different-degrees-of-vulnerability-in-asylum-cases/>
- Salvo Nicolosi, Another episode in the Strasbourg saga on the Dublin System to determine the State Responsible for Asylum Applications, February 20, 2015 στο Strasbourg Observers
<https://strasbourgobservers.com/2015/02/20/another-episode-in-the-strasbourg-saga-on-the-dublin-system-to-determine-the-state-responsible-for-asylum-applications/#more-2771>
- Nesa Zimmermann, « Dublin » et les deux Cours supranationales européennes : échange constructif ou dialogue de sourds ?, Genève 2016 στο The Geneva Jean Monnet Working Papers Series 04/16
http://www.ceje.ch/files/2714/6054/2504/Geneva_JMWP_04-Zimmermann.pdf
- Nesa Zimmermann, Tarakhel v. Switzerland: Another Step in a Quiet (R)evolution? Strasbourg Observers, 1 December 2014
<https://strasbourgobservers.com/2014/12/01/tarakhel-v-switzerland-another-step-in-a-quiet-revolution/>

ΕΚΘΕΣΕΙΣ/ ΑΝΑΦΟΡΕΣ / ΕΡΕΥΝΕΣ/ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ/ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

- Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2001, Εθνικό Τυπογραφείο, Ιανουάριος 2002
http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2001/ekthesi2001_gr.pdf
- Συνήγορος του Πολίτη ΕΚΘΕΣΗ ΑΥΤΟΨΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΗΝ ΚΩ (6 -7/9/2001)
https://www.synigoros.gr/resources/ekuesi_aftopsias_kratitiria_kos.pdf
- Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2002,
http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2002/ekthesi2002_gr.pdf
- Συνήγορος του Πολίτη, Κατάθεση αιτήματος ασύλου με δικαστικό επιμελητή, 2002 <https://www.synigoros.gr/resources/epimelites.pdf>
- Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στον χώρο κράτησης λαθρομεταναστών και αιτούντων άσυλο στην Κάρυστο, 2002
<https://www.synigoros.gr/resources/karystosautopsia.pdf>

- Συνήγορος του Πολίτη, Πρόσβαση δικηγόρων και Μ.Κ.Ο. στους χώρους κράτησης παράνομων αλλοδαπών, 2002,
<https://www.synigoros.gr/resources/dikigori.pdf>
και
<https://www.synigoros.gr/resources/ngos.pdf>
- Council of Europe, OFFICE OF THE COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS, REPORT BY MR ALVARO GIL-ROBLES, COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS ON HIS VISIT TO THE HELLENIC REPUBLIC 2- 5 JUNE 2002,
<https://rm.coe.int/16806db86f>
- Council of Europe, OFFICE OF THE COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS Follow-up report on the Hellenic Republic (2002-2005): Assessment of the progress made in implementing the recommendations of the Council of Europe Commissioner for Human Rights, 29 March 2006
<https://rm.coe.int/16806db76d>
- Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2004,
http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2004/report_2004_gr.pdf
- Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στα κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων Ν. Ιωνίας Βόλου και Αλμυρού
<https://www.synigoros.gr/resources/autopsiamagnisias.pdf>
και
<https://www.synigoros.gr/resources/symperasmatamagnisias.pdf>
- Συνήγορος του Πολίτη, Αυτοψία στο Τμήμα Αλλοδαπών Αττικής
https://www.synigoros.gr/resources/provlimata_stin_paralavi.pdf
- Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Έκθεση 2006
http://www.nchr.gr/images/pdf/aithsies_ektheseis/2007/greek_version_2007.pdf
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece, February 2006, available at:
<http://www.refworld.org/docid/46d530bf2.html>
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), The Return to Greece of Asylum-Seekers With "Interrupted" Claims, 9 July 2007, available at:
<http://www.refworld.org/docid/46b889b32.html>
- Ad-Hoc Query on detention in Dublin III cases (Regulation EU No 604/2013) Requested by DE EM N NCP on 11th July 2014 Compilation produced on 08th September 2014
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/protection/590_emn_ahq_on_detention_in_dublin_cases_en.pdf
- The Save the Children Fund 2014, TOO YOUNG TO WED The growing problem of child marriage among Syrian girls in Jordan
<https://www.savethechildren.org.uk/content/dam/global/reports/education-and-child-protection/too-young-to-wed.pdf>
- Migration Policy Institute Europe, Not Adding Up: The Fading Promise of Europe's Dublin System : EU Asylum: Towards 2020 Project, by Susan Fratzke, March 2015
<http://migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/MPle-DublinReg.pdf>

- “TO PROTECT HER HONOUR” Child marriage in emergencies – the fatal confusion between protecting girls and sexual violence, Published May 2015 by CARE International UK
http://insights.careinternational.org.uk/media/k2/attachments/CARE_Child-marriage-in-emergencies_2015.pdf
- ICF International for the European Commission, Evaluation of the Dublin III Regulation DG Migration and Home Affairs Final report, by Sheila Maas, Elena Jurado, Mathieu Capdevila, Maylis Labayle, Laura Hayward, 4 December 2015
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf
- Ενημερωτικό Δελτίο - Υποθέσεις «Δουβλίνο», Ελληνική Δημοκρατία, 2016. Ανεπίσημη μετάφραση που έγινε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ),
http://www.echr.coe.int/Documents/FS_Dublin_ELL.pdf
- European Commission, Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation – Final Report DG Migration and Home Affairs Final report, 18 March 2016, Brussels
https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf
- DIRECTORATE GENERAL FOR INTERNAL POLICIES POLICY DEPARTMENT C: CITIZENS' RIGHTS AND CONSTITUTIONAL AFFAIRS CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS
The Reform of the Dublin III Regulation, STUDY, AUTHOR Dr. Francesco Maiani, Associate Professor, University of Lausanne, Manuscript completed in June 2016.
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU\(2016\)571360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU(2016)571360_EN.pdf)
- UNHCR COMMENTS on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) – COM (2016) 270, December 2016
<file:///C:/Users/user/Desktop/DUBLIN%20IV/unhcr%20COMMENTS.pdf>
- Εκθέσεις CPT για την Ελλάδα
<https://www.coe.int/en/web/cpt/greece>
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Left in Limbo: UNHCR Study on the Implementation of the Dublin III Regulation - Executive Summary, August 2017, available at:
<http://www.refworld.org/docid/59d5dd1a4.html>
- Επιστολή από 31 Μαΐου του Bundesministerium des Inner
<http://www.ulla-jelpke.de/wp-content/uploads/2017/06/20170531-MF-10-Dublin-Griechenland.pdf>
- Στατιστικά Στοιχεία Υπηρεσίας Ασύλου (από 7.6.2013 έως 30.11.2017)

- http://asylo.gov.gr/wp-content/uploads/2017/12/Greek_Asylum_Service_Statistical_Data_GR.pdf
- Υπηρεσία Ασύλου: Ανάλυση στοιχείων από τη διαδικασία προ-καταγραφής 9 Ιουνίου–30 Ιουλίου
http://asylo.gov.gr/wp-content/uploads/2016/08/Preregistration-data_template_5_GR_EXTERNAL.pdf
 - UN Office of the Secretary- General’s Envoy on Youth, New study finds child marriage rising among most vulnerable Syrian refugees, 8 February 2017
<http://www.un.org/youthenvoy/2017/02/new-study-finds-child-marriage-rising-among-vulnerable-syrian-refugees/>
 - Girls not Brides, Tuesday 20th Jun 2017, CHILD MARRIAGE AND THE SYRIAN CONFLICT: 7 THINGS YOU NEED TO KNOW,
<https://www.girlsnotbrides.org/child-marriage-and-the-syrian-conflict-7-things-you-need-to-know/>

MME / ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

- BBC News, Syrian conflict: Untold misery of child brides, 20 August 2014
<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-28250471>
- Presse Portal, NOZ: Familiennachzug von Flüchtlingen aus Griechenland geht jetzt schneller
11.10.2017 – 05:00
<http://www.presseportal.de/pm/58964/3757453>
- Καθημερινή: Μεταναστευτικό: Το νέο φαινόμενο «ασυνόδευτες νύφες» που ανέλυσε ο Μουζάλας
<http://www.kathimerini.gr/889628/article/epikairothta/ellada/metanasteyti-ko-to-neo-fainomeno-asynodeytes-nyfes-poy-anelyse-o-mouyzalas>
- Εφημερίδα των Συντακτών, 29/05/2017 «Πολιτικό παιχνίδι στις πλάτες των προσφύγων»
<http://www.efsyn.gr/arthro/politiko-paihni-stis-plates-ton-prosfygon>
- ΤΑ ΝΕΑ, Αυστρία: Η ακροδεξιά επιστρέφει στην εξουσία 18/12/2017
<http://www.tanea.gr/news/world/article/5497976/aystria-h-akrodeksia-epistrefei-sthn-eksoysia/>
- Η Καθημερινή, Πρόταση Τουσκ για προσφυγικό: Τέλος στην κατανομή προσφύγων βάσει υποχρεωτικών ποσοστώσεων 12 /12/2017
<http://www.kathimerini.gr/938758/article/epikairothta/kosmos/protash-toysk-gia-prosfygiko-telos-sthn-katanomh-prosfygwn-vasei-ypoxrewtikwn-posostwsewn>
- Ναυτεμπορική: Θύελλα αντιδράσεων κατά Τουσκ για το προσφυγικό, 13/12/2017
<http://www.naftemporiki.gr/story/1303850/thuella-antidraseon-kata-tousk-gia-to-prosfugiko>

Παράρτημα

Consolidated Dublin Compromise Amendments

17/10/2017 [FINAL]

Compromise 1 - Article 2

Amendments falling under comp

AM21 (Rapporteur), 288 (Ernst et al), 289 (Schlein et al), 290 (Finch), 291 (Ernst et al), 292 (Schlein et al), 293 (Finch), 294 (Ernst et al), 295 (Schlein), 296 (Finch), 297 (Ernst et al), 298 (Lambert et al), 299 (Dalton et al), 301 (Ernst et al), 302 (Lambert et al), 303 (Ernst et al), 304 (Ferrara et al), 305 (Schlein et al), 306 (Mussolini et al), 307 (Corazza Bildt et al), 308 (Corazza Bildt et al), 309 (Schlein et al), 310 (Ernst et al), 311 (Ferrara et al), 312 (Mussolini et al), 313 (Lambert et al), 314 Corazza Bildt et al), 315 (Schlein et al), 316 (Ernst et al), 317 (Ferrara et al) 318 (Lambert et al), 319 (Corazza Bildt et al), 320 (Dalton et al), 321 (Becker), 322 (Hohlmeier), 323 (Winberg et al), 324 (Pabriks et al), 325 (Ferrara et al), 326 (Lambert et al), 327 (Schlein et al), 328 (Schlein et al), 329 (Ernst et al), 330 (Schlein et al), 331 (Ernst et al), 20 (Rapporteur), 332 (Schlein et al), 333 (Ferrara et al), 334 (Ernst et al), 335 (Ernst et al), 336 (Lambert et al), 337 (Jurek), 338 (Pabriks et al), 339 (von Storch), 340 (Ferrara et al), 341 (Pabriks et al), 342 (Schlein et al), 343 (Pabriks et al), 344 (Schlein et al), 345 (Ernst et al), 346 (Finch), 347 (Finch et al), 348 (Finch et al), 349 (Kyenge et al), 350 (Stanishev), 351 (Kyenge et al), 139 (Lambert et al), 140 (Kyenge et al), 152 (Dalton et al), 153 (Winberg et al), 154 (Schlein et al), 155 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

AM300 (Lambert et al)

Article 2 - Definitions

For the purposes of this Regulation:

(a) 'third-country national' means any person who is not a citizen of the Union within the meaning of Article 20(1) TFEU and who is not national of a State which participates in this Regulation by virtue of an agreement with the European Union;

(b) 'application for international protection' means an application for international protection as defined in Article 2(h) of Directive 2011/95/EU;

(c) 'applicant' means a third-country national or a stateless person who has made an application for international protection in respect of which a final decision has not yet been taken;

(d) 'examination of an application for international protection' means any examination of, or decision or ruling concerning, an application for international protection by the competent authorities in accordance with Directive 2013/32/EU and Directive 2011/95/EU, except for procedures for determining the Member State responsible in accordance with this Regulation;

(e) 'withdrawal of an application for international protection' means the actions by which the applicant terminates the procedures initiated by the submission of his or her application for international protection, in accordance with Directive 2013/32/EU, either explicitly or tacitly;

(f) 'beneficiary of international protection' means a third-country national or a stateless person who has been granted international protection as defined in Article 2(a) of Directive 2011/95/EU;

(g) 'family members' means, insofar as the family already existed before the applicant arrived on the territory of the Member States the following members of the applicant's family who are present on the territory of the Member States:

- the spouse of the applicant or his or her unmarried partner in a stable relationship, where the law or practice of the Member State concerned treats unmarried couples in a way comparable to married couples under its law relating to third-country nationals,

- the minor children of couples referred to in the first indent or of the applicant **and the adult children for whom they have charge**, regardless of whether they were born in or out of wedlock or adopted as defined **or recognised** under national law, **as well as the other children for whom they hold parental responsibility**;

- when the applicant is a minor, the father, mother or another adult responsible for the applicant, whether by law or by the practice of the Member State where the adult is present,

- when the beneficiary of international protection is a minor, the father, mother or another adult responsible for him or her whether by law or by the practice of the

Member State where the beneficiary is present,
– the sibling or siblings of the applicant;

(h) 'relative' means the applicant's adult aunt or uncle or grandparent who is present in the territory of a Member State, regardless of whether the applicant was born in or out of wedlock or adopted as defined under national law;

(i) 'minor' means a third-country national or a stateless person below the age of 18 years;

(j) 'unaccompanied minor' means a minor who arrives on the territory of the Member States unaccompanied by an adult responsible for him or her, whether by law or by the practice of the Member State concerned, and for as long as he or she is not effectively taken into the care of such an adult; it includes a minor who is left unaccompanied after he or she has entered the territory of Member States;

(k) '**guardian**' means a **guardian as defined in Article [4(2)(f)] of Regulation (EU) No XXX/XXX [Procedures Regulation]**

(l) 'residence document' means any authorisation issued by the authorities of a Member State authorising a third-country national or a stateless person to stay on its territory, including the documents substantiating the authorisation to remain on the territory under temporary protection arrangements or until the circumstances preventing a removal order from being carried out no longer apply, with the exception of visas and residence authorisations issued during the period required to determine the Member State responsible as established in this Regulation or during the examination of an application for international protection or an application for a residence permit;

(m) 'visa' means the authorisation or decision of a Member State required for transit or entry for an intended stay in that Member State or in several Member States. The nature of the visa shall be determined in accordance with the following definitions:

– 'long-stay visa' means an authorisation or decision issued by one of the Member States in accordance with its national law or Union law required for entry for an intended stay in that Member State of more than three months,

– 'short-stay visa' means an authorisation or decision of a Member State with a view to transit through or an intended stay on the territory of one or more or all the

Member States of a duration of no more than three months in any six-month period beginning on the date of first entry on the territory of the Member States,

– ‘airport transit visa’ means a visa valid for transit through the international transit areas of one or more airports of the Member States;

(n) ‘risk of absconding’ means the **proven** existence of **specific** reasons in an individual case, which are based on objective **and specific** criteria **in accordance with standards developed by the European Union Agency for Asylum and with national law** to believe that an applicant may abscond, **not including criteria of a general nature such as merely being an applicant within the meaning of Regulation (EU).../[Procedures Regulation], or one’s nationality;**

(o) ~~‘benefitting Member State’ means the Member State benefitting from the corrective allocation mechanism set out in Chapter VII of this Regulation and carrying out the allocation of the applicant;~~

(p) ‘Member State of allocation’ means the Member States to which an applicant will be allocated under the allocation mechanism set out in Chapter VII of this Regulation;

(q) ‘resettled person’ means a person subject to the process of resettlement whereby, ~~on a request~~ **upon referral from** the United Nations High Commissioner for Refugees (‘UNHCR’) **or Member States**, third-country nationals **and stateless persons in need of international protection** are **selected, admitted**, transferred from a third country and **offered protection** in a Member State where they are permitted to reside with one of the following statuses:

(i) ‘refugee status’ within the meaning of point (e) of Article 2 of Directive 2011/95/EU;

(ii) ‘subsidiary protection status’ within the meaning of point (g) of Article 2 of Directive 2011/95/EU; or

(iii) any other status which offers similar rights and benefits under national and Union law as those referred to in points (i) and (ii);

(r) ‘European Union Agency for Asylum’ means the Agency as established by Regulation (EU) [Proposal for a Regulation on the European Union Agency for Asylum and repealing Regulation (EU) No 439/2010].

Corresponding recital

Recital 16

(16) In accordance with the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and with the Charter of Fundamental Rights of the European Union, respect for ***private and family life, as well as for the principle of non-discrimination***, should be a primary consideration of Member States when applying this Regulation.

Recital 19

(19) The definition of a family member in this Regulation should include the sibling or siblings of the applicant. Reuniting siblings is of particular importance for improving the chances of integration of applicants and hence reducing secondary movements. The scope of the definition of family member should also reflect the reality of current migratory trends, according to which applicants often arrive to the territory of the Member States after a prolonged period of time in transit. The definition should therefore include families formed outside the country of origin, but before their arrival on the territory of the Member State. This limited and targeted enlargement of the scope of the definition is expected to reduce the incentive for some secondary movements of asylum seekers within the EU.

Compromise 2 - Article 3, 3a, 8a

Amendments falling under comp

AM352 (Pogliese et al), AM353 (Schlein et al), AM354 (Fontana), AM 22 (Rapporteur), AM23 (Rapporteur), AM24 (Rapporteur), AM355 (Radev, Gabriel), AM356 (Fontana), AM360 (Fontana), AM357 (Mussolini), AM358 (Schlein et al), AM362 (Schlein et al), AM364 (Schlein et al), AM359 (Lambert et al.), AM363 (Lambert et al.), AM361 (Vozemberg), AM365 (Ernst et al), AM366 (Pabriks et al), AM25 (Rapporteur), AM367 (Hyusmenova), AM368 (Radev, Gabriel), AM369 (Ernst et al), AM370 (Lambert et al), AM371 (Schlein), AFET 12, AM372 (Ferrara et al), AM374 (Ferrara et al), AM373 (Mussolini et al), AM26 (Rapporteur), AM375 (Lambert et al), AM376 (Schlein), AM377 (Hyusmenova), AM378 (Radev, Gabriel), AM379 (Ernst et al), AM380 (Becker), AM381 (Ferrara et al), AM27 (Rapporteur), AM382 (Kyrkos), AM383 (Ernst et al), AM384 (Vozemberg), AM385 (Schlein et al), AM386 (Radev, Gabriel), AM387 (Lambert et al), AM388 (Ferrara et al), AM389 (Hyusmenova), AM390 (Stanishev), AM121 (Pogliese et al), AM122 (Kyenge et al), AM3 (Rapporteur), AM141 (Schlein et al), AM142 (Lambert et al), AM143 (Radev,

Gabriel), AM144 (Hyusmenova), AM145 (Ernst et al), AFET 3, AM146 (Mussolini et al), AM147 (Ferrara et al), AM148 (Lenaers), AM149 (Dalton et al), AM150 (Jezek), AM192 (Ferrara et al), AM193 (Ernst et al), AM194 (Lambert et al), AM195 (Radev, Gabriel), AM196 (Schlein), AM197 (Stanishev), AM203 (Fontana), AM771 (Schlein et al) AM 623 (Ferrara et al), AM644 (Schlein et al), AM645 (Radev, Gabriel)

Amendments for separate vote

-

Article 3

-1a. Member States shall, through proactive measures, ensure that any third-country national or stateless person on their territory, including at the external border, in the territorial sea or in their transit zones or at border crossing points, including transit zones at external borders, who can reasonably be expected to apply for international protection in a Member State shall be given the effective possibility to be registered in accordance with the provisions of Regulation (EU) No XXXX/XX/EU (Asylum procedures Regulation). A person who has entered the territory of a Member State irregularly shall be registered in Eurodac pursuant to Article 14 of Regulation XXXX/XX/EU (Eurodac regulation).

1. Member States shall examine any application for international protection by a third-country national or a stateless person who applies on the territory of any one of them, including at the border or in the transit zones. The application shall be examined by a single Member State, which shall be the one which the criteria set out in Chapter III ***and IV*** indicate is responsible.

2. Where no Member State responsible can be designated on the basis of the criteria ***set out in chapters III and IV, the Member State responsible for examining the application for international protection shall be determined in accordance with the corrective allocation mechanism set out in Chapter VII.***

Where it is impossible to transfer an applicant to the Member State designated as responsible because there are substantial grounds for believing that ***the applicant would be subjected to a real risk of a serious violation of his or her fundamental rights***, the determining Member State shall continue to examine the criteria set out in Chapter III ***and IV*** in order to establish whether another Member State can be designated as responsible.

Where the transfer cannot be made pursuant to this paragraph to any Member State designated on the basis of the criteria set out in Chapter III **and IV the Member State responsible for examining the application for international protection shall be determined in accordance with the corrective allocation mechanism set out in Chapter VII.**

3. The first Member State in which an application for international protection was registered shall examine the application in an accelerated procedure pursuant to Article 40 of Regulation XXXX/XX/EU [Asylum Procedures Regulation] if the applicant, following the security verification in Article 3a, is for serious reasons considered to be a danger to the national security or public order of the Member State, or the applicant has previously been forcibly expelled either from the determining Member State or another Member State for serious reasons of public security or public order under national law.

~~a) examine whether the application for international protection is inadmissible pursuant to Article 33(2) letters b) and c) of Directive 2013/32/EU when a country which is not a Member State is considered as a first country of asylum or as a safe third country for the applicant; and~~

~~(b) examine the application in accelerated procedure pursuant to Article 31(8) of Directive 2013/32/EU when the following grounds apply: (i) the applicant has the nationality of a third country, or he or she is a stateless person and was formerly habitually resident in that country, designated as a safe country of origin in the EU common list of safe countries of origin established under Regulation [Proposal COM (2015) 452 of 9 September 2015]; or~~

~~4. Where the Member State considers an application inadmissible or examines an application in accelerated procedure pursuant to paragraph 3, that Member State shall be considered the Member State responsible.~~

5. The Member State which has examined an application for international protection, including in the cases referred to in paragraph 3, shall be responsible for examining any further representations or a subsequent application of that applicant in accordance with Article **42 of Regulation (EU) No XXX/XXX (Asylum procedures Regulation) unless** the applicant was removed from **or left** the territory of the Member State **following a return decision.**

Article 3a (new) - Security verification

The determining Member State shall take the biometric data of the applicant promptly in accordance with Article 10(1) of Regulation (EU) XXX/XXX (Eurodac Regulation). As soon as possible after the registration of the applicant, the determining Member State shall carry out a security verification check against the relevant Union and national databases.

If the security verification in the first sub-paragraph of this article, or additional information gathered by the determining Member State, including through the interview referred to in Article 7, gives reason to suspect that an applicant could be considered a danger to national security or public order of the Member State, the determining Member State shall carry out a personal security interview, in addition to the interview referred to in Article 7, in order to establish whether the applicant for serious reasons can be considered a danger to national security or public order of the Member State.

Article 8a (new) - Costs of reception

1. The costs of reception of an applicant met by a determining Member State, from the time when the application for international protection was registered until the transfer of the applicant to the Member State responsible, or until the determining Member State assumes responsibility for the applicant, shall be refunded from the general budget of the Union.

2. The costs of reception that are met by a Member State where an applicant is considered to be manifestly unlikely to qualify as a beneficiary of international protection pursuant to Article 9 shall be refunded from the general budget of the Union.

Corresponding recitals:

Recital 5

(5) Such a method should be based on ***the principle of solidarity and*** objective, fair criteria both for the Member States and for the persons concerned. It should, in particular, make it possible to determine rapidly the Member State responsible, so as to guarantee effective access to the procedures for granting international protection and not to compromise the objective of the rapid processing of applications for international protection.

Recital 17

~~(17) In order to prevent that applicants with inadmissible claims or who are likely not to be in need of international protection, or who represent a security risk are transferred among the Member States, it is necessary to ensure that the Member where an application is first lodged verifies the admissibility of the claim in relation to the first country of asylum and safe third country, examines in accelerated procedures applications made by applicants coming from a safe country of origin designated on the EU list, as well as applicants presenting security concerns.~~

(17) Applicants who represent a security risk should not be transferred between Member States. The Member State where the application for international protection is registered should conduct a security verification as soon as possible after the registration in order to establish whether the applicant for serious reasons can be considered a danger to national security or public order of the Member State. Where a Member State objects to the transfer of an applicant on the basis of security concerns that Member State shall provide all the necessary details corroborating its objections to the Member State where the applicant is present.

Recital 25

(25) The Member State which is determined as responsible under this Regulation should remain responsible for examination of each and every application of that applicant, including any subsequent application, in accordance with Article **42 (EU) No XXX/XXX (Asylum procedures Regulation)** **unless** the applicant was removed from **or left** the territory of the Member State **following a return decision**. Provisions in Regulation (EU) 604/2013 which had provided for the cessation of responsibility in certain circumstances, including when deadlines for the carrying out of transfers had elapsed for a certain period of time, had created an incentive for absconding, and should therefore be removed.

Recital 28

(28) Deficiencies in, or the collapse of, asylum systems, often aggravated or contributed to by particular pressures on them, can jeopardise the smooth functioning of the system put in place under this Regulation, which could lead to a risk of a violation of the rights of applicants as set out in the Union asylum acquis and the Charter of Fundamental Rights of the European Union, other international human rights and refugee rights.

Compromise 3 - Article 4

Amendments falling under comp

AM392 (Lambert et al), AM393 (Hyusmenova), AM394 (Fontana), AM395 (Ferrara et al), AM396 (Radev, Gabriel), AM28 (Rapporteur), AM397 (Schlein et al), AM398 (Ernst et al), AM399 (Vozemberg), AM400 (Kyrkos), AM401 (Hyusmenova), AM402 (Lambert et al), AM403 (Fontana), AM404 (Radev, Gabriel), AM7 (Rapporteur), AM169 (Ernst et al), AM170 (Schlein), AM 171 (Lambert et al), AM172 (Corazza Bildt et al), AM173 (Lenaers), AM174 (Ferrara et al), AM 175 (Mussolini et al), AM 176 (Fontana), AM 177 (Pabriks), AFET5

Amendments for separate vote

-

Article 4 - Obligations of the applicant

1. Where a person who intends to make an application for international protection has entered irregularly into the territory of the Member States, the application shall be made in the Member State of that first entry. Where a person who intends to make an application for international protection is legally present in a Member State, the application shall be made in that Member State.

2. The applicant shall submit as soon as possible ***all the available elements and information relevant for determining the Member State responsible and cooperate with the competent authorities of the Member States. The competent authorities shall take into account*** the elements and information relevant for determining the Member State responsible ***only insofar as they have been submitted before the final decision determining*** the Member State ***responsible***.

3. The applicant shall:

(a) comply with a transfer decision notified to him or her in accordance with paragraphs 1 and 2 of Article 27 and point (b) of Article 38;

(b) be present and available to the competent authorities in the Member State of application, respectively in the Member State to which he or she is transferred.

Corresponding recital:

(22) In order to ensure that the aims of this Regulation are achieved and obstacles to its application are prevented, in particular in order to avoid absconding and secondary movements between Member States, ***procedures should be put in place to ensure the cooperation of applicants and Member States, with a clear system of incentives and disincentives to ensure compliance. It is also necessary to establish clear obligations to be complied with by the applicant in the context of the procedure and to ensure that all applicants are appropriately informed of the application of this Regulation. The support and protection of minors, in particular unaccompanied minors, should be strengthened. The meaning of absconding should be strictly defined. Irregular entry, lack of an address or documents proving the identity of an applicant shall not in and of themselves constitute criteria to determine the existence of a risk of absconding.***

Compromise 4 - Article 5

Amendments falling under comp

AM405 (Ernst et al), AM29 (Rapporteur), AM406 (Schlein et al), AM407 (Lambert et al), AM408 (Becker), AM409 (Fontana), AM410 (Radev), AM 411 (Ferrara et al), AM412 (Gabriel), AM413 (Hohlmeier), AM414 (Fontana), AM415 (Vozemberg), AM30 (Rapporteur), AM416 (Lambert et al), AM417 (Schlein et al), AM418 (Ferrara et al), AM419 (Corazza Bildt et al), AM420 (Hohlmeier), AM421 (Mussolini et al), AM422 (Becker), AM423 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 5 - Consequences of non-compliance

~~1. If an applicant does not comply with the obligation set out in Article 4(1), the Member State responsible in accordance with this Regulation shall examine the application in an accelerated procedure, in accordance with Article 31(8) of Directive 2013/32/EU.~~

2. The Member State in which the applicant is obliged to be present shall continue the procedures for determining the Member State responsible even when the applicant leaves the territory of that Member State without authorisation or is

otherwise not available for the competent authorities of that Member State. ***The competent authorities of that Member State shall introduce a notification into the automated system referred to in Article 44(1) as soon as they have proof that the applicant has left the territory of that Member State.***

~~3. The applicant shall not be entitled to the reception conditions set out in Articles 14 to 19 of Directive 2013/33/EU, with the exception of emergency health care, during the procedures under this Regulation in any Member State other than the one in which he or she is required to be present.~~

4. The competent authorities shall take into account elements and information relevant for determining the Member State responsible only insofar as these were submitted within the deadline set out in Article 4(2).

Corresponding recital:

Covered in compromise on Article 4

Compromise 5 - Article 6

Amendments falling under comp

AM31 (Rapporteur), AM424 (Ferrara et al), AM425 (Lambert et al), AM426 (Ernst et al), AM427 (Vozemberg), AM428 (Schlein et al), AM429 (Lambert et al), AM430 (Schlein et al), AM431 (Ernst et al), AFET13, AM32 (Rapporteur), AM432 (Ernst et al), AM433 (Schlein et al), AM33 (Rapporteur), AM434 (Ferrara et al), AM435 (Schlein), AM436 (Ernst et al), AM437 (Lambert et al), AM438 (Ferrara et al), AM34 (Rapporteur), AM439 (Schlein et al), AM440 (Hysmenova), AM 443 (Lambert et al), AM35 (Rapporteur), AM441 (Vozemberg), AM442 (Chrysogonos et al), AM444 (Lambert et al), AM36 (Rapporteur), AM445 (Schlein et al), AM446 (Vozemberg), AM447 (Corazza Bildt et al), AM448 (Lambert et al), AM37 (Rapporteur), AM449 (Ernst et al), AM450 (Schlein et al), AM451 (Lambert et al), AM452 (Mussolini et al), AM453 (Schlein et al), AM 454 (Ferrara et al), AM38 (Rapporteur), AM455 (Lambert et al), AM39 (Rapporteur), AM456 (Vozemberg), AM 457 (Ernst et al), AM 458 (Lambert et al), AM40 (Rapporteur), AM41 (Rapporteur), AM42 (Rapporteur), AM459 (Schlein et al), AM460 (Ernst et al), AM463 (Ernst et al), AM464 (Ernst et al), AM461 (Lambert et al), AFET14, AM462 (Ferrara et al), AM43 (Rapporteur), AM466 (Niedermüller), AM467 (Schlein et al), AM468 (Gomes), AM469 (Lambert et al),

AM44 (Rapporteur), AM471 (Niedermüller), AM45 (Rapporteur), AM465 (Ernst et al), AM470 (Schlein et al), AM472 (Chrysogonos et al), AM473 (Vozemberg), AM8 (Rapporteur), AM178 (Schlein et al), AM179 (Niedermüller), AM180 (Mussolini et al), AM182 (Pogliese), AM9 (Rapporteur), AM181 (Ernst et al), AM1 (Rapporteur), AM125 (Jurek), AM126 (Niedermüller), AM127 (Schlein et al), AM128 (Ernst et al), AM129 (Pogliese, Mussolini), AM130 (von Storch), AM131 (Pabriks et al), AM132 (Dalton et al), AM133 (Gabriel, Radev), AM134 (Jezek)

Amendments for separate vote

-

Article 6 - Right to information

-1. As soon as an application for international protection is made with the meaning of Article 26 of Regulation XXXX/XX/EU [Asylum Procedures Regulation] in a Member State, its competent authorities shall inform the applicant of their rights and obligations with regards to the registering of the application in accordance with Article 26(1) of Regulation XXXX/XX/EU [Asylum Procedures Regulation], in this context minors shall be provided with information in a child-friendly manner in accordance with Article 5(2) of Directive xxx/xxxx [Reception Conditions Directive] by appropriately trained staff and with the involvement of the guardian, notably about the process to identify family members or relatives in accordance with Article 8(5).

1. As soon as an application for international protection is **registered** within the meaning of Article **27 of Regulation XXXX/XX/EU [Asylum Procedures Regulation]** in a Member State, its competent authorities shall inform the applicant of the application of this Regulation and of the obligations set out in Article 4 as well as the consequences of non-compliance set out in Article 5, and in particular:

(a) that the right to apply for international protection does not encompass **a** choice of the applicant which Member State shall be responsible for examining the application for international protection, **except when provided within the allocation mechanism under the terms of Chapter VII.**

(b) of the objectives of this Regulation and the consequences of making another application in a different Member State as well as the consequences of leaving the Member State where he or she is obliged to be present during the phases in which

the Member State responsible under this Regulation is being determined and the application for international protection is being examined;

(c) of the criteria and the procedures for determining the Member State responsible, the hierarchy of such criteria in the different steps of the procedure and their duration;

(c a) of the provisions relating to family reunification and in this regard on the applicable definition of family members and relatives as well as of the need for the applicant to disclose as soon as possible in the procedure any relevant information that can help to establish the whereabouts of family members or relatives present in other Member States, as well as any assistance that the Member State can offer with regard to the tracing of family members or relatives;

(c b) of the need for the applicant to disclose as soon as possible in the procedure any relevant information that can help to establish any prior residence permits, visas or educational diplomas;

(c c) of the possibility under Article 19 to request the discretionary clause be applied by any Member State from the Member State where they are present, as well as of the specific modalities relating to the procedure;

(c d) where applicable, of the allocation procedure set out in Chapter VII.

(c e) of the possibility for the applicant under Article 36(3) to select one of the four Member States on the list of Member States with the lowest number of applicants relative to their share of the reference key, as long as the applicant has complied with the obligations set out in Article 4(1);

(d) of the purpose of the personal interview pursuant to Article 7 as well as the type of information and evidence that the applicant will have to submit for the purpose of determining the Member State responsible, including the means by which the applicant can submit such information;

(e) of the possibility ***and modalities*** to challenge a transfer decision ***and the right to have an effective remedy before a court or tribunal in accordance with Article 28, including in a situation where no transfer decision is taken.***

(f) that the competent authorities of Member States and the European Union Agency for Asylum process personal data of the applicant including for the exchange of data on him or her for the sole purpose of implementing their obligations arising under this Regulation;

(g) of the categories of personal data concerned;

(h) of the right of access to data relating to him or her and the right to request that such data be corrected if inaccurate or be deleted if unlawfully processed, as well as the procedures for exercising those rights, including the contact details of the authorities referred to in Article 47 and of the national data protection authorities responsible for hearing claims concerning the protection of personal data, and of the contact details of the data protection officer;

(h a) in the case of unaccompanied minors, of the role and responsibilities of the guardian and of the procedure to file complaints against a guardian in confidence and safety and in full respect of children's right to be heard in this respect;

(h b) of the right to request free legal assistance and representation at all stages of the procedure;

(h c) of the existence of the information website referred to in Article 6(3a);

2. The information referred to in paragraph 1 shall be provided ~~in writing~~ in a language that the applicant understands, ***in a concise, transparent, intelligible and easily accessible form, using clear and plain language.*** Member States shall use the common ***information material*** drawn up pursuant to paragraph 3 for that purpose.

The information shall be provided both in written and oral form, where appropriate with the support of multimedia equipment. Oral information may be given either in individual or group sessions and applicants shall have the possibility to ask questions about the procedural steps they are expected to follow with regard to

the process of determining a responsible Member State in accordance with this Regulation. In the case of minors, information shall be provided in a child-friendly manner in accordance with Article 5(2) of Directive xxx/xxxx (Reception Conditions Directive) by appropriately trained staff and with the involvement of the guardian.

3. The *European Union Agency for Asylum* shall, *in close cooperation with the responsible national agencies*, draw up common *information material* containing at least the information referred to in paragraph 1 of this Article. *That common information material* shall also include information regarding the application of Regulation (EU) [Proposal for a Regulation recasting Regulation No 603/2013] and, in particular, the purpose for which the data of an applicant may be processed within Eurodac. The common *information material* shall be established in such a manner as to enable Member States to complete it with additional Member State-specific information. *The European Union Agency for Asylum* shall *create specific information material intended particularly for the following target groups:*

(a) adult applicants;

(b) unaccompanied minors;

(c) accompanied minors.

3a. The European Union Agency for Asylum shall provide a dedicated website with information about the CEAS, and in particular the functioning of this Regulation. The information on the website shall be comprehensive and up to date and be provided in a concise, transparent, intelligible and easily accessible form, using clear and plain language and available in all the major languages spoken by applicants for international protection arriving in Europe.

3b. The competent authorities of the Member States shall keep the applicants informed on the progress of the procedures carried out under this Regulation with regard to their application. Such information shall be provided in writing at regular intervals, at least every two weeks. In the case of minors, the competent authorities shall inform both the minor and the parent or guardian with the same modalities. The Commission shall be empowered to adopt implementing acts to establish the modalities for the provision of such information. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Corresponding recital:

Recital 9

(9) The European Union Agency for Asylum (*the “Asylum Agency”*) should provide adequate support in the implementation of this Regulation, in particular by establishing the reference key for the distribution of asylum seekers under the corrective allocation mechanism, and by adapting the figures underlying the reference key annually, as well as the reference key based on Eurostat data. *The Asylum Agency should also develop information material, in close cooperation with the relevant authorities of the Member States. The Asylum Agency should become responsible for the transfer of applicants for, or beneficiaries of, international protection in all the cases provided for under this Regulation.*

Recital 22a

(22 a) In order to increase applicants' understanding of the functioning of the Common European Asylum System (CEAS) it is necessary to improve the provision of information significantly. Investing in the early provision of accessible information to applicants will greatly increase the likelihood that they will understand, accept and follow the procedures of this Regulation. In order to reduce the administrative requirements and make effective use of common resources the Asylum Agency should develop suitable information material, in close cooperation with the national authorities. The Asylum Agency should make full use of modern information technologies when developing that material. In order to assist asylum seekers properly, the Asylum Agency should also develop audio-visual information material that can be used as a complement to written information material. The Asylum Agency should be responsible for maintaining a dedicated website with information on the functioning of the CEAS for applicants and potential applicants designed to counter the often incorrect information provided to them by smugglers. The information material developed by the Asylum Agency should be translated and made available in all of the major languages spoken by asylum seekers arriving in Europe.

Recital 22b

(22 b) Different categories of applicants have differing information needs and information will therefore have to be provided in different ways and be adapted to those needs. It is particularly important to ensure that minors have access to child-friendly information that is specific to their needs and situation. Providing accurate, high-quality information to both accompanied and unaccompanied minors in a child-friendly environment can play an essential part both in providing a good environment for the minor but also in order to identify cases of suspected trafficking in human beings.

Compromise 6 - Article 7

Amendments falling under comp

46 (Rapporteur), AM47 (Rapporteur), 475 (Schlein et al), 476 (Ernst et al), 477 (Fontana), 478 (Lambert et al), 479 (Pogliese), 480 (Schlein et al), 481 (Schlein et al.), 48 (Rapporteur), 482 (Schlein et al), 483 (Ernst et al), 484 (Dalton et al), 485 (Corazza Bildt et al), 486 (Ferrara et al), 487 (Schlein et al), 488 (Ernst et al), 489 (Lambert et al), 490 (Hohlmeier), 49 (Rapporteur), 491 (Corazza Bildt), 492 (Schlein et al), 493 (Lambert et al), 494 (Ernst et al), 495 (Ferrara et al), 496 (Corazza Bildt et al), 10 (Rapporteur), 183 (Schlein et al), 184 (Ferrara et al), 185 (Ernst et al), 186 (Lambert et al), 187 (Fontana), 188 (Hohlmeier)

Amendments for separate vote

-

Article 7 - Personal interview

1. In order to facilitate the process of determining the Member State responsible, the determining Member State shall conduct a personal interview with the applicant. ***The determining Member State shall proactively ask questions on all aspects of the claim that would allow for the determination of*** the Member State responsible. The interview shall also allow the proper understanding of the information supplied to the applicant in Article 6.

1a. The Member State may dispense with the personal interview where the information provided by the applicant pursuant to Article 4(2) is sufficient for determining the Member State responsible and the applicant does not request to be heard. Where a Member State dispenses with the interview, it shall give the applicant the opportunity to present all further information which is relevant for correctly determining the Member State responsible before a final decision is taken to transfer the applicant to the Member State responsible pursuant to Article 30(1).

2. The personal interview shall take place in a timely manner and, in any event, before any ***take charge request pursuant to Article 24, or decision to transfer an applicant is made.***

3. The personal interview shall be conducted in a language that the applicant understands and in which he or she is able to communicate. ***Interviews with minors shall be conducted in a child-friendly manner, by appropriately trained and qualified staff under national law, in the presence of the guardian and, where applicable, the legal advisor or counsellor.*** Where necessary, Member States shall have recourse to ***a qualified*** interpreter, ***and where appropriate a cultural mediator***, who is able to ensure appropriate communication between the applicant and the person conducting the personal interview. ***The applicant may request to be interviewed and assisted by personnel of the same sex, provided that this is possible.***

4. The personal interview shall take place under conditions which ensure appropriate confidentiality. It shall be conducted by a qualified person under national law. ***Applicants who are identified as being in need of specific procedural guarantees should be provided with adequate support, including sufficient time, in order to create the conditions necessary for effectively presenting all elements that would allow for the determination of the Member State responsible.***

4a. The Member State shall ensure that there are appropriate standard operating procedures in place in order to ensure that appropriate protection measures are taken with respect to applicants at risk of being exploited for the purposes of human trafficking or other organised crime activities.

5. The Member State conducting the personal interview shall make a written summary thereof which shall contain at least the main information supplied by the applicant at the interview. ***The main elements to be included in the summary shall, by the end of the interview, be verified by the applicant, and, where relevant, by the guardian and/or legal representative. This summary shall take the form of a report. The Member State shall make an audio recording of the interview.*** The Member State shall ensure that the applicant and/or the ***guardian, the*** legal advisor or counsellor who is representing the applicant have access to the ***summary as soon as possible after the interview, and in any case before a transfer decision is taken.***

Recital 23

(23) A personal interview with the applicant should be organised in order to facilitate the determination of the Member State responsible for examining an application for international protection unless ***in cases where the information provided by the applicant is sufficient for determining the Member State responsible and the applicant does not request to be heard.*** As soon as the application for international protection is ***registered***, the applicant should be informed in particular of the

application of this Regulation, ***of the lack of choice, except under the provisions of Chapter VII***, as to which Member State will examine his or her asylum application; of his or her obligations under this Regulation and of the consequences of not complying with them ***and of the necessity of presenting all information which is relevant for correctly determining the Member State responsible, in particular the presence of family members or relatives in the Member States. The applicant should also be fully informed about his or her rights, including the right to an effective remedy and legal assistance. The information to the applicant should be provided in a language that he or she understands, in a concise, transparent, intelligible and easily accessible form, using clear and plain language.***

Recital 23a

(23a) The person conducting the personal interview should have received sufficient training to take account of the personal and general circumstances of the applicant, including their cultural origin, age, gender, sexual orientation, gender identity, and vulnerability. Personnel interviewing applicants should also have acquired general knowledge of problems which could adversely affect the applicant's ability to be interviewed, such as indications that the person may have been tortured in the past.

Compromise 7 - Article 8

Amendments falling under comp:

50 (Rapporteur), 497 (Hyusmenova), 498 (Ferrara et al), 51 (Rapporteur), 52 (Rapporteur), 499 (Ferrara et al), 500 (Corazza Bildt et al), 501 (Schlein et al), 502 (Ernst et al), 503 (Lambert et al), 504 (Schlein et al), 505 (Corazza Bildt et al), 506 (Ernst et al), 53 (Rapporteur), 507 (Ernst et al), 508 (Corazza Bildt et al), 54 (Rapporteur), 509 (Hohlmeier), 510 (Corazza Bildt et al), 511 (Ernst et al), 512 (Corazza Bildt et al), 513 (Ernst et al), 514 (Ernst et al), 515 (Ernst et al), 55 (Rapporteur), 56 (Rapporteur), 516 (Corazza Bildt), 517 (Schlein et al), 518 (Schlein et al), 57 (Rapporteur), 519 (Ernst et al), 520 (Schlein et al), 521 (Corazza Bildt), 522 (Lambert et al), 523 (Vozemberg Vrionidi), 524 (Chrysogonos et al), 525 (Hyusmenova), 526 (Corazza Bildt et al), 527 (Schlein et al), 528 (Lambert et al), 529 (Hohlmeier), 530 (Corazza Bildt et al), 531 (Schlein et al), 58 (Rapporteur), 532 (Corazza Bildt et al), 533 (Schlein et al), 534 (Hohlmeier), 59 (Rapporteur), 2 (Rapporteur), 138 (Ernst et al), AM20 (Rapporteur), AM270 (Corazza Bildt et al), AM271 (Ernst et al), AM272 (Schlein et al), AM273 (Lambert et al), AM274 (Corazza Bildt et al), AM275 Ernst et al), AM276 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 8 - Guarantees for minors

1. The best interests of the child shall be **a** primary consideration for Member States with respect to all procedures provided for in this Regulation.

2. Each Member State where an unaccompanied minor is present shall ensure that a **guardian** represents and/or assists the unaccompanied minor with respect to **all** procedures provided for in this Regulation. The **guardian** shall have the qualifications, **training**, expertise **and independence** to ensure that the best interests of the minor are taken into consideration during the procedures carried out under this Regulation. Such **a guardian** shall have access to the content of the relevant documents in the applicant's file including the specific **information material** for unaccompanied minors. **The guardian shall be appointed as soon as possible, but at the latest with 24 hours of the making of the application, and in any case prior to the collection of biometric data pursuant to Article 10(1) or 13(1) Regulation XXXX/XX/EU (Eurodac regulation).**

This paragraph shall be without prejudice to the relevant provisions in Article 25 of Directive 2013/32/EU.

2a. The guardian shall be involved in the process of establishing Member State responsibility under this Regulation to the greatest extent possible. To that end, the guardian shall support the minor to provide information relevant to the assessment of their best interests in accordance with paragraph 3, including exercising their right to be heard, and shall support the minor's engagement with other actors, such as family tracing organisations, where appropriate for this purpose, and with due regard to confidentiality obligations to the child.

The guardian shall ensure the minor has access to information, legal advice and representation concerning the procedures under this Regulation and shall keep the minor informed on the progress in the procedures under this Regulation concerning him or her.

The guardian shall have access to the content of the relevant documents in the minor's file including the specific information material for unaccompanied minors and the forms provided for in Article 6.

Guardians shall receive regular training and support to undertake their tasks.

3. In assessing the best interests of the child, Member States shall closely cooperate with each other and shall, in particular, take due account of the following factors:

(a) family reunification possibilities;

(b) the minor's well-being and social development, ***taking into particular consideration his or her ethnic, religious, cultural and linguistic background and the need for stability and continuity in the minor's care and custodial arrangements and access to health and education services;***

(c) safety and security considerations, in particular where there is a risk of the minor being a victim of ***any form of violence and exploitation, including trafficking in human beings;***

(ca) situations of vulnerability, including trauma, specific health needs and disability;

(d) the views of the minor, in accordance with his or her age and maturity;

(d a) the guarantee of a handover to a designated guardian in the receiving Member State;

(d b) the information provided by the guardian in the Member State where the minor is present;

(d c) the need for decisions concerning children to be treated with priority;

In assessing best interest of the child, the child's right to be heard must be guaranteed.

4. Before transferring an unaccompanied minor to the Member State responsible or, where applicable, to the Member State of allocation, the transferring Member State shall ***obtain guarantees in each individual case*** that the Member State responsible or the Member State of allocation takes the measures referred to in Articles 14 and 24 of Directive 2013/33/EU and Article 25 of Directive 2013/32/EU without delay. Any decision to transfer ***or not to transfer*** an unaccompanied minor shall be preceded by ***a multidisciplinary*** assessment of his/her best interests. ***This*** assessment shall be based on the factors listed in paragraph 3 ***and the conclusions of***

the assessment on each of the factors shall be clearly stated in the transfer decision. The assessment shall be done swiftly by ***a multidisciplinary team*** with the qualifications and expertise to ensure that the best interests of the minor are taken into consideration. ***The multidisciplinary assessment shall involve competent staff with expertise in rights of the child and child psychology and development and shall also include at a minimum, the minor's guardian and legal advisor or counsellor.***

5. For the purpose of applying ***Articles 10 and 19***, the Member State where the unaccompanied minor ***makes*** an application for international protection shall, as soon as possible, take appropriate action to identify the family members or relatives of the unaccompanied minor on the territory of Member States, whilst protecting the best interests of the child.

To that end, that Member State may call for the assistance of international or other relevant organisations, and may facilitate the minor's access to the tracing services of such organisations.

The staff of the competent authorities referred to in Article 47 who deal with requests concerning unaccompanied minors shall have received, and shall continue to receive, appropriate training concerning the specific needs of minors, ***including training on child rights, psychology and development. Such training shall also include modules on risk assessment to target care and protection depending on the individual needs of the child, with a specific focus on early identification of victims of trafficking and abuse, as well as training on good practices to prevent disappearance.***

5a. Before the transfer of an unaccompanied minor the receiving Member State shall appoint a guardian as soon as possible, but not later than within 5 working days of the confirmation of the transfer decision. The authorities shall communicate the information regarding the guardian appointed by the receiving Member State to the current guardian together with the modalities for the transfer.

6. With a view to facilitating the appropriate action to identify the family members or relatives of the unaccompanied minor living in the territory of another Member State pursuant to paragraph 5 of this Article, the Commission shall adopt implementing acts including a standard form for the exchange of relevant

information between Member States. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

6a. The Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 57, supplementing this Regulation by laying down, in accordance with this Article, the rules and procedures with regard to transnational cooperation for assessments regarding the best interests of the child.

Corresponding recital:

(15) In accordance with the 1989 United Nations Convention on the Rights of the Child and with the Charter of Fundamental Rights of the European Union, the best interests of the child should be **a** primary consideration of Member States when applying this Regulation. In assessing the best interests of the child, Member States should, in particular, take due account of the minor's well-being and social development, safety and security considerations and the views of the minor in accordance with his or her age and maturity, including his or her background. In addition, specific procedural guarantees for unaccompanied minors should be laid down on account of their particular vulnerability.

Recital 47

(47) The examination procedure should be used for the adoption of a standard form for the exchange of relevant information on unaccompanied minors; of uniform conditions for the consultation and exchange of information on minors and dependent persons; of uniform conditions on the preparation and submission of take charge requests and take back notifications ; of two lists of relevant elements of proof and circumstantial evidence, and the periodical revision thereof; of a laissez passer; of uniform conditions for the consultation and exchange of information regarding transfers; of a standard form for the exchange of data before a transfer; of a common health certificate; of uniform conditions and practical arrangements for the exchange of information on a person's health data before a transfer, and of secure electronic transmission channels for the transmission of requests.

Recital 48

(48) In order to provide for supplementary rules, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission in respect of the identification of family members or relatives of an unaccompanied minor; the criteria for establishing the existence of proven family links; the criteria for assessing the capacity of a relative to

take care of an unaccompanied minor, including where family members, siblings or relatives of the unaccompanied minor stay in more than one Member State; the elements for assessing a dependency link; the criteria for assessing the capacity of a person to take care of a dependent person; the elements to be taken into account in order to assess the inability to travel for a significant period of time ***and standard operating protocols for the determination of the best interests of a child***. In exercising its powers to adopt delegated acts, the Commission shall not exceed the scope of the best interests of the child as provided for under Article 8 of this Regulation. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level and that those consultations be conducted in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement on Better Law-Making of 13 April 2016. In particular, to ensure equal participation in the preparation of delegated acts, the European Parliament and Council receive all documents at the same time as Member States' experts, and their experts systematically have access to meetings of Commission expert groups dealing with the preparation of delegated acts.

Compromise 8 - Article 9

Amendments falling under comp

AM 535 (Schlein et al), AM536 (Ferrara et al), AM537 (Ernst et al), AM538 (Lambert et al), AN539 (Nagy et al), AM540 (Vozemberg), AM541 (Lambert et al), AM542 (Schlein), AM543 (Corazza Bildt et al), AM544 (Ernst et al), AM 545 (Schlein et al),

Amendments for separate vote

-

Article 9 - Hierarchy of criteria

1. The criteria for determining the Member State responsible shall be applied only once, in the order in which they are set out in Chapters ***III and IV***.
2. The Member State responsible in accordance with the criteria set out in this Chapter shall be determined on the basis of the situation obtaining when the applicant first lodged his or her application for international protection with a Member State ***in accordance with article 28 of Regulation xxx/xxxx (Asylum Procedures Regulation)***.

2a. If the authority responsible in the determining Member State, having conducted the personal interview foreseen in Article 7, concludes that a Member State responsible cannot be determined on the basis of Articles 10, 11, 12, 13 or 18 and if the applicant is not in need of specific procedural guarantees in accordance with Article 19 of Regulation (EU) No XXX/XXX (Asylum procedures Regulation), the determining Member State shall before applying any of the remaining criteria in accordance with Chapter III or IV, examine, prima facie, whether when lodging the application, the applicant has raised only issues that are not relevant to the examination of whether he or she may qualify as a beneficiary of international protection in accordance with Regulation (EU) No XXX/XXX (Qualification Regulation) and no other information indicating that he or she qualifies as a beneficiary of international protection is provided or available to the determining Member State, thus making his or her claim to qualify for international protection clearly unconvincing.

In such a case the applicant should be considered manifestly unlikely to qualify as a beneficiary of international protection and the determining Member State shall be considered the Member State responsible, without prejudice to Article 37 of Regulation (EU) No XXX/XXX (Asylum procedures Regulation).

Corresponding recital:

(17a) If the criteria in Articles 10, 11, 12, 13 or 18 cannot be used to determine the responsible Member State, the applicant is not in need of specific procedural guarantees and is considered to be manifestly unlikely to qualify as a beneficiary of international protection he or she should not be transferred to another Member State. The Member State where the applicant has lodged his or her application should be responsible for the further processing of the application. The EU budget should cover costs related to the reception conditions of such applicants and the responsible Member State should be able to request assistance from the European Asylum Agency with the processing of these applications. The responsible Member State should be able to request the assistance of the European Border and Coast Guard for the return of such applicants to a third country, following a return decision, if it is found that they do not qualify as a beneficiary of international protection by virtue of Regulation (EU) No XXX/XXX (Qualification Regulation).

Compromise 9 - Article 10

Amendments falling under comp

AM546 (Ernst et al), AM547 (Ferrara et al), AM548 (Hohlmeier), AM549 (Schlein et al), AM550 (Hohlmeier), AM60 (Rapporteur), AM551 (Lambert et al), AM552 (Schlein et al), AM553 (Corazza Bildt et al), AM554 (Mussolini et al), AM555 (Ferrara et al), AM556 (Hohlmeier et al), AM557 (Dalton et al), AM558 (Hyusmenova), AFET 20, AM 559 (Schlein et al), AM560 (Lambert et al), AM 561 (Corazza Bildt et al), AM562 (Hohlmeier), AM563 (Ernst et al), AM5 (Rapporteur), AM 156 (Lambert et al), AM 157 (Winberg et al), AM 158 (Ernst et al), AM159 (Corazza Bildt et al), AM160 (Mussolini et al), AM161 (Ferrara et al), AM162 (Schlein et al), AM163 (Dalton et al), AFET 4

Amendments for separate vote

-

Article 10 - Minors

1. Where the applicant is an unaccompanied minor, only the criteria set out in this article shall apply, in the order in which they are set out in paragraphs 2 to 5.
2. The Member State responsible shall be that where a family member of the unaccompanied minor is legally present, ***unless it is demonstrated that this is not*** in the best interests of the minor. Where the applicant is a minor the Member State responsible shall be the Member State where the father, mother or other adult responsible for the minor, whether by law or by the practice of that Member State, or sibling is legally present.
3. Where the applicant has a relative who is legally present in another Member State and where it is established, based on an individual examination, that the relative can take care of him or her, that Member State shall unite the minor with his or her relative and shall be the Member State responsible, ***unless it is demonstrated that this is not*** in the best interests of the minor.
4. Where family members or relatives as referred to in paragraphs 2 and 3, stay in more than one Member State, the Member State responsible shall be decided on the basis of what is in the best interests of the unaccompanied minor.
5. In the absence of a family member or a relative as referred to in paragraphs 2 and 3, ***and if no other criteria set out in Chapter III and IV apply, including article 19***, the Member State responsible shall be ***determined by the allocation mechanism set out***

in Chapter VII, provided that the minor should always be granted the choice among the Member States of allocation in accordance with Article 36(3). Any decision on the Member State responsible should be preceded by a multidisciplinary assessment of the best interests of the minor, including in case of allocation.

5 a. Where a minor is accompanied by one parent, adult sibling or other adult who holds parental responsibility for the minor, whether by law or by the practice of that Member State, and one parent or other adult who holds parental responsibility for the minor, whether by law or by the practice of that Member State, is legally present in a Member State, the Member State responsible shall be that where the parent or other adult who holds parental responsibility for the minor is legally present, provided that this is in the best interests of the minor.

6. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 57 concerning the identification of family members or relatives of the unaccompanied minor; the criteria for establishing the existence of proven family links; the criteria for assessing the capacity of a relative to take care of the unaccompanied minor, including where family members, siblings or relatives of the unaccompanied minor stay in more than one Member State. In exercising its powers to adopt delegated acts, the Commission shall not exceed the scope of the best interests of the child as provided for under Article 8(3).

7. The Commission shall, by means of implementing acts, establish uniform conditions for the consultation and the exchange of information between Member States. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Recital 20

(20) In order to ensure full respect for the principle of family unity and for the best interests of the child, the existence of a relationship of dependency between an applicant and his or her child, sibling or parent on account of the applicant's pregnancy or maternity, state of health or old age, should become a binding responsibility criterion. When the applicant is an unaccompanied minor, the presence of a family member or relative on the territory of another Member State who can take care of him or her should also become a binding responsibility criterion ***unless it is demonstrated that this is not in the best interests of the minor***. Before transferring an unaccompanied minor to another Member State, the transferring Member State should ***obtain individual guarantees from*** that Member State ***that it*** will take all necessary and appropriate measures to ensure the adequate protection

of the child, and in particular the prompt appointment of a **guardian** tasked with safeguarding respect for all the rights to which they are entitled. Any decision **on the responsibility for an unaccompanied minor according to this regulation** should be preceded by an assessment of his/her best interests by **a multidisciplinary team** with the necessary qualifications and expertise **and the participation of his or her guardian and legal advisor or counsellor**.

Compromise 10 - Article 11, 12 and 13

Amendments falling under comp

AM565 (Ernst et al), AM566 (Lambert et al), AM567 (Lambert et al), AM568 (Ernst et al), AM569 (Ernst et al), AM570 (Hohlmeier), AM571 (Schlein et al), AM4 (Rapporteur), AM 151 (Ernst et al), AM564 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

Article 11 - Family members who are *legally residing in a Member State*

Where the applicant has a family member, regardless of whether the family was previously formed in the country of origin, who ***is legally residing*** in a Member State, that Member State shall be responsible for examining the application for international protection, provided that the persons concerned expressed their desire in writing.

Article 12 - Family members who are applicants for international protection

If the applicant has a family member in a Member State whose application for international protection in that Member State has not yet been the subject of a first decision regarding the substance, that Member State shall be responsible for examining the application for international protection, provided that the persons concerned expressed their desire in writing.

Article 13 - Family procedure

Where several family members submit applications for international protection in the same Member State simultaneously, or on dates close enough for the

procedures for determining the Member State responsible to be conducted together, and where the application of the criteria set out in this Regulation would lead to their being separated, the Member State responsible shall be determined on the basis of the following provisions:

(a) responsibility for examining the applications for international protection of all the family members and/or siblings shall lie with the Member State which the criteria indicate is responsible for taking charge of the largest number of them;

(b) failing this, responsibility shall lie with the Member State which the criteria indicate is responsible for examining the application of the oldest of them.

Corresponding recital:

Recital 18

(18) The processing together of the applications for international protection of the members of one family by a single Member State makes it possible to ensure that the applications are examined thoroughly, the decisions taken in respect of them are consistent and the members of one family are not separated. ***The processing together of the applications of a family is without prejudice to the right of an applicant to lodge an application individually.***

Compromise 11 - Article 14

Amendments falling under comp

AM573 (Ernst et al), AM574 (Nagy et al), AM575 (Vozemberg), AM576 (Kyrkos), AM577 (Nagy et al), AM578 (Lopez Aguilar), AM579 (Kyrkos), AM580 (Vozemberg), AM581 (Nagy et al)

Amendments for separate vote

-

Article 14 - Issue of residence documents or visas

1. Where the applicant is in possession of a valid residence document or a residence document which has expired before lodging the first application, the Member State which issued the document shall be responsible for examining the application for international protection.

2. Where the applicant is in possession of a valid visa or a visa expired before lodging the first application, the Member State which issued the visa shall be responsible for examining the application for international protection, unless the visa was issued on behalf of another Member State under a representation arrangement as provided for in Article 8 of Regulation (EC) No 810/2009 of the European Parliament and of the Council²⁵. In such a case, the represented Member State shall be responsible for examining the application for international protection.

3. Where the applicant is in possession of more than one valid residence document or visa issued by different Member States, the responsibility for examining the application for international protection shall be assumed by the Member States in the following order:

(a) the Member State which issued the residence document conferring the right to the longest period of residency or, where the periods of validity are identical, the Member State which issued the residence document having the latest expiry date;

(b) the Member State which issued the visa having the latest expiry date where the various visas are of the same type;

(c) where visas are of different kinds, the Member State which issued the visa having the longest period of validity or, where the periods of validity are identical, the Member State which issued the visa having the latest expiry date.

4. The fact that the residence document or visa was issued on the basis of a false or assumed identity or on submission of forged, counterfeit or invalid documents shall not prevent responsibility being allocated to the Member State which issued it. However, the Member State issuing the residence document or visa shall not be responsible if it can establish that a fraud was committed after the document or visa had been issued.

Corresponding recital:

-

Compromise 12 - Article 14a

Amendments falling under comp

AM582 (Ernst et al), AM583 (Lambert et al), AM869 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

Article 14a - Issue of educational diplomas

1. Where the applicant is in the possession of a diploma or qualification issued by an education institution of a Member State, the Member State in which the education institution that issued the document is established shall be responsible for examining the application for international protection.

In this context an education institution means any type of education institution recognised or considered as such in accordance with national law which, in accordance with national law or practice, offers recognised education degrees or other recognised qualifications, whatever such establishments may be called, or any institution which, in accordance with national law or practice, offers vocational education or training;

For the purpose of this article only diplomas or qualifications resulting from an education conducted on the territory of the Member State shall be considered, online-training or other forms of distance-learning shall not qualify.

2. Where the applicant is in possession of more than one valid diploma or qualification issued by education institutions in different Member States, the responsibility for examining the application for international protection shall be assumed by the Member State in which the most recent diploma or qualification has been issued.

Corresponding recital:

-

Compromise 13 - Article 15

Amendments falling under comp

AM584 (Ferrara et al), AM585 (Ernst et al), AM587 (Schlein et al), AM588 (Lambert et al), AM586 (Pogliese), AM61 (Rapporteur), AM62 (Rapporteur), AM587 (Schlein et al), AM 596 (Schlein et al), AM589 (Pogliese et al), AM590 (Nagy et al), AM591 (Stanishev), AM592 (Radev, Gabriel), AM593 (Nagy et al), AM594 (Lopez Aguilar), AM595 (Pogliese), AM597 (Ernst), AM602 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

Article 15 - ~~Entry~~ *Allocation*

~~1. Where it is established, on the basis of proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 25(4) of this Regulation, including the data referred to in Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013], that an applicant has irregularly crossed the border into a Member State by land, sea or air having come from a third country, the Member State thus entered shall be responsible for examining the application for international protection.~~

1. When it is not possible to determine a Member State responsible according to the other criteria under Chapters III, or IV, the Member State responsible shall be determined through the corrective allocation mechanism set out in Chapter VII of this Regulation.

2. When it is not possible to determine a Member State responsible according to the other criteria under Chapters III or Article 18, and where it is established, on the basis of proof or circumstantial evidence, that an applicant has crossed the border into the Member State where the application was lodged having come through another Member State the Member State responsible for examining the application for international protection shall be determined in accordance with the procedure laid down in Article 24c.

Corresponding recital:

-

Compromise 14 - Article 16 and 17

Amendments falling under comp

AM598 (Ernst), AM599 (Vozemberg), AM600 (Ernst), AM601 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

~~Article 16 – Visa waived entry~~

~~If a third-country national or a stateless person enters into the territory of a Member State in which the need for him or her to have a visa is waived, that Member State shall be responsible for examining his or her application for international protection.~~

~~Article 17 – Application in an international transit area of an airport~~

~~Where the application for international protection is made in the international transit area of an airport of a Member State by a third-country national or a stateless person, that Member State shall be responsible for examining the application.~~

Corresponding recital:

-

Compromise 15 - Article 18

Amendments falling under comp

AM63 (Rapporteur), AM603 (Schlein et al), AM604 (Vozemberg), AM605 (Chrysogonos et al),

Amendments for separate vote

-

Article 18 - Dependent persons

1. Where, on account of pregnancy, a new-born child, serious illness, severe disability, ***severe trauma*** or old age, an applicant is dependent on the assistance of his or her child, sibling or parent legally resident in one of the Member States, or his or her child, sibling or parent legally resident in one of the Member States is dependent on the assistance of the applicant, Member States shall normally keep or bring together the applicant with that child, sibling or parent, ***insofar as the*** family ties ***already*** existed ***before the applicant arrived on the territory of the Member States***, that the child, sibling or parent or the applicant is able to take care of the dependent person and that the persons concerned expressed their desire in writing.

2. Where the child, sibling or parent referred to in paragraph 1 is legally resident in a Member State other than the one where the applicant is present, the Member State responsible shall be the one where the child, sibling or parent is legally resident unless the applicant's health prevents him or her from travelling to that Member State for a significant period of time. In such a case, the Member State responsible shall be the one where the applicant is present. Such Member State shall not be subject to the obligation to bring the child, sibling or parent of the applicant to its territory.

3. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 57 concerning the elements to be taken into account in order to assess the dependency link, the criteria for establishing the existence of proven family links, the criteria for assessing the capacity of the person concerned to take care of the dependent person and the elements to be taken into account in order to assess the inability to travel for a significant period of time.

4. The Commission shall, by means of implementing acts, establish uniform conditions for the consultation and exchange of information between Member States. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Corresponding recital:

-

Compromise 16 - Article 18a

Amendments falling under comp

AM606 (Schlein), AM607 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 18a - Sponsorship

1. Members States may provide that organisations that have been approved by that Member State in accordance with specific requirements preventing abuse and trafficking in human beings set out in national law, have the possibility to become the sponsor of an applicant for international protection who has lodged an application in the EU. The organisation sponsoring an applicant should provide for his or her transfer and his or her stay in the Member State where the sponsor is established, until a final decision on his or her application.

2. On the basis of a written request by the sponsor, with the acceptance of the applicant, the determining Member State shall notify the Member State where the sponsor is established of the sponsorship agreement between the organisation and the applicant. If the Member State where the organisation is established accepts to take charge of the applicant, it shall become the Member State responsible, and the application should be counted within its reference number as set out in Article 35.

3. A delegated act adopted according to the procedure described in Article 57, paragraph 2, shall determine the formalities and the eligibility requirements to be satisfied by a sponsor and other necessary modalities.

Corresponding recital:

-

Compromise 17 - Article 19

Amendments falling under comp

AM608 (Winberg et al), AM64 (Rapporteur), AM65 (Rapporteur), AM66 (Rapporteur), AM609 (Dalton et al), AM610 (Ferrara et al), AM617 (Ferrara et al), AM611 (Vozemberg), AM612 (Schlein), AM613 (Nagy et al), AM614 (Lambert et al), AM615 (Pabriks et al), AM616 (Hohlmeier), AM618 (Dalton et al), AM67 (Rapporteur), AM619 (Chrysogonos et al), AM620 (Vozemberg), AM621 (Ferrara et al), AFET 21, AM68 (Rapporteur), AM622 (Grapini), AM69 (Rapporteur), AM70 (Rapporteur), AM6 (Rapporteur), AM164 (Dalton et al), AM165 (Schlein et al), AM166 (Ernst et al), AM167 (Ferrara et al), AM168 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 19 - Discretionary clauses

1. By way of derogation from Article 3(1), each Member State may decide to examine an application for international protection lodged with it by a third-country national or a stateless person, even if such examination is not its responsibility under the criteria laid down in this Regulation.

The Member State which decides to examine an application for international protection pursuant to this paragraph shall become the Member State responsible and shall assume the obligations associated with that responsibility. Where applicable, it shall inform ***using the 'DubliNet' electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003***, the Member State previously responsible, the Member State conducting a procedure for determining the Member State responsible or the Member State which has been requested to take charge of the applicant.

The Member State which becomes responsible pursuant to this paragraph shall forthwith indicate it in Eurodac in accordance with Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013] by adding the date when the decision to examine the application was taken.

An applicant for international protection may request the Member State in which the application was lodged to apply paragraph 1. Such a request shall be written and duly motivated.

2. The Member State in which an application for international protection is made and which is carrying out the process of determining the Member State responsible, ***or the Member State responsible***, may, at any time before a ***first decision regarding substance is taken***, request another Member State to take charge of an applicant in order to bring together any family relations, ***on humanitarian grounds based in particular on family, cultural or social ties, language skills or other meaningful links which would facilitate his or her integration into that other Member State***, even where that other Member State is not responsible under the criteria laid down in ***Chapters III and IV***. The persons concerned must express their consent in writing.

The request to take charge shall contain all the material in the possession of the requesting Member State to allow the requested Member State to assess the situation.

The requested Member State shall carry out any necessary checks to examine the humanitarian grounds cited, and shall reply to the requesting Member State within one month of receipt. A reply refusing the request shall state the reasons on which the refusal is based.

Where the requested Member State accepts the request, responsibility for examining the application shall be transferred to it.

2a. An applicant for international protection may request a Member State in which the application was lodged to apply paragraph 2.

Such a request shall be written and duly motivated and addressed to the authorities of the determining Member State with which the application has been lodged. Applicants who represent a security risk or applicants considered to be manifestly unlikely to qualify as a beneficiary of international protection cannot avail themselves of this procedure.

The authorities of the determining Member State shall ensure that the request is forwarded to the authorities responsible in the Member State requested by the applicant through the DubliNet electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003. The Member State which receives a request pursuant to the first subparagraph shall respond within two weeks after

the receipt of the request whether it wishes to assume responsibility for the application. The requested Member State may extend the deadline by two additional weeks if this is notified to the Member State where the application was lodged in writing through the DubliNet electronic communication network. If a reply has not been received within that deadline the request shall be considered to have been rejected and the Member State where the application was lodged continues with the determination of the responsible Member State on the basis of the criteria set out in Chapters III and IV. Without prejudice to paragraphs 1 and 2, applicants for international protection shall not be entitled to avail themselves of this procedure more than once.

2b. Where the requested Member State accepts the request in accordance with paragraph 2a, responsibility for examining the application shall be transferred to it. The Member State where the application was lodged shall ensure that the applicant is transferred to the responsible Member State.

2c. The Commission shall, by means of implementing acts, draw up a common form to be used for the purpose of the procedure referred to in paragraph 2a. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Corresponding recital:

Recital 21

*(21) A Member State **should be able to derogate from the responsibility criteria and examine an application for international protection** lodged with it **or with another Member State, even if** such examination is not its responsibility under the **binding** criteria laid down in this Regulation. **In order to counter the phenomenon of secondary movements and encourage asylum seekers to apply promptly in the first Member State of arrival, an applicant should be allowed to make a written, duly motivated request, in particular on the basis of his or her extended family, cultural or social ties, language skills or other meaningful links which would facilitate his or her integration into a specific Member State, for his or her application to be examined by the Member State where the application was lodged, or for that Member State to request another Member State to assume responsibility.***

Compromise 18 - Article 20

Amendments falling under comp

AM71 (Rapporteur), AM624 (Radev, Gabriel), AM625 (Radev, Gabriel), AM626 (Hysmenova), AM627 (Radev, Gabriel), AM628 (Hysmenova), AM629 (Vozemberg), AM630 (Kyrkos), AM631 (Radev, Gabriel), AM632 (Nagy et al), AM633 (Schlein et al), AM634 (Hysmenova), AM72 (Rapporteur), AM635 (Schlein et al), AM73 (Rapporteur), AM636 (Lambert et al), AM637 (Schlein et al), AM74 (Rapporteur), AM638 (Lambert et al), AM639 (Schlein et al), AM75 (Rapporteur), AM640 (Radev, Gabriel), AM641 (Schlein et al), AM642 (Lambert et al), AM643 (Nagy et al), AM623 (Ferrara et al), AM644 (Schlein et al), AM645 (Radev, Gabriel)

1. The Member State responsible under this Regulation shall be obliged to:

(a) take charge, under the conditions laid down in Articles 24, **24c**, 25 and 30, of an applicant who has lodged an application in a different Member State;

(b) take back, under the conditions laid down in Articles 26 and 30, an applicant whose application is under examination and who made an application in another Member State or who is on the territory of another Member State without a residence document;

(c) take back, under the conditions laid down in Articles 26 and 30, a third-country national or a stateless person who has withdrawn the application under examination and made an application in another Member State or who is on the territory of another Member State without a residence document;

(d) take back, under the conditions laid down in Articles 26 and 30, a third-country national or a stateless person whose application has been rejected and who made an application in another Member State or who is on the territory of another Member State without a residence document;

(e) take back, under the conditions laid down in Articles 26 and 30 a beneficiary of international protection, who made an application in another Member State than the Member State responsible which granted that protection status or who is on the territory of another Member State than the Member State responsible which granted that protection without a residence document.

2. In a situation referred to in point (a) **or (b)** of paragraph 1, the Member State responsible shall examine or complete the examination of the application for international protection.

~~3. In a situation referred to in point (b) of paragraph 1, the Member State responsible shall examine or complete the examination of the application for international protection in an accelerated procedure in accordance with Article 31 paragraph 8 of Directive 2013/32/EU.~~

~~4. In a situation referred to in point (c) of paragraph 1, **when** the Member State responsible **had discontinued the examination of an application following its withdrawal by the applicant before a decision on the substance has been taken at first instance, that Member State** shall **ensure that the applicant is entitled to request that the examination of his or her application be completed or to lodge a new application for international protection, which shall not be treated as a subsequent application as provided for in Directive 2013/32/EU. In such a case, Member States shall ensure that the examination of the application is completed.**~~

5. In a situation referred to in point (d) of paragraph 1, **where the application has been rejected at first instance only**, the Member State responsible **shall ensure that the person concerned has or has had the opportunity to seek an effective remedy pursuant to Article 46** of Directive 2013/32/EU.

6. Where a Member State issues a residence document to the applicant, the obligations referred to in paragraph 1 shall be transferred to that Member State.

7. The Member State responsible shall, **where applicable**, indicate in the electronic file referred to in Article 22(2) the fact that it is the Member State responsible.

Corresponding recital:

-

Compromise 19 - Article 21

Amendments falling under comp

AM76 (Rapporteur), AM646 (Ernst et al), AM647 (Lambert et al), AM648 (Lambert et al), AM649 (Lambert et al), AM650 (Radev, Gabriel), AM651 (Schlein et al), AM652 (Lambert et al), AM653 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 21 - Start of the procedure

1. The process of determining the Member State responsible shall start as soon as an application for international protection is first **registered** with a Member State, provided that the Member State of first application is not already the Member State responsible pursuant to Article 3(4) or (5).

~~2. An application for international protection shall be deemed to have been lodged once a form submitted by the applicant or a report prepared by the authorities has reached the competent authorities of the Member State concerned. Where an application is not made in writing, the time elapsing between the statement of intention and the preparation of a report should be as short as possible.~~

3. For the purposes of this Regulation, the situation of a minor who is accompanying the applicant and meets the definition of family member shall be indissociable from that of his or her family member and shall be a matter for the Member State responsible for examining the application for international protection of that family member, even if the minor is not individually an applicant, provided that it is in the minor's best interests. The same treatment shall be applied to children born after the applicant arrives on the territory of the Member States, without the need to initiate a new procedure for taking charge of them.

4. Where an application for international protection is lodged with the competent authorities of a Member State by an applicant who is on the territory of another Member State, the determination of the Member State responsible shall be made by the Member State in whose territory the applicant is present. The latter Member State shall be informed without delay by the Member State which received the application and shall then, for the purposes of this Regulation, be regarded as the Member State with which the application for international protection was lodged.

The applicant shall be informed in writing of this change in the determining Member State and of the date on which it took place.

5. An applicant who is present in another Member State without a residence document or who there lodges an application for international protection after withdrawing his or her first application made in a different Member State during the process of determining the Member State responsible shall be taken back, under the conditions laid down in Articles 26 and 30, by the Member State with which that application for international protection was first lodged ***with a view to completing the process of determining the Member State responsible.***

Corresponding recital:

-

Compromise 20 - Article 22

Amendments falling under comp

AM654 (Nagy et al), AM655 (Pabriks et al), AM77 (Rapporteur), AM656 (Guillaume), AM657 (Lambert et al), AM658 (Pabriks et al), AM659 (Pabriks et al), AM660 (Radev, Gabriel), AM661 (Kyrkos), AM662 (Chrysogonos et al), AM663 (Vozemberg), AM664 (Gabriel, Radev), AM241 (Mussolini et al)

Amendments for separate vote

-

Article 22 - Registration

1. The Member State with which an application for international protection is lodged shall enter in the automated system referred to in Article 44(1) within the period referred to in Article 10 (1) of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) 603/2013] that:

(a) such application is lodged;

(b) where applicable, links to the applications of family members, ***relatives or groups of maximum 30 applicants requesting to be registered as travelling together without prejudice to the right of individual examination of each application and***

with particular attention for asylum seekers expressing signs of coercion, violence or abuse;

(c) the reference number referred to in Article 12 (i) of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013].

2. Upon entry of the information pursuant to paragraph 1, the automated system referred to in Article 44 shall register each application under a unique application number, create an electronic file for each application and communicate the unique application number to the Member State of application. ***The personal data contained in the unique application number as well as the electronic file shall only be used for the purposes of this Regulation and of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013].***

3. Member States shall provide the European Union Agency for Asylum with information on the number of third country nationals effectively resettled on a weekly basis. The Agency shall validate this information and enter the data in the automated system.

4. Where a hit in Eurodac indicates that the applicant has previously lodged an application for international protection before having left or having been removed from the territories of the Member States, the Member State with which the new application is lodged shall also indicate which Member State has been the Member State responsible for examining the previous application.

5. The Member State with which the application is lodged shall search the VIS pursuant to Article 21 of Regulation (EC) 767/2008. Where a hit in the VIS indicates that the applicant ***was*** is in possession of a valid visa before lodging the first application, the Member State shall indicate the visa application number and the Member State, the authority of which issued or extended the visa and whether the visa has been issued on behalf of another Member State.

Corresponding recital:

-

Compromise 21 - Article 23

Amendments falling under comp

AM665 (Nagy et al), AM666 (Pabriks et al), AM667 (Pabriks et al), AM668 (Ernst et al), AM669 (Lambert et al), AM670 (Lambert et al), AM671 (Pabriks et al), AM672 (Pabriks et al), AM673 (Radev, Gabriel), AM78 (Rapporteur), AM674 (Pabriks et al), AM675 (Pabriks et al)

Amendments for separate vote

-

Article 23 - Information in the automated system

1. The automated system referred to in Article 44(1) shall indicate in real time:

(a) the total number of applications lodged in the Union;

(a a) The total number of successful applications lodged in the union

(a b) The actual number of successful applications lodged in each Member State

(b) the actual number of applications lodged in each Member State;

(c) the number of third country nationals resettled by each Member State;

(d) the actual number of applications to be examined by each Member State as Member State responsible;

(e) the share of each Member State pursuant to the reference key referred to in Article 35.

2. In the electronic file referred to in Article 22(2) only the following information shall be recorded:

(a) the unique application number referred to in Article 22(2):

(b) link to applications referred to in point b of Article 22 (1) and 22(4);

(c) the reference number referred to in point d of Article 12(i) of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013];

(d) the existence of an alert following the security verification pursuant to Article 40;

(e) the Member State responsible;

(f) in case of the indication of a previous application for international protection by the same applicant pursuant to Article 22(4), the Member State who was responsible for that previous application;

(g) in case of the indication of a visa issued to the applicant pursuant to Article 22(5), the Member State which issued or extended the visa or on behalf of which the visa has been issued and the visa application number;

(h) the information referred to in Article **38** and point (h) of Article 39

3. Upon communication by the Member State responsible pursuant to Article 20(7) and Article 22(3) the automated system referred to in Article 44(1) shall count that application and that third country national effectively resettled for the share of that Member State.

4. The electronic files shall be automatically erased after expiry of the period set out in Article 17(1) of Regulation [Proposal for Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013].

Corresponding recital:

-

Compromise 22 - Article 24

Amendments falling under comp

AM676 (Vozemberg), AM79 (Rapporteur), AM80 (Rapporteur), AM81 (Rapporteur), AM677 (Ernst et al), AM680 (Ernst et al), AM682 (Ernst et al), AM 685 (Ernst et al), AM 678 (Chrysogonos et al), AM679 (Vozemberg), AM683 (Vozemberg), AM684 (Vozemberg), AM 681 (Schlein et al), AM686 (Schlein et al) AM687 (Ernst et al), AM688 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 24 - Submitting a take charge request

1. Where a Member State with which an application for international protection has been lodged considers that another Member State is responsible for examining the application, it shall, as quickly as possible and in any event within **Three months** of the date on which the application was lodged within the meaning of Article 21(2), request that other Member State to take charge of the applicant..

Notwithstanding the first subparagraph, in the case of a Eurodac hit with data recorded pursuant to Article 13 of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013] or of a VIS hit with data recorded pursuant to Article 21(2) of Regulation (EU) 767/2008, the request shall be sent within **one month** of receiving that hit.

With regard to minors, for the purpose of calculating the deadlines referred to in the first and second subparagraphs, time shall start to run when a guardian has been appointed and when the best interests assessment pursuant to Article 8(3) has been concluded.

Where the request to take charge of an applicant is not made within the periods laid down in the first and second subparagraphs, responsibility for examining the application for international protection shall lie with the Member State in which the application was lodged.

2. In the cases referred to in paragraph 1, the request that charge be taken by another Member State shall be made using a standard form and including proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 25(4) and/or relevant elements from the applicant's statement, enabling the authorities of the requested Member State to check whether it is responsible on the basis of the criteria laid down in this Regulation.

The Commission shall, by means of implementing acts, adopt uniform conditions on the preparation and submission of take charge requests. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Corresponding recital:

-

Compromise 23 - Article 24a and 24b

Amendments falling under comp

AM93 (Rapporteur), AM812 (Ferrara et al), AM16 (Rapporteur), AM240 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

Article 24a - Family reunification procedure

1. The determining Member State shall be responsible for conducting a special family reunification procedure for the applicant in order to ensure swift family reunification and access to the asylum procedures for applicants where there are, prima facie, sufficient indications that they are likely to have the right to family reunification in accordance with Article 10, 11, 12 or 13.

2. In establishing whether there are sufficient indications that the applicant has family in the Member State he or she claims the determining Member State shall ensure that the applicant has understood the applicable definition of family members and/or relatives and ensure that the applicant is certain that the alleged family members and/or relatives are not present in another Member State. The determining Member State shall also ensure that the applicant understands that he or she will not be allowed to stay in the Member State where he or she claims to have family members and/or relatives unless such a claim can be verified by that Member State. If the information provided by the applicant does not give manifest reasons to doubt the presence of family members and/or relatives in the Member State indicated by the applicant it shall be concluded that, prima facie, there are sufficient indications that the applicant has family members and/or relatives in that Member State in order to meet the requirements of paragraph 1.

The authorities responsible of the Member State where the applicant claims to have family members and/or relatives present shall assist the authorities responsible of the determining Member State with answering any questions aimed at clarifying whether the alleged family links are correct.

3. If it is determined pursuant to paragraph 1 and 2 that an applicant likely has, prima facie, the right of family reunification in accordance with Article 10, 11, 12 or 13 the determining Member State shall notify the Member State of allocation thereof and the applicant shall be transferred to that Member State.

(3a) The determining Member State shall transfer all the information provided by the applicant to the Member State of allocation using the 'DubliNet' electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003,

4. In accordance with the procedure referred to in Paragraph 3, the Member State of allocation shall make the determination of whether the conditions for family reunifications in accordance with Article 10, 11, 12 or 13 are met. If this is the case, the Member State of allocation shall become the responsible Member State.

5. If it is determined that the conditions for family reunification are not met the Member State of allocation shall ensure that the applicant is relocated to another responsible Member State in accordance with the procedure laid down in Article 24c.

Article 24b - Light procedure for article 14 and 14a

1. The determining Member State shall swiftly determine a Member State of allocation where there are, prima facie, sufficient indications that an applicant has meaningful links in accordance with Articles 14 or 14a with a particular Member State other than the determining one.

2. In establishing whether there are sufficient indications that the applicant has meaningful links to a particular Member State according to Article 14 or 14a the determining Member State shall base its determination on the evidence and other information provided by the applicant and consult relevant European databases. The determining Member State shall also ensure that the applicant understands that he or she will not be allowed to stay in the Member State of allocation unless the evidence and information provided can be verified by that Member State. If the information provided by the applicant, or gathered through the relevant European databases, does not give manifest reasons to doubt that article 14 or 14a apply for a particular Member State it shall be concluded that, prima facie, there are sufficient indications that the links in question meets the requirements of paragraph 1.

The authorities responsible of the Member State where the applicant could have a link in accordance with article 14 or 14a shall assist the authorities responsible of the determining Member State with answering any questions aimed at clarifying whether the alleged links are correct.

3. If it is determined pursuant to paragraph 1 and 2 that a particular Member State likely should be determined, prima facie, as the Member State of allocation in accordance with Article 14 or 14a the determining Member State shall notify the Member State of allocation thereof and the applicant shall be transferred to that Member State.

(3a) The determining Member State shall transfer all the information provided by the applicant to the Member State of allocation using the 'DubliNet' electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003,

4. The Member State of allocation in accordance with the procedure referred to in paragraph 3 shall make the determination of whether the conditions in Article 14 or 14a are met. If this is the case, the Member State of allocation shall become the responsible Member State.

5. If it is determined that the conditions are not met the Member State of allocation shall ensure that the applicant is relocated to another responsible Member State in accordance with the procedure laid down in Article 24c.

Recital 33a

(33 a) Member State should ensure that procedures are efficient and allow applicants for international protection to be promptly relocated to other Member States, when they are not responsible under this Regulation. With a view to avoiding costly and time-consuming secondary transfers and in order to provide an efficient access to family unity for applicants whilst not unduly overburdening frontline Member States a light procedure should be envisaged which would allow for the transfer of applicants that are likely to meet the relevant criteria to allow them to be reunited with family members in a particular Member State or to have

their application swiftly examined in a Member State with which they have proven meaningful links based on previous legal residence or educational diplomas.

Compromise 24 - Article 24c

Amendments falling under comp

AM82 (Rapporteur), AM695 (Niedermüller), AM696 (Schlein et al), AM689 (Ernst et al), AM690 (Ernst et al), AM691 (Ernst et al), AM692 (Ernst et al), AM693 (Ernst et al), AM694 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 24c - Submitting a take charge notification

1. Where an applicant is to be transferred to another Member State pursuant to Article 15(2), 24a(4) or 24b(5) the Member State responsible shall be the Member State with the lowest number of applicants relative to their share of the reference key in Article 35 at the time of the determination referred to in Article 15(2), 24a(4) or 24b(5) .

2. Once a responsible Member State has been determined pursuant to paragraph 1, information to that effect shall be automatically entered into Eurodac and the responsible Member State shall be informed by way of an automatic notification.

3. The Member State where the applicant is present shall inform the applicant of the determination pursuant to paragraph 2 and, in cooperation with the European Union Agency for Asylum, of the modalities for the transfer.

(3a) The Member State where the applicant is present shall transfer all the information provided by the applicant to the Member State responsible using the 'DubliNet' electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003,

4. The European Union Agency for Asylum shall ensure the swift transfer of the applicant from the Member State where he or she is present to the Member State responsible.

5. The obligations set out in Articles 39, 40, 41 and 42 shall apply mutatis mutandis.

Corresponding recital:

-

Compromise 25 - Article 26

Amendments falling under comp

AM698 (Radev, Gabriel), AM699 (Hyusmenova), AM700 (Chrysogonos et al), AM701 (Vozemberg), AM702 (Hyusmenova), AM703 (Chrysogonos), AM704 (Vozemberg), AM705 (Schlein et al), AM706 (Hyusmenova), AM707 (Schlein et al), AM708 (Chrysogonos et al) AM709 (Vozemberg) AM710 (Vozemberg), AM711 (Hyusmenova), AM712 (Hyusmenova), AM713 (Chrysogonos), AM714 (Vozemberg), AM715 (Chrysogonos), AM716 (Hyusmenova), AM717 (Vozemberg), AM718 (Vozemberg), AM719 (Chrysogonos), AM198 (Radev)

Amendments for separate vote

-

Article 26 - Submitting a take back notification

1. In a situation referred to in Article 20(1)(b), (c), (d) or (e) the Member State where the person is present shall make a take back notification at the latest within ***one month*** after receiving the Eurodac hit, and transfer that person to the Member State responsible .

2. A take back notification shall be made using a standard form and shall include proof or circumstantial evidence as described in the two lists mentioned in Article 25(4) and/or relevant elements from the statements of the person concerned.

3. The Member State responsible shall confirm immediately the receipt of the notification to the Member State which made the notification.

4. The Commission shall, by means of implementing acts, adopt uniform conditions for the preparation and submission of take back notifications. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 56(2).

Corresponding recital:

-

Compromise 26 - Article 28 and 6a

Amendments falling under comp

AM724 (Schlein et al), AM83 (Rapporteur), AM725 (Kyenge), AM 726 (Schlein), AM727 (Lambert et al), AM728 (Mussolini et al), AM729 (Becker), AM84 (Rapporteur), AM730 (Lambert et al), AM731 (Schlein et al), AM732 (Ernst et al), AM85 (Rapporteur), AM733 (Becker), AM734 (Lambert et al), AM735 (Ernst et al), AM736 (Schlein et al), AM737 (Ernst et al), AM738 (Corazza Bildt et al), AM739 (Schlein et al), AM740 (Lambert et al), AM741 (Lambert et al), AM743 (Lambert et al), AM742 (Ernst et al), AM744 (Schlein et al), AM745 (Schlein et al), AM746 (Schlein et al), AM747 (Schlein et al), AM11 (Rapporteur), AM189 (Lambert et al), AM190 (Ernst et al), AM191 (Schlein et al), AFET 6, AM474 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 28 - Remedies

1. The applicant or another person as referred to in Article 20(1)(c), (d) or (e) shall have the right to an effective remedy, in the form of an appeal or a review, in fact and in law, against a transfer decision, before a court or tribunal.

2. Member States shall provide for a **reasonable** period, **of no less than 15 days**, after the notification of a transfer decision within which the person concerned may exercise his or her right to an effective remedy pursuant to paragraph 1

3. For appeals against, or reviews of, transfer decisions, the court or tribunal shall decide within a period of 15 days on the substance of the appeal or review. No transfer shall take place before this decision on the appeal or review is taken.

~~4. The scope of the effective remedy laid down in paragraph 1 shall be limited to an assessment of whether Articles 3(2) in relation to the existence of a risk of inhuman or degrading treatment or Articles 10 to 13 and 18 are infringed upon.~~

5. Where no transfer decision referred to in paragraph 1 is taken, Member States shall provide for an effective remedy before a court or tribunal, where the applicant claims that **another** Member State **is** responsible for examining the application.

6. Member States shall ensure that the person concerned has access to **free** legal assistance **in line with Article 6a and** where necessary, to linguistic assistance **and where appropriate to intercultural mediation at all stages of the procedures.**

~~7. Member States shall ensure that legal assistance is granted on request free of charge where the person concerned cannot afford the costs involved. Member States may provide that, as regards fees and other costs, the treatment of applicants shall not be more favourable than the treatment generally accorded to their nationals in matters pertaining to legal assistance.~~

~~Without arbitrarily restricting access to legal assistance, Member States may provide that free legal assistance and representation not be granted where the appeal or review is considered by the competent authority or a court or tribunal to have no tangible prospect of success.~~

~~Where a decision not to grant free legal assistance and representation pursuant to this paragraph is taken by an authority other than a court or tribunal, Member States shall provide the right to an effective remedy before a court or tribunal to challenge that decision. In case the decision is challenged, this remedy shall be an integral part of the remedy referred to in paragraph 1.~~

~~In complying with the requirements set out in this paragraph, Member States shall ensure that legal assistance and representation is not arbitrarily restricted and that the applicant's effective access to justice is not hindered.~~

~~Legal assistance shall include at least the preparation of the required procedural documents and representation before a court or tribunal and may be restricted to legal advisors or counsellors specifically designated by national law to provide assistance and representation.~~

~~Procedures for access to legal assistance shall be laid down in national law.~~

Article 6 a

Right to free legal assistance and representation

1. Without prejudice to the applicant's right to choose his or her own legal representative at his or her own cost, Member States shall provide free legal assistance and representation on matters relating to the application of this Regulation at all stages of the procedure where the person concerned cannot afford the costs involved. Member States may request total or partial reimbursement of any costs covered where the decision to cover such costs was taken on the basis of false information supplied by the applicant, if it can be established that the applicant can afford the costs involved.

2. The free legal assistance and representation shall, at least, include:

(a) the provision of information on the procedure in the light of the applicant's individual circumstances;

(b) assistance in the preparation of the personal interview and supporting documents and evidence to be provided as part of the interview, including participation in the personal interview as necessary;

(c) explanation of the reasons for and consequences of a transfer decision as well as information as to how to challenge that decision or how to access remedies in situations where no transfer decision is taken pursuant to Article 28.

In complying with the requirements set out in this paragraph, Member States shall ensure that legal assistance and representation is not arbitrarily restricted and that the applicant's effective access to justice is not hindered.

Procedures for access to legal assistance shall be laid down in national law.

Corresponding recital:

Recital 24

(24) In order to guarantee effective protection of the rights of the persons concerned, legal safeguards and the right to an effective remedy in respect of decisions regarding transfers to the Member State responsible should be established, in accordance, in particular, with Article 47 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union. An effective remedy should also be provided in situations when no transfer decision is taken but the applicant claims that another Member State is responsible. In order to ensure that international law is respected, an effective remedy against such decisions should cover both the examination of the application of this Regulation and of the legal and factual situation in the Member State to which the applicant is transferred.

Compromise 27 - Article 29

Amendments falling under comp

AM748 (Ernst et al), AM749 (Winberg et al), AM750 (Fontana), AFET 22, AM751 (Schlein et al), AM752 (Winberg et al), AM753 (Lambert et al), AM754 (Becker), AM755 (Pogliese et al), AM756 (Schlein et al), AM758 (Schlein et al), AM757 (Corazza Bildt et al), AM759 (Lambert et al), AM760 (Lambert et al), AM762 (Lambert et al), AM761 (Winberg et al), AM763 (Schlein et al), AM764 (Schlein et al), AM 765 (Lambert et al) AM199 (Ernst et al), AM200 (Winberg et al), AM201 (Fontana), AM202 (Schlein et al)

Amendments for separate vote

-

Article 29 - Detention

1. Member States shall not hold a person in detention for the sole reason that he or she is subject to the procedure established by this Regulation.

2. When there is a **proven** significant risk of absconding, Member States may **as a measure of last resort** detain the person concerned in order to secure transfer procedures in accordance with this Regulation, on the basis of an individual assessment and only in so far as detention is proportional and other less coercive alternative measures cannot be applied effectively, **based on an individual assessment of the applicant's circumstances**.

3. Detention shall be for as short a period as possible and shall be for no longer than the time reasonably necessary to fulfil the required administrative procedures with due diligence until the transfer under this Regulation is carried out.

Minors shall not be detained; Member States shall instead accommodate minors and families with minors in non-custodial, community-based placements while their application is processed.

Where a person is detained pursuant to this Article, the period for submitting a take charge request or a take back notification shall not exceed two weeks from the lodging of the application. The Member State carrying out the procedure in accordance with this Regulation shall ask for an urgent reply on a take charge request. Such reply shall be given within one week of receipt of the take charge request. Failure to reply within the one-week period shall be tantamount to accepting the take charge request and shall entail the obligation to take the person in charge, including the obligation to provide for proper arrangements for arrival.

Where a person is detained pursuant to this Article, the transfer of that person from the requesting Member State to the Member State responsible shall be carried out as soon as practically possible, and at the latest within four weeks from the final transfer decision.

When the requesting Member State fails to comply with the deadlines for submitting a take charge request or take back notification or where the transfer does not take place within the period of four weeks referred to in the third subparagraph, the person shall no longer be detained. Articles 24, 26 and 30 shall continue to apply accordingly.

3a. Detention of applicants shall be ordered in writing by judicial authorities. The detention order shall state the reasons in fact and in law on which it is based and shall contain a reference to the consideration of the available alternatives and the reasons as to why they could not be applied effectively.

4. As regards the detention conditions, **which shall fully respect the person's fundamental rights**, and the guarantees applicable to persons detained, in order to secure the transfer procedures to the Member State responsible, Articles 9, 10 and 11 of Directive 2013/33/EU shall apply.

Corresponding recital:

Recital 27

(27) The detention of applicants should be applied in accordance with the underlying principle that a person should not be held in detention for the sole reason that he or she is seeking international protection. Detention should be for as short a period as possible and subject to the principles of necessity and proportionality. **Detention or any confinement of children, whether unaccompanied or within families, is never in their best interests and always constitutes a child's right violation. It should therefore be prohibited.** In particular, the detention of applicants must be in accordance with Article 31 of the Geneva Convention **and shall fully respect the person's fundamental rights**. The procedures provided for under this Regulation in respect of a detained person should be applied as a matter of priority, within the shortest possible deadlines. As regards the general guarantees governing detention, as well as detention conditions, where appropriate, Member States should apply the provisions of Directive 2013/33/EU also to persons detained on the basis of this Regulation.

Compromise 28 - Article 34

Amendments falling under comp

AM772 (Ernst et al), AM773 (Ferrara et al), AM774 (Nagy et al), AM775 (Winberg et al), AM776 (Pabriks et al), AM777 (Lebreton), AM778 (Jurek), AM779 (Grapini), AM780 (Schlein et al), AM781 (Ernst et al), AM782 (Ferrara et al), AM783 (Zdechovský et al), AM784 (Dalton et al), AM785 (Škripek), AM786 (Ernst et al), AM87 (Rapporteur), AM787 (Schlein et al), AM788 (Ferrara et al), AM789 (Lenaers), AM790 (Gabriel, Radev), AM791 (Ernst et al), AM792 (Vozemberg), AM793 (Lambert et al), AM794 (Hysmenova), AM795 (Corazza Bildt), AM796 (Deprez), AM797

(Becker), BUDG 6, AM798 (Stanishev), AM799 (Lambert et al), AM800 (Stanishev), AM801 (Lenaers), AM802 (Dalton et al), AM803 (Radev), AM804 (Pogliese), AM805 (Ferrara et al), AM806 (Ferrara et al), AM807 (Schlein et al), AM808 (Schlein et al), AM809 (Ferrara et al), AM810 (Ernst et al), (AM811 (Stanishev) AM124 (Grapini), AM135 (Ernst et al), AM136 (Lenaers), AM210 (Jurek), AM211 (von Storch), AM212 (Pabriks et al), AM213 (Fontana), AM214 (Ernst et al), AM215 (Zdechovský et al), AM216 (Dalton et al), AM217 (Ernst et al), AM15 (Rapporteur), AM233 (Pabriks et al), AM234 (Jezek), AM235 (Ernst et al), AM236 (Ferrara et al), AM237 (Lambert et al), AM238 (Dalton et al), AM239 (Schlein et al), AM261 (Ernst et al), AM262 (Fontana)

Amendments for separate vote

-

Chapter VII - Corrective allocation mechanism

Article 34 - General principles

1. The allocation mechanism referred to in this Chapter shall be applied for ***all the applications for which*** a Member state ***responsible could not be determined in accordance with the criteria set out in Chapters III and IV.***

~~2. Paragraph 1 applies where the automated system referred to in Article 44(1) indicates that the number of applications for international protection for which a Member State is responsible under the criteria in Chapter III, Articles 3(2) or (3), 18 and 19, in addition to the number of persons effectively resettled, is higher than 150% of the reference number for that Member State as determined by the key referred to in Article 35.~~

3. The reference number of a Member State shall be determined by applying the key referred to in Article 35 to the total number of applications as well as the total number of resettled persons that have been entered by the respective Member States responsible in the automated system during the preceding 12 months.

4. The automated system shall inform Member States, the Commission and the European Union Agency for Asylum once per week of the Member States' respective shares in applications for which they are the Member State responsible.

~~5. The automated system shall continuously monitor whether any of the Member States is above the threshold referred to in paragraph 2, and if so, notify the Member States and the Commission of this fact, indicating the number of applications above this threshold.~~

~~6. Upon the notification referred to in paragraph 5, the allocation mechanism shall apply.~~

Corresponding recital:

Recital 10

(10) In the light of the results of the evaluation undertaken of the implementation of Regulation (EU) 604/2013, ***it is necessary to improve fundamentally***, in the light of experience, the effectiveness of the Dublin system and the protection granted to applicants under that system. Based on this evaluation and on consultation with Member States, the European Parliament and other stakeholders, it is also considered appropriate to establish in the Regulation measures required for a fair share of responsibility between Member States for applications for international protection, in particular to ensure that a disproportionate burden is not placed upon some Member States.

Recital 31

(31) In accordance with Article 80 of the Treaty, Union acts should, whenever necessary, contain appropriate measures to give effect to the principle of solidarity. A corrective allocation mechanism should be established in order to ensure a fair sharing of responsibility between Member States and a swift access of applicants to procedures for granting international protection in ***order to avoid*** situations where a Member State ***is would otherwise be confronted*** with a disproportionate number of applications for international protection for which it ***is would be*** responsible ~~under this Regulation~~.

Recital 31a

(31 a) Member States should ensure that procedures for determining the Member State responsible are efficient and allow applicants for international protection to be promptly relocated to other Member States where appropriate. Applicants with

specific procedural needs should have their applications for international protection and transfers prioritised.

Recital 33

(33) ***When applying the allocation mechanism***, the applicants who lodged their applications in the ***determining*** Member State should be allocated to Member States which are below their share of applications on the basis of the reference key as applied to those Member States. Appropriate rules should be provided for in cases where an applicant may for serious reasons be considered a danger to national security or public ***policy***, especially rules as regards the exchange of information between competent asylum authorities of Member States. After the transfer, the Member State of allocation should ***examine the application as the Member State responsible***.

Recital 37

(37) The progressive creation of an area without internal frontiers in which free movement of persons is guaranteed in accordance with the TFEU and the establishment of Union policies regarding the conditions of entry and stay of third-country nationals, including common efforts towards the management of external borders, makes it necessary to strike a balance between responsibility criteria in a spirit of solidarity.

Compromise 29 - Article 35

Amendments falling under comp

AM813 (Winberg et al), AM814 (Nagy et al), AM815 (Pabriks et al), AM817 (Jurek et al), AM818 (Grapini), AM819 (Dalton et al), AM820 (Schlein et al), AM821 (Ferrara et al), AM822 (Pabriks et al), AM823 (Radev, Gabriel), AM824 (Ferrara et al), AM825 (Pabriks et al), AM826 (Becker), AM827 (Radev, Gabriel), AM828 (Ferrara et al), AM829 (Pabriks et al), AM830 (Corazza Bildt), AM831 (Becker), AM832 (Pabriks et al.), AM833 (Mussolini et al), AM834 (Kyrkos), AM835 (Chrysogonos et al), AM836 (Vozemberg), AM837 (Ferrara et al), AM838 (Radev, Gabriel), AM839 (Mussolini et al), AM840 (Radev, Gabriel), AM841 (Pabriks et al), AM842 (Mussolini et al), AM843 (Stanishev), AM844 (Dalton et al), AM845 (Hysmenova), AM13 (Rapporteur), AM218 (Jurek), AM219 (Nagy), AM220 (Pabriks et al), AM221 (Winberg et al), AM222 (Stanishev), AM223 (Hysmenova), AM224 (Vozemberg), AM225 (Ernst et al), AM226 (Mussolini et al), AM227 (Ferrara), AM228 (Lambert et al), AM229 (Gabriel, Radev), AM230 (Schlein et al), AM231 (Lenaers), AFET 8, BUDG 2, AM1013 (Pabriks et al), AM1014 (Radev, Gabriel), AM105 (Mussolini et al), AM1016 (Radev, Gabriel), AM1017 (Mussolini et al), AM1018 (Mussolini et al), AM1019 (Mussolini et al), AM1020 (Radev, Gabriel)

Amendments for separate vote

-

Article 35 - Reference key

1. For the purpose of the corrective mechanism, the reference number for each Member State shall be determined by a key.

2. The reference key referred to in paragraph 1 shall be based on the following criteria for each Member State, according to Eurostat figures:

- (a) the size of the population (50 % weighting);
- (b) the total GDP (50% weighting);

3. The criteria referred to in paragraph 2 shall be applied by the formula as set out in Annex I.

4. The European Union Agency for Asylum shall establish the reference key and adapt the figures of the criteria for the reference key as well as the reference key referred to in paragraph 2 annually, based on Eurostat figures.

Corresponding recital:

Recital 32

(32) A **reference** key based on the size of the population and of the economy of the Member States should be applied as a point of reference in the operation of the corrective allocation mechanism, so as to enable the mechanism to ***ensure a fair sharing of the responsibilities by the Member States***. The application of the corrective allocation should be ***permanent and automatic, whenever a Member State responsible could not be determined according to the criteria set out in Chapter III and IV of this Regulation***. In order to comprehensively reflect the efforts of each Member State, the number of persons effectively resettled to that Member State should be added to the number of applications for international protection ***for which the Member State is responsible***, for the purposes of this calculation.

Compromise 30 - Article 36

Amendments falling under comp

AM846 (Schlein et al), AM847 (Pabriks et al), AM848 (Winberg et al), AM849 (Nagy et al), AM850 (Lebreton), AM851 (Jurek), AM852 (Grapini), AM853 (Ernst et al), AM854 (Ferrara et al), AM88 (Rapporteur), AM855 (Ernst et al), AM856 (Becker), AM857 (Ferrara et al), AM858 (Ernst et al), AM859 (Becker), AM860 (Ernst et al), AM861 (Ernst et al), AM89 (Rapporteur), AM862 (Sargentini et al), AM863 (Ernst et al), AM864 (Ferrara et al), AM90 (Rapporteur), AM91 (Rapporteur), AM865 (Ernst et al), AM866 (Lambert et al), AM92 (Rapporteur), AM867 (Schlein et al), AM868 (Ferrara et al), AM870 (Schlein et al), AM17 (Rapporteur), AM242 (Pabriks et al), AM243 (Jezek), AM244 (Ernst et al), BUDG3, AM259 (Ernst et al), AM260 (Mussolini et al), AM266 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 36 - Application of the reference key

~~1. Where the threshold referred to in Article 34(2) is reached, The automated system referred to in Article 44(1) shall apply the reference key referred to in Article 35 to those Member States with a number of applications for which they are the Member States responsible below their share pursuant to Article 35(1) and notify the Member States thereof.~~

~~2. Applicants who lodged their application in the benefitting Member State after notification of allocation referred to in Article 34(5) shall be allocated to the Member States referred to in paragraph 1, and these Member States shall determine the Member State responsible;~~

~~3. Applications declared inadmissible or examined in accelerated procedure in accordance with Article 3(3) shall not be subject to allocation.~~

~~4. On the basis of the application of the reference key pursuant to paragraph 1, the automated system referred to in Article 44(1) shall indicate the Member State of allocation and communicate this information not later than 72 hours after the registration referred to in Article 22(1) to the benefitting Member State and to the Member State of allocation, and add the Member State of allocation in the electronic file referred to in Article 23(2).~~

1. Where the Member State responsible cannot be determined in accordance with the criteria set out in Chapters III and IV, the determining Member State shall communicate to the applicant that his or her application for international protection will be examined by a Member State of allocation.

2. On the basis of the reference key referred to in Article 35 a short list of four Member States with the lowest number of applicants relative to their share of the reference key in Article 35 shall be determined by means of the automated system referred to in Article 44(1).

3. The determining Member State shall communicate the short list referred to in paragraph 2, together with information about the Member States on that short list, to the applicant. Within five days of that communication the applicant shall be given the opportunity to select a Member State of allocation among the four Member States included in the short list.

If the applicant does not select a Member State in accordance with the first subparagraph of this paragraph, the determining Member State shall allocate the applicant to the Member State on the short list with the lowest number of applicants relative to their share of the reference key in Article 35 when the list was compiled as per paragraph 2.

4. Paragraphs 1, 2 and 3 shall apply mutatis mutandis in the case where applicants have registered as families, relatives or groups of applicants having requested to be registered as travelling together. In cases where a unanimous selection cannot be reached between the Members of the group each of the Members of the former group shall be able to select a Member State of allocation, from the list drawn up for the former group, in accordance with paragraph 2. Where a selection is not communicated to the determining authorities within the five days, the applicant shall be allocated to the Member State with the lowest number of applicants relative to their share of the fair distribution when the list was compiled as per paragraph 2.

Corresponding recital:

Recital 33b

(33 b) In order to avoid secondary movements and to increase the prospects of integration and facilitate the administrative processing of applications for international protection it is beneficial to ensure that applicants who wish to be transferred together can register and be transferred under the corrective allocation mechanism as a group to one Member State rather than to be split up between several Member States. The applicants themselves should be able to determine their group and it should be made clear to applicants that such group registration does not entail a right to be transferred to a particular Member State but, rather, a right to be transferred to a Member State as a group, in accordance with the corrective allocation mechanism. Where an applicant qualifies for reunification with family members or a Member State has chosen to assume responsibility for the application under the discretionary provisions of this Regulation, the applicant should not be able to form part of a group in the context of the corrective allocation mechanism. Where an applicant belonging to a group cannot be

transferred because of, for example, health reasons or public security or public policy considerations it should be possible to transfer the other members of the group or parts of the group to the Member State of allocation before the applicant who cannot be transferred. Once the obstacles to the transfer of the remaining applicant are resolved he or she should be transferred to the same Member State as the rest of the group.

Recital 34

(34) Under the allocation mechanism, the costs of transfer of an applicant to the Member State of allocation should be reimbursed from the EU budget.

Recital 36

(36) In accordance with Commission Regulation (EC) No 1560/2003²⁴, transfers to the Member State responsible for examining an application for international protection may be carried out on a voluntary basis, by supervised departure or under escort.

Voluntary transfers ***should be promoted*** by providing adequate information to the applicant and should ensure that supervised or escorted transfers are undertaken in a humane manner, in full compliance with fundamental rights and respect for human dignity, as well as the best interests of the child and taking utmost account of developments in the relevant case law, in particular as regards transfers on humanitarian grounds.

Recital 40

(40) The application of this Regulation can be facilitated, and its effectiveness increased, by ***the support of the European Agency for Asylum as well as*** bilateral arrangements between Member States for improving communication between competent departments, reducing time limits for procedures or simplifying the processing of requests ***and notifications***, or establishing procedures for the performance of transfers.

Compromise 31 - Article 38

Amendments falling under comp

AM923 (Nagy et al), AM924 (Pabriks et al), AM925 (Jurek), AM926 (Schlein et al), AM927 (Schlein et al), AM929 (Schlein et al) AM928 (Becker), AM95 (Rapporteur), AM930 (Niedermüller), AM931 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 38 - Obligations of the *determining* Member State when applying the corrective allocation mechanism

The *determining* Member State shall:

(a) take a decision *reflecting the choice of the applicant, or following the expiration of the 5-day period, in accordance with Article 36(3). The determining Member State shall immediately communicate the decision to the automated system and the Member State of allocation, and add the Member State responsible in the electronic file referred to in Article 23(2).*

(b) notify without delay the applicant of the *confirmation of the* decision to transfer him or her to the Member State of allocation;

(c) *provide the necessary assistance in order to ensure that the European Union Agency for Asylum is able to* transfer the applicant to the Member State of allocation, at the latest within ~~four~~ **two** weeks from the final transfer decision.

(d) *transfer all the information provided by the applicant to the Member State responsible using the 'DubliNet' electronic communication network set up under Article 18 of Regulation (EC) No 1560/2003,*

Corresponding recital:

Compromise 32 - Article 39

Amendments falling under comp

AM932 (Winberg et al), AM933 (Nagy et al), AM934 (Pabriks et al), AM935 (Jurek), AM936 (Schlein et al), AM937 (Schlein et al), AM938 (Schlein et al), AM939 (Rapporteur), AM940 (Rapporteur)

Amendments for separate vote

Article 39 - Obligations of the Member State of allocation

The Member State of allocation shall:

(a) confirm to the **determining** Member State the receipt of the allocation communication and indicate the competent authority to which the applicant shall report following his or her transfer;

(b) communicate to the **determining** Member State the arrival of the applicant or the fact that he or she did not appear within the set time limit;

(c) receive the applicant;

(d) examine his or her application for international protection as Member State responsible;

~~(e) where, according to the criteria set out in Articles 10 to 13 and 16 to 18 a different Member State is responsible for examining the application, the Member State of allocation shall request that other Member State to take charge of the applicant;~~

~~(f) where applicable, communicate to the Member State responsible the transfer to that Member State;~~

~~(g) where applicable, transfer the applicant to the Member State responsible;~~

~~(h) where applicable, enter in the electronic file referred to in Article 23(2) that it will examine the application for international protection as Member State responsible.~~

Corresponding recital:

-

Compromise 33 - Article 40

Amendments falling under comp

AM941 (Pabriks et al), AM942 (Winberg et al), AM943 (Nagy et al), AM944 (Jurek), AM945 (Schlein et al), AM946 (Schlein et al), AM947 (Schlein et al), AM948 (Lambert et al), AM96 (Rapporteur), AM949 (Hohlmeier) AM950 (Schlein et al), AM951 (Lambert et al), AM952 (Lambert et al)

Amendments for separate vote

-

Article 40 - Exchange of relevant information for security verification

1. Where a transfer decision according to point (a) of Article 38 is taken, the ~~benefitting~~ **determining** Member State shall transmit, at the same time and for the sole purpose of verifying whether the applicant may for serious reasons be considered a danger to the national security or public policy, the fingerprint data of the applicant taken pursuant to Regulation (Proposal for a Regulation recasting Regulation 603/2013/EU) to the Member State of allocation.
2. Where, following a security verification, information on an applicant reveals that he or she is for serious reasons considered to be a danger to the national security or public policy, information on the nature of the alert shall be shared with the law enforcement authorities in the **determining** Member State and shall not be communicated via the electronic communication channels referred to in Article 47(4). The Member State of allocation shall inform the **determining** Member State of the existence of such alert, specifying the law enforcement authorities in the Member State of application that have been fully informed, and record the existence of the alert in the automated system pursuant to point d of Article 23(2), within **24 hours** of receipt of the fingerprints.

2a. When the Member State of allocation considers that an applicant constitutes a danger to the national security or public policy it shall transmit to the determining Member State the information required to corroborate this evaluation as well as

any information which could be required by the determining Member State to take appropriate action with regards to the applicant.

3. Where the outcome of the security verification confirms that the applicant may for serious reasons be considered a danger to the national security or public policy, the ***determining*** Member State of application shall be the Member State responsible and shall examine the application in accelerated procedure pursuant to Article 31(8) of Directive 2013/32/EU. ***If a risk of absconding exists the determining Member State may take measures pursuant to Article 29.***

4. The information exchanged shall only be used for the purposes set out in paragraph 1 and shall not be further processed.

Corresponding recital:

-

Compromise 34 - Article 43a, 43b

Amendments falling under comp

AM101 (Rapporteur), AM102 (Rapporteur), AM978 (Lambert et al), AM979 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Chapter 7a - Reciprocal solidarity

Article 43a - Suspension of the corrective allocation mechanism

1. If a Member State systematically refuses to fulfil its obligation to register ~~potential applicants~~ in accordance with Article 3(-1) and has declined assistance of the European Union Agency for Asylum which could have allowed the Member

State to comply with its obligations under Article 3(-1), the Commission shall instruct the Agency to initiate a monitoring of that Member State in accordance with Article 14(2) XXXX/XX/EU (EUAA Regulation) in order to establish whether it respects its obligations under Article 3(-1).

2. If the monitoring referred to in paragraph 1 concludes that the Member State systematically refuses to fulfil its obligations in relation to Article 3(-1) and has declined support from the European Union Asylum Agency which could have allowed the Member State to comply with its obligations under Article 3(-1), the Council, on the basis of a proposal from the Commission, may adopt without delay a decision by means of an implementing act, suspending the application for that Member State of the corrective allocation mechanism referred to in Article 34.

3. A decision to suspend the corrective allocation mechanism in accordance with paragraph 2 shall be valid for a specified period of no more than one year and may be renewed. When preparing and drawing up the implementing act, the Commission shall ensure the timely and simultaneous transmission of all documents, including the draft implementing act, to the European Parliament and to the Council. The European Parliament shall be informed without delay of all subsequent measures and decisions taken

Article 43b - Coercive measures

1. If a Member State does not fulfil its obligations under Chapter VII, the procedure as provided for by Article XXX of Regulation (EU) n° 1303/2013 as modified by Regulation (EU) n° XXXX, will apply

2. If a Member State does not fulfil its obligations under Chapter VII it shall not be permitted to use Union funds to finance the return of third-country nationals to third countries and it shall report annually on its use of funds provided for pursuant to Regulations (EU) No 516/2014 and (EU) No 1303/2013.

Corresponding recital:

-

Compromise 35 - Article 44

Amendments falling under comp

AM980 (Nagy et al), AM981 (Pabriks et al), AM103 (Rapporteur), AM982 (Pabriks et al), AM983 (Pabriks et al), BUDG 13, BUDG 14, BUDG5, AM267 (Ernst et al)

Amendments for separate vote

-

Article 44 - Automated system for registration, monitoring and the allocation mechanism

1. For the purposes of the registration and monitoring the share of applications for international protection pursuant to Article 22 and of the application of the allocation mechanism set out in Chapter VII an automated system shall be established.
2. The automated system shall consist of the central system and the communication infrastructure between the central system and the national infrastructures.
- 2a. The interoperability of the automated system and Eurodac shall be ensured so as to enable the automatic transmission of information on the determination, through the corrective mechanism, of the Member State of allocation.***
3. The European agency for the operational management of large scale IT systems in the area of freedom, security and justice established by Regulation (EU) No 1077/2011 shall be responsible for the preparation, development and the operational management of the central system, ***its interoperability with other systems*** and the communication infrastructure between the central system and the national infrastructures.
4. The national infrastructures shall be developed and managed by the Member States.

Corresponding recital:

Recital 29

(29) Proper registration of all asylum applications in the EU under a unique application number should help detect multiple applications and prevent irregular secondary movements. An automated system should be established for the purpose of facilitating the application of this Regulation. It should enable registration of asylum applications lodged in the EU, effective monitoring of the share of applications of each Member State and a correct application of the corrective allocation mechanism. ***In full respect of the purpose limitation principle the unique identifier should not, in any case, be used for purposes other than those provided for in this Regulation.***

Recital 30

(30) The European Agency for the operational management of large-scale IT systems in the area of freedom, security and justice established by Regulation (EU) No 1077/2011²¹ should be responsible for the preparation, development and the operational management of the central system, ***its interoperability with other systems*** and the communication infrastructure between the central system and the national infrastructures.

Recital 38

(38) The [General Data Protection Regulation (EU) .../2016] applies to the processing of personal data by the Member States under this Regulation from the date set out in that Regulation; until this date Directive 95/46/EC applies. Member States should implement appropriate technical and organisational measures to ensure and be able to demonstrate that processing is performed in accordance with that Regulation and the provisions specifying its requirements in this Regulation. In particular those measures should ensure the security of personal data processed under this Regulation and in particular to prevent unlawful or unauthorised access or disclosure, alteration or loss of personal data processed. ***In particular, data subjects should be notified without undue delay when a security incident is likely to result in a high risk to their rights and freedoms.*** The competent supervisory authority or authorities of each Member State should monitor the lawfulness of the processing of personal data by the authorities concerned, including of the transmission to and from the automated system and to the authorities competent for carrying out security checks.

Recital 41

(41) Continuity between the system for determining the Member State responsible established by Regulation (EU) No 604/2013 and the system established by this Regulation should be ensured. Similarly, consistency should be ensured between this Regulation and Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013 of the European Parliament and of the Council]. ***Where the automated system for the registration and follow-up of applications for international protection, and for the corrective allocation mechanism provided for in this Regulation, has determined the Member State of allocation, this information should be automatically entered in Eurodac. It is therefore necessary to ensure the interoperability of the corrective allocation mechanism central system and the Eurodac central system.***

Compromise 36 - Article 45

Amendments falling under comp

AM984 (Nagy et al), AM985 (Pabriks et al), AM987 (Pabriks et al), AM988 (Zdechovský et al), AM104 (Rapporteur), AM989 (Pabriks et al)

Amendments for separate vote

-

Article 45 - Access to the automated system

1. The competent asylum authorities of the Member States referred to in Article 47 shall have access to the automated system referred to in Article 44(1) for entering the information referred to in Article 20(7), Article 22(1), (4) and (5), and point a of Article 38, ***and for the procedure in Article 36.***

2. The European Union Agency for Asylum shall have access to the automated system for entering and adapting the reference key pursuant to Article 35(4) and for entering the information referred to in Article 22(3).

3. The information referred to in Article 23(2), and point a of Article 38 shall be accessible for consultation only by the competent asylum authorities of the Member

States referred to in Article 47 for the purposes of this Regulation and of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013].

4. The Commission shall, by means of implementing acts, adopt uniform conditions and practical arrangements for entering and consulting the information referred to in paragraphs 1 and 3. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure laid down in Article 56(2).

Corresponding recital:

-

Compromise 37 - Article 53

Amendments falling under comp

AM998 (Nagy et al), AM999 (Pabriks et al), AM1000 (Jurek), AM1001 (Schlein et al), AM1002 (Pogliese), AM105 (Rapporteur), AM1003 (Mussolini et al), AM106 (Rapporteur), AM14 (Rapporteur), AM232 (Mussolini et al), AM109 (Rapporteur), AM1021 (Mussolini et al)

Amendments for separate vote

-

Article 53 - Transitional measures

Article 53

Where an application has been lodged after [the first day following the entry into force of this Regulation] the events that are likely to entail the responsibility of a Member State under this Regulation shall be taken into consideration, even if they precede that date.

By way of derogation from Article 34(3), after the entry into force of this Regulation and until the expiry of one year following the entry into force of this Regulation, the reference period shall be the period which has elapsed since the entry into force of this Regulation.

By way of derogation from Article 35 the reference key for the corrective allocation shall be calculated using the formula in Annex Ia during the first three years following ... [date of entry into force of this Regulation].

Annex Ia - Transitional arrangements for the calculation of the reference key in Article 35

1. For the purpose of the corrective allocation mechanism, the reference number for each Member State shall, during a transitional period as defined in this Annex, be determined by a combination of a baseline key and the reference key referred to in Article 35. This temporary reference key shall be referred to as the transitional reference key and shall apply instead of the reference key referred to in Article 35 during the transitional period.

2. The baseline reference key referred to in paragraph 1 shall be calculated by adding the lodged applications, using Eurostat figures, in Member States for the years 2011, 2012, 2013, 2014 and 2016, divided by the total amount of lodged applications within all Member States during that period.

3. The European Union Agency for Asylum shall establish the baseline reference key as well as the reference key in article 35.

4. The transitional reference key shall be calculated as follows:

(a) from the entry into force until the end of the first calendar year following the entry into force ('year X') the transitional reference key shall be the same as the baseline reference key;

(b) in year X+1 the transitional reference key shall be composed of 67 % of the baseline reference key and 33 % of the reference key referred to in Article 35 of this Regulation;

(c) in year X+2 the transitional reference key shall be composed of 33 % of the baseline reference key and 67 % of the reference key referred to in Article 35 of this Regulation;

5. Following the expiration of the period mentioned in point (c) of paragraph 4 the reference key shall be calculated in accordance with Article 35.

6. During the application of this transitional arrangement the European Union Asylum Agency shall monitor, in accordance with the provisions of article 14(1) (EUAA Regulation) Member States with a baseline reference key value which is lower in comparison to the values pursuant to the reference key in Article 35 and assist them in taking necessary measures to ensure the functioning of their asylum and reception systems.

Corresponding recital:

(32 a) Member States have differing experiences with regard to the reception of applicants for international protection. In order to ensure that Member States that have not in recent years been among the main destination countries for applicants for international protection have sufficient time to build up their reception capacity, the corrective allocation mechanism should enable a gradual transition from the current situation to a situation with a ~~more~~ fair distribution of responsibilities under the corrective allocation mechanism. The transitional system should create a baseline based on the average relative numbers of historically lodged applications for international protection in Member States and then transition from this "status quo" model towards a fair distribution by removing 1/3 of the baseline and adding 1/3 of the fair distribution model per year until the system is fully based on the fair sharing of responsibilities. It is crucial that Member States, which have not in recent years been destination countries for applicants for international protection make full use of the possibilities offered by the gradual implementation of the corrective allocation mechanism to ensure that their reception capacity is sufficiently strengthened, in particular with regard to the reception of minors. The Asylum Agency should conduct a particular stocktaking of the capacity for the reception of unaccompanied minors in all Member States during the transitional period in order to identify deficiencies and offer assistance to address those issues.

Compromise 38 - Article 58

Amendments falling under comp

AM1007 (Pabriks et al), AM1008 (Jurek), AM1009 (Schlein et al), AM107 (Rapporteur), AM1010 (Lambert et al), AM278 (Jurek), AM279 (Pabriks), AM280 (von Storch), AM281 (Jezek), AM282 (Ernst et al), AM283 (Schlein et al), AM284 (Ferrara et al), AM285 (Lenaers), AFET 10

Amendments for separate vote

-

Article 58 - Review, monitoring and evaluation

By [18 months after entry into force] and from then on annually, the Commission shall review the functioning of the corrective allocation mechanism set out in Chapter VII of this Regulation.

By [three years after entry into force], the Commission shall report to the European Parliament and to the Council on the application of this Regulation and, where appropriate, shall propose the necessary amendments. Member States shall forward to the Commission all information appropriate for the preparation of that report, at the latest six months before that time limit expires.

After having submitted that report, the Commission shall report to the European Parliament and to the Council on the application of this Regulation at the same time as it submits reports on the implementation of the Eurodac system provided for by Article 42 of Regulation [Proposal for a Regulation recasting Regulation (EU) No 603/2013].

The European Union Agency for Asylum, in consultation with appropriate expert bodies and organisations, shall conduct a stocktaking of the capacity for the reception of unaccompanied minors in all Member States during the transitional period referred to in Article 53(2a) in order to identify deficiencies and offer assistance to Member States in order to address those deficiencies.

Corresponding recital:

(52) In order to assess whether the corrective allocation mechanism in this Regulation is meeting the objective of ensuring a fair sharing of responsibility between Member States and of relieving disproportionate pressure on certain Member States, the Commission should review the functioning of the corrective allocation mechanism ***and that it*** effectively ensures a fair sharing of responsibility between the Member States and a swift access of applicants to procedures for granting international protection, ***in particular*** in situations when a Member State is confronted with a disproportionate number of applications for international

protection for which it is responsible under this Regulation. ***The Commission closely involves the European Parliament with regard to aforementioned reviews.***
